

Giới thiệu 108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn

Tên khác: 108 THIẾU NỮ LƯƠNG SƠN

Dịch: Tiểu Ngạo Nhân, votinh, hanhientuyet, Joker Emperor

Đây là bản dịch của **Tiểu Ngạo Nhân** thuộc **Tàng Thư Viện**, bản dịch khác xem ở đây: <http://truyenfull.vn/108-thieu-nu-luong-son/>

Truyện kể về Tô Tinh, một thiếu tá phi công trẻ tuổi ưu tú, trong một lần bay thử chiến cơ đời mới nhất thì gặp sự cố, bay vào khoảng không gian kỳ dị rồi rơi xuống một nơi gọi là Thiên Thừa quốc, Lương Sơn đại lục. Tại đây cứ 108 năm lại có 108 ngôi sao dâng lên bầu trời tượng trưng cho 108 tinh thiếu nữ và cuộc chiến Tinh Đấu bắt đầu. Các Tinh thiếu nữ có thể tìm một đồng minh và ký khế ước, người ký khế ước cùng Tinh thiếu nữ được gọi là Hàng Tinh giả. Ngay khi vừa đến Tô Tinh ký khế ước với Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung Lâm Anh Mi rồi cùng nàng phiêu lưu và chiến đấu. Đương nhiên trong quá trình đó thì cũng có thêm các Tinh thiếu nữ khác nữa là điều không tránh khỏi...

Tên truyện gốc là "Lương Sơn 108 Tinh Thiếu Nữ (娘山108星少女)", nhưng truyện dựa trên Thủy Hử truyện 108 anh hùng Lương Sơn Bạc, nên converter và translator sửa lại luôn là "108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn". Ngoài ra thì truyện còn dựa vào truyện tranh "Gashu - Cậu bé bí ẩn", ở chỗ các Tinh thiếu nữ sẽ chiến đấu hấp thu sức mạnh kẻ thua cho đến khi còn lại 1 Tinh thiếu nữ cuối cùng trở thành Nữ Lương Sơn. Ngoài ra cách các tinh thiếu nữ nhận chủ chiến đấu và tranh giành Hàng Tinh giả hao hao giống ecchi "Sekirei".

Nhìn chung theo đánh giá thì đây là một bộ truyện hay, nhân vật nam chính khá thông minh, dí dỏm tuy lúc và không quá bá đạo (sau này mới bá =)). Nữ chính thì mỗi người mỗi vẻ và có nhiều đất diễn chứ không như một số bộ truyện mới đầu mô tả nữ chính thông minh bá đạo này nọ nhưng vào hậu cung là thành bình hoa hết -_-

Nam phụ nữ phụ cũng thuộc loại có đầu óc và toan tính chứ không phải NPC.

=> Đáng đọc :-bd

À một điều nữa là trong truyện thì Tinh thiếu nữ có 4 tên:

1. Sao chiếu mệnh (vd: Thiên Hùng tinh)
2. Danh hiệu (vd: Báo Tử Đầu)
3. Tên chiến đấu (vd: Lâm Xung)
4. Tên thật cũng là tên thường gọi trong truyện (vd: Lâm Anh Mi)

Chúc các bạn đọc vui vẻ và thoải mái.

P.s: Thật ra không sắc lắm...

Bạn đang đọc truyện 108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Ta là nữ nhân của ngươi

Sau đột sấm chớp cuộn cuộn là một vệt sáng mờ vạn trượng.

Ngồi trong khoang điều khiển, Tô Tinh nhìn tình cảnh này mà tròn mắt há mồm.

Những ngôi sao phủ kín bầu trời tưởng như giờ tay ra là nắm được, xa xa là một tinh cầu toả sáng rực rỡ như viên đá quý tô điểm cho vẻ đẹp của dải Ngân Hà, tạo nên một bức tranh tuyệt vời. Hình ảnh những cô gái muôn hình muôn vẻ, quốc sắc thiên hương ở giữa bức tranh không ngừng hiện lên trước mắt hắn, có u oán như biển cả, có anh khí bức người, có dịu dàng giống như nước, lại có phong hoa tuyết đại...

Mỹ cảm khó diễn tả đó khiến Tô Tinh hoàn toàn không thốt nên lời.

.....

Thiếu tá Tô Tinh, phi công trẻ tuổi và ưu tú nhất của nước Cộng hoà, năm nay mới hai mươi một tuổi, đang chấp hành nhiệm vụ bay thử chiến cơ đời thứ

tư - "Đại Bàng J14" vừa được nghiên cứu và chế tạo.

Lần diễn luyện này có cả chủ tịch quân ủy và đại tướng nước Cộng hoà đích thân tới dự khiến Tô Tinh hết sức nghiêm túc và khẩn trương, không dám có chút chậm trễ nào.

Đang bay thử ở độ cao mười nghìn mét với tốc độ siêu âm, bỗng có một mảng lôi vân (mây cùng sấm chớp) kỳ dị bao trùm quanh J14, sau khi bay xuyên qua đám lôi vân này thì xuất hiện bức tranh xinh đẹp kia khiến hấn gần như mất đi tri giác.

Tinh quang bắn vào người Tô Tinh khiến đầu hấn đau như muốn vỡ ra, cũng nhờ đó mà khiến hấn hoảng sợ tỉnh lại. Vô số ảo giác xuyên vào trong óc, cảnh tượng như mờ như ảo rốt cục cũng chấm dứt.

- Bộ chỉ huy! Tôi là "Chim Ưng 00", phát hiện tình huống dị thường!

Tô Tinh cắn chặt răng, cố chịu đựng sự thống khổ gửi báo cáo khẩn đến bộ chỉ huy.

Hệ thống liên lạc im lặng.

Liên tục vài lần, Tô Tinh kinh ngạc phát hiện toàn bộ dụng cụ và thiết bị liên lạc của J14 đều không hoạt động.

Thân máy bay bắt đầu nóng rực, giống như đang bị thiêu đốt khiến hấn rất khó chịu.

- J14—00 (tên máy bay và biệt danh của phi công) mất đi không chế và đang ở rơi tự do, điều khiển viên Tô Tinh xin phép được nhảy dù!!!

Tô Tinh phát ra thông tin khẩn cấp, trán đã đổ mồ hôi lạnh.

"Chết tiệt." Tô Tinh thảm mắng một tiếng.

- J14_00 đang ở rơi tự do, điều khiển viên Tô Tinh xin phép được nhảy dù!

- ...

- J14_00 đang ở rơi tự do, điều khiển viên Tô Tinh xin phép được nhảy dù!

- ...

- J14_00 đang ..., cảm ơn quốc gia đã bồi dưỡng, ta nhảy trước đây!

.....

Đại lục Lương Sơn.

Nước Thiên Thừa, thảo nguyên Thanh Dã.

Khói bụi cuộn cuộn, vô ngựa dồn dập.

Một đội ngũ kỵ binh sáu mươi người đang truy đuổi một người trên thảo nguyên, tiếng hò hét như dậy sấm, tư thế hào hùng, bộ dạng rất là đặc ý.

Con mồi bị truy đuổi không phải sài lang, cũng không phải nai rừng, mà rõ ràng lại là một thiếu nữ mới mười bảy, mười tám tuổi. Nàng bước nhanh như gió, tốc độ so với đám kỵ binh kia vậy mà chỉ nhanh hơn chứ không kém. Nhưng chung quy sức người có hạn, mấy phút sau bộ pháp của nàng chậm dần, kỵ binh nhân cơ hội tách ra, hình thành thế bao vây.

Một gã thanh niên cười bạch mã đặc ý cười nói:

- Mỹ nữ, nàng nên ngoan ngoãn trở thành Tinh Tướng của bản thiếu chủ ta đi! Chẳng lẽ nàng sợ thiếu chủ Thanh Dã thành ta sẽ bạc đãi nàng hay sao?

Thiếu nữ ngẩng đầu ưỡn ngực, bị đám kỵ binh vây quanh mà không chút hoảng hốt, đôi mắt tràn đầy anh khí làm cho người ta tán thưởng kia mang theo một nét suy tư và khinh thường:

- Ngươi có tư cách này sao?

- Nghe đồn Tinh Tướng ngạo mạn quả nhiên không sai, bản thiếu gia phải thu phục các ngươi, khiến các ngươi cam tâm tình nguyện mà hầu hạ ta.

Thanh niên cười hắc hắc, giọng trường tiên lên hét:

- Chúng bay đâu, cho mỹ nữ này biết một chút sự lợi hại của kỵ binh Thanh Dã!

Thảo nguyên vang lên tiếng rít gào đầy hưng phấn.

Gần sáu mươi kỵ binh tay cầm trường mâu, cương thương, phác đao các loại vũ khí đánh tới.

Thiếu nữ mặt không đổi sắc, có chăng chỉ là một tia khinh miệt.

- Muốn chết thì ta sẽ thanh toán cho các ngươi!

Hai tay nàng nắm chặt vào hư không, một thanh cương thương trong trẻo nhưng lạnh lẽo xuất hiện. Nàng giơ cương thương lên, sát ý cuộn cuộn chém nát lưỡi mác, đâm xuyên qua những bộ giáp nặng nề.

Căn bản không ai thấy tình hình phát sinh như thế nào, hai gã kỵ binh đứng mũi chịu sào liền thân một nơi đầu một nẻo.

- Giết!!!!

Đám kỵ binh còn lại thấy vậy càng thêm phần nộ.

Mũi thương phát ra một luồng khí lạnh, một gã kỵ binh thân mang thiết giáp vừa mới giơ trường mâu lên đã thấy ngực bị đâm xuyên qua thành một cái động lớn, thiếu nữ cũng không thu hồi trường thương, lập tức mượn lực phản chấn mà nhảy tới, trường thương lạnh lùng quét ngang về thành một đường cong trên không trung. Chỉ nghe thấy tiếng xương gãy vang lên, hơn mười cái đầu liền rời khỏi cổ.

Đám kỵ binh thấy vậy hoảng sợ, cầm đao múa loạn lên.

Thân thủ thiếu nữ cực nhanh, sát phạt quyết đoán làm người ta biến sắc, di chuyển thành thực giữa vòng vây kỵ binh, quỹ tích cương thương trong tay nàng gần như không thể nắm bắt, không khí ngập mùi máu tanh, thanh âm thảm thiết vang lên không dứt.

Bạch y thanh niên vốn tràn đầy tự tin giờ sợ tới mức mặt xám như tro tàn. lát sau, gần sáu mươi kỵ binh biến thành những cổ thi thể không trọn vẹn. Khi thiếu nữ lạnh lùng nhìn gã thanh niên, gã đã sợ tới mức lập tức quỳ rạp xuống đất.

- Xin dừng!!!

Hàn tinh loé lên, Lãnh Nguyệt cương thương dừng lại ngay trước mặt gã, lúc này dừng quần gã đã ướt sũng rồi, quả nhiên là sợ tới mức không khống chế được bản thân.

- Chỉ bằng ngươi này cái bộ dạng con lợn này của ngươi mà muốn trở thành thiếu chủ của ta sao?

Thiếu nữ cất tiếng cười trào phúng.

Chém giết hơn năm mươi người, vậy mà ngân thương này không dính chút máu nào.

- Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương?!

Thanh niên nhìn cây thương rồi hoảng sợ kêu lớn:

- Ngươi là Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung!

- Đến giờ ngươi mới biết sao?

Thiếu nữ hơi hơi chuyển động trường thương trong tay, cười lạnh:

- Nam nhân của ta còn chưa tồn tại ở thế giới này đâu!

- Vâng... vâng, cầu nô tài có mắt không trông, cầu Lâm Xung đại nhân tha cho tiểu nhân một mạng.

Thanh niên run run nói, trong lòng kêu rên —— trời ạ, Tinh thiếu nữ này cư nhiên lại là Thiên Hùng tinh, khó trách nhanh nhẹn dũng mãnh như thế, truyền thuyết nói rằng Báo tử đầu tinh tình cương liệt, kiêu ngạo, cho tới bây giờ còn chưa nghe nói có ai có thể trở thành thiếu chủ của Lâm Xung, thật không biết sao hôm nay xui xẻo đến vậy, lại chọc vào loại nữ ma đầu này.

- Trông cái bộ dạng của ngươi khó coi như vậy, chỉ bằng để cho tại hạ giúp ngươi một chút.

Lâm Xung nở nụ cười giả tạo, cương thương hạ xuống.

Thanh niên chỉ cảm thấy đằng quần lạnh lẽo, sau đó phun ra một dòng máu nóng hổi, nhất thời phát ra tiếng kêu thảm thiết như heo bị chọc tiết.

Gã đã bị thiến! (oh yeah ^^)

- Giờ thì cắt!

Cương thương biến mất, thiếu nữ lau miệng, cũng không liếc mắt đến tên rác rưởi này một cái.

Thanh niên nào dám nói gì, có thể giữ được cái mạng ở trong tay nữ mã đầu này thì đã phải cảm ơn trời đất rồi, hấn cố nén đau đớn nơi đũng quần lên ngựa, giờ roi trở về thành, trong lòng cũng nguyên rủa Lâm Xung đến vạn lần.

.....

Tại một dòng suối gần khe núi trong thảo nguyên Thanh Dã.

Thiếu nữ nhẹ cời dây lưng, khiến làn tóc dài rối tung, bỏ đi quần áo trên người liền hiện ra một thân hình thon thả thướt tha mềm mại, trước nở sau cong, thân thể rất đầy đặn. Thiếu nữ đi vào suối nước trong tẩy trừ vết máu sót lại sau trận chiến, cũng không quên mở thần thức, nếu tên hỗn đản nào dám đến rình coi trộm thì sẽ lập tức biến thành thái giám ngay.

Vừa ngâm nước được một lát, trên bầu trời bỗng vang lên tiếng ầm ầm.

Thiếu nữ ngẩng đầu lên, chỉ thấy một hỏa cầu lớn xé rách bầu trời đang gào thét lao tới.

Sắc mặt nàng hơi đổi, muốn mặc lại quần áo nhưng lúc này đã chậm một bước, tốc độ hỏa cầu nhanh hơn nàng tưởng tượng rất nhiều, chớp mắt đã phóng đại gấp mấy lần rồi ầm ầm lao xuống.

Ánh chớp loé lên!

Lửa cháy ropy trời.

Cách đó mấy dặm là một thanh niên mang dù thân nhiên đáp xuống bình nguyên.

Tô Tinh dùng dao găm quần dụng chặt đứt dù để nhảy ra, nhỏ vài ngụm nước miếng.

- Con mẹ nó, thanh danh một đời của lão tử hoàn toàn bị hủy rồi.

Tô Tinh ngồi trên cỏ nhìn đám khói đen dâng lên ngập trời ở phương xa mà thở dài. Thiếu tá phi công bay thử chiến cơ J14 mới nhất lại "được" đâm đầu xuống đất, cái này mà bị tiết lộ thì khó cần gấp ai luôn.

Kiểm tra toàn thân không có gì đáng lo, hấn liền đứng dậy, nhìn cảnh tượng xung quanh nhìn không được lại cảm thấy kỳ quái. Địa điểm bay thử J14 là ở một căn cứ không quân bí mật, đáng lẽ chung quanh không có loại bình nguyên này mới đúng chứ? Chẳng lẽ tốc độ siêu âm của J14 quá nhanh, vượt qua phạm vi kia rồi ư? Tuy rằng cảm thấy khó hiểu, Tô Tinh cũng lười tìm hiểu, việc cấp bách vẫn là phải đi đến địa điểm tai nạn xem một chút cái đã.

Mười phút sau.

Tô Tinh chạy tới kia chỗ khe núi, một màn trước mắt làm hấn đau lòng vô cùng.

Chiến cơ đời thứ tư, niềm tự hào của nước Cộng hoà giống như là đã bị người ta chà đạp đến n lần vậy, trở thành một đồng sắt vụn bẹp dúm.

Hấn chuyển ánh mắt sang bên cạnh, đột nhiên nhìn thấy trong dòng suối có một thân ảnh nhỏ bé kiều diễm, lòng nhảy dựng lên, thầm nghĩ không tốt. Không quân vốn có nghiêm lệnh, trong quá trình bay thử mà chiến cơ gặp sự cố, hơn nữa còn là chiến cơ quan trọng thì cho dù là phi công ưu tú vẫn bị xử phạt như thường. Hơn nữa bây giờ hấn còn ngộ thương thương dân thì lần này thảm rồi.

Hấn vội vàng chạy lại, ôm thiếu nữ từ trong dòng suối lên bờ.

Nhìn qua là biết nàng đang tắm rửa, toàn thân ướt sũng, trên người mặc duy nhất một kiện áo dài, nội y thì chưa mặc gì hết. Ngay khi Tô Tinh ôm nàng lên bờ, chiếc áo tự nhiên tách sang hai bên, tuyết phong cao ngất cùng chiếc eo thon gọn làm Tô Tinh thủ huyết sôi trào. Có điều hấn là một Quân nhân đã được rèn luyện, ý chí vững như thép. Hấn cố gắng giữ lý trí đặt thiếu nữ lên thảm cỏ bằng phẳng, lấy tay khép lại hai mảnh áo của nàng.

Thiếu nữ sắc mặt tái nhợt, toàn thân không có vết thương gì lớn, nhìn qua thì là bị ảnh hưởng của sóng xung kích mà hôn mê bất tỉnh thôi, xui xẻo là lúc ngất đã uống không ít nước suối.

Thấy vậy, Tô Tinh vội vàng bóp cái mũi xinh xắn của nàng, hít một hơi thật sâu rồi đặt môi lên cái miệng anh đào nhỏ nhắn làm hô hấp nhân tạo.

Ngay khi hai người môi kề môi, đột nhiên Tô Tinh cảm thấy một cỗ hấp lực cường đại từ trong cơ thể thiếu nữ phát ra khiến hấn trở nên gấp gáp. Cái lưỡi thơm tho của nàng triển miển quấn lấy lưỡi hấn, toàn thân nàng như bị lửa đốt, làn da nhiễm một mảng đỏ ửng. Tiếp theo Tô Tinh nhìn thấy trên trán nàng xuất hiện một tinh phù khắc ấn đẹp mắt, còn chưa suy nghĩ cẩn thận là đã xảy ra chuyện gì, hấn cũng cảm thấy trán mình nóng rực đau đớn, giống như có một thanh đao nhọn đang khắc lên đó vậy.

Đầu hấn nổ vang, toàn thân vô lực nằm trên người thiếu nữ, hai thân thể dán chặt vào nhau. Trong mộng lung, hấn dường như thấy một dòng nước tinh khiết chảy ra từ khoé mắt của nàng, ngay sau đó, Tô Tinh hoàn toàn mất đi ý thức.

Bầu trời tối đen, một ngôi sao đỏ bùng!

Chim hót, mùi hoa, sáng sớm gió nhẹ.

Tô Tinh chậm rãi tỉnh lại, bên dưới thân có thứ gì đó mềm mại dị thường khiến hắn theo bản năng bóp một cái, liền chạm vào một vật như cục bông.

Một tiếng nức nở truyền đến từ dưới thân giống như là một chậu nước lạnh vào đầu hắn. Tô Tinh vội vàng mở mắt, đã thấy thiếu nữ dưới thân sớm đã tỉnh. Khuôn mặt nàng ửng đỏ, đôi mắt xấu hổ chính đang nhìn hai bàn tay lộn của hắn tác quái.

Tô Tinh mặt không đổi sắc, từ trên người nàng đứng dậy, nghiêm trang giải thích:

- Thân thể nàng có khỏe không? Ngày hôm qua ta sợ nàng cảm lạnh...

- Hừ.

Thiếu nữ nhanh chóng mặc áo, ngồi xổm dậy, xuất thần nhìn hình ảnh bản thân mình trong dòng suối.

Tô Tinh thấy vẻ mặt nàng hoảng hốt, có lẽ có tâm sự nên cũng ngoan ngoãn đi sang một bên

Thiếu nữ vén lọn tóc, sờ sờ trán, một cái tinh phù hoa lệ chói mắt hiện lên. Thiếu nữ toàn thân run run, nắm ngón tay bóp lại trắng bệch, ánh mắt lạnh như băng nhìn gã trẻ tuổi đang nhàn nhã tắm rửa ở xa xa, lại còn hát cái gì mà "Ta tham gia quân ngũ, có gì không giống với..." (Chắc là bài hát của Quân đội Trung Quốc)

Rất dễ nghe.

Thiếu nữ vội lắc đầu, hung hăng trừ bỏ ý nghĩ này, chính là nam nhân chết tiệt này đã nằm trên thân thể băng thanh ngọc khiết của mình mà ngủ một đêm, hơn nữa, hơn nữa còn...

Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương bỗng xuất hiện ở trong tay nàng, sát ý nổi lên như bão táp.

Một tiếng kêu khẽ nhằm phía Tô Tinh lao tới.

Tô Tinh vừa mới vừa phát hiện vẻ mặt thiếu nữ có điểm không thích hợp, mới lui vài bước đã thấy mũi thương sắc bén đã kề trên cổ hắn, tốc độ của thiếu nữ thật sự là quá nhanh.

Thiếu nữ cắn răng quát:

- Tại hạ là Thiên Hùng tinh Báo tử đầu Lâm Xung, từ hôm nay trở đi ta chính là nữ nhân của ngươi!

- Phụt...

Tô Tinh suýt chút nữa bị sặc mà chết.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Hàng Tinh giả cùng Tinh thiếu nữ

Nước miếng đều bị nuốt xuống, thậm chí có một ít còn chảy ra lỗ mũi, Tô Tinh suýt chút nữa bị câu nói lớn mật kia của thiếu nữ làm sặc chết.

Chậm đã, Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung???

Lão tử không nghe nhầm đấy chứ?

- Nàng nói lại lần nữa xem?

Một lát sau Tô Tinh mới lấy lại hơi.

- Ta là nữ nhân của ngươi.

Lâm Xung xấu hổ thoáng ửng hồng hai má, tức tối nhấn mạnh từng chữ, nếu không phải ngại khế ước Tinh Tướng, nàng thật sự muốn chém nam nhân đang giả bộ vô tội trước mắt này thành hai mảnh.

- Không phải, câu phía trước ấy. Lâm Xung?

- Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung đúng là tại hạ.

Lâm Xung trầm giọng, thu hồi cương thương.

Tô Tinh sờ sờ cổ họng, ánh mắt cổ quái nhìn chăm chăm vào nàng.

- Cosplay hả? Ta cũng có mấy chiến hữu thích xem mấy cái này lắm.

Tô Tinh thầm nói.

- Thiếu chủ người đang nói cái gì vậy?

Lâm Xung nhướn mày, vị thiếu chủ này không biết là bị thần kinh hay vốn đã ngu ngốc sẵn rồi đây? Nghe đại danh của nàng mà lại có thể thờ ơ như thế sao?

"Lần này xem ra được lời đây, được rồi, nếu người thật sự biến thành cái bộ dạng này thì ta cũng không ngại làm người phụ trách tạo hình mà nhìn người trần truồng đâu." Tô Tinh hắc hắc cười dâm vài tiếng, nhìn kỹ thiếu nữ trước mắt. Lông mi cong cong như lá liễu, đôi mắt đẹp giống như sao băng, đồng tử long lanh phân rõ hai màu đen trắng, tư thế oai hùng, anh khí bùng bùng này nếu đặt ở thời cổ đại thì thật sự là cân quắc đại tướng a.

- Thiếu chủ có điều gì thắc mắc sao?

Lâm Xung cất tiếng lạnh lùng hỏi.

Thấy nàng không có chút nào đùa giỡn, Tô Tinh cũng nghiêm túc lại.

- Đây là địa phương nào? Mông Cổ hả?

- Thiên Thừa quốc, thảo nguyên Thanh Dã!

Giọng nói lạnh thấu xương đáp lại.

Hai cái tên này dù có ngược dòng lịch sử toàn cầu đều chưa bao giờ nghe qua, trong lòng Tô Tinh có một dự cảm không lành, hần mơn màng phun ra hai chữ:

- Niên đại?

- Năm Tinh Kiến thứ 975!

Cái niên đại quái quỷ gì vậy?

- Tên cái thế giới này là gì?

Tô Tinh thống khổ ôm đầu.

- Lương Sơn đại lục!

Dừng một chút, Lâm Xung nhin không được cất tiếng cười lạnh:

- Thiếu chủ hỏi những điều vừa rồi đến trẻ con ba tuổi cũng biết, chẳng lẽ khi ta ngây thơ sao?

Tô Tinh ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời, rõ ràng là ban ngày, lại có thể thấy trăm ngôi sao lấp lánh, xa hơn nữa thậm chí còn nhìn thấy một cột đá thẳng trong mây ngàn, giống như đang chống trời vậy, đó là phong cảnh tuyệt đối không thể xuất hiện ở thế giới trước kia.

Xuyên qua thời không sao?

Tô Tinh trước kia có nghe bạn bè nói đến cái danh từ này, thật không thể tưởng được có một ngày chính mình cũng gặp phải.

- Lâm Xung còn chưa biết thiếu chủ tên là gì.

Lâm Xung hỏi.

- Cứ gọi Tô Tinh là được, thiếu chủ cái gì chứ, tuy rằng rất hay ho nhưng phong kiến thì thật sự không tốt chút nào, dù sao ta cũng là đảng viên mà. Ha ha.

- Tuy Lâm Xung không thích thiếu chủ nói linh tinh, nhưng nếu đã ký khế ước Đấu Tinh thì cũng sẽ bỏ qua thành kiến trước kia.

Lâm Xung rất không tình nguyện nói.

- Đấu Tinh khế ước là cái gì?

Tô Tinh mắt tròn mắt dẹt:

- Chiến tranh giữa các vì sao à?

Lâm Xung trầm giọng hỏi lại:

- Không lẽ ngay cả Hàng Tinh giả và Đẩu Tinh thiếu chủ cũng không biết?

Tô Tinh nhún nhún vai —— quả đúng như Lâm Xung đoán.

Lâm Xung cắn môi đến chảy máu, Thiên Hùng tinh Lâm Xung nâng vì sao lại rơi vào tay một nam nhân ngu ngốc hoàn toàn không biết gì cả này chứ, đây là bị kịch nhường nào a.

Vì cảm thấy nam nhân này còn không hiểu được tình cảnh của chính mình, Lâm Xung đành phải giải thích một phen.

"Đẩu Tinh" là một sự kiện trọng đại tại Lương Sơn đại lục, cứ mỗi một trăm linh tám năm bầu trời sẽ dâng lên một trăm linh tám ngôi sao, cùng với đó là một trăm linh tám Tinh thiếu nữ đại biểu cho những ngôi sao đó, các nàng có được vũ lực và pháp lực vô cùng cường đại.

Tất cả tinh thiếu nữ đều có thể tìm một Tinh giả để ký kết ước Đẩu Tinh, tôn người đó làm thiếu chủ, làm chủ nhân cả đời, những người này ở Lương Sơn đại lục được gọi là Hàng Tinh giả.

Sau khi Tinh giả cùng Tinh Tướng ký kết ước mới được gọi là Hàng Tinh giả, sau đó sẽ cùng đi đến một nơi gọi là Nữ Lương Sơn.

Ký kết ước Đẩu Tinh để làm gì?

Đương nhiên là để chiến đấu.

Chiến đấu vì cái gì?

Đương nhiên là để thực hiện dã tâm.

Truyền thuyết còn nói ngay khi trên bầu trời chỉ còn lại một ngôi sao cuối cùng, tại nơi xuất hiện Tinh thiếu nữ cuối cùng đó —— Nữ Lương Sơn sẽ gặp và ban thưởng cho người đã hoàn thành tất cả sứ mệnh.

- Kia là Nữ Lương Sơn.

Lâm Xung chỉ vào cây cột đá chống trời ở phía xa nói.

Tô Tinh nhắc tay lên trán nhìn, cái cột đó quả thực rất đồ sộ.

- Nhưng mà tại sao ta cứ nhất định phải theo đuổi cái tình tiết như trong tiểu thuyết kia mà bất kể sống chết chứ?

Tô Tinh chau mày hỏi.

Lâm Xung sững sốt, nàng chưa từng nghĩ tới ý nghĩa của những mục tiêu trên. Nhưng mà nàng cũng không muốn thừa nhận rằng mình nông cạn trước mặt nam nhân ngu ngốc này (nàng cho là vậy). Đây đúng là vấn đề nan giải mà, nàng trừng mắt một cái:

- Chỉ cần mọi người có dã tâm là đủ, chẳng lẽ thiếu chủ không muốn thứ gì đó sao?

Tô Tinh có chút hiểu ra:

- Xem ra ta cũng vậy, cũng chỉ là người bình thường thôi.

Tại đây không thể thành Nữ Lương Sơn, nhưng có lẽ trở về cũng là một loại dã tâm a!

.....

Thanh Dã thành, phủ thành chủ truyền ra tiếng kêu rên đến khản cả giọng, cho dù là dân chúng ở bên ngoài phủ cũng nghe thấy rõ ràng.

- Ta nhất định phải giết xú nữ nhân kia, ta muốn ả trở thành nô lệ của ta, ta muốn giết chết ả. Aaaaaaaa.....

Người nằm trên giường gào thét chính là gã thanh niên đã bị Lâm Xung hoạn - thiếu chủ Thanh Dã thành.

Lúc này, mẫu thân gã nước mắt tuôn như mưa, không ngừng an ủi:

- Minh nhi, đừng lo lắng, mẫu thân nhất định sẽ làm chủ cho con.

Trung niên nhân đứng ở bên cạnh lại bất đồng ý kiến:

- Gieo gió gặt bão! Ta đã nói nhiều lần rồi, khối "Hàn Vân Băng Phách" kia bị lấy thì cứ để họ mang đi, người không nên đuổi theo, những sát tinh này người có thể tùy tiện hàng phục sao?

Nữ nhân oán hận nói:

- Lão gia, người nói gì vậy, Minh nhi đã bị nữ nhân ngoan độc kia làm cho tuyệt hậu, thân là Thành chủ một thành, sao người có thể nói giúp nữ nhân kia?

- Phụ thân, người nhất định phải đòi lại công đạo cho con.

Gã thanh niên khóc rống lên.

- Nghe nói ký khế ước cùng Tinh Tướng có thể khỏi tử hồi sinh, vì hương khói của Ngụy gia, lão gia nhất định phải mang sát tinh kia trở về.

Nữ nhân cũng khóc lóc không ngừng.

- Làm càn.

Nam nhân trách mắng:

- Thiên Hùng tinh Lâm Xung này, Thanh Dã thành sao có thể trêu vào được?

- Con ta quả là số khổ.

Nữ nhân thấy vậy, khóc văng lên.

- Đại nhân, ngoài cửa có một gã tự xưng là Hàng Tinh giả Tuân Hoặc cầu kiến!

Một gã nha dịch đi tới bẩm báo.

Nữ nhân vừa nghe thấy vậy, vội vàng ngừng khóc khẩn cầu:

- Lão gia...

Nam nhân sao không biết tâm tư nữ nhân, cười hừ hừ:

- Hàng Tinh giả tới thật đúng lúc!

Trong sảnh đường.

Một gã trẻ tuổi khoảng hai mươi ba tuổi đang ngồi trên chiếc ghế đàn hương thông dong nhâm nhi tách trà trong tay, tên này mặt như quan ngọc, tuấn tú lịch sự, một kiện trường bào màu xanh bó sát cơ thể, dáng người cao gầy, thoát nhìn rất bất phàm.

Mà khiến Thanh Dã thành chủ càng để ý hơn là nữ tử đứng bên cạnh người trẻ tuổi.

Một thân váy dài bằng lụa màu đỏ điểm lệ, tóc đỏ như máu, ánh mắt cũng là màu máu đỏ, liếc mắt một cái là khiến đáy lòng người khác sinh ra lo sợ.

- Tuân các hạ quang lâm bản phủ không biết có chuyện gì?

Thanh Dã thành chủ cung kính hỏi.

Tuân Hoặc thân nhiên nhìn thoáng qua, đặt tách trà lên bàn:

- Nghe nói quý phủ có một viên "Hàn Vân Băng Phách" hiếm thấy, nói đến cũng khéo, tại hạ vừa lúc đang cần, xin đưa ra giá, tại hạ muốn mua.

Thanh Dã thành chủ cười khổ:

- Chỉ sợ khiến các hạ phải thất vọng.

- Không muốn bán sao?

Thiếu nữ ngữ khí bá đạo, trong lời nói mang theo một tia uy áp, cái bàn gỗ trước mặt không chịu được cỗ áp lực này liền xuất hiện vài vết nứt.

Tuân Hoặc phát phát tay, ý bảo thiếu nữ bình tĩnh.

Thành chủ mang một bộ dáng vô cùng đau đớn:

- Thật sự không dám giấu diếm, trước đó không lâu một gã tặc nhân đã trộm viên đá đó đi rồi, khuyến tử mang theo một đội nhân mã đi lấy lại, cũng không tưởng được đó lại là Tinh Tướng, chẳng những toàn bộ kỵ binh bỏ mình, khuyến tử cũng bị Tinh Tướng kia thiến, cổ lè thân tàn mới chạy thoát được trở về.

Tuân Hoặc đánh mắt sang thiếu nữ, thiếu nữ gật gật đầu, vận thần thức tìm tòi, đảo qua nội thất một vòng, bắt nhả cười ha hả:

- Thật đúng là thái giám.

- Người cũng biết đó là Tinh Tướng gây ra sao?

Tuân Hoặc nhấp một ngụm trà, ngữ khí lạnh nhạt hỏi.

- Vừa đối mặt đã bị giết cho không còn manh giáp, nào biết đâu rằng...

Thành chủ thở dài.

Thấy Tuân Hoặc có chút trầm tư suy nghĩ, Thanh Dã thành chủ đột nhiên khẩn cầu:

- Nếu các hạ nguyện ý báo thù cho khuyến tử, Thanh Dã thành chủ mãi khắc ghi đại ân.

Nói xong nhanh chóng nhắm mắt một cái.

Một gã quan binh liền mang đến một cái bảo hạp (cái rương nhỏ đó mà), bên trong ước chừng có một trăm lượng hoàng kim cùng một chút trang sức quý báu.

- Vừa lúc ta muốn đi lấy lại khối băng phách kia, có cần tại hạ giúp đại nhân mang nàng ta trở về ký kết khế ước không?

Khoé miệng Tuân Hoặc hơi nhếch lên mỉm cười.

- Khuyến tử vô năng không đảm đương nổi cái chức Hằng Tinh giả, hết thầy vẫn giao cho các hạ xử trí thì tốt rồi.

Thành chủ sợ hãi xua tay, lão cũng không ngốc, Tinh Tướng trong "Đấu Tinh" đều vì chủ mà chém giết, có ai lại dám đại đột tặc gây thù chuốc oán với Tinh Tướng, huống chi đó lại là Báo Tử Đầu Lâm Xung, huống hồ thằng con ăn hại của lão có thu phục được nàng hay không còn chưa biết.

- Tại hạ nguyện ý phái ra thiết kỵ Thanh Dã thành hiệp trợ các hạ.

- Không cần, cho ta một con khoái mã là được, nhiều người lăm ngược lại chỉ thêm vướng tay vướng chân.

Tuân Hoặc bữu môi vung tay lên, cái bàn bảo hạp liền biến mất.

- Ta lập tức kêu người, nhanh lên, chuẩn bị cho Tuân các hạ một bảo mã nhanh nhất!!!

Thành chủ quát lớn.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: "Thiên Di tinh"; Xích Phát Quỷ

Bầu trời thảo nguyên về đêm khá đẹp.

Ngân Hà như sợi thất lưng gấm vắt ngang trên không trung, những ngôi sao đầy trời giống như những viên bảo thạch được khảm trên dải Ngân Hà. Trong số những ngôi sao đó, có một số không giống bình thường, trông rất chói mắt, chúng mang theo một vòng sáng, phát ra ánh sáng màu đỏ đậm hoàn toàn khác những ngôi sao khác.

- Anh Mĩ, ngôi sao kỳ quái kia chính là những ngôi sao đại diện cho một trăm linh tám Tinh Tướng mà nàng nói đó sao?

Tô Tinh ngẩng đầu nhìn lên tinh không, liền có một loại cảm giác sâu không lường được.

Thuận tiện nhắc luôn: thiếu nữ tên thật gọi là Lâm Anh Mĩ, về phần Lâm Xung thì đó chỉ là tên chiến đấu, điều này cũng khiến cho Tô Tinh vốn đọc nát "Thủy Hử truyện" được an ủi phần nào, ít nhất cũng không cần suốt ngày gọi Lâm Xung Lâm Xung.

Dựa vào một tảng đá lớn, Lâm Anh Mĩ khẽ nhủ lông mày, chẳng có hứng thú trả lời vấn đề nhàm chán này.

- Anh Mi, ngôi sao màu đỏ đỏ có ý nghĩa gì?

Tô Tinh đối với thế giới này tò mò không thôi, cũng không vì đối phương không thèm nhìn mà mất hứng.

- Đây gọi là Xích Tinh, tượng trưng cho những Tinh Tướng đã ký kết khế ước Đẩu Tinh.

Lâm Anh Mi khẽ nâng mi mắt, lãnh đạm đáp.

Tô Tinh cẩn thận đếm một chút, ít nhất có ba mươi ngôi sao như vậy.

- Đây là Xích Tinh của chúng ta?

Tô Tinh cố ý hỏi.

Lâm Anh Mi chăm chú nhìn lên một lát, cuối cùng hừ một tiếng, đại khái là không tìm được.

- Theo như nàng nói, Đẩu Tinh đã bắt đầu được một năm rồi, đến bây giờ mới có hơn ba mươi cái khế ước được ký, xem ra hiệu suất cũng không cao a.

- Thiếu chủ, chuyện ký kết khế ước phải thật thận trọng.

Lâm Anh Mi đối với cái tên Tô Tinh đầu óc đơn giản này khẽ nhăn lông mày, người xem khế ước Đẩu Tinh như ăn cơm à?

Trên thực tế, điều kiện Tinh thiếu nữ đưa ra để lựa chọn Hàng Tinh giả là tương đối cao, bởi vì khế ước liên quan đến vận mệnh cả đời của các nàng, loại chuyện này tự nhiên không thể làm qua loa được, nói như vậy cũng có nghĩa là những Hàng Tinh giả thực lực mạnh mẽ thường là đối tượng được hoan nghênh nhất, tiếp theo là những Hàng Tinh giả có vũ khí cường đại, một số ít là lấy sở trường của Hàng Tinh giả để bù trừ cho sở đoản của Tinh Tướng, cho nên tại Lương Sơn đại lục mới có một câu như này: Muốn ký khế ước với Tinh thiếu nữ, việc đầu tiên chính là phải chinh phục được các nàng!

Tuy rằng cũng có không ít Tinh Tướng bởi vì tình đầu ý hợp linh tinh mà lựa chọn người bình thường hoặc Hàng Tinh giả bình thường. Nhưng mà tỷ lệ loại này thật sự rất nhỏ, hơn nữa ở mỗi một kỳ đại tinh chiến kết thúc, kết cục đều là chôn cùng một chỗ.

Nghe đến đó, Tô Tinh khẽ thở dài một tiếng, xem ra những Tinh Tướng này thực sự cũng rất thực tế a.

- Có phải ta sẽ làm liên lụy tới nàng đúng không?

Tô Tinh nhíu mày:

- Có thể giải trừ khế ước không?

Lâm Anh Mi đang nhắm mắt dưỡng thần ở phía xa nghe những lời này liền mở mắt, nhìn chăm chăm vào Tô Tinh:

- Thiếu chủ, người đang nói cái gì vậy?

- Nếu Hàng Tinh giả đối Tinh Tướng trọng yếu như vậy, ta lại hoàn toàn không biết gì cả, hiển nhiên không giúp được nàng, giải trừ khế ước cũng không sao.

Lời hắn nói là thật lòng, đến từ thế giới văn minh hiện đại, đối với cái khế ước gì gì đó này hiển nhiên hắn không coi trọng lắm.

Nhưng mà đối với Lâm Anh Mi, lời nói của Tô Tinh quả thực khiến ở sâu trong nội tâm nàng dậy sóng. Lương Sơn đại lục vô số Tinh giả vì muốn ký khế ước cùng một Tinh Tướng mà không trò hề nào không làm.

Có thể ký khế ước với Thiên Hùng tinh Lâm Xung chính là giấc mơ của tất cả đám Tinh giả.

Thấy Tô Tinh nói vô cùng thành khẩn, không có chút nào là ra vẻ, khuôn mặt vốn như phủ băng của Lâm Anh Mi dịu đi một chút, nhưng ngữ khí vẫn cứng rắn như cũ:

- Thiếu chủ, người đây là đang vũ nhục Anh Mi, nếu đã ký khế ước thì đó là số mệnh, cho dù ta có tan xương nát thịt cũng sẽ bảo hộ thiếu chủ an toàn!!!!

- Người nói như vậy khiến ta cảm động tới mức không đứng dậy được đây này.

Tô Tinh tốt xấu gì cũng thiếu tá phi công, để nữ nhân bảo vệ thì thật là mất mặt.

- Không bằng nàng nói cho ta biết nên làm như thế nào đi.

Tô Tinh nói vậy cũng khiến Lâm Anh Mi gật gật đầu, tuy rằng nàng rất tức giận vì chuyện bất ngờ ký khế ước, nhưng xem ra hiện tại, vị thiếu chủ trước mặt này cũng không phải là vô dụng, có lẽ một ngày nào đó có thể chân chính trở thành chủ nhân thực sự của Thiên Hùng tinh nàng cũng không chừng.

- Tại hạ lĩnh mệnh!

.....

Một con ngựa trắng đang phi nước kiệu đột nhiên dừng lại, thanh niên ngồi trên mình ngựa nhìn dãy núi liên miên phía xa, ánh mắt mang theo nét thần bí thâm thúy, ngồi sau lưng gã là thiếu nữ tóc đỏ, nàng cười khẽ nói:

- Xem dấu vết còn sót lại này, hẳn là cách đây không xa.

- Thanh Nhi, người nói Tinh Tướng này là ngôi sao nào?

Tuân Hoặc hỏi.

- Bất kể nàng ta là sao gì, tóm lại ta nhất định sẽ thiêu nàng ta ngay cả bụi cũng không còn.

Thiếu nữ ngừ khi bá đạo:

- Chẳng lẽ thiếu chủ người ở sợ sao?

Tuân Hoặc hiện lên vẻ khinh thường:

- Ta chỉ cảm thấy kỳ quái, vì sao lại có Tinh Tướng giống trống khua chiêng xuất hiện ở Thanh Dã nguyên, tinh đấu đã bắt đầu, những Tinh Tướng nhược tiểu lẽ ra nên dấu tài và tăng cường thực lực giấu tài mới đúng chứ?

- Thiếu chủ cảm thấy lần này Tinh Tướng là Thiên Tinh?

Thanh Nhi tàn nhẫn cười nói:

- Thật là tốt quá, hấp thu được Thiên Tinh, tinh lực của thiếu chủ nhất định sẽ được trợ giúp nhiều.

- Tóm lại, lần này không thể tùy tiện, mau chóng thuận thực Hoàng giai chiến pháp của người đi!!!

- Hắc hắc hắc hắc....

Thiếu nữ cười lạnh, xem như trả lời gã.

Đi trên thảo nguyên Thanh Dã hơn mười ngày, rốt cục cũng thấy một dãy núi giống như cự long đang nằm nghỉ, kéo dài vô tận. Trên núi có một loại cây rất đặc biệt tên là Hoè Vàng rất to lớn. Nhìn dãy núi đá trông như được phủ giáp sắt này khiến Tô Tinh lần đầu tiên có cảm giác giống như một pháo đài bất khả xâm phạm vậy, khi thế hùng vĩ dọa người, đây chính là Kiên Bích sơn, một trong năm ngọn núi lớn nhất Lương Sơn đại lục.

Mục đích của Lâm Anh Mi khi đến thảo nguyên Thanh Dã là tìm kiếm một loại tài liệu gọi là "Côn Ngô Sa" được cho là xuất hiện ở ngọn núi này, loại tài liệu này nếu dùng để rèn thì có thể tăng độ cứng rắn cho vũ khí. Tuy rằng vừa chân ướt chân ráo đến Lương Sơn đại lục, lại bất ngờ gặp phải chuyện ký khế ước, nhưng do chưa có kế hoạch cụ thể nên Tô Tinh cũng không ngại bồi tiếp nàng.

Hai người đang muốn lên núi, đột nhiên, một tiếng thét vang kèm theo hoả diễm hùng hực đánh tới.

Tô Tinh vội vàng xuất ra tinh lực, một đạo lam quang bắn ra từ ngón tay, vừa vặn chặn hỏa diễm lại.

- Tìm hai vị quả là không dễ dàng.

Một nam một nữ liền ngăn trước mặt hai người.

Xem tinh lực dao động trên người bọn họ, gã nam nhân cũng không đơn giản chút nào, ít nhất cũng đã đạt tới Tinh Trần hậu kỳ. Mấy ngày nay, Tô Tinh đã sớm có hiểu biết nhất định về Tinh giả, Hàng Tinh giả căn cứ theo tinh lực mà phân ra những cấp độ: Tinh Trần, Tinh Vân, Tinh Hà, Tinh Hải, Tinh Không cùng Hóa Tinh Yên Diệt.

Người nào có tinh lực càng lớn thì càng có ưu thế trong chiến đấu.

Hiện tại tinh lực của Tô Tinh chỉ gần đạt mức Tinh Trần sơ kỳ mà thôi.

- Chúng ta quen nhau à các người?

Tô Tinh đề phòng hỏi.

Tuân Hoặc liếc mắt đánh giá Lâm Anh Mi, hơi giật mình, gã không thể nhìn thấu trình độ của nàng.

Thiếu nữ tóc đỏ hung dữ nói:

- Không thể tưởng được Tinh Tướng người lại ký khế ước, vừa lúc, giết cho thống khoái nào!

- Ta không muốn cùng muội muội người chiến đấu.

Lâm Anh Mi thần sắc lãnh đạm nói.

- Ai là muội muội người?

Thiếu nữ nhỏ một ngum nước bọt, toàn thân phát ra một luồng tinh quang màu đỏ, mái tóc cùng ánh mắt đều hiện ra sắc hồng, trán xuất hiện một cái tinh phù, một thanh quý đao màu đỏ sậm vô thanh vô tức xuất hiện trong tay nàng.

Đao phân chín khúc, các đoạn đan xen lẫn nhau.

Chích luyện cửu ngục đao!

- Thiên Di tinh Xích Phát Quý?

Lâm Anh Mi nhướng mày nói.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Ngân Kiếm nghịch chuyển

- Đừng có sợ, sợ cũng không có ý nghĩa gì đâu.

Cô gái cất tiếng cười, nàng chuyển hướng nhìn về phía Tuân Hoắc, chờ đợi hắn ra lệnh:

- Thiếu chủ?!

Tuân Hoắc có chút kiêng kị với sự bình tĩnh của Lâm Anh Mi, nhưng lúc này không thể chần chừ được nữa, sớm muộn gì cũng phải cùng Tinh Tướng chém giết, bây giờ thừa dịp đối phương vừa mới ký khế ước, còn chưa tới đạt cảnh giới hài hoà mà loại trừ cũng rất tốt.

Tuân Hoắc gật đầu.

'Xích Phát Quý' Lưu Đường cất tiếng cười quý dị, giờ Chích Luyện Cửu Ngục đao bỏ vào Lâm Anh Mi.

Lưỡi đao bắn ra hỏa diễm hùng hục.

Leng keng! !

Trong không trung phát ra thanh âm trong trẻo mà lạnh như băng.

Lưu Đường một đao còn chưa đắc thủ, Lâm Anh Mi nháy mắt liền biến thành hình dạng Tinh Tướng, trán cũng hiện ra một cái tinh phù, tiến nhanh về phía trước từng bước, thương phong giống như độc xà linh hoạt xé rách luồng hoà diễm của Lưu Đường.

Sát ý băng lãnh như thủy triều tầng tầng lớp lớp ập đến Xích Phát Quý.

Nàng ta liền thu đao về thủ, đao phong múa thành từng vòng.

Lâm Anh Mi đột nhiên dừng lại rồi biến đổi thể công kích, trường thương biến thành một đường cong quý dị mang theo hàn quang lập tức chém vào ngực Lưu Đường.

Tiếng ầm ầm vang lên không dứt.

Phi Thúy hoàn (vòng ngọc đỏ mà) đánh trúng trường thương, vừa kịp chặn được một kích đầy nguy hiểm của Lâm Anh Mi.

Người ra tay đúng là Tuân Hoắc.

Thừa dịp này, Thiên Di tinh Lưu Đường nhanh chóng lui về tạo một khoảng cách an toàn.

Lâm Anh Mi đang muốn truy kích, nhưng Tuân Hoắc chỉ muốn ngăn chặn một đòn trước đó của nàng thôi, Phi Thúy hoàn ở giữa không trung chuyển

hướng đánh tới Tô Tinh tay không tác sát.

Lâm Anh Mi vội lắc mình, nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Tô Tinh, quát một tiếng yêu kiều rồi đánh bay Phi Thúy Hoàn.

- Lâm Xung, người quả nhiên là Lâm Xung!!!

Thiên Dị tinh Lưu Thanh Nhi kinh ngạc kêu lên.

Tuân Hoắc thần sắc biến đổi, ánh mắt không thể tin được nhìn chằm chằm vào Lâm Anh Mi.

- Lưu Thanh Nhi, người nhận sai người rồi, Báo Tử Đầu Lâm Xung sao có khả năng ký khế ước với tên Hàng Tinh giả vô dụng như vậy được, chẳng lẽ yêu hấn sao?

Bị đánh giá là vô dụng, trong lòng Tô Tinh căm tức không thôi nhưng không thể phản bác, chỉ thầm rửa tổ tông mười tám đời tên nào đó.

Đến Lương Sơn đại lục đã hơn mười ngày, đừng nói là pháp khí vừa rồi Tuân Hoắc dùng để công kích Lâm Anh Mi, cho dù là pháp quyết, kiếm quyết loại hần đều không có, có một chút tinh lực cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm ở bên nhìn Lâm Anh Mi chiến đấu bảo vệ mình.

- Thiếu chủ, tuyệt đối chính xác, kia là thanh Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, đúng là Thiên mệnh vũ khí của Lâm Xung!

Lưu Thanh Nhi cười thập phần tà ác.

- Một khi đã như vậy, hãy giải quyết Hàng Tinh giả kia trước!

Tuân Hoắc không chút do dự nói, kẻ cùng Lâm Xung ký khế ước căn bản không cần e ngại, chỉ cần xử lý hần, thần thức của nàng ta cũng đúng sẽ bị hao tổn, không chống đỡ được bao lâu nữa là sẽ bại.

Nếu có thể hấp thụ năng lực của Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương Lâm Xung, như vậy chẳng khác nào hổ mọc thêm cánh.

Nghĩ vậy, Tuân Hoắc vỗ túi pháp bảo, hai tiểu kiếm màu lục vọt ra.

- Chút tài mọn.

Lâm Anh Mi cười lạnh, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương bắn ra hai đạo hàn quang đánh rơi tiểu kiếm.

- Lâm Xung, để tại hạ bồi tiếp người.

Lưu Thanh Nhi quát, thân ảnh như mũi tên, vọt đến trước mặt Lâm Anh Mi.

Thế tới hung mãnh của hỏa diễm quỷ đao trực tiếp bị Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương của Lâm Anh Mi giữ lại, một cỗ tinh lực hung mãnh từ trường thương phát ra khiến Bồn mệnh vũ khí Chích Luyện Cửu Ngục đao trong tay Lưu Thanh Nhi cơ hồ muốn vỡ đi.

- Lên.

Lâm Anh Mi xoay người vòng ra phía sau Lưu Thanh Nhi, nhắm ngay giữa lưng nàng đâm tới.

Cách chớp thời cơ của nàng tuyệt đối không thể bắt bẻ, đáng tiếc đối tượng tiếp đón lại là một quảng lửa.

Trường thương xoay vòng đánh tan hỏa diễm ropy trời.

Lưu Thanh Nhi vốn thuần thực đao pháp chốc lát đã tiến đến.

Xem ra Thiên Hùng tinh không thể xem thường Thiên Dị tinh được.

Tuân Hoắc đã hành động, gã tìm kiếm cơ hội lấy mạng Tô Tinh, có điều Lâm Xung võ nghệ siêu phàm, lấy một địch hai mà bất bại, đây là Hàng Tinh giả kia mới chỉ gần đạt mức Tinh Trần sơ kỳ, Lâm Xung đã lợi hại như vậy rồi, chờ ngày sau Hàng Tinh giả trưởng thành thì quả thực không thể tưởng tượng được, đây là lý do khiến ý niệm diệt chết Thiên Hùng tinh trong đầu Tuân Hoắc càng thêm kiên định.

Thiên Dị tinh Lưu Thanh Nhi ngầm chấp nhận, lập tức lui lại, giờ Chích Luyện Cửu Ngục đao lên.

Một cỗ hỏa diễm cuộn cuộn nhập vào Chích Luyện Cửu Ngục đao.

Hỏa diễm nhịp nhàng ăn khớp, hoàn toàn dung hợp.

- Lâm Xung, mau tiếp Hoàng giai đao pháp của ta!

Lưu Thanh Nhi lạnh lùng quát một tiếng, Chích Luyện Cửu Ngục đao ở giữa không trung liền bổ xuống Lâm Anh Mi.

Một cỗ năng lượng hoá điểm màu đen kỳ dị mạnh mẽ chưa từng có nhanh chóng hội tụ thành một quang lửa cháy hùng hực ở lưỡi đao, thể lửa hung mãnh cơ hồ không thể điều khiển, có thể nói là một đao này nhắm trọn vào Lâm Xung.

Trời đất lúc này như bị hỏa điểm bao trùm.

Đây đúng là Hoàng giai chiến pháp của Thiên Địa tinh Xích Phát Quỷ!

- Cứu liên hoàn Địa Hòa quỷ trận!!!

Một tiếng thét dài theo thể đao bỏ tới.

- Thiếu chủ cẩn thận!!!

Lâm Anh Mi nắm chặt Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, ngưng tụ tinh lực, trực tiếp ngăn cản một đao này.

Chín đạo hỏa điểm liên hoàn đánh mạnh vào Lâm Anh Mi, xung quanh trong vòng trăm mét đều biến thành một mảnh đất khô cằn.

Hỏa điểm trong giây lát đã cắn nuốt nằng.

Bị sóng nhiệt thổi bay ra xa trăm mét, Tô Tinh lo lắng không thôi, muốn ra tay giúp trợ, nhưng mà trên người hắn trừ một khẩu súng lục tùy thân ra thì chẳng còn gì khác cả.

Tô Tinh cũng chẳng quản súng đạn này có tác dụng gì với đám Tinh giả Tinh Tướng hay không, lập tức lấy ra một vật thể màu bạc. Chính là một khẩu súng lục được điêu khắc hoa văn cổ xưa, khẩu súng này được đặc biệt chế tạo ra để làm phần thưởng trao cho hắn, kỷ niệm ngày hắn được thăng chức thiếu tá trẻ tuổi nhất nước Cộng hoà, súng cũng có thể chuyển thành một lưỡi đao sắc bén. Chính là "Ngân kiếm".

Tuân Hoắc sau khi thấy Lưu Thanh Nhi đang quần lấy Lâm Anh Mi, liền không chút do dự đánh úp Tô Tinh, năm ngón tay biến thành ung trảo chuẩn bị chụp xuống thiên linh cái (một huyệt ở đỉnh đầu) của hắn.

Dù sao nhìn qua thì cái tên Hàng Tinh giả Tinh Trần sơ kỳ này sẽ không chịu nổi một đòn, ngay cả một cái pháp khí cũng không có.

Bang bang!

Tô Tinh lui lại rồi bắn liền hai phát.

Quả đúng như hắn dự đoán, viên đạn căn bản không thể đục một lỗ trên người Tuân Hoắc.

- Người đang gãi ngứa cho ta à?

Tuân Hoắc cười to.

Tô Tinh cũng rất căm tức, ở Địa cầu tốt xấu gì hắn cũng là nam nhi oai phong lẫm liệt, đến Lương Sơn đại lục thì phải để nữ nhân bảo hộ cho mình, thật sự rất là buồn bực, nhớ lại mấy ngày qua Lâm Anh Mi hướng dẫn cách sử dụng tinh lực, Tô Tinh đảo mắt một vòng liền nghĩ ra một kế.

Tô Tinh dùng thân pháp nhanh nhẹn, tránh được vài lần ung trảo của Tuân Hoắc chụp xuống, tay giữ chặt cò súng, ngưng tụ tinh lực toàn thân vào ngón tay, nhắm ngay Tuân Hoắc mà xả một viên đạn.

Viên đạn bạc phát ra một luồng ánh sáng như màu ngọc bích.

Tuân Hoắc chuẩn bị làm điệu bộ "tiện tay đuổi ruồi", nào ngờ ngay khi chạm vào viên đạn thì dị biến phát sinh.

Viên đạn kia trực tiếp xé toạc lòng bàn tay gã sau đó xuyên một lỗ to tướng trên bả vai.

Tuân Hoắc hét thảm một tiếng.

Tô Tinh rất là khoái trá, không cần nghĩ ngợi nhiều bắn ra thêm hai phát nữa.

Viên đạn mang theo tinh lực vô cùng dữ dội hung mãnh, Tuân Hoắc liều mạng dùng tu vi Tinh Trần hậu kỳ liên tục ngăn chặn ba lần, Tô Tinh lúc này không lùi mà tiến, dùng quân thể quyền (mấy bài võ quân đội ấy) mà đánh tới.

Không có pháp khí thì đã có nắm đấm, Tuân Hoắc làm sao có thể đoán được người kia lại lớn mật như thế, hung hăng xông tới đánh loạn, chưa kịp định thần thì đã trúng một đấm, thiếu chút nữa ruột gan lẫn lộn mà phun ra cả mật.

Tuân Hoắc muốn phát điên, không chút do dự xuất ra toàn bộ tinh lực phóng tới.

Một bóng hình xinh đẹp ngăn trước mặt Tô Tinh trước mặt, thân nhiên ngăn chặn đòn tấn công của Tuân Hoắc.

- Thiếu chủ, người không sao chứ?

Lâm Anh Mi ánh mắt nghiêm túc, trong lòng thực sự rất lo lắng cho an nguy của Tô Tinh.

Tô Tinh cảm nhận được sự lo lắng của nàng, khẽ gật đầu, ý bảo mình ổn. "Thật không nghĩ tới Ngân Kiếm trong tay mình còn có thể hữu dụng như vậy a."

- Người là tên phế vật, ngay cả một Hàng Tinh giả Tinh Trần sơ kỳ cũng không giải quyết được.

Xích Phát Quý Lưu Thanh Nhi nhìn Tuân Hoạch bị thương liên chửi bới một trận.

- Tên đó có pháp khí tà môn.

Tuân Hoạch không chịu nổi khuất nhục bèn nói.

Lưu Thanh Nhi oán hận trừng mắt liếc nhìn Tuân Hoạch, nào còn có nửa điểm tôn kính lúc trước nữa, nàng nhìn Lâm Anh Mi, cười lạnh:

- Không hổ là Thiên Hùng tinh Lâm Xung, Hoàng giai chiến pháp 'Cửu liên hoàn Địa Hỏa quỷ trảm' của tại hạ lại không thể đốt được một mảnh áo của ngươi, kết quả này thực khiến người ta không vui a.

Do đã ký khế ước nên khi Tuân Hoạch bị thương thì Lưu Thanh Nhi cũng chịu thiệt thòi không nhẹ, bên phía Tô Tinh và Lâm Anh Mi lập tức chiếm thế chủ động, huống chi xem ra Lâm Anh Mi vẫn còn chưa xuất hết lực.

- Thiếu chủ, có giết bọn họ không?

Lâm Anh Mi khẽ vung Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, phát ra hàn ý lạnh đến thấu xương. Không khí đột nhiên hạ xuống âm độ, mặt đất vốn bị lửa đốt cháy khô cằn giờ cũng dần đóng băng.

Lưu Thanh Nhi cùng Tuân Hoạch liền biến sắc.

Không tốt.

Ấn trộm gà không thành còn mất nắm gạo!

- Giết!

Tô Tinh lạnh lùng phun ra một chữ.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Di tích cổ Côn Ngô

Cơ hội trời cho như vậy, Tô Tinh làm sao có thể nhân từ với địch nhân được.

Thân hình Lâm Anh Mi nhoáng lên một cái, thương phong lạnh lẽo phóng tới.

- Đừng có khinh thường ta!

Lưu Thanh Nhi tức giận đỏ bừng mặt, liều mạng nhấc đao bổ tới.

Lâm Anh Mi cùng Lưu Thanh Nhi đao thương va chạm, tia lửa bắn ra tung toé.

Ngay khi hai người đang chăm chú giao đấu, một thân ảnh áo hồng bỗng nhiên xuất hiện, chỉ thấy nàng kia thân ảnh phiêu dật, như nhảy múa giữa đao thương kiếm ánh, tiếp theo một vật giống như Thái Cực đồ xuất hiện nơi tay, Lâm Anh Mi và Lưu Thanh Nhi liền bị đẩy ta xa hơn mười mét mới dừng lại.

Một màn này làm đám người Tô Tinh vô cùng ngạc nhiên.

- Bọn muội muội, phải tương thân tương ái, không nên đánh nhau a!

Thiếu nữ thân mặc một chiếc váy lụa được chế tác tinh xảo, làm nổi bật thân thể thon dài, uyển chuyển thướt tha, da thịt trắng hơn tuyết, vô cùng mịn màng, dung nhan tuyệt sắc diễm lệ khuynh thành, có thể gọi là họa quốc vương dân. Tuy rằng nàng ta không cố ý, nhưng cơ hồ lộ ra một cỗ uy nghiêm khiến người khác không dám khinh nhờn.

- Tránh ra, đừng có cản trở ta!

Lâm Anh Mi ánh mắt phát ra hàn quang, đặng đặng sát khí.

- Hàn Tinh Lân Nguyệt thương?! Không nghĩ tới lại gặp được Lâm Anh Mi muội muội ở đây. Ahh, đó là nam nhân của ngươi sao?

Thiếu nữ thần bí che miệng, giật mình đánh giá Tô Tinh đang đứng phía sau Lâm Anh Mi.

Đó là tốc độ của con người sao?

Lâm Anh Mi thậm chí còn chưa kịp có phản ứng gì thì thiếu nữ đã xuất hiện trước mặt Tô Tinh.

Một làn hương hoa quỳnh đập vào mũi khiến hắn rung động.

- Ngươi rốt cuộc ký khế ước với Lâm muội muội như thế nào vậy?

Thiếu nữ cười tủm tỉm nói.

- Thiếu chủ mau tránh ra!

Lâm Anh Mi xoay người lại, quát một tiếng rồi đâm ra một thương.

Thiếu nữ thân nhẹ như cánh én, bay ngược về phía sau, thoải mái tránh được công kích của Lâm Anh Mi.

- Ngươi đến tốt cùng là sao gì?

Lâm Anh Mi nắm chặt trường thương, toàn thân cảnh giác như lâm đại địch, ngăn ngừ vài giây vừa rồi, nàng có thể biết được thiếu nữ trước mặt có thực lực rất mạnh mẽ.

Đối phương chỉ cười mà không đáp, sau đó nhìn thảo nguyên rộng lớn xung quanh nói:

- Vừa rồi ở trên núi, ta cảm nhận được lực lượng rất mạnh, không thể tưởng được lại là hai vị muội muội đang tranh đấu, thôi thì nể mặt mũi tỷ tỷ một chút, tạm thời đình chiến đi.

- Ngươi có tư cách gì mà ra lệnh cho ta?

Thiên Di tình Lư Thanh Nhi bá đạo nói.

- Có vẻ như ta vừa cứu các ngươi một mạng đó.

Thiếu nữ cười nói tiếp:

- Bằng không ngươi cùng Hàng Tinh giả của ngươi đã sớm châu Diêm Vương rồi.

Nghe vậy, Lư Thanh Nhi cùng Tuân Hoắc đều sa sầm mặt.

Tuân Hoắc cũng biết bởi vì gã bị trọng thương khiến cả Lư Thanh Nhi cũng bị liên lụy, nếu đánh tiếp chỉ sợ lãnh ít dữ nhiều, lập tức liền chấp tay nói:

- Tại hạ xin nghe lời các hạ.

Lư Thanh Nhi cũng hừ một tiếng, thu hồi Chích Luyện Cửu Ngục đao.

- Vị này Tinh giả này có ý kiến gì không?

Ánh mắt thiếu nữ dừng lại trên người Tô Tinh, khoe miệng nở nụ cười, hiển nhiên là không quan tâm lắm đến câu trả lời của hắn.

- Đánh không lại ngươi thì chỉ có thể đồng ý thôi chứ biết làm gì hơn.

Tô Tinh chép chép miệng.

Thiếu nữ vui vẻ cười rộ lên:

- Như vậy là đúng lắm, có gì thì đợi lên Nữ Lương Sơn làm một trận thư hùng không phải tốt hơn sao?

- Thật đúng là "ăn cơm nhà vác tù và hàng tổng".

Lư Thanh Nhi cười lạnh.

- Thiếu chủ!

Lâm Anh Mi khẽ cau mày, nắm chặt trường thương, có chút không cam lòng.

Tô Tinh lắc đầu, cầm tay nàng kéo lại, trước mắt xem ra thiếu nữ thần bí thích xen vào việc của người khác này bản lĩnh phi phàm, cho dù Thiên Hùng tình cùng Thiên Dị tình liên thủ cũng chưa chắc đã là đối thủ của nàng ta, cho dù không đồng ý cũng không làm gì được, chỉ là đáng tiếc phải bỏ qua cơ hội tiêu diệt kẻ thù ngàn năm có một. Đưa mắt nhìn hai người Thiên Dị tình vừa tránh được một kiếp, Tô Tinh cảm thấy tiếc nuối không thôi. Lần này Hàng Tinh giả phe đối phương sơ hở mới chiếm được ưu thế, chỉ sợ sau này cũng không có cơ hội tốt như vậy nữa, thậm chí nếu gặp lại, đối phương đã bắt được bài phe mình thì chỉ sợ càng thêm nguy hiểm.

- Thương thế của nàng sao rồi?

Tô Tinh nhìn Lâm Anh Mi toàn thân loang lổ vết máu, vừa rồi nàng tiếp đỡ một chiêu "Cửu liên hoàn Địa Hòa quỷ trảm" của Lư Thanh Nhi cũng không thoải mái như hấn tường.

Lâm Anh Mi lắc đầu, khoác lên người một kiện trường bào mới.

- Hai vị nếu không có ý kiến gì, Tiểu Nhi còn có một việc muốn mời hai vị muội muội hỗ trợ.

Thiếu nữ tự xưng Tiểu Nhi cười ha hả nói, nàng nói là "mời" nhưng xem ra cũng không cho ai từ chối cả.

- Chúng ta giúp gì được cho người?

Tô Tinh hỏi.

- Tiểu Nhi vừa tìm được một cái di tích Côn Ngô từ thời Thái cổ ở trên núi này, nhưng mà đáng tiếc là bên ngoài có một đạo cấm chế, cần có ba Tinh thiếu nữ mới có thể mở được. Tiểu tỷ đang rầu rĩ đây.

- Nếu là Côn Ngô cổ tích, vậy cũng không ngại giúp người một lần!

Lư Thanh Nhi hừ một tiếng.

Tô Tinh thấy Lâm Xung cũng tâm động, liền gật đầu đáp ứng.

Đoàn người bắt đầu đi lên núi, bởi vì có người dẫn đường nên cũng khá thuận lợi.

Màn đêm buông xuống, mọi người đều tự tách ra tìm nơi nghỉ ngơi.

Tô Tinh tựa vào một tảng đá loi Ngăn Kiếm ra lau chùi, âm thầm luyện tập cách truyền lực lượng vào viên đạn.

Lâm Anh Mi tuần tra một vòng rồi ngồi đối diện hấn, nhìn cái vũ khí màu bạc loang loáng quái dị kia mà đáy lòng thập phần khó hiểu, cái hình dạng vũ khí như thế này nàng chưa gặp qua bao giờ thì không nói, nhưng căn bản là trên đó không hề cảm nhận được pháp lực dao động, nhìn qua thì hoàn toàn là một cục sắt vụn, nhưng chính là Tô Tinh dùng cái cục sắt vụn này mà đục một lỗ trên người một tên Hàng Tinh giả Tinh Trần hậu kỳ, vì thế cũng khiến Lâm Anh Mi chú ý đến nó.

Lực xuyên thấu kia tựa hồ còn lớn hơn mấy cái Tinh Vân pháp khí cấp thấp, có thể phát ra liên tục với tốc độ rất nhanh, hơn nữa cũng không cần dùng thần niệm không chế.

Vị thiếu chủ này chẳng những ăn mặc cổ quái, cả vũ khí cũng cổ quái nốt.

- Anh Mi, nàng có biết cô gái kia là Tinh Tướng gì không?

Tô Tinh lau súng xong rồi nhìn lên Tiểu Nhi đang nhàn nhã nằm trên một cành cây gần đó tò mò hỏi.

Lâm Anh Mi nhìn thoáng qua, ngữ khí có chút đắn đo:

- Nàng ta không sử dụng Thiên mệnh vũ khí, cho nên cũng không cách nào biết được thân thế của nàng, nhưng dưới tình huống không có kẻ ước mà có thể khiến ta cảm thấy áp lực như vậy thì trong đám Tinh tương chỉ có một số người làm được thôi, nhưng mà nếu ai đó khác gặp được kỳ ngộ cùng cơ duyên thì lại là một chuyện khác. Vì thế không thể vô đoán được.

- Có khả năng là Tổng Giang không?

Tô Tinh cười hỏi. Thiên Khôi tinh Tổng Giang a, chính là người đứng đầu Lương Sơn Bạc đó.

- Tổng Giang?!

Giọng nói của Lâm Anh Mi có chút khinh thường.

- Hiện giờ thiếu chủ nên cân nhắc một chút sau khi đến di tích cổ là hơn.

Lâm Anh Mi nhìn hai người Lưu Thanh Nhi, khuôn mặt lộ ra vẻ ngưng trọng.

- Thiên Di tinh Lưu Đường tuyệt sẽ không ký khế ước với tên Tinh giả vô dụng kia, chỉ sợ gã đó còn có thứ gì đó đủ để cho Xích Phát Quỷ động tâm.

- Sau khi tiến vào di tích thì tìm cơ hội tách chúng ra.

Tô Tinh nói.

Lâm Anh Mi gật đầu, không phản đối hẳn.

Bên kia, có hai người cũng đang nhỏ to bàn luận, Lưu Thanh Nhi lạnh lùng nhìn Tuân Hoạch:

- Lần này ngươi thiếu chút nữa đã hại ta!

Tuân Hoạch khó khăn nói:

- Pháp khí của tên kia thật sự rất quý dị, lần sau ta tuyệt đối sẽ không sợ hãi như vậy.

- Hừ, tốt nhất là như vậy.

Lưu Thanh Nhi nhìn chăm chăm vào thiếu nữ thần bí rồi liếc mắt một cái.

- Hôm nay xem ra chúng ta không may, chờ thương thế lành hẳn nhất định phải toàn lực chém giết Lâm Anh Mi cùng Hàng Tinh giả của ả, không thể sai sót lần nữa được, kiện Tinh Vân pháp khí kia của ngươi hiện giờ cũng nên lấy ra nữa đi, đối phó Lâm Anh Mi xem ra không thể coi thường được.

Tuân Hoạch nhìn Tô Tinh, ánh mắt tràn đầy sát khí:

- Tên Tinh Trần sơ kỳ kia, ta nhất định sẽ băm ngươi thành vạn mảnh.

- Tốt nhất là thế!

Lưu Thanh Nhi mặt không chút thay đổi nói.

Hai ngày sau, mọi người rút cuộc cũng hữu kinh vô hiểm mà đi tới đích: Côn Ngô cổ tích!

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thôn tinh giao

Côn Ngô cổ tích ẩn sâu trong một ngọn núi nhỏ, nhìn bề ngoài mà nói thì thật sự không có gì đặc biệt cả, trang sức quý giá, quái thú giữ mộ uy nghiêm hay thậm chí là một ít vật được điêu khắc hoa lệ đều không có. Bên ngoài cửa bị cô đại che kín, nếu không phải có Tiểu Nhi dẫn đường thì đám Tô Tinh hoàn toàn sẽ bỏ qua nó.

- Đây thật sự là Côn Ngô cổ tích trong truyền thuyết sao?

Tuân Hoạch nghi ngờ hỏi.

- Đây là tiểu Côn Ngô, nhưng mà cũng có không ít thứ tốt đâu, đối với Hàng Tinh giả các ngươi mà nói thì cũng đủ rồi.

Tiểu Nhi cười hi hi, Tinh Tượng không thể sử dụng vũ khí hay pháp khí, Tinh bảo gì khác ngoài Thiên mệnh vũ khí của chính mình, bởi vậy nàng mới nói thế.

Quả thật là lời nói của nàng cũng khiến Tô Tinh và Tuân Hoạch rục rịch.

- Đã vậy thì chúng ta không khách khí nữa.

Tiểu Nhi đứng trước cửa, hai tay kết ấn, một đạo cấm chế ầm ầm triển khai chặn ngoài cửa không cho bọn họ tiến lên.

- Cấm chế này tên là "Chu Thiên Tuân Tinh Kết Giới", trong kết giới đó có ba điểm mấu chốt, các muội muội phải sử dụng Thiên võ của mình mà đánh

tan nó.

Tiểu Nhi nghiêm túc nói.

Lâm Anh Mi và Luru Thanh Nhi gật đầu, vũ khí lập tức xuất hiện trong tay, nhắm ngay vào hai giao điểm Tiểu Nhi chỉ định mà đánh tới.

Hai giao điểm bị công kích khiến cấm chế nhất thời nhện nhao, chỉ còn một giao điểm cuối cùng và quan trọng nhất, ánh mắt mọi người liền tập trung lên người Tiểu Nhi, nếu cái cấm chế này phải do Thiên mệnh vũ khí của Tinh Tướng mới có thể đánh tan thì Tô Tinh thực sự rất chờ mong xem rốt cuộc Tiểu Nhi là Tinh Tướng phương nào.

Tiểu Nhi khẽ cười, nhưng tựa hồ không muốn bại lộ thân phận của mình, kêu lên một tiếng, chỉ thấy một luồng quang mang chói mắt màu vàng kim phát ra từ lòng bàn tay nàng phát ra.

Ầm ầm!!!

Cấm chế nhất thời bị phá tan!

- Ha ha, cuối cùng cũng đã mở.

Tiểu Nhi vỗ vỗ tay, cao hứng nói.

Đẩy cửa đá ra, đập vào mắt cả đám là một hành lang dài không thấy điểm cuối, hành lang kéo dài từ cửa đá, hai bên vách gắn mình châu phi thủy phát ra ánh sáng lấp loè, chiếu rọi toàn bộ cổ tích, so sáng với khung cảnh "keo kiệt" bên ngoài thì khí phái hơn không biết bao nhiêu lần.

Tiểu Nhi thân hình như điện, nhanh chóng đi tới.

Tuân Hoắc liếc mắt nhìn Tô Tinh một cái:

- Hừ.

Đại khái cũng không muốn làm người đi cuối cùng, liền cùng Luru Thanh Nhi bám sát Tiểu Nhi.

- Chúng ta cũng đi.

Hành lang này sâu không lường được, dường như không có điểm cuối. Chớp mắt, Tiểu Nhi cùng Tuân Hoắc liền biến mất khỏi tầm mắt. Tô Tinh cũng chẳng phải sốt ruột, cứ để các người dò đường cho chúng ta a.

Hắn bắt đầu ung dung xem xét hành lang dài bằng đá này, trong lòng âm thầm bội phục tay nghề của người kiến tạo. Hành lang này có thể nói là được thiết kế khá tinh tế, gạch xanh được xếp khít vào nhau gần như không có khe hở, tầng tầng lớp lớp. Căn thận nhìn kĩ thì quả thực giống như là vảy rồng vậy.

- Kiến tạo quả là có ý đồ.

Tô Tinh thờ dài.

- Truyền thuyết nói Côn Ngô cổ tích ẩn tàng một bí mật, người tìm hiểu được bí mật đó sẽ tìm được một kiện Tinh bảo tên là "Trầm Tinh Bích"!

Lâm Anh Mi nói.

- Thật sao?

Mắt Tô Tinh lập tức sáng như đèn pha, nghe nói Tinh bảo là bảo vật rơi xuống từ Tinh giới, có linh lực rất cường đại, mấy cái pháp khí Tinh cấp căn bản không thể so sánh với nó được, pháp khí Tinh Không cấp cũng còn chưa chắc đã mạnh hơn Tinh bảo.

- Chỉ sợ nàng kia vì mục đích này mà đến, nhưng mà Côn Ngô cổ tích cũng từng có vô số người đến tìm tòi bí mật, nhưng thật ra cho tới bây giờ cũng chưa nghe nói có người nào tìm được "Trầm Tinh Bích".

Lâm Anh Mi hiển nhiên không tin tiêu Côn Ngô này cũng có mấy thứ đó. Mà cho dù thật sự có thì có lẽ mấy trăm năm trước đã bị người ta lấy đi rồi.

- Cái bí mật kia đã có ai khám phá ra chưa?

Tô Tinh vuốt ve vách tường rồi đột nhiên hỏi.

Lâm Anh Mi lắc đầu, việc này chưa bao giờ nghe nói qua.

Sau vài cái canh giờ lang thang trong hành lang rốt cuộc cũng đến điểm cuối.

- Các người thật đúng là chậm chạp.

Tiểu Nhi đã đến được một lúc, nhìn Tô Tinh vừa mới đến liền cười ha ha.

- Có chuyện gì? Sao không đi tiếp?

Tô Tinh thăm đánh giá, cuối hành lang là một đại điện rộng rãi, chính giữa là một bức tranh khắc trên một tảng đá nhẵn bóng rất lớn, bức họa vẽ một con Thanh Long ngâm mình châu, hai bên tảng đá là hai thông tối đen, trừ những thứ đó còn có bảy cây cột đá, cột đá ở chính giữa là một khối bảo thạch dài, phát ra tinh quang mờ ảo.

- Có nhìn thấy bảo thạch này không?

Tiểu Nhi chỉ vào tảng đá phi thủy.

- Có cái gì không đúng à?

Tô Tinh cảm thấy kỳ quái, tại sao bảo thạch đẹp như này mà những người từng tới Côn Ngô cổ tích trước đây lại không đánh giá?

Tiểu Nhi lập tức hỏi ngược lại:

- Đã đi lâu vậy rồi, cho tới bây giờ các người có cảm thấy gì khác lạ ở Côn Ngô cổ tích này không?

- Xem ra tiểu Côn Ngô cũng chẳng có gì đáng giá hơn cái tảng đá này.

Tuân Hoắc khinh thường trả lời:

- Ngay cả một kiện kỳ bảo hay tinh thú cũng không nhìn thấy.

Tiểu Nhi cười tươi hỏi Tô Tinh:

- Người cảm thấy thế nào?

- Rất sạch sẽ!

Tô Tinh chau mày, nghe thiếu nữ nhắc như vậy mới cảm thấy di tích này thật sự rất sạch sẽ, nếu như lời Lâm Anh Mi nói, cổ tích đã trải qua nhiều năm thì sao có khả năng sạch sẽ như này được.

Tiểu Nhi vỗ bàn tay nhỏ bé khen:

- Người thông minh hơn hẳn nhiều, có biết vì sao sạch như vậy không?

- Chẳng lẽ có liên quan đến bảo thạch này?

Tô Tinh khó hiểu hỏi.

Tiểu Nhi cười hi hi:

- Đó là chính là Tinh giới bảo thạch đó.

- Tinh Giới bảo thạch ư?!

Mọi người đều ngạc nhiên.

Tinh Giới bảo thạch là thứ rất có "máu mặt" ở Lương Sơn đại lục, truyền thuyết nói nó xuất hiện từ Nữ Lương Sơn, bên trong bảo thạch tự thành không gian, có thể dùng để chứa các loại tài liệu, đại đa số tinh giả hành tẩu Lương Sơn đều mang theo "túi Tinh giới" chính là có nguyên lý hoạt động như thế. Túi Tinh Giới này túi bề ngoài là một cái túi bình thường, nhưng được khảm một mảnh nhỏ Tinh Giới bảo thạch, bởi vậy có thể chứa tài liệu to nhỏ các loại.

Nhưng mà Tinh Giới bảo thạch cực kỳ hiếm có, mỗi một trăm linh tám năm mới có một lần "Đấu Tinh thịnh yển" mới rút xuống phạm giới cùng Tinh Tướng mà thôi. Bởi vậy vật này trên quý tới mức có thể sánh ngang với Tinh bảo.

Nhìn khối Tinh Giới bảo thạch khổng lồ ở ngay tại trước mắt, mấy người còn có điểm không thể tin nổi.

- Vậy còn chờ cái gì?

Tuân Hoắc lộ ra vẻ tham lam, không chút do dự phi thân lên đầu tiên.

- Ngu xuẩn!

Lưu Thanh Nhi biến sắc, mở miệng mắng.

Ngay khi Tuân Hoạch bước vào đại điện, cột đá bằng bảo thạch đầu tiên đột nhiên sáng ngời, tiếp theo là cột thứ hai, thứ ba, giống như tự cảm ứng lẫn nhau mà lần lượt theo thứ tự sáng lên. Tuân Hoạch bị cảnh tượng cổ quái này làm cho kinh sợ tề cả ra quần.

Bên trong bảo thạch xuất hiện bóng đen, bóng đen này ngày càng dày đặc, giống như muốn phá bảo thạch mà ra vậy.

Tiểu Nhi vọt vào đại điện. Chỉ thấy "ầm" một tiếng, giống như gió lốc nổi lên, vô số sinh vật to lớn nhanh như gió vọt ra khỏi bảo thạch.

- Thôn Tinh Giao!

Lưu Thanh Nhi kêu lên.

Thôn Tinh Giao, thuộc hệ Giao Long nhưng nhỏ hơn, toàn thân chỉ dài một xích, có thể bay nhanh trong không trung, có thể cắn nuốt tinh khí. Nhiều Thôn Tinh Giao như này mà muốn ăn người thì cũng chỉ cần vài giây là đủ.

Lưu Thanh Nhi té ra Chích Luyện Cửu Ngục đảo, một đảo bỏ xuống, sóng nhiệt dâng lên bốn phía, nhưng mà những Thôn Tinh Giao này cũng thuộc loại thượng cổ kỳ thú, chẳng những biết cắn nuốt tinh khí, hơn nữa chỉ cần là linh nguyên lực này sinh trong thiên địa cũng đều là bữa ăn ngon miệng. Hỏa diễm hung mãnh trong nháy mắt liền kích thích sự thèm ăn của chúng.

Lâm Anh Mi nắm ngang trường thương, vung lên cuồng phong mãnh liệt, chỉ là thân thể đám Thôn Tinh Giao này cứ như trong suốt vậy, những công kích bình thường căn bản là không hiệu quả.

Có điều tuy Thôn Tinh Giao nhìn hung mãnh đáng sợ, nhưng tạm thời chống đỡ cũng cũng khó.

Tiểu Nhi nhanh chóng đi qua chính điện tiến vào thông đạo bên phải, Lưu Thanh Nhi liều mạng thúc dục hoà diễm ở Chích Luyện Cửu Ngục đảo đe dọa đám yêu thú. Tuân Hoạch bị dọa cho ngất người, được nàng ta dẫn vào thông đạo bên trái.

- Thiếu chủ, chúng ta cũng mau đi thôi!

Lâm Anh Mi vội vàng nói.

Tô Tinh gạt đầu, vừa dùng tinh lực uy hiếp yêu thú vừa đi đến thông đạo bên phải.

Ngay khi bước đến cửa thông đạo, đột nhiên Tô Tinh dừng bước, hắn nhìn phía sau vách tường, trong tầm mắt, vẩy rồng màu xanh trên hành lang kia kéo dài vào tận đại điện, không chỉ có như thế, trực tiếp kéo dài đến giữa bức tranh trên tầng đá, cảnh quan vừa thấy này quả thực là xảo đoạt thiên công, tựa như hành lang vừa đi qua lúc trước là thân thể của một con rồng vậy.

Lại nhìn đám Thôn Tinh Giao đầy trời, trong đầu Tô Tinh bỗng hiện lên một ý nghĩ: "Chẳng lẽ đây là cái bí mật mà người ta hay nói đó sao?!!"

- Thiếu chủ, người đang nói gì vậy?

Lâm Anh Mi cắn môi hỏi.

- Anh Mi, chúng ta đi đến giữa đại điện.

Tô Tinh đổi hướng chạy tới bức tranh khắc trên tầng đá, Lâm Anh Mi thân là Tinh Tướng cũng bắt buộc phải đi theo.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Giải bí đặc bảo

Tô Tinh đi đến đối diện bức bích họa kia, Thôn Tinh Giao cũng hung mãnh vồ tới. Lâm Anh Mi thúc dục tinh lực, cố gắng chống đỡ, hoàn toàn không rõ thiếu chủ mình đứng trước bức bích họa Thanh Long này để làm gì.

Tô Tinh lại gần quan sát bức vẽ, chỉ cảm thấy Thanh Long kia giống như muốn phá vách mà ra vậy, trông rất sống động, hơn nữa đôi mắt nó giống hệt hạt châu nó đang ngậm. Hạt châu này là một khối bạch ngọc, bề mặt khắc bảy ngôi sao. Ánh mắt Tô Tinh loé ra một tia quang mang sáng quắc, không chút do dự ấn xuống một ngôi sao, chỉ thấy tại nơi ngón tay hắn tiếp xúc, hạt châu kỳ dị này liền phát ra luồng bạch quang mỏng manh.

Tô Tinh thấy vậy, lập tức ấn xuống toàn bộ bảy ngôi sao, lòng tràn đầy chờ mong có huyền cơ xuất hiện. Có điều lần này lại khiến hắn thất vọng, bảy ngôi sao kia chỉ loé ra một chút ánh sáng rồi lập tức tắt ngóm, căn bản là không nhìn thấy biến hoá gì.

- Thiếu chủ, Thôn Tinh Giao chui ra từ Tinh Giới bảo thạch càng ngày càng nhiều, chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi nơi này thôi?

Giọng nói của Lâm Anh Mi xuất hiện sự kích động hiếm thấy, nàng cũng không muốn bị một đám Thôn Tinh Giao ăn a, chết kiểu này thật sự rất vô nghĩa.

Tô Tinh quay đầu nhìn chằm chằm bảy cây cột đá trong đại điện, lại nhìn những ngôi sao sắp hàng trong hạt châu, hai thứ này tựa như có liên quan tới nhau a.

- Cố gắng kiên trì thêm một chút nữa!

Tâm tư Tô Tinh vội xoay chuyển, nhanh như tia chớp ẩn xuống thêm một lần nữa.

Bảy ngôi sao trên hạt châu lại lóe lên, chỉ nghe thấy tiếng "âm âm" trầm đục vang lên, bức họa Thanh Long ngậm hạt châu đột nhiên lồm vào, âm thanh tảng đá di chuyển rất chói tai. Đợi cho thang âm dừng hẳn, vị trí hạt châu trước kia liền được thay thế bằng một cái ngách bí mật. Một màn này khiến Lâm Anh Mi xe m đến ngây người.

Tô Tinh cũng chẳng thèm nhìn vật trong ngách đó là gì, trực tiếp thò tay vợ lấy rồi quát một tiếng:

- Đi mau!

Lâm Anh Mi vận sức phát động tấn công, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương chém ngang ra mấy đạo thương quang, nhân cơ hội đó cùng Tô Tinh lùi vào thông đạo bên phải.

Cửa vào là một sườn dốc, lúc này đã không còn được minh thạch chiếu sáng nữa, khung cảnh tối đen như mực. Cũng may Thôn Tinh Giao có một nhược điểm, đó là một khi mất đi nguồn sáng liền không thể xác định được mục tiêu. Sau khi thành công thoát khỏi Thôn Tinh Giao, Tô Tinh cũng thở phào một hơi.

Một cây đuốc được châm lên, chiếu rọi khuôn mặt anh khí bùng bùng đang cực kì phấn chấn của Lâm Anh Mi. Nàng hỏi:

- Vừa rồi thiếu chủ đã làm những gì vậy?

Tô Tinh không trả lời, trực tiếp lôi mấy vật phẩm từ trong túi ra, một khối ngọc bích, một khối đá phi thủy.

- Vừa rồi ta chợt nhớ tới cái bí mật mà nàng nói, sau đó thử ấn xuống một phát, xem ra cũng giống như trong suy nghĩ của ta.

- Đây là?

Lâm Anh Mi lập tức dùng thần niệm dò xét khối đá, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ kinh ngạc:

- Trầm Tinh Bích!!!

- Không thể nào, đây là Tinh bảo Trầm Tinh Bích mà nàng đã nhắc tới sao?

Tô Tinh sững sốt, cẩn thận đánh giá khối ngọc bội lớn này, hình dáng nó giống như trắng non và vô số ngôi sao hợp thành, trên bề mặt của nó hẳn cũng không cảm nhận được pháp lực dao động, nhưng nếu Lâm Anh Mi đã nói như vậy thì chắc là cũng không sai.

Tô Tinh lại đánh giá khối phi thủy. Ngoại trừ có một vết đen ra thì trông cũng rất bình thường.

- Vận khí không tồi a, không thể tưởng được lại có được Tinh bảo mà nàng nói nhanh như vậy.

Tô Tinh cười cười.

Lâm Anh Mi không tin cái gì gọi là vận khí, nhớ lại hành động cuối cùng của Tô Tinh, hiển nhiên hẳn đã hiểu thấu đáo bí mật của Côn Ngô cổ tích.

- Thiếu chủ, rốt cuộc người phát hiện ra bí mật này như thế nào?

Lâm Anh Mi nghi hoặc hỏi.

Tô Tinh liền đem nghi vấn về vấy rồng của mình nói ngắn gọn lại một lần, vốn dĩ khi phát hiện di tích bị cô ý thiết kế thành hình một con rồng, Tô Tinh cũng không suy nghĩ nhiều lắm, chính là lúc Lâm Anh Mi thúc giục hẳn nhanh đi vào thông đạo thì mới đột nhiên ý thức được một loại khả năng. Khả năng này nói ra chỉ sợ cho dù là Thiên Hùng tinh Báo Từ Đầu cũng không thể tin được —— Tô Tinh cảm thấy ở một cái đại điện mà sắp đặt đến bảy khối Tinh Giới bảo thạch chỉ để nuôi dưỡng đám thượng cổ kỳ thú Thôn Tinh Giao, chủ nhân của cái cổ tích này hiển nhiên không phải là làm rồi để đấy cho có.

Bởi vì rõ ràng một điều rằng, đám Thôn Tinh Giao nhìn có vẻ rất lợi hại nhưng muốn dẫn đến phiền toái thực sự thì phải cần không ít thời gian mới được, Tô Tinh liền đoán rằng kỳ thật chủ nhân của cổ tích không dùng Thôn Tinh Giao để đối phó với những người xâm nhập, mục đích chính chỉ là muốn dọa đám người này sợ hãi, nhanh rời khỏi đại điện đi vào hai thông đạo mà hẳn đã xếp đặt từ trước mà thôi. Tất cả những điều trên đều chỉ ra rằng —— bí mật của Côn Ngô cổ tích được giấu ở đại điện.

Nghe Tô Tinh phân tích mà Lâm Anh Mi choáng váng:

- Thiếu chủ, vậy cuối cùng làm sao mà mở được cơ quan kia? Nếu đúng như lời người nói, toàn bộ đám Tinh giả xâm nhập cổ tích từ trước đến nay cũng có thể thử qua, nhưng tại sao chưa từng có ai mở được?

- Ta nghĩ là vì Thôn Tinh Giao quá nhiều, làm cho bọn họ kích động, cho nên không chú ý tới mật mã.

- Mật mã?

Lâm Anh Mi nhú nhú mày, cảm thấy danh từ này rất xa lạ.

- À, hiểu đơn giản thì mật mã chính là cơ quan, nàng còn nhớ bảy cây cột đá trong đại điện không? Ta chiếu theo thứ tự những cột đá sáng lên mà ấn vào những ngôi sao, không nghĩ tới là thật sự mở được.

Tô Tinh nói đến đây, không nhịn được bật cười:

- Vị thiết kế giả kia thật là nhọc lòng a.

Lâm Anh Mi thờ dài một tiếng, quả thực rất bội phục cái đầu của hắn, nếu nói lúc trước nàng còn có chút khinh thường Tô Tinh, nhưng trải qua một phen phân tích tưởng như vô cùng đơn giản của hắn, Lâm Anh Mi đã hoàn toàn bị thuyết phục.

- Tâm tư của thiếu chủ thật sự quá lợi hại, trong nháy mắt có thể liên tưởng đến nhiều sự việc như vậy sao? Ta nghĩ tất cả những Tinh giả, Tinh Tướng tiến vào Côn Ngô cổ tích từ trước tới nay, đều đã biết những cột đá kia là vật triệu hồi Thôn Tinh Giao, do đó rối loạn tinh thần, căn bản là không nghĩ đến đó chính là gợi ý để phá bỏ cơ quan.

Tô Tinh cười nhẹ, thân là thiếu tá trẻ nhất của nước Cộng hoà, chỉ dựa vào các mối quan hệ thì không thể làm được, chính trực giác, bình tĩnh cùng kiên nghị mới là tố chất của một phi công ưu tú nhất. Tuy cơ quan của cổ tích này được thiết kế xảo diệu, nhưng mà trước mặt hắn thì xem ra cũng không phải là thứ gì quá khó khăn. Hắn từng tự tay tìm tòi bí mật của "Hầm mộ Rỗng", cơ quan ở nơi đó mới thực sự là khó quên.

- Người thiết kế cổ tích này cũng không biết có phải hết việc để làm rồi hay không, dùng loại thiết kế phức tạp như thế làm quái gì chứ???

- Thiếu chủ có điều không biết, người thiết kế Côn Ngô cổ tích thiết kế như này cũng không phải là không có việc gì để làm, mà là để khảo nghiệm Tinh giả!

Tô Tinh khó hiểu hỏi:

- Khảo nghiệm Tinh giả làm cái gì?

- Sau khi bắt đầu mỗi đời Đấu Tinh, đồng thời cũng xuất hiện rất nhiều cấm địa, bên trong những cấm địa này có rất nhiều thứ mà Tinh giả và Tinh Tướng rất muốn có, các đời Tinh giả trước vì muốn có được ưu thế trong cuộc chạm trán trên Nữ Lương Sơn mà không từ một thủ đoạn nào để tăng cường thực lực của mình. Nghe nói thượng cổ kỳ vật ở những cấm địa kia chính là lựa chọn số một của họ.

- Vậy những cấm địa đó trông thế nào?

Tô Tinh tò mò hỏi:

- Theo lịch sử ghi chép, quả thực đã có Tinh Tướng tìm được vật gì đó giúp tăng cường thực lực ở một số ít cấm địa, cũng có vài di tích cấm địa không thu hoạch được gì. Đương nhiên cũng có rất nhiều Tinh Tướng, Tinh giả nằm xuống ở đó, ngay cả cơ hội tới Nữ Lương Sơn cũng không có.

Lâm Anh Mi chậm rãi nói tiếp:

- Hơn nữa ta nghe nói một số cấm địa được lắp đặt cơ quan cực kỳ phức tạp, thậm chí nhiều Tinh giả cùng công phá cũng không thành công, cuối cùng chỉ đành tay không mà về.

- Những cái này có vẻ rất thú vị a.

Tô Tinh hứng thú thì thầm:

- Đáng tiếc có rất nhiều cấm địa vô cùng nguy hiểm, lấy thực lực hiện tại của thiếu chủ, thứ cho Anh Mi nói thẳng: bây giờ thực sự chưa phải lúc!

Lâm Anh Mi cũng không tưởng được là Tô Tinh vừa nghe nói đến một đồng pháp bảo linh tinh liền thấy lợi tới mắt, muốn đâm đầu vào chỗ chết.

Tô Tinh cũng không phải loại lỗ mãng như vậy, lập tức đưa ra nghi vấn:

- Nếu những cấm địa này có lợi cho Tinh Tướng và Hàng Tinh giả như vậy, sớm muộn gì cũng phải đến thăm một phen, nhưng mà ta cảm thấy có chút kỳ quái, những cấm địa này tựa như được tạo ra để phục vụ Đấu Tinh vậy, giống như là có người cố ý sắp đặt.

- Ta cũng nghĩ như vậy, nếu thật sự muốn biết chỉ sợ chỉ có một cách...

Lâm Anh Mi bình tĩnh nói thêm:

- Trở thành ngôi sao cuối cùng của Nữ Lương Sơn!!!

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Khắc ấn của Thiên Hùng tinh

Thời gian đi trong hành lang dài này cũng giúp Tô Tinh hiểu được không ít bí ẩn cổ tích về Đẩu Tinh từ miệng Lâm Anh Mi, mà cái Đẩu Tinh này cũng không đơn giản như lời đồn, sau khi ký khế ước, vì để trở thành Tinh thiếu nữ cuối cùng trên thánh địa Nữ Lương Sơn, nhóm Tinh thiếu nữ sẽ dùng hết khả năng để tăng cường thực lực của họ, các nàng giấu tài, che dấu năng lực, chỉ sợ còn khó nhận biết hơn so với tưởng tượng nhiều.

Đương nhiên không chỉ có các Tinh thiếu nữ mới như vậy, đám Tinh giả cũng tương tự, đều là địch nhân của hắn.

Ánh sáng xuất hiện ở cuối con đường.

Tô Tinh và Lâm Anh Mi đã nói chuyện xong. Sau khi đi ra khỏi hành lang, ánh sáng có chút chói mắt, Tô Tinh chưa kịp thích ứng bèn dụi mắt vài cái.

Trước mắt là một sơn cốc bốn mặt đều là núi bao bọc, trăm hoa đua nở, xanh tươi mơn mẫm, trông rất diễm lệ, hương hoa thoang thoảng trong gió khiến lòng người say mê.

- Anh Mi muội muội, sao ra trễ vậy, có phải phát hiện cái gì thú vị không?

Một thanh âm nhẹ nhàng dễ nghe từ trên một ngọn cây liễu truyền tới.

Tô Tinh ngẩng đầu lên nhìn, trừ Tiểu Nhi ra thì còn ai vào đây nữa.

Tiểu Nhi ung dung nằm trên nhánh cây, thân thể còn mềm mại thướt tha hơn lá liễu.

- Đây là khung cảnh bên trong cổ tích sao?

Tô Tinh hỏi.

- Cổ tích?

Tiểu Nhi phì cười:

- Ngươi thực là hài hước, đây là mặt bên kia của ngọn núi này a~~

Cái gì?

Tô Tinh và Lâm Anh Mi đều giật mình.

Mặt bên kia của ngọn núi? Hai người xoay ngang xoay dọc liền thấy những ngọn núi tầng tầng như cự nhân đứng sừng sững trước mắt.

- Chúng ta cứ đi ra như vậy sao?

Tô Tinh thực chẳng biết nói gì, Côn Ngô cổ tích này không khỏi quá đơn giản đi, nhưng mà ngẫm lại, Lâm Anh Mi đã từng nói ở cuối Côn Ngô cổ tích ẩn dấu bí mật, nếu dựa theo lời của hai nàng thì đại diện xem như chính là điểm cuối rồi.

- Ngươi tôn công như vậy chẳng lẽ là để ngắm cái này sao?

Lâm Anh Mi hỏi.

Tiểu Nhi khoa trương cười đáp:

- Trời ạ, Anh Mi muội muội, cái ngọn núi này là nằm trong ngũ đại sơn mạch của Lương Sơn đại lục, chiều cao vạn trượng, cho dù ngự khí phi hành cũng không bay nổi, hà huống chi ta chỉ dùng chân. Người ta đương nhiên bị lạc rồi...

- ... Nhưng mà đương nhiên cũng có chút thu hoạch này...

Tiểu Nhi lấy ra một cái bình trong suốt, trong bình chứa đến một nửa là cát màu xám đỏ.

Lâm Anh Mi trầm mặt xuống, đây đúng là Côn Ngô sa mà nàng muốn tìm.

- Người tìm được ở đâu?

Tô Tinh cất tiếng hỏi.

Tiểu Nhi chỉ vào cửa động, ở bên ngoài cửa động quả nhiên có một chút dấu vết bị đào bới.

- Côn Ngô cổ tích trừ bỏ một cái truyền thuyết hư vô mờ mịt không tồn tại mang tên Trầm Tinh Bích ra thì đặc điểm lớn nhất chính là xung quanh cổ tích sẽ sinh ra Côn Ngô sa.

Tuy muốn tranh đoạt một phen nhưng nhìn đối phương đã nhanh chân đến trước, Lâm Anh Mi cũng chỉ có thể bỏ cuộc, có điều nghe nàng ta nói đến truyền thuyết Trầm Tinh Bích thì lại cảm thấy có chút kiêu ngạo.

- Đúng rồi, người ta cũng không phải là đến để nói mấy thứ này, Thiên Di tinh Lưu Đường vừa tìm các người, nhưng ta đã nói dối là các người đi về phía tây rồi, các người cẩn thận một chút nha, nàng nhất định muốn tìm các người đấy, mong rằng chúng ta sẽ còn gặp lại.

Tiểu Nhi cười lớn, chỉ thấy nhanh liễu đu đưa, thân ảnh nàng liền biến mất. Dừng thần niệm cũng không tìm thấy hơi thở của nàng, hiển nhiên đã đi xa rồi.

- Hoá ra Tinh Tượng cũng có lòng nhiệt tình như vậy!

Tô Tinh cảm thấy thật bất ngờ, vốn hần đoán Tiểu Nhi lợi hại như vậy, dù sao sớm muộn gì cũng phải chém giết nhau trên Nữ Lương Sơn, còn tưởng rằng nàng sẽ nhân cơ hội này mà giết bọn hắn, có điều xem qua thì nàng cũng không có ý nghĩ này.

- Chẳng lẽ tất cả những Tinh thiếu nữ không ký khế ước đều thành thực hành động có nguyên tắc quy củ như vậy?

Lâm Anh Mi mặt không chút thay đổi nhưng có cùng mối nghi hoặc như Tô Tinh.

- Quên đi, chúng ta cũng đi thôi!

Tô Tinh nhìn tình cảnh hai người thật sự là không ổn, trong cổ tích gần như bị Thôn Tinh Giao vắt kiệt sức, hiện tại có thể nói là thời điểm yếu ớt nhất của hai người, cho dù có một kiện Tinh bảo Trầm Tinh Bích nhưng muốn chống lại Thiên Di tinh chỉ sợ cũng khó có thể lạc quan được.

Nghĩ một lát, Tô Tinh liền cùng Lâm Anh Mi đi sang hướng khác.

Màn đêm buông xuống, một vùng rừng núi yên tĩnh.

Tô Tinh lật tới lật lui khỏi Tinh bảo Trầm Tinh Bích trong truyền thuyết này cũng không nhìn ra cái gì, thử đưa vào một ít tinh lực cũng đều như trâu đất xuống biển, không hề hiệu quả.

Tô Tinh nằm ở trên cỏ, nhìn Lâm Anh Mi đang luyện tập thương pháp trên gò đất xa xa, ánh trăng rọi xuống Hàn Tinh Lãng Nguyệt thương tạo thành một vệt sáng lấp lánh lạnh lẽo, mỗi một lần mũi thương múa lên đều phát ra một luồng gió lạnh, đôi mắt xinh đẹp mà kiên định dưới ánh trăng kia khiến Tô Tinh thập phần tán thưởng.

Lát sau Lâm Anh Mi dừng luyện tập, nhìn Tô Tinh nói:

- Thiếu chủ, người cũng muốn tập sao?

- Ta không biết mấy thứ này.

Tô Tinh lắc đầu.

Lâm Anh Mi lại nói thêm:

- Không sao đâu, ta đã ký khế ước với thiếu chủ, như vậy một phần kinh nghiệm của ta cũng sẽ ghi trên người thiếu chủ, chỉ cần rèn luyện chút ít là có thể phát ra được.

- Thật à? nói như vậy ta cũng có thể làm được giống như người sao?

Lâm Anh Mi gật đầu khẳng định.

Tô Tinh đang muốn hỏi làm như thế nào để kích phát ra, nhìn thấy Lâm Anh Mi bày ra tư thế chiến đấu lập tức liền hiểu —— cách tốt nhất để kích phát tiềm năng chiến đấu của một người hiển nhiên chính là chiến đấu.

- Vậy nàng cẩn thận một chút nhá!

Tô Tinh rút súng ra, biến nó thành hình dạng Ngân Kiếm.

- Cút đánh hết sức đi!

Giọng Lâm Anh Mi vẫn lạnh như băng.

Nói chưa dứt câu, một vệt sáng lạnh lẽo giống như tia chớp sáng ngời xẹt qua.

Tô Tinh muốn dùng thế đôi công tiến tới.

Lâm Anh Mi rung trường thương lên, hàn quang văng khắp nơi, như tia chớp bắn về phía hắn.

Cho dù Tô Tinh thêm tinh lực vào lưỡi kiếm để đón đỡ cũng không thể trong nháy mắt mà phản kích lại được, đây căn bản là không cho hắn có thời gian thờ dốt.

Đây chính là thương pháp của Lâm Xung?!

Keng keng keng!!!

Tô Tinh không chút do dự, lưỡi kiếm nhẹ nhàng và sắc bén bắn ra, giống như là một tên sát thủ chuyên nghiệp vậy. Tiếng đao thương va vào nhau vang lên, đợt giao tranh đầu tiên Lâm Anh Mi đã dùng thực lực chân chính của Thiên Hùng tinh.

Công kích chẳng những vô cùng mau lẹ mà hơn nữa phòng ngự cũng không lộ ra sơ hở gì.

Đường kiếm bị cản lại bởi một tấm lưới ước chừng rộng khoảng ba trượng, lạnh lẽo khủng bố do thương phong tạo ra trong không gian.

Dưới loại bức bách này, tiềm năng của Tô Tinh bắt đầu dần được phát ra, như một tia chớp lượn lách trong màn thương, cho dù ngẫu nhiên bị bức bách đến góc chết của thương võng cũng nhanh chóng phán đoán chính xác né tránh giải vây, chỉ trong nháy mắt, thân ảnh màu đen đã phóng đến trước Lâm Anh Mi, nắm đấm kèm theo hơi thở lạnh lẽo mạnh mẽ đánh xuống, trong mắt Lâm Anh Mi hiện lên một mảng quang mang màu lam.

Lâm Anh Mi mặt không chút đổi sắc, bước chân nhẹ như gió, nghiêng người né một kích này, vệt sáng màu lam hình cung kia đụng xuống mặt đata đột nhiên thay đổi phương hướng, từ bỏ thẳng biến thành quét ngang, lúc này tốc độ và lực công kích đã mạnh thêm, mà Lâm Anh Mi cũng sớm có chuẩn bị, ngăn chặn thành công một quyền quét ngang của Tô Tinh.

Mùi thương lạnh lẽo vung lên khiến Tô Tinh không thể không lui lại.

Sau đó Lâm Anh Mi trong nháy mắt đổi khách thành chủ.

Cho dù nàng cố ý nhẹ tay nhưng công kích vẫn bá đạo như cũ không thể khinh thường, áp lực cường đại khiến Tô Tinh nhất thời bị đẩy văng ra mấy thước, nhưng chỉ nháy mắt hắn đã lấy lại thăng bằng.

Một tiếng hừ nhẹ. Cò súng chuyển động.

Mấy tia lửa đục ngầu xé toạc không khí, tựa như đầu độc xà vậy.

Cơ hồ trong nháy mắt khi Lâm Anh Mi chuẩn bị phản kích, những viên đạn xoay tròn đã lần lượt phóng tới.

Lâm Anh Mi không dám chậm trễ, khẽ kêu một tiếng trong trẻo, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương chém vào những viên đạn.

- Thiếu chủ, người làm tốt lắm!

Loại công kích kỳ dị này của Tô Tinh cũng giành được sự tán thưởng của Lâm Anh Mi.

Tinh phù trên trán Tô Tinh bắt đầu lóe ra, một cỗ lực lượng thoải mái lưu thông đến từng mạch máu trên cơ thể.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Sao băng và Thiên Khôi tinh vô năng

Tô Tinh cười cười rồi quát lên một tiếng, Ngân Kiếm múa lên mang theo một luồng gió cực mạnh màu xanh cuốn tới Lâm Anh Mi, giống như một con lốc lớn đi đến đâu phá hủy đến đó, chốc lát đã bao vây Lâm Anh Mi tròn màn đao quang kiếm ảnh.

Có điều mặc cho góc độ công kích của hấn xảo quyết cỡ nào, tốc độ biến hoá ra sao, hấn cũng không thể chạm đến một vạt áo của Lâm Anh Mi, mũi Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương màu lam trong tay nàng thao túng gió trời, giống như bức tường sắt không có kẽ hở, đẩy ra một đòn của Tô Tinh.

Tô Tinh lần đầu đối mặt công kích với Tinh Tướng lại thấy không có hiệu quả gì, trong lòng thầm hít một hơi khí lạnh.

Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung quả nhiên rất lợi hại, gần như những gì có thể làm hấn đều làm rồi, toàn bộ thân thể là trạng thái mạnh nhất từ trước tới nay, nhưng mà để đối phó với Lâm Anh Mi thì vẫn kém một chút.

- Thiếu chủ cảm thấy thế nào?

Lâm Anh Mi quan tâm hỏi.

- Anh Mi, nàng chưa ăn cơm sao? Dùng chút lực đi!

Tô Tinh thập phần hưng phấn, tế bào toàn thân như được căng ra, tinh ấn trên trán cũng theo tâm tình của hấn mà lóe sáng.

- Tại hạ hiểu rồi!

Lâm Anh Mi nói xong tiến lên trước một bước, trường thương điểm tới.

Nhìn thiếu chủ phát ra tư thế ưỡn ngực ngẩng cao đầu, trong phút chốc, thân ảnh Lâm Anh Mi giống như một u linh đến từ địa ngục. Cự nhiên bỏ qua khoảng cách giữa hai người, trực tiếp xuất hiện trước mặt Tô Tinh, toàn bộ thân hình cơ hồ ép sát mặt đất. Trên người phát ra hắc vụ không tan, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương chém ngang ra một chiều!!!

Thương quang như tia chớp!!!

Màn đêm như bị bỏ trôi.

Tô Tinh không thốt được một lời, mặt mũi tái mét, cổ tay vội rung lên, không dám dùng súng, chỉ giờ Ngân Kiếm lên đón đỡ.

Hấn không hề muốn mượn lực lượng của súng ống mà quyết định chỉ dùng tốc độ đơn thuần để chiến thắng, trường kiếm đảo qua đảo lại tìm kiếm kẽ hở để đánh bại mục tiêu.

Tô Tinh dùng hai tay nắm chặt vũ khí, mũi kiếm lạnh lẽo tựa như một đạo lôi điện, trên thân kiếm phát ra sát khí bao phủ Lâm Anh Mi.

Bóng đen trong nháy mắt phá tan màn đêm!

Hoặc là có thể nói, Tô Tinh giống như là một ảo ảnh, chợt lóe lên đã đến nơi rồi.

Trong tiếng đao thương giao kích, Lâm Anh Mi liền dừng bước, trường thương đối chiều, vẫn duy trì tư thế điểm tới một thương. Trường thương của nàng cũng như tên của nàng vậy, như một dãy núi cao ngất, ngạo nghễ sừng sững.

Đối mặt lối đánh quỷ dị bất ngờ của Tô Tinh, Lâm Anh Mi vẫn bất động thanh sắc.

Tô Tinh khoe miệng dâng lên một nụ cười lạnh, trường kiếm như điện, tốc độ cực nhanh khiến cuồng phong theo không kịp, mũi kiếm nhắm thẳng ngực Lâm Anh Mi đâm tới.

Toàn bộ diễn biến chỉ phát sinh trong nháy mắt, nhưng đối với khoảng cách giao chiến giữa hai người mà nói, chút thời gian ngắn ngủi kia căn bản không đáng nhắc tới.

Tại thời khắc cuối cùng, Tô Tinh vội làm lệch đường kiếm, kiếm phong lướt qua lớp tay áo của Lâm Anh Mi, sau đó vẫn tiếp tục lao tới, dưới tác dụng của lực quán tính, Tô Tinh gần như ôm gọn cả người nàng.

Thời gian tựa như ngừng lại!

Lâm Anh Mi ngưng ngừng nằm trong lòng nam nhân, thân thể cứng ngắc. Bộ ngực hấn truyền đến xúc cảm kỳ lạ khiến Lâm Anh Mi vội vàng bưng tình nhảy ra khỏi lòng hấn. Ánh trăng chiếu rọi xuống, làm nàng càng thêm hốt hoảng.

Một hồi vừa rồi, tiềm năng chiến đấu mà Tô Tinh biểu hiện ra ngoài hoàn toàn rất kinh người.

Hấn vội thở dốc, toàn thân giống như bị kiệt sức, thậm chí ngay cả lực để bóp cò súng cũng không còn, nếu Lâm Anh Mi tiếp tục công kích, hấn cũng chỉ có thể thúc thủ chịu trời ngồi chờ chết mà thôi.

Lâm Anh Mi thu hồi Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương.

Tô Tinh mất đi khí lực dần ngã về phía trước.

- Thiếu chủ!

Lâm Anh Mi kinh hô, vội vàng ôm lấy hắn, chăm chú nhìn biểu tình kiên cường trên khuôn mặt hắn, Thiên Hùng tinh nhin không được bỗng mỉm cười.

- Thiếu chủ à, người làm tốt lắm!

.....

Sau đó, trong thời gian đi tìm Côn Ngô sa, mỗi ngày Tô Tinh đều tiến hành loại luyện tập chiến đấu này cùng Lâm Anh Mi, hắn tiến bộ vô cùng rõ ràng, mỗi một lần luôn khiến Lâm Anh Mi phải bất ngờ.

Nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Hàng Tinh giả có thể dung hợp tinh kỹ nhanh như vậy, giống như trời sinh ra nàng để tồn tại với Tô Tinh vậy.

Nhưng mà vì không có nơi luyện tập chính quy nên đành phải đi đến đâu là luyện ở đó, không tránh khỏi hao tổn rất nhiều tinh lực. Trong hoàn cảnh đang bị Thiên Dị tinh đuổi giết, Tô Tinh cũng muốn giữ lại lực lượng, nhưng mà một khi đã tiến vào trạng thái chiến đấu là liền cảm thấy các mạch máu đều sôi trào, căn bản là không tưởng tượng được, chỉ thăm nghĩ chiến đấu thông khoái một lần mà thôi.

Trời đêm hơn mười ngày sau.

Tinh Không đột nhiên xuất hiện cảnh tượng kỳ dị, chỉ thấy toàn bộ bầu trời đêm chợt sáng ngời lên, trong một trăm linh tám ngôi sao có một viên phát ra quang huy màu lam chói mắt, khiến mắt người ta không thể mở ra được, toàn bộ bầu trời đêm sáng như ban ngày.

Tô Tinh và Lâm Anh Mi đều dừng mọi hoạt động, chăm chú nhìn lên.

Chỉ thấy sau khi Xích Tinh kia phát ra quang mang sáng ngời đẹp mắt, một vệt sáng màu đỏ liền bắn thẳng đến phía Đông đại lục, khóa Xích Tinh kia cũng theo đó mà rơi rụng xuống Nữ Lương Sơn, trên Tinh Không về ra một quỹ tích lộn xộn.

- Là sao băng! (*)

(*): chơi chữ. "Băng" vừa có nghĩa là chết (vd: băng hà), vừa có nghĩa là ngôi sao băng.

Ngữ khí Lâm Anh Mi trầm xuống.

- Sao băng? Ý nàng là có Tinh Tướng thất bại?

Tô Tinh lập tức hiểu được ý tứ của nàng.

Lâm Anh Mi bình tĩnh gật đầu:

- Đúng vậy, ngay khi có Tinh Tướng bị đánh bại, Xích Tinh đại diện cho họ sẽ rơi khỏi bầu trời, chúng ta thường gọi là sao băng.

- Đã chết sao?

Tô Tinh cảm thấy có điểm tiếc hận.

- Nói chính xác thì phải là trở lại nơi bắt đầu!

Lâm Anh Mi lại tỏ thái độ không đồng tình, nhìn lên Nữ Lương Sơn cũng không biết là đang suy nghĩ cái gì.

- Không biết là ngôi sao nào?

- Nói không chừng chính là Thiên Khôi tinh Tổng Giang mà thiếu chủ vẫn sùng bái đấy!

Lâm Anh Mi liếc mắt một cái nhìn xéo Tô Tinh, thờ ơ nói.

Tô Tinh chợt dạ cười cười, cái vị chua chua trong giọng nói kia sao có thể không khiến hắn hiểu rõ tâm tư của nàng chứ.

- Nhưng mà Tổng Giang có đúng là yếu như nàng nói không?

Tô Tinh vẫn không nhin được hỏi, nghe qua ngữ khí của Lâm Anh Mi, nàng đối với vị thủ lĩnh của một trăm linh tám ngôi sao kia có vẻ rất xem thường, thậm chí có chút thái độ khinh miệt, chẳng lẽ Tinh Đẩu của Nữ Lương Sơn cũng giống trong tiểu thuyết, đều coi Tổng Giang là một tên ngốc???

- Nếu chỉ nói về khả năng chiến đấu, nàng ta còn không bằng thiếu chủ bây giờ!

Lâm Anh Mi quả quyết khiến Tô Tinh có chút xấu hổ.

- Theo tại hạ biết, mỗi đời Đẩu Tinh, Thiên Khôi tinh Tổng Giang là người bị giết chết trước tiên.

- Vô năng như vậy sao?

- Phải nói so với chúng bạn chuyên tấn công, Thiên Khôi tinh là vô năng nhất.

Lâm Anh Mi lắc đầu ngao ngán.

Từ trong miệng nàng, Tô Tinh cũng đã biết Tinh Tướng chia làm vô đầu, pháp thuật cùng năng lực của Hàng Tinh giả. Vô đầu cùng pháp thuật là năng lực chiến đấu quan trọng nhất, năng lực này cũng cần một Hàng Tinh giả có năng lực cường đại tương xứng mới có thể phát huy hết tác dụng được.

Mà năng lực của Tổng Giang bị sách sử đánh giá là rất thấp, thời sau năm đời Đầu Tinh thì không còn Hàng Tinh giả nào nguyện ý ký khế ước với Thiên Khôi tinh cả.

Lâm Anh Mi giải thích:

- Cũng bởi vì Tổng Giang không có năng lực chiến đấu gì nhưng lại ngồi trên ngai cao nhất, Tinh Đầu có một quy tắc, đánh bại Tinh Tướng có thể đạt được tinh lực của Tinh Tướng đó. Mà tinh lực của Thiên Khôi tinh cũng rất có giá, chỉ cần giết chết nàng, đối với Hàng Tinh giả và Tinh Tướng mà nói đều không khác gì được uống một bát canh bổ dưỡng.

Tô Tinh sau khi nghe xong chỉ cảm thấy Thiên Khôi tinh này cũng quá đáng thương đi, quả thực là giống y như thịt Đường Tăng a.

Cập Thời Vũ, Cập Thời Vũ, chẳng lẽ ý nghĩa của Tổng Giang chỉ là để mang Exp đến cho người khác?

- Anh Mi, ngươi cũng muốn làm như vậy sao?

Lâm Anh Mi cười nhạt:

- Thiếu chủ coi thường Anh Mi rồi, đối người nhu nhược vô năng như vậy ta không có chút hứng thú động thủ. Đương nhiên, nếu là mệnh lệnh của thiếu chủ thì ta cũng không phản đối.

- Đối phó với địch nhân không có khả năng phản kháng, ta cũng không hứng thú gì.

Hai người xem như là không mưu mà hợp, nhưng mà Tô Tinh lại nghĩ đến một điều, nếu có thể thu được Cập Thời Vũ thì cũng là một chuyện hay ho.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Gặp phải nữ yêu tinh

- Anh Mi, chẳng lẽ không có cách nào khác để kiếm được Côn Ngô sa kia sao???

Liên tục hơn mười ngày không hề có thu hoạch gì tại sơn lĩnh này, Tô Tinh liền có chút hoài nghi liệu có phải Lâm Anh Mi làm rồi hay không.

- Cách này quả có chút phiền phức...

- Lâm Anh Mi nhìn ánh mắt của Tô Tinh có chút suy tư, cuối cùng tựa hồ cân nhắc điều gì đó, cuối cùng lại lắc đầu.

Tô Tinh không đoán ra rút cuộc nàng suy nghĩ cái gì, có điều Lương Sơn đại lục vô cùng rộng lớn, ngang có bát hoang, dọc có thiên cổ (ND: ý là có từ lâu đời, diện tích lớn đến vạn vạn dặm, thảo nguyên mà bọn họ hiện tại đang đứng còn lớn hơn đồng cỏ Pampas (*) trên Trái Đất trước đây gấp mấy lần, muốn tìm kiếm Côn Ngô sa trên cái diện tích này thì chẳng khác nào mò kim đáy biển).

(*): một đồng bằng rộng lớn ở Nam Mỹ.

- Thời gian chính là tiền tài, hiện tại đang có bốn mươi khóa Xích Tinh, đợi cho toàn bộ đều trở thành Xích Tinh, cùng nhau lên Nữ Lương Sơn, chúng ta cũng chưa chắc có thể tìm được.

Tô Tinh giả bộ cao thâm như giáo sư giảng dạy.

- Ý thiếu chủ muốn nói là...

Tô Tinh nhìn thấy cách đó không xa có một hồ nước trong vắt liền nói:

- Ta đi trước tắm rửa qua chut, nàng cứ từ từ suy nghĩ đi, xem còn có cách tìm kiếm nào khác không, cứ lớn vồn tìm kiếm qua lại như ruồi mất đầu như thế này cũng không phải biện pháp a.

Lâm Anh Mi gật gật đầu, nói:

- Bây giờ ta qua đi quanh đây xem xét chút.

Đi đến Lương Sơn đại lục hơn một tháng, ấn tượng sâu nhất với Tô Tinh là nơi này sơn minh thủy tú, phong cảnh như thi như họa. Chính là vì được thiên nhiên thanh tĩnh, an bình này nung đúc tình cảm, Tô Tinh mới có thể chấp nhận hoàn cảnh hiện tại.

Cởi hết quần áo nằm trong hồ nước, dòng nước mềm mại như thấm vào tâm phế, thoải mái không cách nào hình dung được. Hắn đang định nhắm mắt dưỡng thần, hương thụ hết sức chậm rãi, bỗng nhiên trong rừng cây bên cạnh truyền đến tiếng động soạt soạt.

Tô Tinh mở to mắt, một thân ảnh thon thả vừa mới thoát ra khỏi rừng cây, rõ ràng là một thiếu nữ còn đang tuổi thanh xuân. Nàng mặc một chiếc váy xang ngắn tới đầu gối, đôi chân ngọc thon dài mịn màng như tuyết, toàn thân tràn đầy sức sống. Vừa nhìn thấy hắn, cặp mắt thanh tú của nàng liền nhìn chằm chằm.

Bỏ mẹ, bị nhìn trộm rồi!

Tô Tinh vội vàng dùng hai tay che hạ bộ.

Còn tưởng rằng sẽ nghe tiếng thét chói tai của thiếu nữ, đầu ngơ rằng nàng lại kêu lên một tiếng ngọt đến tận xương tủy:

- Công tử, cứu mạng!

Tô Tinh còn chưa hiểu chuyện gì, thiếu nữ đã đột nhiên chạy thật nhanh, thân thể nhẹ như cánh én phóng qua mặt hồ rồi nhảy tới ôm chầm lấy hắn. Tô Tinh đỏ mặt hơi lạnh, theo bản năng vươn hai tay ra, chỉ thấy thiếu nữ nhìn hắn bằng đôi mắt cầu hôn, hai gò má ửng hồng, hai tay vươn lên bám chặt vào cổ Tô Tinh, động tác vô cùng chuẩn xác, vùi đầu vào trong lòng hắn "Úm" một tiếng:

- Công tử, cứu mạng!

Ta mới là người nên hô cứu mạng đây này, Tô Tinh buồn bực không thôi, bị nàng áp sát nhanh như vậy, nếu đổi lại là thích khách thì hắn đã sớm đi châu thổ rồi.

Ôm một khối nhuyển ngọc ôn hương, Tô Tinh chỉ cảm thấy tiểu đệ đệ bên dưới bắt đầu dương cờ giống trống, bàn tay cũng vô ý chạm vào ngực nàng, thiếu nữ kinh hô một tiếng, sắc mặt đỏ bừng:

- Công tử, nên coi chừng phía sau!

Rống rống! !

Tiếng Hô gầm vang vọng rừng cây, một con hổ vằn chui ra từ khu rừng, hàm trên nhe ra để lộ hai răng nanh sắc bén, mắt toả kim quang, miệng phun ra mùi tanh cùng tiếng gầm phì phì.

Tô Tinh thầm nghĩ: "ta #%*+\$¥€@&, đây là con hổ nào chứ!".

- Gràooooo!

Con hổ vằn gầm một tiếng khiến mặt nước sôi trào, sóng xung kích cường đại thiếu chút nữa đánh ngã Tô Tinh. Hắn đưa mắt nhìn quần áo và Ngân Kiếm trên tảng đá, chậm rãi lui ra phía sau.

Hổ vằn nhe cặp răng nanh hung tợn lao tới.

Sau khi ôm được thiếu nữ, hắn liền nhảy lên năm sáu mét, khiến ánh mắt thiếu nữ mở to kinh ngạc. Dừng ở bên bờ, Tô Tinh vội giơ tay định với lấy khẩu súng, có điều hổ vằn công kích cực nhanh, giây lát đã bỏ nhào đến trước mắt. Rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể giơ chân lên ngăn cản, con hổ nhe răng cắn vào đùi hắn, khiến hắn đau đến trợn mắt nhe răng, cũng may ý chí hắn cường hãn đến đáng sợ, khi chân bị cắn liền nhanh tay chop lấy Ngân Kiếm trên tảng đá.

Đoàng đoàng!

Hai tiếng súng đánh gọn vang lên.

Tiểu lão hổ đáng thương đang ngậm đùi hắn gào lên một tiếng, trên trán xuất hiện hai cái lỗ máu to tướng, đồng tử ảm đạm dần, run rẩy vài cái liền ngừng thở.

Thiếu nữ nhìn tình cảnh của Tô Tinh, sợ tới mức hoa dung thất sắc:

- Huynh... Huynh không sao chứ?

Không sao mới là lạ, Tô Tinh cảm thấy xương cốt như bị cắn đứt, nhìn lại thân thể mình liền xấu hổ nói:

- Nhưng mà trước đây nên để ta mặc xong quần áo đã!

Thiếu nữ lúc này mới nhìn Tô Tinh đang hoàn toàn trần như nhộng, cũng rất tự nhiên cảm quần lót của hắn mang tới:

- Để muội đến giúp huynh mặc!

- Cái quần gì lạ vậy!

Nàng cảm quần lót xoay qua xoay lại.

Bị một thiếu nữ trẻ xinh đẹp đoan trang nghịch quần lót của mình, Tô Tinh thiếu điều muốn độn thổ, vội vàng giật lại, tức giận nói:

- Nàng tránh qua một bên đi!

Cô gái chỉ cười hi hi không đáp.

- Các người đang làm gì?

Bỗng nhiên một thanh âm kinh ngạc truyền đến.

Lâm Anh Mi cảm Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương nghe thấy có động tĩnh liền đi ra khỏi rừng cây, thấy hai người toàn thân ướt sũng nhất thời nhìn đến choáng váng, tay cầm Lãnh Nguyệt thương nhanh chóng bay tới.

Thiếu nữ "Ah" một tiếng, còn chưa kịp có phản ứng gì, mùi hương lạnh như băng nhảy mắt đã đặt trên cổ nàng, Lâm Anh Mi thấy đuôi Tô Tinh chảy máu đầm đìa, ánh mắt nhìn thiếu nữ nhất thời tràn ngập sát ý.

- Không có việc gì, chỉ là bị hổ ngoạm một miếng thôi. Chưa chết được.

Tô Tinh cũng không tưởng vừa làm ra một màn "anh hùng cứu mỹ nhân", mỹ nhân đã lại sắp bị Lâm Anh Mi tiêu diệt. Thật là khôi hài.

Nhìn thấy hắn vì đau đớn mà mặc quần áo có chút khó khăn, Lâm Anh Mi cuối cùng cũng thu hồi trường thương, cầm lấy quần áo của hắn.

Thiếu nữ kia nhẹ nhàng thở ra, ánh mắt nhìn Lâm Anh Mi hiện lên một tia kỳ dị.

Ở phương diện chiến đấu, Lâm Anh Mi tuyệt đối là không ngại bất cứ ai, nhưng mà nói đến hầu hạ người khác, nàng thật sự giống như kiểu một đại tiểu thư quen sống an nhàn sung sướng vậy, đôi tay mềm mại từng cầm Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương kia giờ cầm mớ quần áo lại chẳng biết giúp Tô Tinh ra sao, ánh mắt chỉ vội vàng dời đi chỗ khác.

Tô Tinh cũng lần đầu tiên trải qua tình huống mặc quần áo trước mặt hai mỹ nữ thế này, khiến trong lòng bất đầu rục rịch.

Lát sau, Lâm Anh Mi mặt đỏ giống trái cà chua chín mọng rút cuộc cũng mặc quần áo chỉnh tề cho Tô Tinh.

- Tại sao người lại dẫn hung thú kia tới thiếu chủ ta?

Lâm Anh Mi lạnh lùng nhìn cô gái.

- Thực xin lỗi, người ta không phải cố ý.

Hai tay thiếu nữ tạo thành hình chữ thập áy náy nói.

- Bỏ đi.

Tô Tinh cũng không muốn đi truy cứu loại sự tình này, nhưng thật ra sau khi bị con hổ cắn cho một phát lại khiến hắn hứng thú hơn, "Đã thú ở Lương Sơn đại lục đều tầm thường như vậy sao?" (Thằng này ảo nặng rồi ^^)

- Tiểu nữ tên là Tống Lộ, sống trong Tống gia thôn gần đây, công tử có muốn đi vào thôn trị liệu một chút không?

Tống Lộ quan tâm hỏi.

Tô Tinh gật gù đầu, hiện tại với cái bộ dạng này hắn cũng không thể đi đâu xa được.

Lâm Anh Mi hừ một tiếng, thu hoa kim thú (con hổ vàng đấy) vào trong túi, vốn muốn lại dìu Tô Tinh, nhưng thấy Tống Lộ đã chạy tới trước rồi, hơn nữa có vẻ còn làm tốt hơn nàng nên cũng để mặc như vậy.

- Pháp khí của huynh thật kỳ quái, giải quyết được hoa kim thú nhẹ nhàng như vậy.

Cũng không biết Tống Lộ vô tình hay cố ý, bộ ngực mềm mại kia của nàng khẽ sát lên cánh tay hắn, cảm giác rất căng mịn.

Tô Tinh nhìn bộ dạng thẹn thùng của nàng, nhớ tới trước đó không lâu đã nói chuyện với Lâm Anh Mi về Thiên Khôi tinh, lại nghĩ đến khả năng nàng có thể chính là Tổng Giang a.

- Công tử đang suy nghĩ gì vậy?

Tổng Lộ bỗng thấp giọng.

- Ta tên là Tô Tinh, kia là đồng bạn Anh Mi của ta.

Tô Tinh trả lời.

- Ô! Quả thật sự là nữ trung hào kiệt.

Tổng Lộ sùng bái nói. Tô Tinh cũng gật đầu.

- Vừa rồi có phải Tô Tinh công tử đang nghĩ muốn tiểu nữ làm trâu làm ngựa để báo đáp ân cứu mạng?

Tổng Lộ ngừng khí như tờ nói.

- Cái này ta không ham.

Tô Tinh lắc đầu.

Tổng Lộ cũng ngượng ngập:

- Nhưng mà nếu làm một loại ngựa khác, tiểu nữ có lẽ sẽ đáp ứng đó ~.

- Còn có cái loại ngựa nào nữa?

Tô Tinh nhú mày nghi hoặc.

Tổng Lộ làm một bộ dáng thẹn thùng, thấp giọng cười:

- Cho huynh "cười" thôi!

Yêu tinh này mà là Tổng Giang à. Tô Tinh như nhìn thấy quý, khóe miệng giật giật liên hồi.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Lạn vĩ độn pháp

Tổng gia thôn có hơn một trăm hộ gia đình, khung cảnh thôn xóm cũng không quá khác biệt so với suy nghĩ của Tô Tinh, khói bếp lượn lờ, gà bay chó chạy. Tổng Lộ tìm một y sư duy nhất trong thôn đến để chữa thương cho hắn. Đắp lên một chút dược vật gọi là "Hoàn cân tán" gì gì đó, nói là nghỉ ngơi ba bốn ngày thì có thể khỏe lại, y sư này còn khen tố chất thân thể hắn rất mạnh mẽ, nếu những người khác bị hổ vằn này cắn thì xương cốt đứt đoạn, thậm chí nửa người biến thành tàn phế là bình thường, còn Tô Tinh hắn chỉ là bị thương ngoài da mà thôi.

Tin tức Tô Tinh giết hổ vằn được lan truyền rất nhanh khắp thôn, xem ra mãnh thú này cũng gây ra không ít tai họa cho Tổng gia thôn a, nam nữ toàn thôn đều tới thăm hỏi, nếu không phải Lâm Anh Mi lạnh như băng, phát ra thần thái tướng quân không giận mà uy thì có lẽ nhà Tổng Lộ đã bị sập rồi.

Tổng Lộ đề nghị để cho Tô Tinh ở lại dưỡng thương đến khi khỏi hẳn. Bởi vì cảm thấy bản thân mình có chút thất trách, Lâm Anh Mi cũng không phản đối.

Tô Tinh đành bó tay, yên ổn nằm một chỗ.

- Công tử, huynh cần gì cứ việc phân phó, người ta nguyện làm trâu làm ngựa cho huynh nga ~.

Tổng Lộ mắt hạnh tròn xoe, mang theo nụ cười ái muội.

Lâm Anh Mi nghe xong lời của nàng liền nhướn mày, ngừng khí lắng lo của nữ nhân này khiến nàng không thể thích được.

- Nơi này có sách không? Nếu có thể tìm mấy cuốn sách về Lương Sơn đại lục thì tốt rồi.

Tô Tinh làm bộ như không nghe thấy lời của Tổng Lộ, hiện tại có rất nhiều nơi trên Lương Sơn đại lục mà hắn còn chưa rõ, Lâm Anh Mi lại không có khả năng mang những cuốn sách đó trên người, mà nàng cũng không thể đảm nhiệm công việc giải thích được. Binh pháp Tôn Tử có viết "biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng", đạo lý đơn giản này Tô Tinh há có thể không hiểu.

- Ân, để người ta đi hỏi.

Tổng Lộ nháy mắt, nhảy ra khỏi phòng.

- Thiếu chủ phải cẩn thận một chút.

Đợi cho nàng vừa đi, Lâm Anh Mi liền không khách khí nhắc nhở.

- Nàng cảm thấy nàng ta là Tinh Tướng à?

Tô Tinh hỏi.

- Tại hạ không cảm nhận được dấu vết tinh lực trên người nàng ta, nhưng mà có khả năng tu vi nàng ta rất cao, đã ẩn tàng tinh lực, cũng có khả năng nàng ta chỉ là một người bình thường.

Lâm Anh Mi lắc đầu, nàng lại không có hoạ nhân kim tinh, có phải Tinh Tướng hay không chỉ có thể chiến đấu mới biết được.

- Ta cảm thấy nàng có chút giống Tinh Tướng.

Tô Tinh cười nói.

Ánh mắt Lâm Anh Mi hiện lên vẻ khó hiểu:

- Thiếu chủ dựa vào cái gì mà nói như vậy?

- Đại khái nàng ta trông rất thành thoi.

Tô Tinh nghĩ đến một loạt sự kiện sau khi gặp thiếu nữ, biểu tình của Tổng Lộ chưa bao giờ toát ra dáng vẻ của một người bình thường phải đối mặt, nàng giống như là một chiến sĩ được huấn luyện có kinh nghiệm phong phú vậy, cho dù mình không xử lý con hổ vẫn kia, hẳn là nàng cũng có biện pháp đào thoát. Là một quân nhân, phán đoán của Tô Tinh đối với những việc nhỏ nhặt này thập phần miễn cưỡng, dùng phán đoán này để đánh giá thân phận một người thì thường thường mười phần thì chuẩn đến chín phần.

Lâm Anh Mi suy nghĩ một chút, ngữ khí lạnh lùng nói:

- Có cần diệt trừ nàng không?

- Nàng không có sát khí.

Tô Tinh nhớ tới lúc Tổng Lộ có thể nhanh chóng tiếp cận hắn trong khi hắn hoàn toàn không có phòng bị, nguyên nhân chính là vì nàng không có loại sát khí này. Khi một người dấu diếm dã tâm, dù cho hắn nguy trang hoàn hảo cỡ nào, Tô Tinh cũng có thể cảm giác được tâm lý đối phương, Tổng Lộ không có loại tâm cơ này cho nên hắn mới có thể không chút do dự giơ tay ra đỡ Tổng Lộ khi nàng nhảy vào lòng hắn.

- Lần này là tại hạ không làm tròn chức trách.

- Không cần để ý, nam nhân bị thương mới là đúng là nam nhân.

Tô Tinh khoát tay:

- Ta cũng không có khả năng lúc nào cũng kề kề bên nàng để nàng bảo vệ, cơ hội này vừa lúc để ta rèn luyện.

Lâm Anh Mi không phản đối, thân là Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu, trên thực tế lời Tô Tinh nói vô cùng hợp khẩu vị của nàng, nàng thậm chí cảm thấy chủ nhân của Lâm Anh Mi nàng phải là như vậy.

Chỉ chớp lát, Tổng Lộ liền mang theo vài cái bọc vào phòng, nhìn nàng khệ nệ bê cái bọc to tướng, Tô Tinh phì cười:

- Tổng Lộ, ngươi sẽ không đem sách của cả thôn đến đây đấy chứ?

- Đúng vậy nga~, cái này là tất cả những tư liệu lịch sử trong Tổng gia thôn từ cổ chí kim đó, có một ít tư liệu cổ là do trưởng lão tự mình cung cấp, toàn bộ đều đưa cho công tử.

Hai má Tổng Lộ xuất hiện hai cái núm đồng tiền rất đáng yêu.

- Ấc, ngươi không phải là đi cướp đấy chứ?

- Không phải đâu, nghe công tử nói muốn xem sách, người trong thôn liền phát động đóng góp, bởi vì công tử là đại ân nhân của thôn chúng ta.

Tổng Lộ cười tình nghịch:

- Nghe nói nơi này còn có vài bí tịch từ xa xưa, có điều trong thôn chúng sớm đã không còn ai có thể hiểu được rồi.

Bí tịch?

Nghe đến cái vật này, mắt Tô Tinh sáng ngời như đèn điện cao áp, hiện tại hắn còn đang lo không có cái này. Phải biết rằng Tinh giả tu luyện tinh lực nếu có một quyển tâm pháp tốt nhất, công pháp sẽ được phụ trợ rất nhiều.

Tô Tinh lập tức bảo Tổng Lộ tìm mấy bản bí tịch mà nàng nói, đáy lòng thầm nghĩ: "Chẳng lẽ ta thật sự gặp may mắn như vậy, không làm gì mà bí tịch dính cặp người khác không hiểu được tự nhiên cũng rơi vào đầu?".

Nhưng mà xem xong mấy bản bí tịch mà Tổng Lộ chọn ra, hắn như bị dội một chậu nước lạnh, mấy cái kia thế nào lại là bí tịch trong truyền thuyết được chứ, cái gì mà "Thượng Thiên Nhập Địa Duy Ngã Độc Tôn Công", "Hồi Phi Yên Diệt Nảo Tàn Chương", "Phiên Giang Đảo Hải Phát Lăng Quyết",... Mấy cái tên nghe rất là trâu bò, thế nhưng nội dung bên trong quả thực chả khác gì một tên thư sinh nói hươu nói vượn. Đầu tiên tu luyện "Duy Ngã Độc Tôn Công" là phải tự cung (cắt cái tiểu jì đó), tu luyện "Nảo Tàn Chương" phải nảo tàn, tu luyện "Phát Lăng Quyết" phải thanh cao, còn có một bộ kỳ quái hơn tên là "Cửu Chuyển Kim Thân Bất Diệt Quyết" mà ngay cả từ "Quyết" còn viết sai chính tả, đã vậy còn muốn tự sát trước một lần.

Ta #0%*\$¥€@&...

Nhưng thật ra một quyển công pháp gọi là "Lạn Vĩ Độn" khiến Tô Tinh có vẻ hứng thú, bởi vì trên bản bí tịch này có ghi tác giả là "Kim Thiềm chân nhân", nghe tên còn có vẻ cao thâm một chút, quan trọng hơn là bên trong hướng dẫn từng bước để tu luyện công pháp, Tô Tinh liếc mắt một cái đã nhìn ra cái này viết rất có quy tắc trật tự, còn đặc biệt nhắc nhở người tu luyện công pháp này phải có tinh lực, hơn nữa đặc biệt thuyết minh độn thuật này vô cùng cường đại, tập hợp vô số oán niệm mà sinh ra, một khi sử dụng thì thiên hôn địa ám, nhân thần đều khóc khóc, bị vạn người chỉ trích.

Nghịch thiên mà đi, chẳng sợ thân thể không chịu nổi mà không trọn vẹn, chỉ cần còn có một tia thần niệm đều có thể bỏ chạy, có thể nói là độn thuật lợi hại, cho dù địch nhân cường đại đến đâu cũng chỉ có thể nhìn theo Lạn Vĩ Độn mà kêu gào thôi.

Luyện độn thuật này cần phải có ý chí mạnh mẽ chống đỡ oán niệm quá nhiều và cơ thể phải có thương tích mới học được nó.

Tô Tinh phát hiện bản độn thuật này rất thích hợp với mình, hỏi Lâm Anh Mi cùng Tổng Lộ về danh tính của Kim Thiềm chân nhân. Tổng Lộ hoàn toàn không rõ lắm, Lâm Anh Mi suy nghĩ nửa ngày cũng chỉ có thể trả lời rằng Kim Thiềm chân nhân thích ngao du khắp nơi lưu lại công phu mà thôi. Nàng cũng đưa cho Tô Tinh một viên thuốc an thần, không cần biết là thật hay là giả, cứ luyện trước rồi nói sau.

Y theo như lời trên sách, điều kiện tiên quyết để tu luyện công pháp này là phải tự làm bị thương một bộ phận trên cơ thể, nếu thân thể hoàn hảo, Tô Tinh đại khái cũng sẽ xem công pháp này giống như mấy bộ trước, có điều vừa lúc đầu hắn đang bị thương.

Tiếp theo hắn bắt đầu luyện tập độn pháp, đầu tiên đó là dồn toàn bộ tinh lực trong cơ thể về miệng vết thương, "Bị thương" là điều đặc sắc nhất của Lạn Vĩ Độn Pháp, khi tinh lực tụ tập tại miệng vết thương, Tô Tinh liền thúc dục lực lượng trong cơ thể di chuyển bừa bãi, tinh lực dần dần như đao kiếm sắc bén, xung kích lên miệng vết thương khiến hắn đau tới tận xương cốt.

- Con mẹ nó, đau thật mà!!!

Tô Tinh há mồm trợn mắt, hít một ngụm lạnh khí.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Nhìn non là non, nhìn nước là nước

Lâm Anh Mi đứng bên cạnh cực kỳ lo lắng, hai tay nắm chặt tới mức trắng bệch, chỉ sợ Tô Tinh gặp chuyện không may.

Không đến một phút sau, Tô Tinh giải trừ tinh lực, con đau đã tốt hơn đôi chút, lúc này trên đầu hắn đã đầm mồ hôi.

- Độn thuật này cũng thật là quá biến thái.

Tô Tinh thầm nghĩ, đây mới chỉ là màn khởi động thôi, theo như lời hướng dẫn của Kim Thiềm chân nhân, Lạn Vĩ Độn tổng cộng chia làm bảy bảy bốn mươi chín tầng, nói cách khác tinh lực phải tập trung tại miệng vết thương đúng bốn mươi chín lần,, lần sau đau hơn lần trước gấp ba phần, mãi đến khi toàn thân đầy thương tích, không biết đau đến là gì nữa thì là lúc Lạn Vĩ Độn Pháp đại thành. Hơn nữa mỗi ngày không được luyện quá ba lần. Theo Kim Thiềm chân nhân từng thí nghiệm, ba lần trên đã là giới hạn cao nhất mà Tinh giả có thể chịu đựng được, vượt qua giới hạn này thì rất có nguy cơ sẽ

đúng như tên gọi của bộ công pháp: đau đớn đến chết.

Tô Tinh cuối cùng cũng có thể hiểu được vì sao mà bản bí tịch này bị phủ đầy tro bụi, không ai đụng chạm đến, cũng phải thôi, vừa mới bắt đầu đã phải chịu thống khổ thì ai còn có hứng thú tập luyện nữa.

- Thiếu chủ, người nên bỏ cuộc đi!

Lâm Anh Mi nhìn mà đau lòng.

Trong lòng Tổng Lộ còn sợ hãi hơn:

- Đừng luyện độn pháp này là tốt nhất, muội chưa từng nghe nói qua có ai luyện thành nó cả.

- Hôm nay ta không thể không luyện được.

Tô Tinh nhin đau hừ một tiếng.

Không phải vì Luyện Vĩ Độn này là độn pháp vô địch thiên hạ mà là vì hần muốn thách thức ý chí cực hạn của bản thân. Tô Tinh vốn nghĩ ý chí của hần cũng đủ cứng cỏi rồi, thế nhưng vừa rồi vẫn phải kêu lên.

Thân là một quân nhân, đây thật sự là một sự sỉ nhục a, Tô Tinh thầm quyết định luyện chưa thành chưa thôi, xem xem rút cuộc Luyện Vĩ Độn này có thần kỳ như trong sách nói hay không.

Sau đó hần lại tiếp tục luyện tập, lần thứ hai chịu thống khổ, hần vẫn có thể tiếp tục, lần thứ ba cũng gắng kiên trì, có điều hần không dừng lại ở ba lần như trong sách dặn, cảm thấy thân vẫn tỉnh táo, Tô Tinh luyện lần thứ tư, lúc này mới thật sự là đau đến chết đi sống lại, toàn thân như bị lửa nóng thiêu đốt vậy.

Nhưng mà hần vẫn cắn răng chịu đựng, khiến Lâm Anh Mi và Tổng Lộ vô cùng sợ hãi.

Luyện xong bốn lần, bốn mươi chín tầng của Luyện Vĩ Độn thì đã đột phá được tầng thứ nhất. Lúc này cũng đúng là cực hạn của Tô Tinh.

Những ngày tiếp theo, mỗi ngày hần đều phải duy trì tình trạng đau đớn ở miệng vết thương để luyện Luyện Vĩ Độn Thuật. Ngoại trừ ngày nào cũng khiến bản thân sống không bằng chết, thời gian này hần cũng không hề nhàn rỗi, Tổng Lộ mang đến mấy trăm cuốn sách văn hiến cổ cũng bị hần đọc ngấu ngiến. Sau khi trải qua nỗi thống khổ không cách nào hình dung được kia lại còn có thể đọc sách, quả là ý chí phi thường, cho dù là Lâm Anh Mi cũng bất ngờ không thôi.

Có điều ý chí càng ngày càng được tăng cường thì sau này luyện Luyện Vĩ Độn càng thuận buồm xuôi gió. Sau bảy ngày, thật đáng mừng là hần đã đột phá tầng thứ mười, Luyện Vĩ Độn giờ đã có chút thành tựu.

Vào một ngày, Tô Tinh đã chịu xong "cực hình" mỗi ngày bốn lần đau thấu xương, nằm trên xích đu đọc một quyển tiểu thuyết diễn nghĩa cổ điển tên là "Lương Sơn Quân Anh Chí" (nói về đám Tinh thiếu nữ ấy mà), cuốn tiểu thuyết hỗn hợp này gồm cả giới thiệu chính sử, dã sử của các Tinh Tướng xuất hiện trên Lương Sơn đại lục mấy ngàn năm nay và cả các loại sự tích anh hùng nữa, tuy rằng phần nhiều trong số đó rất khó chấp nhận, nhưng mà đối với hiểu biết một chiều về lịch sử của Lương Sơn đại lục vẫn rất có ích.

Sau khi xem và nhớ được kha khá, hần lại tùy tay cầm một quyển "Tổng thôn bí văn", xem tên sách còn tưởng rằng là sách giới thiệu Tổng gia thôn, vốn tưởng chỉ liếc mắt xem qua một chút, nào ngờ cuối cùng nhắc tới một truyền thuyết khiến Tô Tinh hứng thú.

- Không thể tin được nơi này cũng có?

Tô Tinh vui mừng kinh ngạc kêu lên.

Lâm Anh Mi đình đang luyện tập thương pháp cũng dừng lại, đi tới cạnh hần:

- Thiếu chủ, người đang kêu gào cái gì vậy?

Vừa lúc Tổng Lộ đi vào sân, Tô Tinh vội hỏi:

- Tổng Lộ, những gì ghi trên sách này có phải thật không?

Tổng Lộ đi qua liền thấy, nguyên lai hần đang nói về một ít lịch sử của Tổng gia thôn, trong đó có nói, sau khi đời tinh đầu thứ ba bắt đầu, một vị cao tăng đắc đạo đi đến phụ cận Tổng gia thôn rồi tự mình xây dựng một mê cục có tên là "Son thủy di tích", người nào có thể khám phá được mê cục này sẽ nhận được tâm pháp đặc ý nhất của ông ta.

- Quả thật từng nghe qua, đó là một cái son thủy cốc ở gần đây. Lại nói tiếp, son cốc kia chính là được đặt theo truyền thuyết đó.

Tổng Lộ nghĩ một lát rồi đáp.

- Mau đưa ta đi nhìn xem!

Tô Tinh có chút nóng lòng muốn thử, trước đó không lâu hắn đã hoá giải câu đố ở Côn Ngô cổ tích, vẫn còn đang rất hứng thú với mấy cái mật mã này.

- Nhưng mà chân của thiếu chủ còn đang bị thương!

Tô Tinh cười cười, bỗng nhiên lắc mình một cái, bóng dáng của hắn nháy mắt đã xuất hiện cách vị trí cũ mấy chục trượng.

Hai thiếu nữ đều cả kinh, Tổng Lộ có chút khiếp sợ, còn Lâm Anh Mi lại cảm thấy kinh hi.

- Thiếu chủ, người đã luyện được Lạn Vĩ Độn Thuật rồi sao?

- Ừm, có chút thành tựu, độn một phát ngàn mét hắn là không thành vấn đề.

Tô Tinh cười hắc hắc.

- Công tử thật là lợi hại!

Tổng Lộ ngây người.

- Nhưng mà cái tên "Lạn Vĩ Độn" này thật sự rất bất nhã, sau khi luyện tới đại thành, nhất định đổi cái tên khác.

Tô Tinh lại nói tiếp:

- Tổng Lộ, bây giờ đi tới cái sơn thủy cốc đó nhìn qua chút xem thế nào!

Tổng Lộ ngẩng đầu nhìn trời, đã thấy trời chiều ngả dần, nhân tiện liền đề nghị:

- Chi bằng để ngày mai đi, hôm nay đã muộn rồi, sơn thủy cốc cũng không phải thực sự an toàn đâu, hơn nữa hôm nay công tử luyện thống khổ như vậy, cũng cần nghỉ ngơi cho tốt.

Tô Tinh nghĩ thấy cũng đúng, nếu đụng tới vài cái cơ quan khi không ở trạng thái tốt nhất thì cũng không ứng phó được.

Ngày hôm sau, ăn chút điểm tâm, theo đúng hẹn Tổng Lộ dẫn Tô Tinh và Lâm Anh Mi đi tới sơn thủy cốc.

Trên đường đi Tô Tinh theo như lời Tổng Lộ nói hiểu được thêm một chút về sơn thủy cốc.

Về cái Sơn Thủy di tích này thì có một đoạn thời gian trước đây rất nổi tiếng ở Lương Sơn đại lục, bởi vì vị cao tăng đắc đạo kia cũng là nhân vật lợi hại, tâm pháp của ông ta được xưng "Phá Thiên Hạ Vạn Pháp", từng có vô số Tinh giả xem như bảo bối, mỗi đời Đầu Tinh đều có rất nhiều Tinh giả đến đây, vì thế sơn thủy cốc cũng không ít lần phát sinh đại chiến thảm liệt.

Nhưng mà mấy trăm năm trôi qua, cũng chưa nghe nói qua có người phá bỏ được mê cục. Bất kỳ vật gì một khi đã vượt quá "hạn sử dụng" liền mất đi sức hấp dẫn, thậm chí còn chưa có ai hiểu thấu đáo được Sơn Thủy cổ tích chứ đừng nói tới phá giải mê cục, dần dần cổ tích này và những sự tích về vị cao tăng kia đều chìm vào quên lãng.

- Không ai khám phá ra không phải là càng có hi vọng sao?

Tô Tinh cảm thấy rất khó hiểu tâm tính của đám Tinh giả của Lương Sơn đại lục.

- Không biết đâu, nghe nói cái cổ tích kia khiến người ta bị mê hoặc.

Tổng Lộ cười cười đáp.

- Mê hoặc người?

- Đúng vậy, Tổng gia thân cũng từng có Tinh giả quang lâm, nói là cổ tích này có lời nguyên.

Tổng Lộ nói tiếp:

- Người ta cũng từng nghe danh mà chạy tới xem thử đó.

- Kết quả thế nào?

- Bọn họ nói đúng.

Tổng Lộ chậm rãi đáp.

- Ta lại càng có hứng thú.

Càng là những việc người khác không có khả năng làm được, càng kích thích lòng hiếu thắng của hắn.

- Tên đó cũng giống công tử như bây giờ vậy đó, có điều sau khi nhìn cổ tích thù thái độ thay đổi hẳn.

Tổng Lộ chớp chớp mắt:

- Đúng rồi, còn có một câu châm ngôn về cổ tích này, người phá được châm ngôn này có thể biết bí mật.

- Châm ngôn gì?

Tổng Lộ vuốt cằm nhìn lên trời suy nghĩ, một hồi lâu sau mới nhớ được:

- Nhìn non là non, nhìn nước là nước. Nhìn non không phải non, nhìn nước cũng không phải nước; Nhìn non vẫn là non mà nhìn nước vẫn là nước. (Cbn, sao dài thie)

- Cái này thì có gì ảo diệu?

Lâm Anh Mi cười nhạt.

Tô Tinh lắc đầu cười nói:

- Anh Mi, không thể nói như vậy được, đây chính là ba cảnh giới trong cõi nhân sinh, xem ra quả thật có chút ý tứ đó!

Bạn đang đọc truyện *108 Tình Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Tầm Thiên đạo trưởng

Vạn cây rừng nối nhau, suối nước róc rách trong Sơn Thủy cốc hoà cùng màu xanh bát ngát của những thảm cỏ, hoa tươi như gấm, xa xa là thác nước như dải Ngân Hà vượt khỏi chín tầng mây mà treo ngược xuống, tạo nên từng màn sương trắng. Nơi sơn thanh thủy tú này thật sự rất yên bình.

Tuy rằng một tháng nay Tô Tinh đã quen với những cảnh tượng như trong thơ ca của Lương Sơn đại lục, nhưng nhìn khung cảnh này vẫn nhìn không được mà dừng chân ngắm nhìn thật lâu.

- Công tử xem đến choáng váng rồi sao?

Tổng Lộ trêu đùa.

Tô Tinh nhún nhún vai.

Đi dọc theo con đường nhỏ không bao lâu liền thấy một cái gò đất nổi lên, có bốn người đang nghị luận ở gần đó.

Càng đến gần, thanh âm nói chuyện của bọn họ cũng rõ ràng hơn.

- Mẹ nó, thật sự là một chuyến đi vô ích, phế tích này thì có tâm pháp chó má gì chứ.

- Đã sớm cảnh cáo người không nên tin tưởng mấy cái vật trong truyền thuyết kia rồi, mấy trăm năm đã trôi qua thì còn có cái vật gì còn có thể đọ người đến để phát hiện đây?

- Con bà nó.

Nhìn đoàn người Tô Tinh đang đến, bốn người kia cũng dừng thảo luận, trao đổi ánh mắt với nhau. Tô Tinh đánh giá những người này, ba nam một nữ, đều là tu sĩ có tinh lực, tu vi ít nhất đều đạt Tinh Trần trung kỳ, trong đó có một đạo sĩ cầm một cây phát trần nhìn qua có thể thấy là người có tu vi cao nhất trong bốn người, mơ hồ cảm nhận được có lẽ lão đã đạt đến giai đoạn Tinh Trần hậu kỳ đại thành rồi.

Chỉ thấy đôi ưng mục của lão sáng lên nhìn Lâm Anh Mi, khiến người ta có cảm giác mắt tự nhiên.

- Các người cũng là người thám hiểm sao?

Tổng Lộ cất tiếng chào hỏi.

Thấy nàng không có pháp lực dao động, mấy tên vị tu sĩ này cũng chỉ thản nhiên nhìn thoáng qua, ánh mắt của đạo sĩ cầm phát trần đều tập trung trên người Tô Tinh và Lâm Anh Mi.

- Vị này đạo hữu này cũng nghe danh Sơn Thủy cổ tích mà đến phải không?

Đạo sĩ cười hỏi.

Đạo hữu?

Lần đầu tiên bị người ta xưng hô như vậy, Tô Tinh còn có chút không kịp thích ứng, hấn bèn cười nói:

- Vừa lúc đi ngang qua đây, thuận tiện đến xem chút thôi.

- Đối với đám Tinh Trần tu sĩ chúng ta, loại cổ tích nho nhỏ này quả cũng rất trọng yếu, đáng tiếc đạo hữu sẽ phải thất vọng rồi.

Đạo sĩ lắc đầu tiếc nuối.

- Nghe nói Sơn Thủy cổ tích này ít nhất cũng có năm trăm năm lịch sử, ta cũng không hy vọng lắm.

Tô Tinh lơ đãng đáp.

- Đạo hữu quả là có tâm trạng tốt!

Đạo sĩ sờ râu khẽ gật gù.

Tô Tinh không muốn cùng lão lãng phí nước miếng, ba người kia dùng ánh mắt không tốt, tràn ngập dự vọng và đã tâm nhìn Lâm Anh Mi, khiến Tô Tinh cực kỳ căm ghét.

Lâm Anh Mi thần sắc lạnh như băng, đôi mắt từ đầu đến cuối cũng chưa liếc qua bọn họ một cái.

- Ta đi vào trước nhìn một chút.

Tô Tinh đánh mắt qua Lâm Anh Mi rồi đi nhanh về phía trước.

Ba gã tu sĩ trong lòng có quỷ nhìn thoáng qua, sau đó tránh ra nhường đường.

Tô Tinh nhếch mép cười với bọn chúng rồi cùng Tống Lộ, Lâm Anh Mi đi đến một ngọn núi của di tích.

Đội cho bọn họ đi xa, ba gã tu sĩ cười gian trá, đều tự xuất ra pháp khí muốn đi vào di tích.

- Các vị không cần hành động thiếu suy nghĩ.

Đạo trưởng thần nhiên nói một tiếng làm cho bọn họ dừng bước.

- Tầm Thiên đạo trưởng, ngài có ý gì?

Nữ nhân quay đầu lại, trên mặt lộ vẻ bất mãn.

- Hiện tại không phải là thời cơ tốt nhất để giết bọn chúng sao?

Một gã đầu bóng lưng cảm thiết chùi cười hắc hắc.

- Tên Tu sĩ Tinh Trần sơ kỳ một mình ta có thể giải quyết.

Gã nam nhân cuối cùng thần nhiên nói.

Tầm Thiên đạo trưởng lắc đầu, phất trần đảo qua, cười nói:

- Chẳng lẽ chư vị không phát hiện cô gái bên người hấn sao?

- Không phải chỉ là Tinh Tướng thôi sao?

Nam nhân châm biếm, trong mắt mang theo một tia ghen tị.

- Nguyên nhân vì cô ta là Tinh Tướng, cho nên mới muốn giết bọn chúng. Ai cũng biết nếu giết được Tinh Tướng sẽ có trợ giúp lớn cho tu vị, hơn nữa thậm chí còn có thể đi vào Nữ Lương Sơn đấy.

Thanh âm nữ nhân chưa ngoa bất mãn.

Tầm Thiên Đạo cười dài nói:

- Cô gái đó chỉ sợ không phải Tinh Tướng bình thường.

- Tinh Tướng vốn đã không bình thường, khi kết hợp hoàn hảo với chủ nhân thì không nói, có điều hiện tại Tinh thiếu nữ này có vẻ đã ký khế ước cùng gã nam nhân trẻ tuổi què cụt đi cùng kia rồi, hắc hắc, cũng không có gì phải e ngại nữa, cho dù là Lâm Xung cũng có thể giết được.

- Chẳng lẽ Tầm Thiên đạo trường sợ hãi sao? Không có khả năng để đối phó với loại Hàng Tinh giả cùng Tinh Tướng này? Cơ hội như vậy so với mấy cổ tích còn hiếm hơn, ta cũng không muốn rời khỏi Sơn Thủy cốc này với hai bàn tay trắng đâu.

Mấy tên tu sĩ đã quyết tâm muốn bắt Tinh Tướng làm đồ dùng cúng tế.

Tầm Thiên đạo trưởng chậm rãi nói:

- Chi bằng chờ một chút, nhìn xem hắn có thể phá mê cục này hay không, truyền thuyết nói cổ tích trên Lương Sơn đại lục được tạo ra là vì có Tinh Tướng xuất hiện, nói không chừng có thể phá giải.

Ba người nghĩ một chút, cuối cùng gật đầu đồng ý, dù sao tên Hàng Tinh giả què chân kia không thể chạy thoát được rồi, muốn giết một tên Tinh Trần sơ kỳ thật sự là dễ như trở bàn tay, mấy người liền đi vào di tích.

- Anh Mi, xem ra thân phận của chúng ta đã bị phát hiện.

Tô Tinh nói khẽ với Lâm Anh Mi.

Thiên Hùng tinh mặt không chút thay đổi ừ một tiếng, tựa hồ đã đoán được chuyện này sẽ phát sinh.

- Chỉ là vài con kiến không đủ tạo ra uy hiếp.

Nghe Lâm Anh Mi nói vậy, Tô Tinh cũng liền cười, không nói gì nữa, ánh mắt trở về Sơn Thủy di tích.

Trong di tích có một bức bích họa hội tụ đủ cảnh quan núi sông, nhưng vì niên đại xa xôi, hơn nữa còn bị phá hỏng, bích họa bị phá phá bảy tám phần, nhưng mơ hồ vẫn có thể nhìn ra cảnh quần sơn, đền đài, thác nước, cây xanh.

Nhìn non là non, nhìn nước là nước.

Nhìn non không phải non, nhìn nước cũng không phải nước.

Cũng không biết bích họa này cùng châm ngôn kia có huyền cơ gì hay không.

Bởi vì biết Tô Tinh từng lấy góc độ quan sát không chê vào đâu được giải câu đố của Côn Ngô cổ tích, cho nên lúc này từ đáy lòng Lâm Anh Mi có chút chờ mong hiếm thấy, tâm tư của nàng cũng chẳng để ở di tích mà đặt toàn bộ trên người Tô Tinh, muốn nhìn thần sắc hắn mà đoán ra manh mối.

Chính khi nàng đang chăm chú nhìn, hắn bỗng nhiên nhăn mày, bước chân chậm dần, thản nhiên nói:

- Không biết các vị đạo hữu còn có chuyện gì?

Lâm Anh Mi và Tống Lộ cùng quay đầu lại.

Bốn cái bóng như âm hồn chưa tan đã từng gặp bên ngoài di tích hiện ra, trừ lão đạo sĩ, ba người kia đều trực tiếp lộ ra tia khinh miệt, đạo trưởng tiến lên cười nói:

- Không biết vì sao đuôi đạo hữu lại bị thương, bản đạo biết một ít thuật chữa thương có thể giúp đạo hữu trị liệu.

- Không cần.

Tô Tinh cự tuyệt khiến Tầm Thiên đạo trưởng có chút bất ngờ.

Tuy rằng lão vốn tính sẽ không thật sự chữa cho hắn, nhưng mà nghe lời cự tuyệt dứt khoát cũng rất ngạc nhiên.

- Vết thương nhỏ thôi, không việc gì.

Tô Tinh giải thích.

- Bản đạo pháp danh là Tầm Thiên đạo trưởng, không biết hai vị xưng hô như thế nào?

- Ta là Tô Tinh, nàng tên Anh Mi, kia là Tống Lộ.

Tô Tinh giới thiệu theo thứ tự.

Biết gần đây còn có một Tống gia thôn, đám tu sĩ này đều tự nhiên loại bỏ Tống Lộ, ánh mắt cả đám đều nhìn chăm chăm vào Lâm Anh Mi.

Tầm Thiên đạo trường mượn cơ hội này liền cùng Tô Tinh thân thiện đàm luận, làm bộ như quan tâm Tô Tinh vì sao lại bị thương.

Tô Tinh biết lão muốn tìm hiểu mình, khi còn là bộ đội đã sớm đọc thuộc lòng cuốn "Điều tra và phân tích sát", cái trò này mà đem ra trước mặt hắn thật sự là quá non kém, hắn liền thuận thế lợi dụng ngược lại, dấu điểm dấu vết, hỏi bóng gió chuyện tình của cả đám.

Cuối cùng Tầm Thiên đạo trường cũng đã nhận ra, thần sắc biến đổi, cười hắc hắc nói:

- Nghe nói cao nhân đã lưu lại một câu thiên cổ châm ngôn trong này, hiểu được châm ngôn là có thể giải Sơn Thủy mê cục, trước hết chúng ta nên cẩn thận tìm quanh đây xem sao, nói không chừng có thể tìm được manh mối hữu dụng.

- Hay đấy.

Tô Tinh thân nhiên đáp lại, trên thực tế hắn vẫn chú ý vào bên trong di tích.

Mà thiết kế của Sơn Thủy di tích này càng khiến hắn cảm thấy thú vị.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Các người còn chưa đủ tư cách

Thiết kế của Sơn Thủy cổ tích khá thú vị, từ những bức tranh và các tác phẩm điêu khắc trên vách tường mơ hồ có thể nhìn ra quá khứ huy hoàng của nó. Đi hết hành lang dài là tới một căn phòng hình lập phương, bên trong được thiết kế như một hòn non bộ, bởi vì theo thời gian, căn phòng gần như đã bị trộm sạch không còn gì, cả căn phòng trống trơn đến thảm hại. Chỉ có một tảng đá dài lê loi nằm đó.

Đâm xuyên qua tảng đá là một thác nước, mặt trên tảng đá lại được khắc một câu châm ngôn: "Nhìn non là non, nhìn nước là nước. Nhìn non không phải non, nhìn nước cũng không phải nước. Nhìn non vẫn là non mà nhìn nước vẫn là nước."

- Thật đúng là rất khó coi.

Tô Tinh nói một câu, bồi hồi đứng giữa căn phòng, muốn nhìn kỹ bức họa đã rách nát này.

- Đạo hữu, nghe nói trước đây từng có tu sĩ bởi vì tìm không thấy huyền cơ, đã lật tung từng cả di tích này, cho dù ở dưới vài thước đất cũng không buông tha, nhưng cũng không thể tìm được tâm pháp mà cao nhân để lại.

Tầm Thiên đạo trường cười nhẹ giải thích.

- Phá hoại đến trình độ này, cho dù có bí tịch gì cũng đã sớm bị người đầu tiên phát hiện cầm đi, sau đó làm bộ như không phát hiện gì cả, muốn cho người khác lãng phí thời gian.

Tô Tinh tùy ý nói.

Tầm Thiên đạo trường gật đầu:

- Đúng là có khả năng này!

- Nhưng mà di tích này không có cấm chế hay cơ quan gì đó sao?

Tô Tinh còn nhớ rõ tiểu Côn Ngô kia có dấu Thôn Tinh Giao trong Tinh giới linh thạch, cơ quan vừa vừa được khởi động thì những người xâm nhập dù đã vượt qua tinh kết giới ở cửa động cũng đều sợ hãi chật vật lui bước. Có điều Sơn Thủy di tích này nhìn qua quả thật giống như một phế tích đã bị lãng quên vậy, tường thì nứt như sắp sập, cả căn phòng loang lổ khiến hắn nhìn không được nhớ tới một câu: "Phồn hoa bại tử, hư hoa điều linh." (Cánh phồn hoa không còn thì mọi thứ phù du đều biến mất)

- Có lẽ trước kia có, nhưng nhất định là đã bị phá hủy.

Tầm Thiên đạo trường cười dài trả lời.

- Ô, không biết đạo trường có thể giải được châm ngôn này hay không?

Tô Tinh lại hỏi.

- Hồ thẹn, hồ thẹn. Đạo hạnh của bản đạo quá kém cỏi, đến nay vẫn chưa lĩnh ngộ được.

- Đạo trưởng!

Gã tu sĩ nhìn Tầm Thiên đạo trưởng tiết lộ cơ mật trong khi tán gẫu cùng Tô Tinh, nhin không được nhắc nhở một tiếng.

Tầm Thiên đạo trưởng nhìn Tô Tinh ý bảo xin lỗi rồi lập tức đi qua bên kia. Bọn chúng hạ giọng nói xuống rất thấp, Tô Tinh cũng không nghe được bọn chúng đang nói chuyện gì.

Ánh mắt Tô Tinh một lần trở lại gian phòng này, dừng lại ở nơi cuối cùng của Sơn Thủy di tích.

- Công tử, có đoán ra huyền cơ gì trong câu châm ngôn này không?

Tổng Lộ nhìn về mặt như đang tìm kiếm của Tô Tinh, tò mò hỏi.

- Nơi này liên quan rất nhiều tới Sơn Thủy cổ tích, đáng tiếc bị phá hư đến biến dạng, lại trải qua nhiều năm như vậy, cho dù có manh mối cũng đã bị xoá sạch rồi, muốn tìm cái gì đó có khi còn khó hơn lên trời.

Tô Tinh chép miệng, đáng vẻ như đã hoàn toàn hết hy vọng.

Tổng Lộ lại có chút thất vọng. Nhìn bộ dạng tiếc nuối của nàng, hắn liền nở nụ cười trêu chọc, thoải mái mở miệng hỏi:

- Tổng Lộ, nàng có biết nơi này tổng cộng có bao nhiêu thứ liên quan đến châm ngôn?

- Nghe nói là có mười bảy thứ như thế.

- Nhiều vậy sao?

Lâm Anh Mi bất ngờ nói.

- Vẫn thiếu, theo ta biết, có người thậm chí đã tìm ra ba mươi thứ có liên quan đến cái "nhìn non nhìn nước".

Tổng Lộ lắc đầu không tin. Tô Tinh cũng chỉ gật nhẹ, đem sự chú ý đặt trên bích hoạ.

Nhìn bức Sơn Thủy bích hoạ mà tìm kiếm huyền cơ gần như là điều mà mọi người khi tiến vào di tích đều làm. Tô Tinh thì lại chỉ có hứng thú đánh giá một chút, sau đó lại chạy đông chạy tây ngó nghiêng, bộ dáng rất nhàn nhã chẳng hề để ý, nhìn qua thì chính là không quan tâm.

- Đạo trưởng?

Ánh mắt của vị nữ tu sĩ lạnh như băng.

Tầm Thiên đạo trưởng giơ tay trái lên, ý bảo đừng quá sốt ruột. Lão ta cũng đã tìm kiếm dấu vết còn sót lại ở di tích lâu rồi, những người khác thấy đạo trưởng có thực lực đứng đầu im lặng không nói gì, bọn họ cũng liền trầm mặc.

Một lát sau, Tô Tinh há mồm ngáp một cái thật to:

- Anh Mi, chúng ta đi thôi, không có gì đáng xem đâu.

Tô Tinh xoay người cất bước, Tầm Thiên đạo trưởng vội chặn đường:

- Vị đạo hữu này xem xong rồi, không biết có nhìn ra cái gì không?

- Người khác mấy trăm năm cũng chưa nhìn ra, ta mới được mấy tuần trà thì có khả năng nhìn ra cái gì đây.

Tô Tinh cười đáp, người khác thấy đáng vẻ bề ngoài của hắn liền biết quả thật là đã mất hứng thú với di tích này rồi.

- Như vậy thì ta cũng không có biện pháp gì.

Đạo trưởng tiếc nuối nói.

- Không cần tiễn đâu!

Tô Tinh mang theo Lâm Anh Mi cùng Tổng Lộ bước đi.

Nụ cười mỉm của Tầm Thiên đạo trưởng liền biến thành nụ cười lạnh, nháy mắt với ba gã đồng bọn. Ba tên tu sĩ lập tức tuân lệnh, lập tức lộ ra vẻ mặt nanh ác.

- Lên!

Bốn người cùng quát một tiếng rồi vọt tới.

Bốn thanh tiểu đao lấp lánh ánh vàng không hề do dự đâm thẳng vào lưng Tô Tinh.

Tiếng kim loại va chạm vang lên, bốn đao kim quang bị một đao hàn mang đánh bật ra.

Lâm Anh Mi đã sớm đề phòng, xoay người, nhanh như chớp, vừa vung tay lên lập tức hoá giải công kích của cả bốn người.

- Các vị đạo hữu làm cái gì vậy?

Tô Tinh cười lạnh.

Nhìn Lâm Anh Mi nháy mắt đã phá tan đòn công kích, sắc mặt đám người kia liền trầm xuống, nhưng mà nghĩ đến tu vi của cả bốn đều rất cao cường lập tức lại lấy lại bình tĩnh.

- Chính là muốn thỉnh giáo vị Hàng Tinh giả này, nghênh ngang mang Tinh Tướng xuất hành chẳng lẽ không biết đề phòng nguy hiểm sao?

Tầm Thiên đạo trưởng cười đều.

- A, Tinh Tướng? Các ngươi đang nói cái gì vậy?

Tổng Lộ kinh ngạc thốt lên.

Tô Tinh nhìn nàng một cái, cảm thấy khuôn mặt nàng không chút thay đổi khi thấy đám tu sĩ này ra tay. Hắn bèn quay lại hỏi:

- Các hạ có ý gì?

- Đạo trưởng, nói chuyện cùng tên Hàng Tinh giả phế vật này làm gì? Cứ trực tiếp xông lên mà giết hắn.

Gã đồ con không kiên nhẫn được chém ra một thiết chùy, sát khí ập vào mặt, tiếng gió vun vút chấn động màng nhĩ.

Tu vi của Tinh Trần trung kỳ không hề giữ lại, toàn bộ phóng ra, muốn một kích lấy mạng hắn.

Tại nơi không gian hẹp này Tô Tinh không có đường lui, mắt thấy thiết chùy kia sẽ nện vào đầu hắn, Tô Tinh vẫn bất động thanh sắc, thậm chí còn có chút không quan tâm.

Âm thanh kim loại va chạm vang lên ở cổ tích tĩnh mịch cổ rất chói tai.

Một thanh thiết thương màu bạc cản lại thiết chùy của gã đồ con, chỉ thấy tinh phù loé lên, tóc dài tung bay, một đôi mắt hạnh toả hàn quang ra bốn phía.

Quả nhiên chính là Lâm Anh Mi giờ ngang thương đứng chắn phía trước.

- Quả đúng là Tinh Tướng!!!

Đám tu sĩ kích động kêu lên.

- Xem bọn đại gia đập người thành thịt vụn đây.

Tên đồ con cười ha ha, tập trung toàn bộ lực lượng lên thiết chùy, tạo cho người ta áp lực như bị núi Thái Sơn đè xuống vậy.

Một tiếng hừ nhẹ khinh thường, Lâm Anh Mi lắc lắc trường thương xoay ngược lại, ánh sáng lạnh lẽo giống như nụ cười của tử thần xẹt qua.

Đột nhiên, thiết chùy bị chém thành hai nửa.

Gã kia đang tươi cười lập tức biến thành kinh ngạc, một loại giác sợ hãi cực độ dâng lên trong lòng, theo bản năng gã muốn dùng thủ đoạn phản kháng nhưng mà một vật lạnh lẽo đã đâm thẳng vào trái tim gã, cơ thể gã hoàn toàn bất động.

Căn bản không ai thấy tình thế phát sinh như thế nào.

Lâm Anh Mi nhẹ nhàng dùng thương ngăn một chùy, mũi thương theo đà liên tục tiếp xỏ xuyên qua trái tim gã đồ con lộ ra phía sau lưng gã.

Đám tu sĩ kinh hãi.

- Cẩn thận, à là Vô Đẩu Tinh Tướng!!!

Tầm Thiên đạo trưởng cũng có nhãn lực, liếc mắt một cái đã nhìn ra Lâm Anh Mi phi phạm, lập tức cảm phát trần vậy một cái, một luồng pháp lực Tinh Trần hậu kỳ hùng hậu bắn ra bao trùm khu di tích hẹp.

Hai gã tu sĩ cũng trước sau xuất hết bản lĩnh của chúng, một thanh phi nhận, một cái phi lăng (tám lạng) đón gió liền to lên đồng loạt phóng tới Tô Tinh, bọn họ cũng biết để đối phó với Tinh Tướng, giết Hàng Tinh già là phương pháp đơn giản nhất.

Lâm Anh Mi cười lạnh, bước chân nhoáng lên một cái, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương dễ dàng một kích đập nát hai pháp khí yếu ớt này. Nhìn thấy pháp khí của mình bị phá hỏng dễ dàng như thế, hai tên tu sĩ nhất thời lộ ra vẻ mặt kinh hoàng, lập tức đã biết Tinh Tướng trước mặt không phải là Tinh Trần sơ kỳ đơn giản như vậy.

- Muốn làm thiếu chủ bị thương, các ngươi còn chưa đủ tư cách!

Lâm Anh Mi lạnh lùng cất lời.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Thiên ti vạn lữ thiên ti thuật

- Lâm Xung, nàng ta là Báo Tử Đầu Lâm Xung!!!

Nhìn thanh Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương kia, Tầm Thiên đạo trưởng hoảng sợ kêu lên.

- Không có khả năng, Lâm Xung làm sao có thể ký khế ước Đấu Tinh!!!

Hai tên tu sĩ còn lại cũng kinh hoàng vô cùng, nữ tu sĩ lúc trước còn tỏ vẻ cho dù thật sự gặp phải Lâm Xung cũng không sao cả giờ vừa nghe đại danh Thiên Hùng, quả thực đã bị dọa cho vỡ mật.

- Đùng hoảng hốt, lập tức giết chết kẻ chủ của cô ta!

Vẫn là Tầm Thiên đạo trưởng bình tĩnh nhất, lão cũng trấn định lại rất nhanh, chỉ thấy phát trần liên tục vung lên, vài đạo tám lạng màu trắng liền theo phát trần mà phóng ra, hóa thành hình rồng rắn.

- Thiên Cương bắc đầu, vô lượng trần lâu, đi!

Tầm Thiên lão đạo lâm bảm, phát trần nhất thời uốn lượn như vật sống, ngàn vạn lốc xoáy được tạo ra từ tơ trắng quấn lấy nhau, hình rồng rắn trở hết tài năng trong cơn lốc, linh lực hoá thành những sợi tơ mảnh.

Hai gã tu sĩ còn lại thấy vậy, cũng không chút do dự xuất ra đòn sát thủ. Một cái vòng xanh biếc từ cổ tay nữ tử bay ra, phút chốc đã hoá to toàn khu đất, vòng tay phát ra ánh sáng lục trong suốt đánh tới Tô Tinh, nam tử cũng xuất ra một thanh mác nhỏ, lưỡi mác dài ba tấc từ lòng bàn tay gã vọt tới, đón gió liền phóng to thành hình một lưỡi mác trung bình. Tuy rằng đều là pháp khí cấp thấp, nhưng bọn chúng đưa toàn bộ pháp lực vào, khí thế cũng rất đáng sợ.

- Anh Mi, cẩn thận một chút!

Tô Tinh dặn một tiếng.

Lâm Anh Mi khước môi nhếch một nụ cười khinh thường, trường thương rung lên, hàn quang từ đầu thương phát ra, chỉ thấy nàng bước một bước dài, hàn quang tầng tầng giống như có một cỗ hấp lực hút hết mọi vật phẩm vậy.

Thương hoa vũ động.

Vòng tay xanh biếc phát ra tiếng vỡ vụn, bị một thương chém thành bột phấn. Lưỡi mác tốc độ cực nhanh nhưng cũng không thể may mắn thoát khỏi thế công của Lâm Anh Mi, cán thương vung lên, ngăn cản lưỡi mác, lưỡi mác liền bị hàn quang chém làm đôi.

Hai tên tu sĩ hoảng hốt, tuy biết rằng Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung đừng mảnh vô địch, thiên hạ vô song, nhưng mà chiến lực cao tới mức khiến bọn chúng không thể chống nổi một kích của nàng vẫn là ngoài sức tưởng tượng, nhất là lúc này nàng còn đang chịu hạn chế của khế ước Đấu Tinh, tình hình này thì Thiên Hùng tinh mới là người có thực lực đỉnh cấp, xa không thể với tới. Trong lòng thất kinh, hai người theo bản năng xoay người muốn chạy.

- Đạo hữu mau dừng bước!!!

Tầm Thiên lão đạo lớn tiếng kêu lên.

Một tiếng hét thảm.

Nữ tử vừa xoay người, thân thể nháy mắt đã xuất hiện một nhược điểm trí mạng, Lâm Anh Mi không chút khách khí, một thương đâm xuyên qua. Nam tử nghe thấy, lập tức vội xoay người chạy tiếp, Lâm Anh Mi lại công kích lần thứ hai. Còn chưa thấy rõ ràng, ánh mắt gã liền hoa lên, cổ chợt lạnh, một thanh nhận sắc bén xuyên qua cổ họng gã, trực tiếp tử vong.

Máu tươi từ miệng tuôn ra, nam tử trợn to hai mắt, tựa hồ không thể tin được mình lại chết như vậy.

Tầm Thiên đạo trường sắc mặt khó coi tới cực điểm, không nghĩ tới Tinh Tướng cường hãn như thế, vừa đối mặt đã lấy mạng ba tên đồng bọn, lập tức cũng không do dự, pháp lực của Tinh Trần hậu kỳ không giữ lại chút nào, những sợi tơ trên phát trần hóa thành Giao Long bao trùm không gian.

Tổng Lộ sợ tới mức vội vàng chạy lại núp sau lưng Tô Tinh. Lâm Anh Mi rút trường thương lại, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương tiếp tục chém tới.

Bạch ti lập tức quán lấy vũ khí của nàng, cho dù nàng thúc dục thể nào cũng không động đậy được, vừa thấy pháp thuật của mình có tác dụng, lão đạo nhẹ nhàng cười:

- Phục Long trần là Tinh Vân pháp khí, cho dù ngươi là Thiên Hùng tinh cũng không thể không chết! "Thiên Ti Vạn Lũ Triền Ti thuật", Đi!!!

Bạch ti như hiểu lệnh, quay cuồng mãnh liệt, tựa như Giao Long xuất hải, khí thế làm cho người ta sợ hãi.

Trong chớp mắt, toàn bộ căn phòng bị bạch ti bao trùm.

Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương của Lâm Anh Mi hoàn toàn bị cuốn lấy, đối phương có tu vi Tinh Trần hậu kỳ cộng thêm Tinh Vân pháp khí trợ trận, Báo Tử Đầu cũng chỉ có thể rời tay lui đến bên người thiếu chủ.

- Thiếu chủ, đi mau!

- Bây giờ đến phiên ta bảo vệ cho nàng.

Tô Tinh bình tĩnh nhìn chằm chằm Giao Long đang chồm tới.

Tầm Thiên đạo trường cười lạnh:

- Tên Hàng Tinh giả vô năng như ngươi cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn, hôm nay bản đạo phải khiến ngươi hối hận!

Lão liền đọc khẩu quyết, bạch ti của Phục Long trần càng ngày càng dày đặc, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương rất nhanh đã bị cắn nuốt, phát ra hàn quang sắc bén, tất nhiên đã bị tổn thương.

Tô Tinh tức giận cau mày tiến nhanh về phía trước một bước. Đột nhiên cơ thể hắn tựa như hơi nước, từ từ biến mất.

Tầm Thiên đạo trường bị dọa ngây người.

Đây là độn pháp gì???

Không cảm nhận được quá trình thi triển độn pháp, Tô Tinh liền biến mất ngay trước mắt lão.

Tầm Thiên đạo trường vội vàng vận thần niệm.

Đúng lúc này, đến từ sau lưng truyền đến sát ý lạnh như băng.

Không tốt! !

Tầm Thiên đạo trường sợ hãi, mắt thấy Tô Tinh đã xuất hiện phía sau lưng mình, trong tay hắn cầm một thanh pháp khí màu bạc. Tuy rằng Phục Long trần của lão dùng để niệm Thiên Ti Vạn Lũ Triền Ti thuật thì lợi hại mười phần, nhưng mà ở cái không gian hẹp thế này lại có một nhược điểm trí mạng, bởi vì không gian có trở ngại, khiến Thiên Ti Vạn Lũ có thể bức đối phương vào góc chết, nhưng mà phía sau lão thì lại chính là sơ hở, nếu một đứa trẻ con đứng phía sau lão cũng đều có thể tiến lên đi đầu Diêm Vương.

Tầm Thiên đạo trường tốt xấu gì cũng có tu vi Tinh Trần hậu kỳ đỉnh phong, đương nhiên sẽ không chột vật như thế, cảm giác được Tô Tinh quỷ dị xuất hiện ở sau lưng, tay trái lão liền vội vàng xuất ra chỉ quyết.

Tay phải Tô Tinh giờ Ngân Kiếm lên.

Đoàng!!!

Ngân quang xẹt qua một bên mắt của Tầm Thiên đạo trường, làm vang lên tiếng xương đầu bị xuyên thấu.

Lão há miệng, còn không tin nổi sự việc phát sinh trước mắt mình. Cũng khó trách được, cái gọi là Tinh Trần pháp khí là pháp khí cấp thấp nhất ở Lương Sơn đại lục, chỉ có đám Tinh giả kém cỏi mới sử dụng, chẳng qua bọn họ đưa thêm tinh lực hoặc pháp lực vào đó để tăng thêm sức mạnh, một số thậm chí có thể không chế kích thước mà thôi. Tuy rằng những pháp khí này nhìn chói mắt, nhưng khi đối mặt với pháp khí chân chính sẽ không chịu

được một kích. Ví dụ như Thiên mệnh vũ khí "Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương" của Lâm Anh Mi có thể dễ dàng chém nát mấy thứ này.

Có điều đối với Tầm Thiên đạo trưởng mà nói, Tô Tinh sử dụng pháp khí bình sinh hiếm thấy, chỉ nghe tiếng nổ đánh gọn, một tia sáng màu bạc vọt ra từ trong lòng của "pháp khí", tốc độ của luồng sáng bạc này quá nhanh, cơ hồ còn chưa nghe hết âm thanh thì nó đã tới trước mắt lão rồi, loại này tốc độ này cho dù là Tinh Vân pháp khí cũng không hơn được.

Tầm Thiên đạo trưởng cũng không hồ là tu sĩ Tinh Trần hậu kỳ, trúng một viên đạn còn chưa ngã xuống ngay, lão hét lớn một tiếng, tay vẫn có thể cử động, Phược Long trần nhất thời vùng lên, bắn ra những sợi tơ mạng hàn quang.

Đoàng!!!

Đầu của Tầm Thiên đạo trưởng bị viên đạn đẩy lẹ ra sau, mắt còn lại liền bị xuyên qua.

Lại là cảm giác không thể thấy rõ này, lão cũng không thể điều khiển hàn quang trên Phược Long trần được nữa.

- Ta... không... cam... tâm... Aaaaa....

Tầm Thiên đạo trưởng hét lên, đồng tử tròn to, chết không nhắm mắt.

Lão vừa chết thì pháp lực cũng tiêu tan, Phược Long trần trong tay rơi xuống đất, Giao Long khó thể ộp trời dần âm đạm, dần trở nên ngoan ngoãn, lát sau lại ẩn vào phát trần.

Tô Tinh giờ sùng lên thổi một hơi rồi thu lại, đến bên thi thể tên đạo sĩ.

Lâm Anh Mi thấy vậy nhẹ nhàng thở ra, nhặt lên Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương của mình rồi cũng nhích lại gần. Còn Tống Lộ thì ngậy ra như phồng, không biết đã phát sinh chuyện gì, bởi vì bạch ti cản trở tầm mắt, ở phía sau gã đạo sĩ phát sinh chuyện gì cũng không thấy được, chỉ nghe một tiếng vang kỳ quái là lão đã ngóm rồi.

Nhìn Tô Tinh, sự kinh ngạc trong mắt Tống Lộ phút chốc biến mất sạch sẽ, đôi mắt trong trẻo lộ ra nét cười quý dị, cũng không biết là đang suy nghĩ cái gì.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Phá châm ngôn mê cục

Bốn gã tu sĩ này cũng quá keo kiệt đi, trên người ngay cả một cái túi Tinh giới cũng không nhìn thấy, điều này làm cho Tô Tinh có chút thất vọng. Đúng là cái đám thượng vàng hạ cám (ý là cái gì cũng lấy), pháp khí cũng toàn mấy thứ tào lao, còn đồ trang sức thì Tô Tinh chẳng có hứng thú gì, cuối cùng vẫn là Tầm Thiên đạo trưởng có tiền đồ nhất.

Một kiện Tinh Vân pháp khí "Phược Long trần", mấy khóa huyết thạch xa xỉ, một lọ "Bổ khí thủy", một lọ "Ngũ cốc hoa sắc hoàn", hai tấm "Thanh phong phù" không biết dùng để làm gì, trừ những thứ đó ra còn có một la bàn, một quyển sách giới thiệu các cổ di tích cùng một bản đồ cổ.

Mở bản đồ ra liền thấy đều là một ít dữ liệu liên quan đến các cổ tích di tích. Có một số được khoanh đỏ như là đánh dấu đã đi qua. Hắn có cảm giác như chính bản đồ này tự tới tìm mình a.

- Thiếu chủ tuy rằng không tham phá được Sơn Thủy mê cục, nhưng cũng không uổng công đến đây một chuyến, đạo sĩ này thật đúng là tri kỷ!

Lâm Anh Mi nhìn thi thể tên đạo sĩ chết không nhắm mắt cười lạnh không thôi, bởi vì Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương trong tay bị Thiên Ti Vạn Lũ Triền Ti thuật hấp thụ linh khí nên bây giờ âm đạm vô sắc. Chỉ sợ đây chính là nguyên nhân khiến Thiên Hùng tỉnh tức giận.

- Sơn Thủy mê cục cũng không phải là khó như thế đâu.

Tô Tinh cười thần bí khiến hai thiếu nữ ngẩn người.

- Chẳng lẽ thiếu chủ hiểu thấu đáo châm ngôn rồi sao?

Lâm Anh Mi không quá tin tưởng hỏi.

Tống Lộ cũng giật mình:

- Công tử, người đang nói đùa sao? Chính công tử cũng nói người khác mấy trăm năm không giải được, công tử mới qua mấy tuần trà nhỏ mà thật sự có thể giải được sao?

- Đoán mò thôi.

Tô Tinh lập tức đi ra ngoài di tích:

- Ta cũng không dám khẳng định, bên trong rất nặng nề, chúng ta đi ra ngoài dạo một chút đi!

.....

Son Thủy cốc có phong cảnh thanh tú, vui vẻ thoải mái, trái ngược hẳn với vẻ trầm tịch đầy áp lực bên trong di tích.

Tô Tinh bước chậm trong cốc, thần sắc rất nhàn nhã.

Hai thiếu nữ đi theo phía sau hắn, không hiểu ra sao, nếu dựa theo lời Tô Tinh nói thực sự giải được mê cục, hẳn hẳn là phải lập tức đi lấy quần tâm pháp pháp đình cấp trong truyền thuyết kia mới đúng chứ, sao lại bỏ công đi tản bộ nhàn nhã như vậy.

Vòng vo mấy vòng quanh Sơn Thủy cốc, cuối cùng Tô Tinh đi tới chỗ sơn cốc có thác nước, uống một ngụm nước trong, tùy tiện ngồi trên một tảng đá thường thức tiếng nước rơi thẳng từ trên xuống.

- Công tử, huynh rút cuộc ở đây làm gì?

Tổng Lộ trừng mắt nhìn.

- Nhìn cảnh sơn thanh thủy tú này há?

Tô Tinh không đáp mà hỏi lại:

- Tổng Lộ, ta nghĩ muốn hỏi nàng một vấn đề?

- Công tử muốn hỏi gì?

Tổng Lộ dùng ánh mắt câu hồn nhìn chăm chăm Tô Tinh.

Tô Tinh mặt không đổi sắc:

- Nàng nói Sơn Thủy cốc có tên như vậy là do di tích kia, ta muốn hỏi nàng, đó có phải là do tăng nhân kia đặt hay không?

- Tiểu nữ tử cũng không rõ lắm đâu, nhưng mà nghe nói sau khi hoàn thành di tích, cả Tổng gia thôn chợt nghe thấy thanh âm trống chiều chuông sớm vang vọng trong ốc, nói là cốc này từ nay về sau tên là Sơn Thủy. Vì thế nên có tên này.

Tổng Lộ nghĩ ngợi một chút, lập tức kỳ quái hỏi:

- Công tử làm sao mà biết được?

- Ra là như vậy à, xem ra có chút hy vọng.

Tô Tinh cười hắc hắc, cởi áo khoác, chỉ để lại một cái quần lót.

- Thiếu chủ, cẩn thận vết thương ở chân!

Lâm Anh Mi tuy rằng có biểu hiện không hề bận tâm, nhưng mà nhìn Tô Tinh gần như trần truồng, theo bản năng vội dời tầm mắt.

Tổng Lộ ngược lại lộ ra nụ cười ái muội:

- Công tử, là muốn cùng chúng ta làm một màn tắm uyên ương sao? ~

- Các nàng chờ ở đây.

Tô Tinh nói xong nhảy vào trong hồ.

Chỉ chớp lát, Tổng Lộ đã nhìn thấy thân ảnh hắn xuất hiện phía sau thác nước, còn chưa nghĩ kỹ, Tô Tinh lại đột nhiên nhảy lên không, bám lên những tảng đá nhỏ ra cạnh thác nước, sau đó lại chậm rãi bám vào những cành cây vượn xa chung quanh mà leo lên.

Lâm Anh Mi đều nhìn không nghi hoặc quay đầu lại nhìn thoáng qua.

- Công tử đang làm gì vậy?

Tổng Lộ khó hiểu hỏi.

- Thiếu chủ tự nhiên có tính toán của hần.

Lâm Anh Mi mặt không chút thay đổi đáp.

- A, chẳng lẽ công tử thật sự phá giải được câu đố kia sao?

Ngữ khí của Tống Lộ vẫn có phần không tin tưởng.

Khoé miệng Lâm Anh Mi gợi lên nét lơ đãng, ánh mắt tràn đầy chờ mong nhìn Tô Tinh.

Tống Lộ bán tín bán nghi.

Qua hồi lâu, Tô Tinh từ trên cây nhảy xuống nước, có vẻ tìm kiếm gì đó ở dưới nước. Hơn mười phút sau, chợt nghe thanh âm đầy hưng phấn của hần.

- Tìm được rồi!

Tô Tinh một lần nữa đi lên bờ, lấy quần áo mặc vào, vừa rồi sờ soạng nửa ngày dưới nước, nguyên lai chính là đang tìm một khối đá có hình dạng kỳ quái.

- Cái đó và mê cục có liên quan sao???

Tống Lộ trừng mắt nhìn, ánh mắt tràn đầy nghi hoặc nhìn Tô Tinh.

- Đi theo ta!

Tô Tinh đi dọc theo bờ đến thác nước, Lâm Anh Mi và Tống Lộ cũng đi phía sau.

Mặt sau của thác nước là một vách tường nhám nhò, nhìn không ra có cái gì kỳ quái.

- Đây là...

Lâm Anh Mi kỳ quái kêu một tiếng.

Ánh mắt Thiên Hùng tinh quái, liếc qua một cái liền thấy trên vách có một vết lõm xuống kỳ lạ, nếu chỉ là nhìn qua thì cũng không có gì đặc biệt, dù sao cũng bị nước bào mòn nhiều năm. Nhưng lạ ở chỗ hình dạng vết lõm xuống kia hoàn toàn khớp với viên đá mà Tô Tinh mò thấy.

Tô Tinh lấy viên đá đặt lên. Hoàn toàn trùng khớp. Đúng lúc này, chỉ nghe đến một tiếng ầm ầm trầm đục, cánh cửa lon rớt đột nhiên mở ra trên vách núi, khiến ba người trợn mắt há mồm.

- A, phía sau thác nước còn có loại cơ quan này!

Tống Lộ che miệng, ánh mắt bất khả tư nghị nhìn Tô Tinh.

Nhưng điều kinh ngạc còn không dừng lại ở đó, vừa đi vào liền thấy bên trong là một mật thất được nhân công điêu tạc, đập vào mắt người ta là một câu lập luận sắc sảo khắc trên vách tường.

Rõ ràng chính là câu châm ngôn "nhìn non là non" kia, chẳng qua phía dưới còn có một dòng chữ nhỏ: "Chúc mừng thí chủ đã tham phá mê cục —— Minh Kính!"

Dưới câu châm ngôn còn bày ra một cái hộp.

- Chẳng lẽ là...

Lâm Anh Mi toàn thân run lên.

- Ừm, đây chính là huyền cơ mà vị kia cao tăng kia lưu lại.

Tô Tinh nhẹ nhàng thở một hơi.

- Sao có khả năng, không phải là ở bên trong di tích sao?

Tống Lộ khiếp sợ nói:

- Sao lại lại ở chỗ này!

- Sai rồi!

Tô Tinh cười cười.

- Cái gì?

Tổng Lộ không rõ là có ý tứ gì.

- Ý nghĩ đầu tiên của các nàng khi tham phá châm ngôn kia là gì?

Tô Tinh hỏi lại nàng.

- Đương nhiên là tìm kiếm thứ gì đó liên quan đến non nước rồi.

Tổng Lộ nghĩ rồi đáp, trên thực tế đây cũng đúng là chỗ đầu tiên mà tất cả đám tu sĩ muốn phá giải sơn thủy mê cục sẽ nghĩ đến để đột phá.

- Đây chính là sai lầm.

Tô Tinh giải thích:

- Các nàng sẽ bị đánh lừa với suy nghĩ này và tìm kiếm trong di tích, kỳ thật bí mật thực sự được giấu ở chỗ này!

- Nhưng mà công tử làm sao mà biết được?

Tổng Lộ nhũn mày, toàn bộ Tinh giả tại Lương Sơn đại lục bị lừa mấy trăm năm nay, hấn lại chỉ dùng thời gian uống mấy chén trà là khám phá được.

Quá khoa trương đi.

- Đó là bởi vì "cố ý".

Tô Tinh cười nói, Sơn Thủy cổ tích có vẽ núi vẽ sông, phù điêu, văn tự thậm chí là một ít hòn non bộ, những thứ bên trong cổ tích mà có liên quan đến sơn thủy thì thật sự rất nhiều, Tổng Lộ cũng nói qua ít nhất có hai mươi loại có thể liên tưởng đến châm ngôn.

Đám Tinh giả này muốn phá giải những mối liên hệ đó như nào đây, nhưng thứ đầu tiên Tô Tinh nghĩ đến là mấy thứ sơn thủy linh tinh gì đó dường như là cố ý an bài, giống như cố ý hấp dẫn người ta tìm kiếm bên trong di tích.

Nếu người thiết kế cố ý muốn hấp dẫn sự chú ý của người khác thì chỉ có một nguyên nhân: hấn muốn dời đi tiêu điểm.

Cái này Tô Tinh cũng không xa lạ, binh pháp có ghi "duyên đông kích tây", cho dù là hệ thống tác chiến hiện đại của không quân cũng tồn tại lý thuyết đó, khi nhìn thấy bên trong di tích này có nhiều thứ như vậy, lại nghe nói vô số tu sĩ từng đào sâu ba thước đất thì càng thêm xác định này cái gọi là di tích chính là vật để che mắt người. Cho nên khi đi dạo quanh Sơn Thủy di tích, Tô Tinh hoàn toàn mất đi hứng thú thăm dò.

- Thiếu chủ, nhưng mà người phát hiện địa phương này như thế nào?

Lâm Anh Mi cố gắng áp chế nội tâm đang kích động mãnh liệt, mặt thất này được giấu rất tốt phía sau thác nước, có cấm chế cường đại để tránh các loại thần niệm tìm tòi, ngoại nhân hoàn toàn không thể phát hiện được.

- Đương nhiên là nhờ câu châm ngôn kia.

Tô Tinh trả lời:

- Nhìn non là non, nhìn nước là nước, không phải chỉ Sơn Thủy cổ tích mà là chỉ Sơn Thủy cốc, cho nên "non chính là non, nước chính là nước".

- Vậy câu "nhìn non không phải nonn, nhìn nước cũng không phải nước" kia thì giải thích như thế nào?

- Ảo ảnh!

Tô Tinh cười.

Lâm Anh Mi cùng Tổng Lộ sững sốt.

- Di tích ở gần thác nước, mà nhìn ảo ảnh trên mặt hồ, vậy mấu chốt là ở dưới nước. Có điều mấu chốt là cái chìa khoá kia cũng rất khó tìm đấy.

Tô Tinh nhẹ nhàng bằng quơ miêu tả giống như là một sự tình vô cùng đơn giản, có điều sau khi nghe xong, Lâm Anh Mi vốn tính tình cao ngạo lạnh lùng nên còn có thể khó khăn duy trì được bình tĩnh, còn Tổng Lộ đã kinh ngạc muốn hét lên rồi.

- Công tử, huynh quá lợi hại, mấy trăm năm qua Lương Sơn đại lục cũng chưa có ai phá được, công tử chỉ cần dùng vài cái canh giờ đã hoàn toàn phá giải. Có phải không Anh Mi?

Tổng Lộ kêu lên.

Lâm Anh Mi cũng gật đầu.

- Vị đại sư thiết kế mê cục này mới tính là lợi hại.

Tô Tinh cười cười, câu đố này hoàn toàn khác câu đố ở tiểu Côn Ngô, lần này Sơn Thủy cổ tích không có cấm chế cường đại, cũng không có cơ quan đáng sợ, chính là thao túng những tu sĩ từ cổ chí kim, đùa bỡn họ trong lòng bàn tay.

Không hổ là cao tăng đắc đạo.

- Công tử có muốn tiểu nữ tử lấy thân báo đáp không?

Tổng Lộ ngược ngược.

Tô Tinh vội vàng phát tay, lau trộm mồ hôi:

- Vẫn là nên xem đại sư này để lại cái gì a, thiết kế cổ tích phức tạp như thế, trừu tượng tất cả các tu sĩ.

- Được.

Lâm Anh Mi cũng có chút khẩn cấp.

Mấy người tìm trong mật thất một lần, trừ cái hộp trên vách đá thì không còn gì nữa.

Tô Tinh hít một hơi thật sâu, quan sát cái hòm một lần.

Hòm không có cấm chế, cũng không có cơ quan, có thể mở ra rất dễ dàng.

Khi thấy rõ ràng bên trong, Lâm Anh Mi và Tổng Lộ cũng trợn mắt há mồm.

Tô Tinh trầm mặc một câu "Đồ sư con lừa ngu ngốc chó má".

Bên trong hòm cư nhiên không có vật gì!!!

- Sao lại như vậy?

Lâm Anh Mi không tin cầm lấy cái hòm, thần niệm đảo qua rất nhanh.

Không cảm giác được gì khác thường.

- Không thể tưởng được mê cục chính là một âm mưu.

Thiên Hùng tỉnh tức giận nói, nàng chán ghét nhất chính là những kẻ lừa đảo.

Tô Tinh cẩn thận tìm bên trong động một lần nữa, cuối cùng không thu hoạch được gì đành lắc đầu hết hy vọng.

- Không phải có người nhanh chân đến trước thì cuối cùng cũng là may xiêm y cho người khác.

- Chẳng lẽ trừ thiếu chủ cũng có người phá được châm ngôn mê cục này sao?

Lâm Anh Mi lạnh lùng nói.

- Không có khả năng, nếu bị phá thì tại sao cái chìa khoá vẫn còn ở trong nước?

Tổng Lộ chần chờ.

- Quên đi, nếu vô duyên thì cũng không thể cưỡng cầu, chúng ta đi thôi!

Tô Tinh bình tĩnh khôi phục lại vẻ mặt muốn đánh người trở về ban đầu, xoay người ly khai mật thất này.

Không hề tức giận, không hề quyền uy, giống như chưa từng tới nơi này vậy. Sự ung ung của hắn khiến Lâm Anh Mi và Tổng Lộ động dung.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Thái tử Câu Chi

Hùng Quan thành, toà thành trọng yếu nơi biên thủy của Thiên Thừa quốc, khoảng cách từ đó tới Tổng gia thôn là hơn ba trăm dặm, Tổng đốc là hoàng tử của Thiên Thừa quốc, Câu Chi.

Nói đến tên Câu Chi hoàng tử này, ở giai đoạn mấu chốt để tranh đoạt ngôi vị hoàng đế gã lại tự tiến cử tới một toà thành ở biên ải làm Tổng đốc. Khi đó cả Thiên Thừa quốc đều ồ lên, âm thầm phi nhố hấn không có chí lớn, chỉ là bọn họ đâu biết rằng, so sánh giữa ngôi vị hoàng đế và Hàng Tinh giả, gã cảm thấy hứng thú làm loại người thứ hai hơn, vì thế bèn giấu tài ở Hùng Quan thành, âm thầm chiêu mộ Tinh giả làm khách khanh, tôn sùng như thượng khách, tiêu tốn vài năm kinh doanh, cũng không nghĩ tới lại đạt được thành quả to lớn.

Hôm nay Hùng Quan thành đã có tới hai gã khách khanh có tu vi Tinh Vân kỳ.

Mà từ khi Tinh Đầu khởi động tới khi chính thức bắt đầu, Câu Chi cũng thuận lợi tiến nhập vào hàng ngũ Tinh giả, sau đó ra lệnh giám thị nghiêm mật Hùng Quan thành, hy vọng đánh bại được Tinh Tướng, trở thành Hàng Tinh giả, sau đó đi lên Nữ Lương Sơn tạo thành sự nghiệp huy hoàng.

Vào một ngày, gã vẫn như thường ngày, sau khi đứng lên liền đi lên lầu các, dựa vào lan can nhìn bầu trời phía xa.

Hơn một trăm ngôi sao lóe ra quang huy.

- Lại có một viên Xích Tinh.

Về mặt Câu Chi cực kỳ khó coi nói. Mỗi khi có một ngôi sao hóa thành màu đỏ đậm, tim gã đau giống như bị cắt một miếng thịt vậy, những ngôi sao đó có ý nghĩa Lương Sơn đại lục lại có thêm một Hàng Tinh giả.

Thượng thiên không có mắt, bản cung có điểm nào không xứng làm Hàng Tinh giả chứ?

Câu Chi cảm giận nguyên rủa trong lòng.

Phát tiết một phen, gã tiếp tục sai thuộc hạ nghiêm mật chú ý những tu sĩ qua lại, hy vọng có thể gặp được Tinh Tướng.

Bỗng nhiên lúc này có một gã binh lính báo lại:

- Điện hạ, ngoài cửa có người cầu kiến.

- Là loại người nào?

Câu Chi thần nhiên hỏi.

- Người đó không nói tên, chỉ bảo nhìn phong thư này điện hạ sẽ hiểu.

Binh lính giờ hai tay trình lên một phong thư.

Tu sĩ đứng bên cạnh Câu Chi liền đi đến cầm phong thư giao cho gã.

Vừa mở nhìn, biểu tình gã nhất thời biến đổi.

- Mau, lập tức bảo hấn tới gặp ta!

Một người dùng áo choàng để che dấu thân thể bị binh lính dẫn vào, ánh mắt Câu Chi nhanh chóng nhìn người này.

- Các ngươi đều đi xuống hết đi!

Câu Chi ra lệnh.

Thư phòng nhanh chóng chỉ còn lại hai người.

- Lời ngươi nói là thực?

Câu Chi không chịu nổi kích động trong lòng:

- Ta thật sự có thể trở thành Hàng Tinh giả, hơn nữa còn là Thiên Tinh Tướng?

- Không có câu nào là nói đùa cả.

Dưới choàng phát ra một thanh âm nhu hoà.

Câu Chi đi tới đi lui, ánh mắt nghiêm khắc, tựa hồ muốn nhìn thấu người che mặt này.

- Vì sao ngươi không tự thu phục nàng ta?

- Nếu ngươi thấy bộ dáng của ta, ngươi sẽ biết!

Thanh âm vẫn nhu hoà như trước, cả người tên hoàng tử cũng run lên, có một loại cảm giác không thể phản bác.

- Ngươi muốn thù lao là gì?

Câu Chi lạnh lùng hỏi.

- Thông thiên lệnh bài!

Cái gì?

Câu Chi ngẩn ra.

- Ngươi có thể làm được không?

Đối phương thần nhiên hỏi.

Câu Chi do dự, Thông thiên lệnh bài là do gã mất rất nhiều công phu mới lấy được từ một gã tu sĩ, chỉ có khối lệnh bài này mới có thể đi vào một trong "Thất cô mộ" trong truyền thuyết -- "Thông thiên cô mộ", cho dù là hai vị khách khanh cũng không biết, người này làm sao mà biết được?

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, nếu không có Tinh Tướng, khi tiến vào cô mộ thì gã cũng chưa chắc đã có cơ hội đoạt được bảo vật.

Tự hỏi mãi, cuối cùng gã cắn răng hạ quyết tâm:

- Chỉ cần ngươi thật sự có thể giúp bản cung trở thành Hàng Tinh giả, ta chẳng những đưa bảo đồ cho ngươi, lại cho ngươi thêm nghìn lượng hoàng kim làm thù lao nữa!

- Tốt lắm.

Đối phương mỉm cười.

- Nhưng mà ta có yêu cầu, ta muốn ký khế ước với Thiên Tinh, ngươi có thể làm được không?

Câu Chi khản trương nhìn.

- Ta sẽ cho ngươi còn hơn thế...

Người kia cười nhạt:

- Thiên Hùng tinh Lâm Xung thế nào!

- A!

Câu Chi há hốc mồm, nghĩ mình nghe lầm.

- Cái gì, Lâm... Lâm... Lâm Xung?

- Chính là Báo Từ Đầu Lâm Xung đại danh đình đình!

- Không có khả năng, bản cung cũng biết Thiên Hùng, chưa từng có ai có thể ký khế ước với Lâm Xung cả.

Câu Chi khiếp sợ.

- Ngươi chỉ cần làm theo lời ta là được...

Đối phương bất mãn ngắt lời.

Sau một lúc lâu qua đi, Câu Chi nghe xong kế hoạch của người này, biểu tình lúc ban đầu là hoài nghi giờ đã chuyển thành bán tín bán nghi. Kế hoạch này nghe tựa như hết thảy đều ở trong lòng bàn tay, nhưng mà Câu Chi lại cảm thấy không quá tầm thường. Tinh thiếu nữ ở Lương Sơn đại lục vốn cực kỳ hiếm thấy, gặp được một Tinh Tướng là đã phải thấp hương rồi, huống chi là Thiên Hùng tinh Lâm Xung, đây chính là một trong mười mãnh tướng đứng đầu a!

Nếu thật sự có thể ký khế ước với Lâm Xung, Câu Chi tin tưởng Nữ Lương Sơn không phải thuộc về gã thì còn về ai nữa.

- Đến lúc hoàn thành, đừng quên việc người phải làm.

Đối phương thân nhiên để lại một câu, đợi cho Câu Chi lấy lại tinh thần, người đó đã biến mất khỏi căn phòng.

Chẳng lẽ là Liệp Tinh giả*?

* Người chuyên bắt Tinh thiếu nữ. Còn Hàng Tinh giả là người thu phục Tinh thiếu nữ.

Câu Chi nắm chặt quyền đầu, đáy lòng vừa kích động vừa bất an, gã lớn tiếng kêu lên:

- Nhanh truyền hai vị trưởng lão tới gặp ta, có chuyện quan trọng cần thương lượng!

.....

Đảo mắt đã sống ở Tổng gia thôn hơn một tháng, sau sự việc ở Sơn Thủy cổ tích, cuộc sống của Tô Tinh cũng khôi phục bình thường, tuy rằng lần đó giải khai châm ngôn ở di tích cũng là bị lừa một phen khiến cả người vô cùng buồn bực, có điều hắn cũng không bị ảnh hưởng gì nhiều, mỗi ngày đều chuyên tâm tu luyện Lạn Vĩ Độn, có khi lại luyện thương pháp cùng Lâm Anh Mi, nếu không thì đọc sách,... Cũng gọi là khá thoải mái.

Trải qua nhiều ngày khổ tu, Lạn Vĩ Độn Thuật của hắn rút cuộc cũng đột phá tầng thứ mười ba.

Bảy bảy bốn mươi chín tầng Lạn Vĩ Độn Pháp, cứ bảy tầng là một giai đoạn, Tô Tinh tính đột phá giai đoạn thứ hai của thuật này, đến lúc đó cho dù gặp phải tên Tuần Hoắc hỗn đản kia cũng không phải lo lắng.

Vào một ngày.

Ngoài thôn đột nhiên truyền đến tiếng vó ngựa chạy gấp khiến Tô Tinh phải ngừng luyện công. Dù ở xa mấy dặm cũng có thể cảm nhận được một cỗ sát khí đằng đằng đang lan tới.

Lâm Anh Mi ở bên cạnh cũng cảm giác được có việc không ổn:

- Thiếu chủ!

- Trước tiên nhìn xem là có chuyện gì xảy ra.

Tô Tinh phân phó.

Tiếng vó ngựa càng ngày càng gần, không đến một khắc sau đã gần trong gang tấc, Lâm Anh Mi lập tức nhướng mày, đã muốn đi lên ngăn cản.

Rầm!!!

Cửa viện bị một cước đá văng ra, chỉ thấy một đám thiết kỵ xông vào.

Một đám người vây quanh cái sân chật chội quý dị nhìn chăm chăm hai người.

- Tạt vụ nhanh tránh sang một bên, Tổng Lộ ở lại.

Quan binh cầm đầu lớn tiếng ra lệnh.

- Các vị quan gia tìm tiểu nữ tử có việc gì?

Nghe thấy tiếng la, Tổng Lộ đẩy cửa phòng, nhìn cảnh tượng hùng hổ trước mắt lập tức mặt trắng bệch không có chút máu.

- Người chính là Tổng Lộ?

Quan binh liếc mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm Tổng Lộ một cái.

- Tiểu nữ tử chính là Tổng Lộ.

Tổng Lộ vội vàng trả lời.

- Bất năng ta lại!

Quan binh thét.

Tổng Lộ hoảng sợ run lên. Vài tên binh lính nối đuôi nhau vào bắt Tổng Lộ liền lôi nàng tha đi.

- Các người làm cái con mẹ gì vậy?!

Tô Tinh lạnh lùng quát.

Binh lính bị khí thế của Tô Tinh dọa cho nhũn cả tay, Tổng Lộ liền vội vàng chạy lại nấp sau lưng hấn.

- Tiểu tử, ngươi là ai, nhanh rút ngay, nơi này không có chuyện của ngươi!

Quan binh nghiêng răng nói.

Lời còn chưa nói xong, Một bóng đen đột nhiên nhảy lên, quan binh kia trực tiếp hét thảm một tiếng theo lập tức ngã xuống, Tô Tinh đã xuất hiện trên lưng ngựa.

Đám kỵ binh này nhìn thấy đầu tiên là ngẩn ra, ai cũng không ngờ người thanh niên này mới câu trước câu sau đã động thủ, mãi đến khi tướng kêu to, bọn chúng mới không chút do dự hét lớn bỏ tới.

Tô Tinh thúc giục chỉ quyết, tinh lực xuất ra đánh văng toàn bộ công kích.

- Tinh giả!

- Là tinh giả!

Binh lính thất kinh kêu lên, chạy trốn chết ra bốn phía. Tinh giả ở Lương Sơn đại lục sánh ngang với thần tiên, đám binh lính này làm sao còn dám đánh tiếp.

Tô Tinh cũng không để ý bọn chính, chậm rãi đi đến trước người tên tướng lĩnh đang rên rĩ kia.

Gã liền đứng lên muốn chạy trốn, kết quả là bị một cước của Lâm Anh Mi đá cho ngã sấp xuống đất không thể nhúc nhích được.

- Đại tiên tha mạng, tiểu nhân chỉ là phụng mệnh hành sự...

Quan binh kêu lên như heo bị chọc tiết, vô cùng khó coi.

Trong chớp mắt, trong sân đã không còn một binh lính nào.

- Tổ chất cũng quá thấp đi.

Tô Tinh lắc đầu.

- Muốn giết hấn không?

Hấn đem vấn đề vứt cho Tổng Lộ.

Nàng cũng bị hành động như lời đình của Tô Tinh dọa ngây người, vội vàng lắc đầu:

- Hấn chỉ là hạ nhân của hoàng tử điện hạ thôi, không thể giết.

- Hoàng tử, hấn tìm nàng có chuyện gì?

Tô Tinh khó hiểu hỏi. Một tên hoàng tử điện hạ sao lại có quan hệ với thôn nữ.

Tổng Lộ có chút do dự.

- Vì sao hoàng tử muốn bắt Tổng Lộ?

Tô Tinh vỗ vỗ vai phát vào mặt quan binh, ánh mắt cố ý liếc nhìn Lâm Anh Mi, nàng bèn nói lòng chân.

- Tiểu nhân thật sự không biết...

Quan binh sợ hãi kêu lên.

- Công tử, để hấn đi thôi.

Tổng Lộ lúc này mới thở dài, nàng cầm hận nhìn quan binh này nói:

- Bảo hoàng tử điện hạ, xin thư thả cho Tổng Lộ mười ngày, Tổng Lộ nhất định sẽ tìm vật kia cho điện hạ.

- Vâng, tiểu nhân nhất định xem lời của Tổng Lộ cô nương như lời của mẫu thân đưa tới tận nơi.

Quan binh như được đại xá chạy thẳng ra ngoài không dám quay đầu lại.

Ánh mắt của Tô Tinh và Lâm Anh Mi đồng thời nhìn trên người Tống Lộ, chờ đợi nàng giải thích, Tô Tinh cũng không muốn xen vào mấy sự việc như này, chỉ là đã được Tống Lộ chiếu cố lâu như vậy, hắn cũng cảm giác được thiếu nữ này bề ngoài nhìn qua là thông minh giao hoạt nhưng kỳ thật tâm địa cũng rất thiện lương, chăm sóc hắn cũng rất cẩn thận.

Đối với loại người được xem là "khách" từ Địa cầu đến Lương Sơn đại lục như hắn mà nói thì rất xem trọng tình thân.

- Kỳ thật lần đó công tử nhìn thấy tiểu nữ, muội chính là đang tìm một loại bảo thạch trong cánh đồng bát ngát thì gặp hỏ vắn.

Tống Lộ thờ dài nói.

- Bảo thạch gì?

- Côn Ngô thạch!

Tô Tinh nhìn lại Thiên Hùng tinh, thần sắc của nàng quả nhiên biến đổi mãnh liệt.

Theo Tống Lộ kể lại, thân phận chân chính của nàng là Tham tướng tiếp theo của hoàng tử Câu Chi. Cái gọi là Tham tướng chính là người đi tìm kiếm kỳ ngọc tinh thạch.

Từ sau khi có lần tìm được một khối Côn Ngô thạch ở gần đây, Câu Chi hoàng tử liền nổi lòng tham, liền sai nàng tiếp tục tìm kiếm Côn Ngô thạch, lần đó gặp Tô Tinh, Tống Lộ đang đi khắp nơi sưu tầm khối thạch kia. Năm năm trước Câu Chi hoàng tử đến Hùng Quan thành nhậm chức Tổng đốc, sau đó luôn luôn mượn sức Tinh giả. Để đạt được mục đích đã xuất ra rất nhiều tài liệu trân quý để lấy lòng bọn họ hòng thu nạp bọn họ làm khách khanh trưởng lão.

Nghe xong giải thích của nàng, Tô Tinh liền có chút suy nghĩ.

Lần đầu tiên nhìn thấy Tống Lộ đã cảm thấy nàng rất dày dặn, nếu từ nhỏ đã được bồi dưỡng như vậy thì cũng khó trách có thể bình tĩnh trong mọi trường hợp như thế.

- Nàng không nghĩ tới chạy trốn sao?

Tô Tinh hỏi.

- Aiiii..., tiểu nữ tử không nơi nương tựa thì làm sao có thể tránh được nanh vuốt của hoàng tử điện hạ chứ.

Lúc này, Tô Tinh thấy Lâm Anh Mi đưa cho hắn một ánh mắt, vì thế bèn an ủi Tống Lộ:

- Ta cũng là Tinh giả, chuyện này ta sẽ không bàng quang đứng nhìn.

- Nhưng mà....

Tống Lộ muốn nói lại thôi.

Tô Tinh cười cười dẫn Lâm Anh Mi đi sang một bên.

- Thiếu chủ, Côn Ngô thạch này chính là thứ tại hạ muốn tìm - Côn Ngô sa!

Ngữ khí Lâm Anh Mi hơi hơi kích động.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Thiên Hài Bắc Đẩu trận

- Ngày mai chúng ta...

- Thiếu chủ, có thể nghe những lời tiếp theo không?

Lâm Anh Mi ngắt lời hắn, ngữ khí mang theo một tia khẩn cầu.

Tô Tinh gật đầu, ý bảo nàng cứ nói.

- Lúc này có thể cho tại hạ đi giải quyết một mình được không?

Nàng hỏi

- Ngươi sợ ta khiến ngươi bị liên lụy?

Hắn nở nụ cười, lập tức vỗ ngực nói lớn:

- Ta tốt xấu gì cũng đã tiến nhập Tinh Trần trung kỳ rồi mà.

Lâm Anh Mi lắc đầu nói:

- Nếu đúng như nàng ta nói, Câu Chi nhất định nuôi không ít tinh giả lợi hại, thực lực của thiếu chủ vừa mới có tiến triển, Lâm Xung tin tưởng thiếu chủ nhất định sẽ có thể không chế được tại hạ, nhưng mà lúc này vẫn xin cho tại hạ đi một mình!

- Không được, ngươi và ta cũng giống nhau thôi, cũng có nguy hiểm!

Hắn lắc đầu, tuy rằng nàng nói rất có đạo lý, nhưng mà loại chuyện này hắn vẫn không thể yên lòng được:

- Không bằng như vậy đi, chúng ta cùng nhau vào thành, đến lúc đó nàng tự mình hành động, nếu có tình huống gì thì báo cho ta!

Lâm Anh Mi nghĩ một chút, cũng chỉ có thể như vậy, nàng cảm thấy thiếu chủ mình cũng không sợ cái gọi là nguy hiểm.

Ngày hôm sau, Tô Tinh, Lâm Anh Mi cùng Tống Lộ nói một tiếng rồi đi trước tới Hùng Quan thành.

Thiên Thừa quốc ở Lương Sơn đại lục là một tiểu quốc, nhưng Hùng Quan thành này lại có khí thế phi phàm, tường thành cao mười lăm mét, dài chừng hơn mười cây số, tường thành cứ cách một trăm năm mươi mét lại xây một toà điện đài. Giữa các toà điện đài lại bố trí cung tiễn sát thương tầm trung, đứng trên thành có thể dễ dàng bắn chết địch nhân công thành. Đi vào Lương Sơn đại lục lâu như vậy, đây là lần đầu tiên Tô Tinh chân chính tiếp xúc với thành thị của thế giới này.

Hùng Quan thành lớn hơn Tống gia thôn đến mấy lần, tường trắng ngói xanh, trụ ngọc khắc câu đối, một khu đình đài lầu vũ san sát nối tiếp nhau, không ít người mặc trang phục đủ loại màu sắc ở cửa thành đi vào đi ra, khí thế rất phồn hoa nhộn nhịp.

Sau khi tiến vào Hùng Quan thành, hắn đề nghị trước tiên trinh sát tình huống một chút rồi mới bàn lại. Lâm Anh Mi không có gì dị nghị, hắn cũng không có tâm vui vẻ dạo chơi ở Hùng Quan thành, đi thẳng đến phủ đệ của hoàng tử.

Dựa theo tin tức mà Tống Lộ nói, Câu Chi hoàng tử này kinh doanh năm năm ở Hùng Quan thành, dưới trướng chẳng những có toàn bộ một vạn năm nghìn binh mã đóng ở Hùng Quan thành, còn có hơn mười Tinh giả lui tới, trong đó đáng chú ý nhất chính là hai tên khách khanh trưởng lão.

Hai tên trưởng lão này chẳng những đều có tu vi Tinh Vân kỳ, còn có vài kiện Tinh Vân pháp khí. Tinh Vân pháp khí này Tô Tinh cũng biết chỗ lợi hại của nó, trong Sơn Thủy cổ tích, Tầm Thiên đạo trưởng chỉ bằng một kiện Tinh Vân pháp khí Phước Long trần mà bức mấy người đến tử địa, khiến Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương của Lâm Anh Mi mất đi tác dụng, cuối cùng nếu không phải nhờ vào Lạn Vĩ Độn pháp, chỉ sợ kết quả khó mà biết trước được.

Hai tên trưởng lão này có thần niệm không lồ, Tinh giả ở Hùng Quan thành gì chi cần hơi thúc dục tinh lực đều có khả năng bị phát giác, bởi vậy hắn cùng Lâm Anh Mi cũng phải che dấu hơi thở.

Ở ngoài phủ quan sát một lát, lúc này có một xe ngựa tiến về phủ.

Ngồi trên xe là một nam nhân mặt như quan ngọc, thân mặc cẩm bào, thân thanh khí sáng, vẻ mặt đắc ý. Ở hắn bên cạnh là một già một trẻ, mặc một kiện trường bào, lão già cầm một thanh mộc kiếm, còn người trẻ hơn một chút thì đeo một cái vòng, thần thái bọn chúng không giống binh lính hay tu sĩ bình thường, có một loại tư thái uy nghi, không cần đoán cũng biết là hai tên trưởng lão mà Tống Lộ đã nói.

- Thật sự là phải chúc mừng điện hạ rồi, nếu có thể trở thành Hàng Tinh giả, đến lúc đó cũng đừng quên lão phu nhé!

- Ha ha, đến lúc đó bản cung còn muốn dựa vào hai vị trưởng lão mới phải.

Câu Chi cười ha hả nói.

- Nếu tới nay ta bước vào hàng ngũ Tinh giả, có lẽ cũng có thể trở thành Hàng Tinh giả đây.

Người trẻ tuổi tiếc hận.

- Văn Hòa đạo hữu có thiên phú dị bẩm, không lâu nữa sẽ có thể đến Hóa Tinh Yên Diệt, đến lúc đó đám Tinh Tướng Lương Sơn có xem là gì đâu.

Câu Chi hoàng tử khen lấy lòng gã.

Tuy rằng ngay cả giai đoạn thứ ba là Tinh Hà sơ kỳ gã cũng không biết khi nào mới tới, nhưng mà lời khen của Câu Chi cũng vẫn làm tâm tình thanh niên

kia sung sướng không ít.

- Điện hạ cũng không nên quên đã đáp ứng cấp cho tại hạ một vật ở tháng này đó, tại hạ chờ "Ngũ Hương Quy Nguyên đan" đã lâu rồi.
- Bản cung sao có thể quên được, đã có Tham tướng tìm được rồi.
- Vậy là tốt.

Cỗ xe đi vào phủ.

- Đợi lát nữa ta sẽ đi khắp nơi đốt đuốc đề dụ đám trường lão rồi đi, sau đó nàng mới được hành sự, hiểu chưa?

Tô Tinh cẩn thận an bài.

- Nhưng mà đến lúc đó, xin thiếu chủ...

Lâm Anh Mi gật đầu ngập ngừng, muốn nói lại thôi.

Hắn làm sao không biết nàng muốn nói gì:

- Ta biết, một khi thân phận nàng bị bại lộ, bọn chúng biết nàng là Tinh Tướng, đám trường lão này nhất định sẽ tìm kẻ chủ của nàng, dù sao giết chết ta dễ hơn giết nàng mà. Yên tâm đi, ta cũng không phải loại người không hiểu lý lẽ, đến lúc đó ta sẽ chạy xa khỏi cái phủ hoàng tử này.
- mong thiếu chủ thông cảm!

Lâm Anh Mi cắn môi nói.

Tô Tinh nở nụ cười, lúc sắp rời đi bỗng nhiên xoay người hỏi:

- Lâm Anh Mi, nàng sẽ không phải hối hận vì đã ký khế ước này đâu, nếu đổi lại là nàng trước kia, căn bản là không cần phiền toái như thế này có phải không?
- Từ giờ trở đi, Lâm Anh Mi sẽ không hối hận!

Nàng nghiêm túc đáp.

- Nhớ phải cẩn thận một chút.
- Thiếu chủ cũng vậy.

Nhìn bóng dáng của nàng, đáy lòng Tô Tinh có một loại cảm giác không nữ, hắn cảm giác sự tình lần này sẽ không thuận lợi vậy. Nếu tu vi của hắn có thể cao hơn cũng không cần phiền toái thế này.

- Cái này là không thể a.

Tô Tinh làm bầm một câu, lắc mình biến mất tại chỗ.

Lâm Anh Mi ả núp ở thái tử phủ chung quanh.

Sau đó không lâu, một nơi nào đó ở Hùng Quan thành có khói đen bốc lên, toàn thân Lâm Anh Mi căng thẳng, nàng biết thiếu chủ đã bắt đầu hành động, tiếp theo khắp Hùng Quan đều bốc khói. Khoái mã cấp báo tới phủ hoàng tử, chỉ chốc lát, một đạo hồng quang bay ra, đúng là tên tu sĩ còn trẻ kia. Khóí đặc càng ngày càng nhiều, cho dù ở xung quanh hoàng tử phủ cũng có thể nghe được âm thanh kinh hoàng hô cứu hoả truyền đến.

Một ít quan binh trong hoàng tử phủ chạy ra, có điều từ sau khi tên Tinh Vân tu sĩ kia đi ra, tên trường lão còn lại cũng không thấy xuất hiện, Câu Chi thái tử này xem ra cũng là người cẩn thận. Lâm Anh Mi biết không thể chần chờ được nữa, lập tức biến hóa ra Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, bước đi như bay đến sát tường vây của phủ hoàng tử.

- Có thích khách! Có thích khách!!!

Gia nô của phủ nhìn thấy nàng liền kêu lớn.

Hơn trăm quan binh giống như đã sớm có chuẩn bị, cầm theo đao, khiên từ khắp nơi vọt ra.

Lâm Anh Mi khẽ kêu một tiếng, cảm thương chém xuống. Dư uy của Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương khiến đám binh lính giống như một ngọn cỏ bị gió thổi bay đi. Tổ chất đám binh lính này so với đám trước đó đến bắt Tống Lộ thì cao hơn không ít, cho dù biết là Tinh Tướng cũng không ai lùi bước, liều mạng nhào tới.

Đối với dũng khí này, Lâm Anh Mi cũng dùng phần thưởng lớn nhất để ban tặng cho bọn chúng —— tử vong!

Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương về lên đường cong duyên dáng, thương quang như điện, ánh sáng rợp trời. Giáp trụ, vũ khí của quan binh yếu ớt không chịu nổi một kích, gãy lắt sau, khắp sân đã bị máu nhiễm đỏ tươi.

- Các người mau lui xuống!!!

Đột nhiên một tiếng nói lon vang lên.

Bóng người mạnh mẽ đánh úp xuống đỉnh đầu Lâm Anh Mi, pháp lực lay sông dòi đất.

Lâm Anh Mi lạnh lùng nhìn, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương vừa vịn ngăn cản, nàng liền thuận thế giro mũi thương lên, một luồng thương quang hùng hậu quét ra trực tiếp cắt toà lâu phía sau thành hai nửa, người vừa đến lúc này mặt xám như tro tàn.

Đối phương mạnh mẽ chấn lui lùi, khiến hổ khẩu lão bật máu tươi.

Lâm Anh Mi vừa muốn nâng thương tấn công, đột nhiên nghe phía sau truyền đến tiếng kêu đầy ngạo mạn:

- Khiến dẫn cửu thiên, ngự lôi cương tuyệt, đi!!!

Một thanh lôi phù chi kiếm đột nhiên treo trên đỉnh đầu nàng, chỉ thấy theo chuyển động của thanh kiếm, lôi phù kia liền rất sống động, một đám mây đen bị kéo đến, tiếng ầm ầm vang lên, luồng sét mạnh đến mức phủ thiên cái địa đánh thẳng vào người Lâm Anh Mi.

Toàn bộ sân bị nổ tung, một ít quan binh không kịp đề phòng đã bị luồng sét lan ra quét trúng, mất mạng đương trường.

Dur uy cường đại tán đi, hậu viện trở thành một đồng hồ hỗn độn.

- Thế nào?

Câu Chi hoàng tử chặt vật từ trong buồng vọt ra, dò hỏi.

Thần sắc lão giả Tinh Vân kỳ kỳ ác liệt, cầm trong tay cổ kiếm cùng một tờ bùa, không dám thả lỏng chút nào, một gã trưởng lão trẻ khác cũng tràn trề mồ hôi lạnh, cố sức thúc dục Tinh Vân pháp Khí "Lôi minh kiếm" của gã.

Khói bụi tán ra, hơi thở lạnh như băng cùng ý chí không hàng phả ra.

Lâm Anh Mi xuất hiện trước mắt cả đám, cuồng sét đánh trúng đương nhiên chỉ làm nàng bị thương nho nhỏ mà thôi.

- Người chính là Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung?

Câu Chi không sợ, ngược lại còn lộ ra biểu tình cuồng nhiệt.

- Chính là ta!

Lâm Anh Mi cảm thương, đi từng bước lại, bỗng nhiên một vòng sáng hình tròn từ mặt đất dâng lên tạo thành một Tinh Không đại trận kỳ dị nhất thời vây quanh nàng. Lâm Anh Mi chỉ cảm thấy lực lượng toàn thân bị tước hết, thân thể như bị một ngọn Thái Sơn đè lên, không thể nhúc nhích.

Biểu tình lạnh lùng cuar nàng lập tức biến đổi.

Trận pháp này?!

- Thiên Hồi Bắc Đầu trận, Lâm Xung, chính là chờ người đó!!!

Câu Chi cười điên cuồng.

Không tốt, là cạm bẫy!

Thiếu chủ gặp nguy hiểm!

Sắc mặt Lâm Anh Mi trắng nhợt.

.....

Không tốt, Lâm Anh Mi gặp nguy hiểm!

Một đám mây kỳ dị phóng ra cuồng lôi làm cho cả Hùng Quan thành khiếp sợ, Tô Tinh đang châm lửa đốt khắp nơi nhìn thấy cảnh này liền kêu lên, dự cảm không rõ ràng lúc trước càng thêm mãnh liệt.

Không chút do dự, hần liền xuất ra Ngân Kiếm rồi nhanh chóng vọt về phía hoàng tử phủ.

Hoàng tử phủ.

Những người liên can vây xung quanh Thiên Hôi Bắc Đầu trận, trong lòng sợ hãi gắt gao nhìn vị Tinh Tướng đã bị vây khốn không thể đào thoát.

- Không nghĩ tới quả thật là Thiên Hùng tinh!!!

Lão giả lộ ra vẻ hoảng sợ.

- Xem ra người đó không gạt ta!!!

Câu Chi cố nén xúc động trong nội tâm. Lâm Xung, nàng là Báo Tử Đầu Lâm Xung, nghĩ đến khi có thể cùng Thiên Hùng tinh trong truyền thuyết ký khế ước, gã không khỏi mừng rỡ như điên. Nhiều năm qua gã hao hết nhiều tài lực để chuẩn bị Thiên Hôi Bắc Đầu trận quả là không uổng. Trận pháp này chuyên dùng để khắc chế Thiên Hùng tinh, nhìn bề ngoài có vẻ rất mạnh mẽ, nhưng có một hạn chế là phải vừa ký khế ước không bao lâu và hơn nữa không có khế chủ đứng bên người mới dùng được.

Khi Tinh Tướng tách ra khỏi khế chủ, lực lượng khế ước chung của cả hai liền bị phân tán, cũng cho trận pháp này thừa cơ hoạt động, nhưng nếu không phải là Thiên Hùng tinh thì trận pháp này cũng không có tác dụng gì.

- Không nghĩ tới thật sự là Thiên Hùng tinh không ai có thể ký cùng.

Tinh giả trẻ thu lại Lôi Minh kiếm, ánh mắt nhìn Lâm Anh Mi bất khả tư nghị.

- Các vị trưởng lão, không thể cao hứng quá sớm được, không thể để khế chủ của nàng tới gần phủ đệ, nếu không lúc nào nàng cũng có thể phá trận, điều này không dễ đâu.

Câu Chi thái tử ôm quyền nói tiếp:

- Còn khẩn cầu trưởng lão ngăn cản.

- Cái này không thành vấn đề, Thiên Hùng tinh bị trận pháp này vây khốn, xem ra tu vi vị khế chủ của nàng còn chưa đạt tới Tinh Vân kỳ, phải bóp chết hẳn ngay lập tức, chúng ta sẽ giúp hoàng tử điện hạ giải quyết hậu hoạn.

- Các người dám..

Lâm Anh Mi cắn răng muốn đứng lên, nhưng trong trận đầy sao lập tức hoá giải lực lượng của nàng khiến nàng phí công.

Hai gã trưởng lão lần lượt bay ra khỏi phủ đệ, đi tìm khế chủ của nàng.

Câu Chi nhìn theo một lát rồi quay đầu, ánh mắt nhìn Lâm Anh Mi lộ ra nét tham Lâm Anh Mi cuồng nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Mưu kế của 'Thiên Cơ tinh';!

- Cảm giác rất không tệ phải không?!

Tiếng cười lạnh khinh thường vang lên khiến Câu Chi tỉnh mộng, không biết từ khi nào, một người khoác áo choàng đã xuất hiện.

Trên mặt Câu hoàng tử âm hiểm bất định, lộ ra nụ cười lấy lòng:

- Ít nhiều cũng được các hạ tương trợ, nếu không sao có thể dễ dàng thành công như vậy, nhưng mà không thể tưởng được Lâm Xung đã muốn ký Đầu Tinh khế ước....

- Không cần lo lắng, ta sẽ giúp ngươi giải trừ khế ước.

Đối phương thân nhiên nói.

- Giải trừ như nào?

Câu Chi sững sốt.

- Khi Lâm Xung suy yếu đến cực điểm, nếu thiếu chủ của nàng không xuất hiện, khế ước Đẩu Tinh liền tự động giải trừ.

Câu Chi gạt mình, đã từng nghe qua, song phương đã ký khế ước so với gông xiềng còn tốt hơn, đồng cam cộng khổ, khi Tinh Tướng thực hiện khế ước sẽ đem một phần tinh lực chia sẻ cho Hàng Tinh giả, đồng thời Hàng Tinh giả cũng phải thực hiện một phần nghĩa vụ, nếu bởi vì một nguyên nhân nào đó mà bỏ mặc Tinh Tướng gặp nguy hiểm, như vậy khế ước liền tự giải trừ.

Đương nhiên phán đoán này dựa trên chủ động phản bội hay là sai lầm khách quan thì không ai biết, bởi vì chín đời Đẩu Tinh trước cho tới nay, giải trừ khế ước vô cùng hiếm có, ghi lại cũng rất mơ hồ.

- Tóm lại ngươi không thể để Hàng Tinh giả của nàng tiếp cận, nếu không sẽ thất bại trong gang tấc.

- Hừ hừ, Tu vi Hàng Tinh giả của Lâm Xung có vẻ không được tốt lắm, hai đại trưởng lão đã canh giữ xung quanh, chỉ cần hấn dấn tiếp cận, chắc chắn sẽ chết không toàn thây, hắc hắc, nghe nói giết Hàng Tinh giả cũng có thể giải trừ khế ước, không biết là thật là giả.

Câu Chi cười lạnh.

- Ít làm chuyện vô nghĩa đi.

Đối phương không vui không giận nói:

- Ta có thể cho ngươi ký khế ước với Lâm Xung thì tùy thời cũng có thể hủy diệt ngươi, hẳn là ngươi hiểu được điểm ấy.

Câu Chi liên tục gật đầu, liền lấy ra một tấm lệnh bài, mặc dù có chút luyến tiếc, nhưng mà nhìn qua người thần bí trước mắt này cũng không tốt đẹp gì, có thể dễ dàng khiến Lâm Xung rơi vào bẫy như thế, cho dù già ăn gan báo cũng không dám trêu chọc.

Đối phương vung tay lên, lệnh bài lập tức biến mất.

- Lâm Xung muội muội, thực xin lỗi, ta sẽ thay ngươi chiếu cố tốt cho công tử.

Một câu truyền âm nhập vào đầu Lâm Anh Mi.

Dù đang bị Thiên Hồi Bắc Đẩu trận cuốn cuộn không ngừng rút đi tinh lực, ý thức mơ hồ, nhưng nàng vẫn có thể nghe ra manh mối trong lời nói kia, Báo Tử Đầu lộ ra ánh mắt khó có thể tin nổi.

- Là ngươi?!!

- Chủ nhân của các Tinh Tướng, rút cuộc ta đã tìm được một thiếu chủ hoàn mỹ rồi, chỉ xin muội muội lượng thứ. Chỉ tiếc Hàng Tinh giả không thể ký người thứ hai, nếu không, ta cũng nguyện ý cùng muội muội hầu hạ thiếu chủ... Tại hạ cam đoan đến lúc đó sẽ trả lại cho ngươi một thân tự do, chỉ là hiện tại phải đắc tội rồi.

Thanh âm trong đầu nhu hòa mà bất đắc dĩ thở dài.

Biểu tình vốn lạnh lùng của Lâm Anh Mi nhất thời tựa như nước lạnh, hoàn toàn trầm mặc.

- Bảo vệ thiếu chủ cho tốt!!

- Ừm!

- Các ngươi đang nói gì vậy?

Câu Chi không hiểu ra sao.

Thân ảnh trong áo choàng hừ lạnh một tiếng, xoay người độn quang rời đi. Phía sau chỉ có tiếng thở dài thật sâu.

Nàng, Báo Tử Đầu Lâm Xung nguyên lai cũng có khi phải tiếc nuối.

- Hừ, Lâm Xung, ngươi hãy ngoan ngoãn trở thành Tinh Tướng của ta đi, bản cung sẽ không bạc đãi ngươi đâu!

Rầm!!!

Một tiếng rít gào giật giữ chân động khắp nơi.

Lâm Anh Mi cảm Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương đánh tới, một kích này thiếu chút nữa đâm xuyên qua trận, Câu Chi sợ tới mức suýt nữa mất cả hồn vía.

- Tại hạ Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung, kiếp này chỉ có một thiếu chủ!!!

.....

Mấy đạo hàn quang liên tục phóng tới, cản trở đường đi của Tô Tinh.

Sau khi né tránh, hắn dừng lại cách đó hơn năm mét, tên trưởng lão tên là Văn Hoà kia chậm rãi ngăn cản lối đi của hắn. Gã đánh giá Tô Tinh, nhìn cái trán lóe ra tinh phù kia, chắc chắn vài câu:

- Người chính là thiếu chủ của Lâm Xung? Cũng không có gì hơn người cả, Lâm Xung thật sự là mù mắt rồi, cư nhiên lại cùng người như người ký khế ước, thật sự là khiến người ta tức giận a.

Gã tùy tay phát một chiêu. Một quả cầu sắt trong tay gã dần tiêu thất trong hư không rồi đột nhiên xuất hiện trước Tô Tinh.

Oanh một tiếng, mặt đất bị nổ tung tạo thành một cái hố lớn.

- Thật đúng là phế vật, có thể giết chết dễ dàng!

Văn Hoà khinh thường cười cười.

Tiếng xé gió gào thét bên tai lập tức khiến đồng tử gã co rút lại, xoay người nhanh như chớp, Lôi Minh kiếm che trước ngực. Chỉ nghe đanh gọn vài tiếng, lực lượng cường đại thiếu chút nữa đẩy lui gã, ngay cả khi gã đỡ được, bàn tay vẫn run rẩy mãnh liệt.

- Sao có thể như thế?!

Văn Hoà nhìn cái hố trống rỗng sâu hoắm kia, không thể tin rằng Tô Tinh cư nhiên có thể đào thoát khỏi "Phá diệt châu" của gã.

Tô Tinh lui một bước, Tinh Vân tu sĩ quả nhiên không cùng cấp bậc với đám Tinh giả tạp nham gặp lúc trước, thêm vào viên đạn luồng tinh lực lớn nhất mà căn bản cũng không có hiệu quả gì.

Nhưng mà hắn cũng không muốn dây dưa cùng tên này, tâm tư của hắn đều đặt hết trên người Lâm Anh Mi, dự cảm không rõ ràng càng phát ra mãnh liệt, thấy viên đạn không thể tạo thành trở ngại, hắn lại sử dụng Lạn Vi Động.

- Đây là đòn pháp gì?

Văn Hoà ngạc nhiên, lập tức cảm thấy bị sỉ nhục, cười giận:

- Một tên Tinh giả tu vi Tinh Trần trung kỳ lại vọng tưởng múa rìu trước mặt ta sao?

Thân hình Văn Hoà biến mất nhanh như tên rời khỏi cung, nháy mắt cũng đã sắp đuổi kịp hắn.

Lạn Vi Động của hắn tuy rằng cao minh, nhưng có di chứng, sử dụng liên tục sẽ tăng thêm thương tích. Qua vài lần sử dụng, Tô Tinh liền cảm thấy đau tận xương cốt.

- Lôi Minh kiếm, đi!

Văn Hoà quát lạnh một tiếng.

Một đạo quang hoa lạnh lẽo nhất thời vọt tới, tốc độ cực nhanh, Lạn Vi Động mới tu luyện xong giai đoạn thứ nhất căn bản không phải là đối thủ, kiếm phong ngăn cản phía trước, lôi phù đột nhiên hiện lên, chỉ thấy mây đen khắp trời, thiểm điện sáng cả một vùng.

Thiểm điện phát ra từ mũi kiếm lập tức khiến Tô Tinh nửa bước cũng khó đi.

Văn Hoà vùng chi quyết, tinh lực thúc giục, một đạo lôi quang lập tức xuyên thấu qua bả vai hắn, toàn thân đau rát như bị lửa thiêu, cước bộ của hắn cũng chậm dần.

Văn Hoà thừa dịp này lập tức không chế Lôi minh kiếm, muốn ra đòn quyết định.

Bỗng nhiên một bóng đen từ bên cạnh tiến vào trong phạm vi của Lôi Minh kiếm, Tô Tinh còn chưa thấy rõ ràng thì đã bị giữ chặt, sau đó người kia ném ra một lá bùa, bình một tiếng, mặt đất rạn nứt, nháy mắt hai người hoàn toàn biến mất.

Văn Hoà giật mình, vận thần niệm tìm tòi, phát hiện người đã sớm không thấy đâu, hắn bèn thu hồi Lôi Minh kiếm, cầm lấy lá bùa kia xem xét.

- Độn Địa thần phù!!! Hừ, con chuột nhất chết tiệt.

Văn Hoà nắng một tiếng, xé lá bùa thành từng mảnh nhỏ.

...

Tô Tinh cảm giác như đang chui dưới đất, ý nghĩ hắn hỗn loạn, đợi tới khi khôi phục ánh sáng, đã rời khỏi Hùng Quan thành mà xuất hiện ở thảo nguyên rộng lớn.

Hắn đưa mắt nhìn người mặc áo choàng đang ôm, gắng sức muốn thấy rõ khuôn mặt người này, có điều do bả vai đau đốn cùng việc liên tục sử dụng Lạc Vi Động để lại di chứng, khiến hắn cảm thấy linh hồn như là bị rút từ trong cơ thể ra, thống khổ không chịu nổi, ý thức lập tức rơi vào hôn mê, cuối cùng mơ hồ thấy khuôn mặt một thiếu nữ xinh đẹp buộc tóc đuôi gà, thân mặc váy ngắn màu xanh thắm đang lo lắng nhìn mình.

Cũng không biết qua bao lâu, hắn chậm rãi mở to mắt.

Toàn thân cảm thấy thoải mái ấm áp, một thân hình mềm mại động lòng người đang dán trên người hắn. Hắn chấn động, vừa lúc nhìn thấy thân thể thiếu nữ trần như nhộng mềm mại cọ vào hắn, thân thể nàng truyền đến cảm xúc no đủ làm toàn thân hắn nóng rực.

Thiếu nữ không phải ai khác, chính là Tổng Lộ!

Trong mắt hắn hiện lên một ánh sáng lạnh, đẩy nàng ra.

- Công tử, huynh định đi lên sao?

Tổng Lộ mở mắt, mơ mơ màng màng, hồn nhiên không để ý cảnh xuân quang lộ lộ.

Hắn nhìn trời, là hoàng hôn rồi, đã qua mấy canh giờ, cũng không biết Lâm Anh Mi giờ thế nào, nghĩ vậy, Tô Tinh liền mặc quần áo muốn đi.

- Công tử!!! Không được đi!!!

Tổng Lộ sốt ruột giờ tay bắt lấy hắn.

Tô Tinh hất tay nàng, lạnh lùng nhìn chằm chằm.

- Ngươi điên đủ rồi đó?!

Tổng Lộ sùng sốt:

- Công tử, làm sao vậy?

- Tổng Lộ, ngươi cho là ngươi bày kế rất cao minh sao?

Ánh mắt Tô Tinh chưa bao giờ lãnh khốc như thế. Ngón tay đặt vào cò súng của Ngân Kiếm:

- Anh Mi vừa lúc gặp chuyện không may, ngươi cũng vừa lúc xuất hiện cứu ta, ngươi muốn nói hết thấy những việc này đều là trùng hợp sao? Thực xin lỗi, ta không tin đó là trùng hợp.

Khi lần đầu tiên gặp mặt, hắn đã hoài nghi thân phận thực sự của Tổng Lộ. Chẳng qua bởi vì biểu hiện sau đó của nàng quả thật rất có thành ý, cho nên hắn không còn quá để ý, dù sao cũng nghe Lâm Anh Mi nói qua Tinh thiếu nữ có lực lượng cường đại thì đều giấu tài, có lẽ Tổng Lộ chính là người như thế.

Sau lại gặp được sự kiện Câu Chi hoàng tử lại khiến hắn sinh ra nghi vấn với nàng, chỉ là nghi vấn này không tồn tại lâu, Lâm Anh Mi đã bị Côn Ngô sa hấp dẫn sự chú ý.

Bây giờ nhớ lại, có lẽ Côn Ngô thạch chính là một âm mưu, một âm mưu để thu hút sự chú ý của Lâm Anh Mi. Nếu không, vô luận như thế nào bằng thực lực của nàng, hai gã tu sĩ Tinh Vân kỳ cũng không đủ để khiến nàng hoàn toàn cắt đứt liên hệ với hắn. Chỉ có thể nói hoàng tử phủ có cạm bẫy chuyên môn nhắm vào Lâm Anh Mi, thế cho nên Thiên Hùng tinh mới trở tay không kịp.

Dùng một vật khác dời đi tiêu điểm chú ý, đây không phải cũng giống Sơn Thủy mê cục sao?!

- Ngươi còn muốn chối?

Tổng Lộ sùng sốt một lát, dần dần khôi phục bình tĩnh, nàng lộ ra cười yếu ớt, trừng mắt nhìn:

- Công tử quả nhiên lợi hại, tiểu nữ từ còn tưởng rằng kẻ này không hề sợ hãi, cũng không lưu lại chứng cứ gì, không hổ là vị thiếu chủ mà tiểu nữ từ muốn hầu hạ cả đời!

- Lợi dụng sự tín nhiệm của người khác đối với ngươi rồi phản bội, kẻ này cũng không cần phải quá giỏi mới làm được.

Tô Tinh lạnh lùng nhìn Tổng Lộ:

- Nếu Lâm Anh Mi có chuyện gì, ta nhất định sẽ giết ngươi!

Tô Tinh vừa muốn xoay người, Tổng Lộ liền cao giọng nói:

- Công tử, nếu muốn cứu Anh Mi mọii mọii, tiểu nữ từ có biện pháp rất tốt!

- Người nói cái gì?

- Chỉ cần công tử nguyện ý giải trừ khế ước với Lâm Xung rồi lại ký Tân khế ước Đầu Tinh với tiểu nữ tử, Thiên Hồi Bắc Đầu trận nhỏ kia sao có thể vây được Thiên Hùng tinh!!!

Tổng Lộ thất chặt đai lưng, hai chân thon dài khép chặt lại.

Tô Tinh lạnh lùng nhìn nàng một cái, cũng không để ý đến.

Tổng Lộ kêu lên:

- Công tử, nếu huynh muốn biết rõ, Hùng Quan thành có hơn một vạn binh mã trấn thủ, hai gã tu sĩ Tinh Vân kỳ tọa trấn, công tử, huynh đi chỉ có thể chịu chết, ký khế ước với tiểu nữ tử chẳng lẽ không phải lựa chọn sáng suốt hơn sao? Tiểu nữ tử có thể đảm bảo, chỉ cần công tử biết thân phận tại hạ, liền sẽ hiểu nếu ký khế ước với tại hạ sẽ có tiền đồ hơn so với Lâm Xung!!!

- Đây cũng là trong mưu kế của người sao?

Tô Tinh xoay người, ngữ khí trầm ổn:

- Dùng các loại tuyệt cảnh bức mục tiêu đến tuyệt lộ, sau đó cho hắn một cái hy vọng hoàn mỹ để đạt thành nguyện vọng của người —— hoặc có thể nói là dã tâm, người thật sự khiến ta nhìn người với cặp mắt khác xưa a!

Nói xong lời cuối cùng, đã có một chút lạnh thấu xương.

- Xem ra cái gì cũng không dấu được công tử, cũng khiến tại hạ càng thêm hưng phấn muốn kết hợp với người.

Chỉ thấy Tổng Lộ mỉm cười, thân thể của nàng dần hiện ra một mảnh quang hoa màu lam mờ mờ, trong đêm tối tựa như ảo mộng, đây đúng là hình dạng Tinh Tướng của nàng.

Một chiếc quạt lông xuất hiện trong tay, một bộ dáng chỉ ra toàn bộ cục diện của thiên hạ.

Bố trí tinh xảo, trí tuệ tuyệt luân, âm mưu lòng người đều nắm trong lòng bàn tay, không cần Tổng Lộ giới thiệu, hắn cũng đoán được thân phận của nàng.

Ở Lương Sơn, người như thế này chỉ có một.

Tinh Tướng được xếp ở vị trí thứ ba.

Thiên Cơ tinh.

Trí Đa Tinh Ngô Dụng!

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Ta làm chủ chính ta

- Tại hạ Thiên Cơ tinh Trí Đa Tinh Ngô Dụng, tên thật là Tâm Giải.

Nàng khoác áo choàng, nụ cười tràn ngập nét kiêu ngạo:

- Sau khi thấy công tử phá được châm ngôn mê cục, tiểu nữ tử liền quyết định công tử làm tùy tùng của công tử, chỉ cần công tử nguyện cùng Tâm Giải liên thủ, muôn vạn cấm địa, vạn pháp kỳ môn ở Lương Sơn đại lục chúng ta đều có thể phá được, đến lúc đó danh chấn Nữ Lương Sơn cũng dễ như trở bàn tay.

Tô Tinh không nói câu nào, khuôn mặt nhìn như cười mà không phải cười.

- Công tử có biết vì sao người phá giải được châm ngôn mê cục mà không thu hoạch được gì hay không?

Ngô Tâm Giải lộ vẻ thâm sâu, tay vung lên, kim quang từ túi Tinh Giới bay ra, một quyển sách xuất hiện trong tay nàng, khuôn mặt thiếu nữ tràn ngập tự hào. Thực hiện nhiên, người nhanh chân đến trước phá giải châm ngôn mê cục chính là nàng -- Trí Đa Tinh.

- Quyển "Tâm Như Minh Kính Cực Chân Tâm Pháp" này đúng là Tâm Giải phá mê cục mà có được, chỉ cần công tử nguyện ý cùng Tâm Giải ký khế ước, Tâm Giải sẽ dâng lên bằng hai tay.

Nói xong, Ngô Tâm Giải xinh đẹp ái muội liếc mắt nhìn hắn, nàng phong tình vạn chủng, lượn lờ như một làn khói đi tới:

- Anh Mi lạnh như băng vậy, chẳng lẽ công tử không muốn một Tinh Tướng có thể làm được nhiều thứ hơn cho công tử hay sao?

Trí Đa Tinh Ngô Tâm Giải thần thái vô cùng tự tin, tuy rằng Tô Tinh dễ dàng khám phá ra mưu kế của nàng, nhưng đối với nàng mà nói, đây không là vấn đề, vấn đề là hiện tại hắn đang gặp phải khó khăn.

Lâm Anh Mi bị nhốt trong phủ hoàng tử ở Hùng Quan thành, hắn không thể dùng sức một người mà cứu nàng ra được, làm thế không khác nào con thiêu thân lao đầu vào lửa.

Người thông minh thường thường đều có một nhược điểm—— Đó chính là khi đối mặt với sự thỏa hiệp, bọn họ thường thường càng hiểu được tình cảnh của chính họ, cũng biết những việc họ làm sẽ mang đến hậu quả, mà một việc chắc chắn sẽ dẫn đến cái chết thì những người này tuyệt đối không làm. Hơn nữa, Thiên Cơ tinh ở Nữ Lương Sơn xếp ở vị trí thứ ba, hơn xa Thiên Hùng tinh ở vị trí thứ sáu, tu vi của Tô Tinh tính ra chỉ là nhập môn, cùng hợp tác với bậc mãnh tướng như Thiên Hùng tinh cũng không phải lựa chọn sáng suốt, Thiên Cơ tinh nàng có thể cho hắn thứ gì đó hợp lý hơn. Xét về cả tình lẫn lý, trước mắt hắn chỉ có một lựa chọn.

Thậm chí, Ngô Tâm Giải đã sắp đặt một nước cờ rất hấp dẫn—— Dùng năng lượng liên kết giữa nàng và hắn thuận lý thành chương cứu Lâm Anh Mi, cũng sẽ không khiến hắn trở thành kẻ phản bội.

Đây chính là kế hoạch thiên y vô phòng* của Ngô Tâm Giải!

(*: áo tiên, áo trời không nhìn thấy đường may. Thrownf nói những việc kín kẽ, không lộ ra sơ hở)

Thiếu chủ, cho Ngô Dụng đi theo người đi.

Đáy lòng Ngô Tâm Giải thầm kêu gọi.

Tô Tinh nhìn nàng, sau khi trầm mặc một lát đột nhiên cười to, giống như được đọc một câu truyện cười vậy, khiến thiếu nữ có chút không hiểu ra sao.

- Quả thực.... Quả thực....

Tô Tinh giong ngón tay cái lên, phát ra câu ngợi khen từ phế phủ:

- Người quả thực rất giỏi, ta đột nhiên có chút thích người rồi, tài diễn xuất của Thiên Cơ tinh quả thực khiến cho ta cả đời khó quên a, ngay cả việc biến người ta thành kẻ phản bội cũng vẫn cảm thấy cam tâm tình nguyện a... Rất rất giỏi...

- Đây chỉ là vì cứu Anh Mi..

Ngữ khí của Ngô Tâm Giải có chút kích động.

Tô Tinh rõ ràng tươi cười như gió xuân, chỉ là trong đó mang theo một giọng lạnh lùng cự người ngoài ba thước.

Có lẽ Ngô Tâm Giải có thể tính kế hết thảy, có điều nàng đã xem nhẹ ý chí của Tô Tinh.

Thân là quân nhân, có một quy tắc bất thành văn -- Tuyệt đối không vứt bỏ đồng đội!!!

Tuyệt đối không!

- Nếu người cho là có thể khống chế ta thì sai lầm lớn rồi!

Hắn trào phúng nhìn nàng, không chút do dự xoay người bước đi, nàng có lấy ra nhiều thứ dụ hoặc hơn nữa đối với hắn cũng chỉ giống như là rác rưởi mà thôi.

Ngô Tâm Giải kinh hãi, không tin hét lớn:

- Công tử, người đây là đang đi chịu chết, bọn họ nhất định sẽ chửi người là tên ngu ngốc!

- Sợ chết? Vậy ta cũng không xứng làm một chiến sĩ!

Hắn lạnh lùng bỏ lại một câu, Lạn Vĩ Động biến hóa, chớp mắt đã mất hút trước mắt Ngô Tâm Giải, không có chút lưu luyến nào.

Vì cái gì!

Chẳng lẽ Thiên Cơ tinh ta kém hơn Thiên Hùng tinh sao?

Lần đầu tiên nàng hoàn toàn không nắm được trong lòng bàn tay. Ngô Tâm Giải suy sụp ngồi dưới đất, thần sắc mờ mịt.

Nàng không hiểu, thật sự không hiểu.

.....

Hùng Quan thành, Hoàng tử phủ.

Bóng đêm dần dần lan toả.

Đại viện trong phủ phát ra ánh sáng như ngọc, Thiên Hôi Bắc Đẩu trận vẫn đang không ngừng rút tinh lực của Lâm Anh Mi, người đứng xem bên cạnh đã muốn choáng váng.

- Đây là Thiên Hùng tinh sao?

Câu Chi nuốt nước bọt, sự tham lam đã biến thành kính sợ với sự ương ngạnh của Lâm Anh Mi, thậm chí gã có chút không dám nhìn vào đôi mắt quyết đoán lạnh liệt kia của nàng.

Nơi đó tràn ngập sấm sét đâm vào cốt tủy.

- Nàng cũng chỉ có thể mặc cho điện hạ tùy ý bài bố mà thôi.

Lão giả lạnh lùng nói.

- Bản cung thật sự có thể trở thành chủ nhân của Lâm Xung sao?

Câu Chi đã không còn tin tưởng như trước nữa.

- Ký khế ước không phải do nàng ta quyết định.

Nghe lão giả nói, xong Câu Chi cũng gạt đầu tự an ủi bản thân.

Lúc này, ánh mắt lão giả đột nhiên phát ra một đạo duệ quang, nhẹ răng cười:

- Hàng Tinh giả của Lâm Xung đánh đến đây rồi, thật sự là muốn chết!

- Lập tức truyền khẩu dụ của bản cung, phong tỏa Hùng Quan thành, phái binh mã đuổi giết, lúc này tuyệt không thể để hắn thoát được.

Câu Chi lớn tiếng ra lệnh.

- Điện hạ không cần lo lắng.

Lão giả khinh miệt nheo mắt:

- Văn Hòa đã đến, lúc này hắn không chạy thoát được đâu.

- Vậy thì còn gì bằng.

.....

Tô Tinh muốn chạy thật nhanh tới Hoàng tử phủ, nhưng thần niệm mạnh mẽ của Tinh Vân tu sĩ hiển nhiên là một chướng ngại lớn, vô luận ngươi che dấu tốt cỡ nào, một khi triển loại thần niệm này, giống như một cái ra-đa cực chính xác vậy, muốn âm thầm đi chuyển quả là rất khó khăn, huống chi tu vi đối phương còn cao hơn hắn.

- Ngươi còn đi tìm cái chết à?

Tinh Vân tu sĩ Văn Hòa đã bị một phen nhục nhã lớn, gương mặt non choẹt kia nhìn qua như là muốn vụn vụn:

- Ta sẽ ngươi sống không bằng chết!!!

Hắn há to miệng, một hạt châu bằng sắt phun ra.

Như là một tia chớp sáng ngời.

Lúc này Tô Tinh cũng không chạy trốn, hắn giơ Ngân Kiếm, bóp chặt cò súng, khi còn làm phi công hắn đã được rèn luyện phản xạ và thị giác, bây giờ được tinh lực rèn luyện nghiêm túc tăng lên không ít, viên đạn liên tục bắn ra rất chuẩn xác.

Không khí như phát ra âm thanh bị thiêu đốt.

Ngân quang nháy mắt hoá lớn trước mặt Văn Hòa, gã vội cúi xuống tránh được viên đạn, nhanh chóng niệm chi quyết, Phá Diệt châu bộc phát ra lực

lượng cuồng bạo tạc xuống làm nơi Tô Tinh đang đứng biến dạng.

Một thân ảnh, như là u linh trôi nổi trong không khí.

Văn Hòa bất khả tư nghị nhìn Tô Tinh xuất hiện bên cạnh gã.

- Tên Tinh giả chết tiệt!

Văn Hòa cắn răng, thân hình vội né tránh, ngón tay vội vàng vẫy một cái, chuẩn bị thu hồi Phá Diệt châu.

Tô Tinh cũng không thèm nhìn gã, ngón tay liên tục bóp cò.

Họng súng bắn ra khói lửa sáng loá, giống như lưu tinh dày đặc bắn về phía Phá Diệt châu. Rút cuộc hơn mười viên đạn rốt cũng có được thành quả, Phá Diệt châu bị ngăn cản thành công.

Văn Hòa ngạc nhiên, gã cảm thấy những lý giải về pháp khí trước đây đều bị đảo lộn hết rồi, kia là cái pháp khí gì, cư nhiên có thể đánh lui Phá Diệt châu của gã?

- Xem ra nguoi cũng không phải vô năng như ta tưởng.

Văn Hoà phun ra một câu, đột nhiên vùng Lôi Minh kiếm.

Kiếm dẫn ra sấm chớp sáng ngời, một tia sét đánh tới Tô Tinh với tốc độ cực nhanh, hấn cũng không dám đón đỡ, theo bản năng tránh đi, Văn Hoà lại vùng Lôi Minh kiếm bổ ra một đạo thiểm điện.

Tia chớp giống như hỏa xà hung mãnh cắn phá quảng trường này thành từng mảnh nhỏ.

Tô Tinh gian nan né tránh vài lần. Thần sắc Văn Hòa càng ngày càng ngưng trọng. Phản ứng nhanh nhẹn của Tô Tinh vượt xa phán đoán của gã, xem ra Hàng Tinh giả cũng không thể phán đoán theo lẽ thường được. Lập tức gã cũng không chút do dự, cất tiếng cười lạnh, ánh mắt bỗng ngưng chuyển động, quát:

- Chân lôi tru tà, vô vật bất phân! ! Tru Tà Thần lôi!"

Văn Hoà đã bị Tô Tinh chọc cho nộ hoá bùng bùng liền xuất ra pháp thuật mạnh nhất của gã.

Lôi Minh kiếm hoá thành một con mãng xà cực lớn há cái miệng như bồn máu lao về phía Tô Tinh, chỉ thấy ánh điện chớp nhoáng, đêm tối bị một bao phủ một màu nhợt nhạt.

Đạo lôi điện này thật sự quá nhanh, Tô Tinh căn bản không thể phản ứng được gì.

Mãng xà cắn xuống

Sấm chớp điên cuồng, toàn bộ vật thể trong bán kính mấy chục mét xung quanh Tô Tinh đều bị đánh nát.

- Ha ha ha ha, lần này nguoi còn không chết được sao?

Văn Hòa cười to.

Bình!!!

Bỗng nhiên, một đạo ngân quang xé rách màn đêm, vẽ ra một đường cong dài.

Văn Hoà cố nén kích động vội vàng tránh đi, nụ cười trên mặt đã sắp biến thành mếu rồi.

Sau khi lui khỏi Tru Tà Thần lôi, Tô Tinh vẫn hoàn hảo không tổn hao gì, chỉ thấy toàn thân hấn được một làn quang hoa màu trắng bao phủ giống như là có thêm một lớp giáp, Tru Tà Thần lôi hoàn toàn bị ngăn cách.

Không có khả năng, tên này mới đạt Tinh Trần trung kỳ mà thôi, sao có khả năng đỡ thần lôi thuật mạnh nhất của gã?

- Đó là?!!

Văn Hòa thấy được tay trái Tô Tinh nắm một khối ngọc bích, tinh lực cường đại bảo hộ hấn chính từ ngọc bích này tuôn ra.

- Tinh Bảo!!!!

Văn Hòa hoảng sợ tuyệt luân, vội vàng thúc dục pháp quyết của gã.

Tinh Vân cấp pháp khí Lôi Minh kiếm phát ra tiếng tiếng sấm rít gào chấn động tâm thần.

Có điều toàn bộ lực lượng đều bị Trầm Tĩnh Bích hút lấy.

Văn Hòa xoay người muốn trốn, Tô Tĩnh cũng dùng Lạc Vĩ Độn xuất hiện trước mặt gã, hống súng nhắm ngay đầu, sắc bạc loé lên.

Hai ngón tay Văn Hoà điểm một cái, pháp thuật của Tĩnh Vân kỳ đủ sức để đánh bay viên đạn, có điều Tô Tĩnh bắn ra chỉ là để hấp dẫn lực chú ý của gã mà thôi, Mũi kiếm của Ngân Kiếm đâm thẳng vào cổ Văn Hoà đang không hề phòng bị.

Văn Hòa vẻ mặt hoảng sợ, tuyệt vọng kêu lên:

- Người đến tột cùng là loại người nào???

- Thiếu chủ của Thiên Hùng tinh!!!

Tô Tĩnh đặt tay lên cò súng.

Sức công phá của viên đạn đập nát ngũ tạng lục phủ của gã, khiến khuôn mặt gã vụn vụn, cuối cùng Tô Tĩnh thuận thế vung tay, đầu gã lìa khỏi cổ.

Văn Hòa sắp chết cũng không thể tin được gã có tu vi Tĩnh Vân sơ kỳ lại chết trong tay một tu sĩ Tĩnh Trần trung kỳ.

Tô Tĩnh thở hổn hển, xử lý Văn Hòa cũng hao phí đại bộ phận pháp lực của hắn, hắn lấy ra một lọ "Bồ Khí thủy" tìm thấy trên người Tầm Thiên đạo trước đó không lâu. Mới uống một ngụm, pháp lực lập tức khôi phục lại một chút, tiếp theo Tô Tĩnh lại lấy ra tấm "Thanh Phong phù" cuối cùng. Thanh Phong phù này có thể giúp người dùng đi nhanh như gió, mới giúp hắn giải quyết đối phương thuận lợi như vậy.

Có điều giờ vẫn chưa phải lúc nghỉ ngơi, hắn biết còn có một tràng đại chiến đang chờ, tu vi kẻ địch đã đạt tới Tĩnh Vân trung kỳ, đương nhiên đối phó sẽ khó hơn so với tên Tĩnh Vân sơ kỳ vừa nãy.

Tô Tĩnh cắn răng thứ gì đó trên người Văn Hòa rồi nhanh chóng rời đi.

.....

Hoàng tử phủ.

Về mặt lão giả đột nhiên biến đổi ác liệt, tràn ngập khiếp sợ nhìn bầu trời phương xa.

- Tu trưởng lão, đã phát sinh chuyện gì, Văn Hòa trưởng lão giải quyết tên kia rồi sao?

Câu Chi lòng nóng như lửa đốt.

- Hắn giải quyết Văn Hoà rồi.

Tu trưởng lão thở hắt ra.

- Cái gì?!!!

Câu Chi mặt xám như tro tàn.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Thiên lôi địa hoả

- Không phải hắn chỉ là một tên tu sĩ cấp thấp sao? Văn Hòa trưởng lão sao có thể bị hắn hạ độc thủ?

Câu Chi kêu lên.

- Có thể đánh bại Thiên Hùng tinh, xem ra không thể khinh thường.

Tu trưởng lão lặng lẽ không nói, ngồi xuống vận thần niệm, quan sát nhất cử nhất động của Tô Tĩnh, phát hiện đối phương luôn luôn chạy xung quanh mấy địa điểm trong thành như lương khô, binh khí, quân doanh mà phóng hỏa, hoàn toàn không rõ hắn tính toán gì. Hùng Quan thành lại một lần nữa tràn ngập khói lửa, ánh lửa bốc lên tận trời, Tu trưởng lão có chút ngồi không yên, lão không thể dễ dàng tha thứ cho một tên tu sĩ Tĩnh Trần trung kỳ không kiêng nể gì nổi lửa đốt nhà trước mặt lão, quả thực là không thêm đề lão vào mắt.

Bên kia, Câu Chi hoàng tử cũng sốt ruột không kém, lại tiếp tục giằng co như hôm qua thì chỉ sợ toàn bộ Hùng Quan thành cũng bị tên Tinh giả kia đốt trụi.

- Tu trưởng lão!

- Giờ lão phu sẽ đi thu thập hãn, có điều phần thưởng của Văn Hòa trưởng lão kia...

Cho tới hiện tại, lão thất phu này còn không quên nhớ đến chỗ tốt của đồng bọn, đáy lòng Câu Chi mắng thầm, ngoài mặt vẫn giả bộ ngoan hiền cười nói:

- Chủ yếu là có thể giết được Tinh giả này, phần thưởng của Văn Hòa trưởng lão, bản cung nhất định hiểu kính toàn bộ cho Tu trưởng lão.

- Ừm

Tu trưởng lão vừa lòng gật đầu, lộ ra vẻ tươi cười, câu nói giải quyết Tô Tinh tựa hồ cũng không phải nói chơi, nhắc thanh mộc kiếm và một lá bùa rồi nhanh bay ra xa.

Lâm Anh Mi đang quỳ trong trận pháp nhưng những lời của bọn chúng không nghe sót một câu, nhin không được thờ dài.

Thiếu chủ, vì cái gì??!

Trên một căn lầu ở Hùng Quan thành.

Đứng ở trên nóc lầu là một thiếu nữ mặc áo hồng bay bay trong gió, đôi mắt đỏ rực quan sát Hùng Quan thành rộng lớn, nơi nơi bị thiêu đốt chìm trong khói lửa và tiếng báo động khiến khoé miệng nàng nhin không được mà cong lên, nàng thích hình ảnh thiêu đốt hùng lực này.

Bên cạnh thiếu nữ xinh đẹp là một gã thanh niên mặt như quan ngọc, tuấn tú nho nhã, chò là giờ phút này ánh mắt gã có nhiều hơn một tia khiếp sợ.

Bọn họ đứng là Thiên Di tinh Xích Phát Quỷ Lưu Đường cùng Hàng Tinh giả Tuân Hoặc của nàng.

Sau khi bị Tiểu Nhi lừa đi sang một hướng khác, không thu hoạch được gì mới biết là mắc mưu nàng ta, lần này lại một lần nữa gặp Thiên Hùng tinh và kẻ chủ của nàng cũng không nghĩ là ở dưới tình huống như vậy.

- Hàng Tinh giả của Lâm Xung thật sự là ngu ngốc a, dám đơn thương độc mã xâm nhập Hùng Quan thành, hãn nghĩ nếu không có Lâm Xung hiệp trợ, tự hãn có thể đối phó hai Tinh Văn tu sĩ sao?

Tuân Hoặc phát ra tiếng cười nhạt, hết thấy sự việc phát sinh ở Hùng Quan thành gã đều thấy rõ, đối với việc Lâm Anh Mi bị nhốt khiến gã cảm thấy thực bất ngờ, mà Tô Tinh một mình đánh vào nơi đầm rồng hang hổ lại khiến gã cười ha hả.

- Thiếu chủ thấy hãn nên làm như thế nào mới tốt?

Xích Phát Quỷ Lưu Thanh Nhi thần nhiên hỏi, trong giọng nói đã có một tia khác thường.

Tuân Hoặc không hề nghĩ ngợi, há mồm đáp ngay:

- Đương nhiên là trốn càng xa càng tốt, không có Tinh Tướng này thì có thể tìm người khác, nhưng mà mạng thì chỉ có một, nếu chết thì cái gì cũng không có.

- Thiếu chủ thật sự là lời vàng ý ngọc, Thanh Nhi hiểu rồi.

Lưu Thanh Nhi bỗng nhiên cười mỉa hoặc.

Tuân Hoặc cảm thấy khắp người phát lạnh, trong lòng thất kinh, nguy rồi, bây giờ gã mới nhớ Lưu Thanh Nhi cũng là Tinh Tướng, câu nói kia không phải tỏ vẻ nếu nguy cấp hãn sẽ vứt bỏ Tinh Tướng của mình sao, Tuân Hoặc vội vàng biện giải:

- Thanh Nhi có nguy hiểm, ta đương nhiên sẽ kiệt lực đi cứu, nhưng mà Hàng Tinh giả này căn bản không thể khống chế được Thiên Hùng tinh Lâm Xung kia, làm gì phải lãng phí thời gian, ý của tại hạ là như vậy.

Hay cho một cái "kiệt lực".

Lưu Thanh Nhi liếm liếm môi, đồng tử đỏ rực như có ánh lửa thiêu đốt:

- Không cần nói nữa, quyết định của thiếu chủ rất chính xác, nếu kẻ chủ bị giết, Tinh Tướng sẽ bị thương nghiêm trọng, thậm chí là tử vong. Vứt bỏ Tinh Tướng của mình, chẳng những có thể an toàn, mà Tinh Tướng cũng có thể tìm được một kẻ chủ mạnh mẽ hơn thì cơ sao lại không làm? Nếu có một ngày Thanh Nhi cũng gặp phải loại nguy hiểm này thì còn xin thiếu chủ cách càng xa càng tốt!

Tuân Hoặc cũng không rõ lời nói của Lưu Thanh Nhi là thật tâm hay còn mang ý tứ khác, có điều nàng nói cũng rất có lý, nhất thời Tuân Hoặc chỉ có thể xấu hổ cười cười.

Lưu Thanh Nhi xuất ra Chích Luyện Cửu Ngục đao, thân đao có hoạ long lượn lờ.

- Bây giờ là cơ hội tốt để giết chết Lâm Xung.

Tuần Hoặc lộ ra vẻ điên cuồng.

Lưu Thanh Nhi liếc mắt nhìn gã, ánh mắt lạnh lẽo thậm chí còn mang theo một tia chán ghét.

"Đồ vô dụng."

Nàng thâm mắng một câu.

.....

Uy áp cường đại trút xuống như rời non lấp biển, Tô Tinh chỉ cảm thấy chân như bị xích lại, nửa bước cũng khó đi.

Cuối cùng một gã trưởng lão lạnh lùng xuất hiện ở trước mặt hắn, trên mặt lão mang theo nét tán thưởng:

- Không thể tưởng được ngươi lại có khả năng giết Văn Hòa, nhưng mà ngươi cũng chỉ có thể làm được đến thế thôi.

Tu trưởng lão dùng một kiếm gạt một cái, cầm lá bùa gắn lên trên thân kiếm, tùy thời mà nhoáng lên.

Lão niệm một chữ "Đi". Lá bùa liền biến ra hoá cầu đầy trời tựa như mấy chục vàng thỏi dương từ trên cao rơi xuống trong màn đêm vậy.

Thân hình Tô Tinh lập tức lẩn đi, tránh được hỏa cầu oanh tạc, còn chưa kịp bóp cò súng, Tu trưởng lão đã hành động. Thần niệm của tu sĩ Tinh Vân trung kỳ rất mạnh, ngay khi hắn bỏ chạy, Tu trưởng lão đã vung ra một thanh kim kiếm.

Kiếm quang loé lên liền xuyên qua thân thể hắn.

Tàn ảnh?

Tu trưởng lão sững sờ.

Thanh phong phù phát lực, Tô Tinh nháy mắt đã xuất hiện bên hông lão, súng liên tục nhả đạn, cũng không quan tâm đạn được còn lại bao nhiêu, hơn mười viên đạn bạc bắn tới Tu trưởng lão.

- Hừ.

Tu trưởng lão cười lạnh, một kiếm vung lên, một luồng pháp lực bắn ra, đập những "pháp khí" cổ quái này thành mảnh nhỏ. Đột nhiên một quả cầu sắt màu bạc lặn trong màn đạn đột nhiên xuất hiện khiến Tu trưởng lão biến sắc.

Phá diệt châu? ! !

Oanh! !

Phá Diệt châu nổ vang phát ra uy lực cường đại cán nướ Tu trưởng lão. Tuy rằng Tô Tinh chưa thể sử dụng Tinh Vân pháp khí, có điều Phá Diệt châu này cũng không cần đưa pháp lực vào, nó giống như là một quả lựu đạn vậy, cứ ném ra là được, lực sát thương vẫn như ban đầu nên không thể xem thường.

- Hồn dân!!!

Tu trưởng lão bất ngờ không kịp đề phòng, ăn trọn một khoả châu chặt vật không chịu nổi, nhưng mà còn chưa mất xong, một thân ảnh liền xuất hiện bên cạnh lão, tựa như một tên sát thủ hung mãnh ngoan độc vậy.

Đừng nhìn thấy tu vi của đám Tinh giả này cao tới mức nào, pháp khí mạnh mẽ ra sao mà phải nhìn vào một nhược điểm của chúng. Có lẽ dùng tất cả pháp lực, tu vi, pháp khí Tô Tinh cũng không phải là đối thủ, nhưng nếu đánh cận chiến, hẳn tuyệt đối chắc chắn có thể giết chết những tu sĩ này.

Ngân Kiếm đâm tới Tu trưởng lão.

Chỉ là tu vi lão già này không như Văn Hòa, lão tức giận hét lớn, pháp lực giống như thủy ngân tràn đất, mắt thấy mũi kiếm còn cách cổ của lão một tấc, lực lượng cường đại đánh trúng Tô Tinh khiến hắn cũng không cách nào tự chủ, thân thể đập mạnh vào vách tường tạo ra một vết lõm xuống.

- Thái thượng nhận lệnh, Thiên Lôi Địa Hòa!

Bùng!!!

Tu trưởng lão tức giận, một kiếm hóa thành lôi quang đỏ rực, nhất thời dùng "Thiên Lôi thuật", chỉ thấy một kiếm hóa ra một luồng hỏa lôi phóng tới định đập Tô Tinh tan xương nát thịt.

- Tinh Trần tu sĩ nhỏ, cư nhiên khiến lão phu phải vận dụng "Thiên Lôi Địa Hòa kiếm", người cũng coi như là chết có ý nghĩa, hừ hừ.

Đang cười lạnh, Tu trưởng lão đột nhiên ngưng trọng.

Hơi thở của Tô Tinh vậy mà vẫn chưa tan đi.

Sau khi hỏa lôi biến mất, hắn giống như một pho tượng sừng sững không đổ, vẻ mặt của hắn mang theo một nụ cười tựa như mưu kế đã được thực hiện.

- Giờ này hẳn là Lâm Anh Mi đã được cứu rồi.

- Người nói vậy bậy bạ gì đó?

Tu trưởng lão đột nhiên có một dự cảm không lành.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Một ngàn năm mới có một lần rơi vào vòng tình ái

- Không nhanh chân chạy trốn, chạy tới đây tìm chết còn vọng tưởng muốn cứu người sao? Buồn cười!

Tu trưởng lão cười một tiếng khinh thường, ánh mắt nhướng lên, so sánh với Thiên Hùng tinh, Hàng Tinh giả có thể sống sót dưới "Thiên Lôi thuật" này khiến lão càng cảm thấy hứng thú.

Lão nhìn chằm chằm vào miếng ngọc bích có lưu quang trong suốt, bên trong là tinh lực dồi dào mà Tô Tinh đang cầm trên tay trái.

- Tinh bảo? Khó trách có thể ký kết ước cùng Lâm Xung, không thể tưởng được người lại có loại bảo vật này!!!

Tu trưởng lão lộ ra bộ mặt tham lam, Tinh bảo cực kỳ hiếm thấy trên Lương Sơn đại lục, bình thường cũng nghe nói chỉ có tu sĩ Tinh Không kỳ có tu vi biến thái mới dám cầm nó rêu rao khắp nơi, nếu không có thể dẫn tới họa sát thân dễ dàng.

Tu luyện nhiều năm như vậy, cả đời Tu trưởng lão cùng lắm cũng chỉ thấy Tinh bảo hai lần, lần đầu tiên là một kiện Tinh bảo tên là "Hoàn tinh nguyệt khấu", thiếu chút nữa bị một gã tu sĩ Tinh Hải kỳ biến thành một miếng giẻ lau, lần thứ hai chính là khối Tinh bảo này của Tô Tinh.

- Lúc này đến phiên người.

Tu trưởng lão kích động kêu to, pháp lực đưa vào mộc kiếm, kiếm hóa thành lôi quang đỏ bùng, giống như giao long xuất động, giương nanh múa vuốt, phần nộ rít gào, đúng là nguyên hình của "Thiên Lôi Địa Hòa kiếm".

Chỉ một thoáng, lửa cháy ở khắp Hùng Quan thành hoá cùng hoá lôi do thanh kiếm tạo ra, khiến trời đêm nhuộm sắc đỏ.

Hoàng tử phủ.

Thị vệ bên cạnh Câu Chi đã bị đấu pháp của Tinh giả dọa cho nơm nớp lo sợ, vẻ mặt e ngại, chính bản thân Câu Chi cũng lộ ra sự sợ hãi và bất an, đây vẫn là lần đầu tiên gã bị một tu sĩ cấp thấp đe dọa.

Tu vi của trưởng lão đã tới Tinh Văn trung kỳ, căn bản là có thể giết được tu sĩ Tinh Trần kỳ, kể cả hắn ta là chủ nhân của Thiên Hùng tinh, huống chi Tu trưởng lão còn có sát chiêu khủng bố "Thiên Lôi Địa Hòa kiếm", cho dù là Lâm Xung cũng không thể may mắn thoát được.

Câu Chi tự an ủi mình rồi đưa mắt nhìn thiếu nữ trong trận pháp.

Bỗng nhiên lúc này có một thiếu nữ khác mặc váy ngắn màu xanh thẫm, tóc buộc đuôi ngựa đi về phía phủ đệ.

Toàn thân nàng được bao phủ trong màn lam quang hoa lệ, thực sự rất đẹp.

- Đứng lại!

Thị vệ quát lớn, tay giơ trường thương.

Thiếu nữ không thèm để ý, ánh mắt chỉ chăm chú nhìn Lâm Anh Mi trong trận, vừa hâm mộ vừa có chút bất đắc dĩ.

Đám thị vệ tròn mắt, đám trường thương tới nàng.

Một ổ khóa bằng đồng được thi triển linh hoạt gạt tất cả trường thương của thị vệ ra chỗ khác.

- Tuy rằng tiểu nữ tử không có võ thuật cũng không có pháp thuật, nhưng cũng không để cho các người có thể hô to gọi nhỏ nga ~

Thiếu nữ khẽ cười, sợi xích quấn ở cổ tay nàng như là có linh tính, mũi xích hình thoi phá tan giáp sắt, quả là chém sắt như chém bùn.

Nàng chính là Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải.

Thần sắc Câu Chi biến đổi, Tinh Tướng?

Trước kia muốn nhìn Tinh Tướng cũng còn khó, hôm nay sao lại có hai người đến liên tục vậy, hơn nữa nhìn qua còn là mãnh tinh.

Sợi xích của Thiên Cơ tinh nhoáng lên một cái, mũi xích nhọn liền đâm liên tục vào Thiên Hôi Bắc Đẩu trận, quang mang trong đại trận dần âm đạm, Câu Chi nhìn thấy nàng sắp phá hỏng trận pháp, vội vàng kêu lên:

- Nhanh lên, giết ả cho ta!!!

Vài tên Tinh giả ném ra pháp khí công kích.

Trước mặt Ngô Tâm Giải hiện ra một tấm chắn năng lượng màu lam nhạt ngăn cản tất cả đồng pháp khí này, tiếp theo nàng nhẹ nhàng nhảy lên, dây xích mang theo khí thế quét sạch mọi thứ đảo qua một vòng, vài tên Tinh giả còn chưa kịp phản ứng lại, lập tức bị cắt đứt yết hầu.

Ngô Tâm Giải thuận thế ném ra một đồng bùa chú, phù chú rơi xuống mặt đất gây ra địa chấn mãnh liệt, mặt đất nứt toạc, Thiên Hôi Bắc Đẩu trận hoàn toàn vỡ tan, ánh sáng của những ngôi sao dần tắt ngấm.

Câu Chi vừa thấy Thiên Hôi Bắc Đẩu trận bị phá, đầu óc tưởng như đứt ruột đứt gan, chỉ thiếu chút nữa thôi là gã có thể mặc sức không chế Thiên Hùng tinh. Khi nhìn thấy đôi mắt sắc như dao cau của Lâm Anh Mi, lông tóc toàn thân gã dựng ngược lên, thầm kêu bản cung thảm rồi, nhanh chóng xoay người bỏ chạy.

Tinh ra gã cũng gặp may mắn, không bị Lâm Anh Mi đuổi giết. Không phải nàng không muốn, chỉ là vừa mới thoát khỏi đại trận, Thiên Hôi Bắc Đẩu trận vốn được tạo ra để Hàng Tinh giả thu phục Tinh Tướng, mấu chốt của đại trận này chính là rút dần tinh lực của Tinh Tướng, bây giờ tinh lực toàn thân nàng bị rút đến bảy tám phần, căn bản không thể làm gì được.

Phải dựa vào Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, Lâm Anh Mi mới có thể đứng vững.

- Lâm Xung, người còn có thể chiến đấu không?

Ngô Tâm Giải hỏi.

- Là thiếu chủ bảo người làm vậy?

Lâm Anh Mi lãnh đạm liếc nhìn Ngô Tâm Giải một cái, tình phù của nàng vẫn còn, nói cách khác Tô Tinh vẫn chưa vứt bỏ nàng.

Ngô Tâm Giải lắc đầu, cười nói:

- Tâm Giải đột nhiên cảm thấy người thật sự là quá may mắn, có người thiếu chủ nào biết chắc sẽ chết mà vẫn xông tới cứu người đâu? Người này không phải quá ngu xuẩn sao?

Nàng đưa mắt nhìn một nơi trong thành.

Lôi điện đỏ bùng giống như ác ma đang nhe hàm răng đáng sợ trong đêm tối, lôi hỏa khủng bố như mưa giăng gió giật cơ hồ đốt sạch một khu của thành, mỗi khi có một đạo lôi điện lóe ra đều khiến cho đáy lòng người ta ớn lạnh.

- Thiếu chủ!!!

Lâm Anh Mi lòng đau như cắt, cắn môi đến bật máu, tay nắm Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương muốn lao tới giúp đỡ.

Đây cũng là lần đầu tiên Ngô Tâm Giải nhìn thấy Thiên Hùng tinh hoảng sợ thế này.

Nam nhân hạnh phúc cỡ nào a.

Ngô Tâm Giải thu lại vẻ tươi cười, đỡ Lâm Anh Mi ngồi xuống rồi nói:

- Vớ bộ dạng này của người, nếu tới sẽ chỉ làm công tử phân tâm thôi!

- Tại hạ... Không thể... Khoanh tay đứng nhìn!

Lâm Anh Mi thờ gấp, toàn thân run rẩy, đôi mắt đẹp tràn ngập vẻ lo lắng.

Ngô Tâm Giải nhìn thấy nàng khó khăn như vậy bèn nói:

- Người thật sự muốn giúp công tử sao? Cái này có lẽ có thể giúp người...

Nàng lấy ra một viên đan dược, đan dược có hình rồng vàng, ở giữa có màu vàng kim.

- Toái Tinh Kim Đan! Có thể giúp người khôi phục lại trạng thái tốt nhất trong thời gian ngắn, có điều đan dược này có tác dụng phụ, khi trạng thái của người vượt quá sức, kinh mạch toàn thân sẽ đứt đoạn, từ nay về sau sẽ trở thành phế nhân, không bao giờ thay đổi được! Lâm Anh Mi, người còn muốn dùng không?

Ngô Tâm Giải chậm rãi nói.

Thiên Hùng tình quét ngang ngàn quân từ nay về sau tay không đủ sức trời gà, điều này có lẽ còn thống khổ hơn so với giết chết nàng.

Lâm Anh Mi quả nhiên ngây ngẩn cả người.

Ngô Tâm Giải cười cao thâm nói:

- Anh Mi muội muội, người còn vài phút để suy nghĩ, tên kia là tu sĩ Tinh Vân trung kỳ, công tử không thể là đối thủ, hắn có thể kiên trì được đến bây giờ chỉ sợ là có pháp bảo gì đó trong người, nhưng mà cũng không chống đỡ được lâu nữa, nếu người thật sự muốn cứu hắn thì đây là phương pháp đơn giản nhất, đương nhiên nói không chừng hắn còn đầu óc sát thủ.

Khi một luồng sét mạnh mẽ đánh trên bầu trời, Lâm Anh Mi rõ ràng cảm nhận được Tô Tinh có chút không kiên trì được, nàng nhìn viên Toái Tinh Kim Đan kia, không cần nghĩ ngợi liền cầm lấy nuốt vào, một cỗ tinh lực mạnh mẽ nhất thời tràn ra từ trong kinh mạch.

Ngô Tâm Giải nói đúng, quả nhiên có tác dụng.

- Nếu tại hạ chết trận, sau này an nguy của thiếu chủ giao cho người.

Lâm Anh Mi lạnh lùng để lại một câu, lập tức độn quang đi xa.

Ngô Tâm Giải cười khò không thôi, nàng khẽ vung quạt lông, cảm khái:

- Thật sự là thất bại, thất bại rồi.

Nàng nói mấy thứ nguy hiểm rợn người về Toái Tinh Kim Đan chỉ để đến thử Lâm Anh Mi, không nghĩ tới nàng ta cũng chẳng thêm lo cho bản thân.

Tuy nói rằng Tinh Tướng và Hàng Tinh giả ký khế ước là để đồng cam cộng khổ, tương trợ lẫn nhau, có điều sự thực thì đều ôm một mục đích chính là trở thành người chiến thắng sau cùng, nếu trên đường gặp tình huống bất lợi, mấy sự tình như trở mặt, chạy trốn... cũng không phải là chưa từng có, còn như Tô Tinh và Lâm Anh Mi, một tên thì chẳng coi cái chết ra gì, một người thì dù biết sẽ biến thành phế nhân cũng thờ ơ.

Một ngàn năm trên Lương Sơn đại lục, một ngàn năm trong lịch sử yên diệt, lần đầu tiên và duy nhất trong một ngàn năm qua Thiên Hùng tình rơi vào vòng tình ái.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Tam tinh tề vũ

Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm của Tu trưởng lão rung lên, hỏa lôi khoét xuống đất tạo thành vết sâu trăm xích, lão cũng bắt chấp việc liệu Hùng Quan thành có bị hủy hay không, sự thèm khát Tinh bảo khiến lão muốn dùng mọi giá để giết chết Tô Tinh.

- Để lão phu xem người còn kiên trì được bao lâu.

Thần niệm của lão đã bao trùm lên Tô Tinh, chiến đấu cùng Tinh giả có tu vi cao hơn, chạy trốn hay ẩn nấp đều không có tác dụng. Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm vung lên, một tia sét đỏ bùng đánh xuống, biến một khu vực thành bình địa, trên đường cái đâu đâu cũng thấy cư dân cùng binh lính hoảng hốt, tiếng la hét hoà với tiếng kêu thảm thiết, khung cảnh rất là náo nhiệt.

Tô Tinh tránh ở phía sau một pho tượng thờ dốc, tinh lực suy kiệt rất nhanh, lực lượng của Tinh bảo đã dần ảm đạm.

Đây là cực hạn sao?

Hắn liếc mắt nhìn Tu trưởng lão đang đứng trên nóc nhà, lão già già hoạt này không để cho hắn chút cơ hội nào, chẳng những dùng hết sức thi triển Thiên Lô Địa Hỏa kiếm, lại tạo ra thêm một màn kết giới bằng lôi quang bao hộ toàn thân, cho dù Tô Tinh có thể áp sát, tu vi cùng tinh lực của hắn cũng không thể xuyên thủng hàng phòng ngự của tu sĩ Tinh Trần trung kỳ này.

Không có cách gì sao???

Tô Tinh thở hắt ra, ánh mắt vẫn kiên định không chịu nhận thua, hắn bắt ngờ lách người, nhắc Ngân Kiếm lên xả đạn liên tục.

Ánh sáng bạc trong đêm tối rất chói mắt, như một thanh lợi kiếm xé rách không gian phóng tới.

Phanh!

Viên đạn bị chặn bởi kết giới trước mặt Tu trưởng lão.

Tu trưởng lão thúc giục tinh lực, Thiên Lô Địa Hỏa kiếm giống như lũ quét, hoá lôi mang theo một cỗ sức mạnh phá huỷ không gì bì nổi nháy mắt đã phá hủy vị trí mà Tô Tinh đang đứng. Cảnh tượng giống như bị bom tàn phá vậy, gạch ngói vỡ vụn, đồ nát thê lương, trở thành một phế tích cực nóng. Lần này Tu trưởng lão quét sạch mọi thứ trong bán kính một trăm mét quanh người hắn.

- Ngươi còn muốn chạy đi đâu?

Tu trưởng lão nhẹ nhàng cười:

- Có thể chịu đựng được lâu như vậy trước thân binh lợi khí này của ta, ngươi chết cũng có thể tự hào rồi.

Lão đang vận sức chuẩn bị phát động Thiên Lô Địa Hỏa kiếm thì đột nhiên đúng lúc này, một thân ảnh từ phương xa đánh tới, ngọn thương chém ngang người lão, chính là vị trí phòng ngự yếu nhất.

Tu trưởng lão nào dám chống cự, ném kiếm ra chặn lại thương quang, thân thể không tự chủ được phải lui về phía sau, đợi khi kinh mũi thương quét qua, trước mặt Tô Tinh đã có thêm một thiếu nữ cảm thương đứng chắn.

- Lâm Xung!!!

Tu trưởng lão kinh ngạc kêu lên.

- Thiếu chủ, ở đây hãy giao cho tại hạ!

Lâm Anh Mi rất chăm chú, đôi mắt phượng thường ngày vẫn lạnh như băng giờ đây tràn đầy lửa giận, toàn thân phát ra hàn khí, tinh phù trên trán nàng phát ra ánh sáng chói lọi.

Nhìn Lâm Anh Mi bình yên vô sự, Tô Tinh nhẹ nhàng thở một hơi, quả đúng như mình đoán, Trí Đa Tinh Ngô Tâm Giải chắc chắn sẽ cứu Thiên Hùng tinh.

- Nếu không đánh được, trước mắt chúng ta chạy trốn cũng không sao.

Tô Tinh dặn một tiếng, đối phó với tu sĩ Tinh Vân trung kỳ này, hắn cũng không có biện pháp gì khả thi, cách biệt hai cái cảnh giới xem ra là cực hạn rồi.

- Phải khiến hắn trả giá!

Lâm Anh Mi kiên định nói.

- Lâm Xung, không phải ngươi bị nhốt sao? Sao có thể như vậy được.

Tu trưởng lão không thể lý giải, lão nhớ tới câu nói của Tô Tinh lúc trước, chẳng lẽ hắn đã có chuẩn bị sao? Tên Tinh giả chết tiệt.

Tu trưởng lão giận dữ, đây là lần đầu tiên lão bị một Tinh Trần tu sĩ đùa giỡn, khiến lão bị xoay như chong chóng.

- Cho dù ngươi thoát ra được thì sao, ta sẽ đưa các ngươi đi Nữ Lương Sơn.

Tu trưởng lão niệm chỉ quyết, khí thế của Thiên Lô Địa Hỏa Kiếm tăng vọt.

Nói thì chậm mà diễn ra thì nhanh, một luồng lôi điện bổ tới hai người.

Tiếng" ầm ầm" vang lên chấn động màng nhĩ.

Lâm Anh Mi giờ cao Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương đỡ lôi điện.

- Bắn!!!

Tu trưởng lão lại quát, Thiên Lô Địa Hỏa kiếm trong tay chợt bắn ra.

Lôi quang chói mắt, lần này Lâm Anh Mi không chống đỡ, nghiêng người sang bên cạnh, Thiên Lô Địa Hỏa kiếm xé rách màn đêm, xuyên thủng tường thành của Hùng Quan thành, trong khoảnh khắc, bức tường thành to lớn này bị khoét ra một lỗ hổng. Lâm Anh Mi thuận thế xoay người nhảy lên, tư thế rất đẹp.

Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương mang theo tầng tầng hàn quang phóng tới kẻ địch.

Tu trưởng lão cũng là nhân vật lợi hại, sau khi bắn ra Thiên Lô Địa Hỏa kiếm, liền ném ra mấy lá bùa, hóa thành năm, sáu mươi hỏa cầu ngăn đường công kích của nàng.

Lâm Anh Mi bình tĩnh dùng thương chém hết đám hỏa cầu này, nhưng lúc này lão già mới chính thức lộ ra sự giảo hoạt, chỉ thấy ngón tay lão ngoắc một cái, Thiên Lô Địa Hỏa kiếm vừa phóng ra lúc trước lập tức hóa thành lôi quang quay ngược trở lại, nhắm thẳng vào Lâm Anh Mi.

Lâm Anh Mi đã làm động tác công kích, không kịp chống đỡ nữa rồi, mắt thấy kiếm sẽ bắn tới, đúng lúc này, lôi quang màu đỏ đột nhiên va vào một màn ánh sáng màu trắng tạo ra tiếng nổ vang trời, thế công của Thiên Lô Địa Hỏa kiếm bị ngăn cản.

Kẻ tạo ra một màn này không phải khác, chính là Tô Tinh. Dùng chút dư lực cuối cùng của Trầm Tinh Bích ném đi, ngăn cản thành công Thiên Lô Địa Hỏa kiếm.

Tu trưởng lão kinh hãi vội vàng thoái lui về phía sau.

Lâm Anh Mi làm sao cho lão cơ hội, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương phá tan phòng ngự của lão, mũi thương đâm thẳng vào vai trái của Tu trưởng lão, chỉ thấy hai tay của nàng cầm thương vung lên, lão già giống một đồng rác rưởi bị quăng ra ngoài.

Cùng lúc đó, Tô Tinh cũng không có cho lão cơ hội để thở. Viên đạn như là đã thú phóng tới liên tiếp.

Nhưng tốc độ của Tu trưởng lão cũng cực nhanh, khi rơi xuống đất đã dùng phương pháp độn thổ để chạy.

- Hai tên chết tiệt các ngươi, lão phu sẽ khiến các ngươi hình thần câu diệt!

Tu trưởng lão xuất hiện ở phía xa bên kia, ác độc nói, Thiên Lô Địa Hỏa kiếm đã được gọi về nằm trong tay lão.

- Khi dễ Lương Sơn tỷ muội bọn ta, ngươi cũng đợi bị hình thần câu diệt đi, lão già vô dụng thôi tha.

Một thanh âm châm biếm bỗng nhiên cất lên.

Tu trưởng lão cả kinh, vội vàng cầm chặt Thiên Lô Địa Hỏa kiếm đặt trước ngực.

Một cô gái xinh đẹp khoác áo choàng đỏ, ngay cả tóc cũng là màu đỏ đứng trên mái hiên, lộ ra nụ cười nhạo đầy ngạo mạn, trên tay nàng ta là một thanh đao lớn có chín cái rãnh mang theo hoả diễm đỏ rực, nhìn qua thì quả thực giống như ác quỷ vừa từ địa ngục đi ra vậy.

Mà chính xác thì nàng cũng được xem là ác quỷ —— Xích Phát Quỷ Lư Đường!

Tô Tinh sùng sốt, thật sự là bất lợi, sao nàng ta lại cố ý xuất hiện vào lúc này chứ, Lâm Anh Mi lại bất lợi rồi.

Nhìn qua thì xem ra địch ý của Thiên Di tinh tạm thời tập trung lên người Tu trưởng lão, nàng lập tức xuất ra Chích Luyện Cửu Ngục đao, khoe miệng cong lên trào phúng:

- Lão nhân gia nên an hưởng tuổi già thôi, đi ra ngoài ầu ẩu đã thế này không khéo không có ai đi nhặt xác cho lão đâu.

- Lư Đường muội muội, ngươi như vậy là rất không kính già yêu trẻ đâu đấy.

Lại một thanh âm cười cợt vang lên sau lưng Tu trưởng lão.

Thiếu nữ xinh đẹp đi ra lúc này chính là Trí Đa Tinh Ngô Tâm Giải.

Ngô Tâm Giải cười hi hi, hươu hươu cái khoá băng đông, toàn thân tản mát ra tinh lực cường đại khiến Tu trưởng lão đổ mồ hôi lạnh.

- Lão nhân gia đừng để ý nha, nếu ngươi chết không toàn thây thì sẽ không cần phải nhặt đâu.

Trên thực tế Tu trưởng lão đã hoàn toàn khiếp sợ.

Ba tên Tinh Tướng!

Cứ thế mà xuất hiện ba gã Tinh Tướng.

Tu trưởng lão hoảng sợ nhìn Tô Tinh, kia rốt cuộc là loại người nào, đưa cả ba Tinh Tướng đến cùng lúc.

- Ít nói nhảm đi!

Thiên Hùng tinh Lâm Anh Mi nắm chặt Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, sát ý lạnh như băng đâm tới Tu trưởng lão.

Thiên Di tinh Lưu Thanh Nhi hừ lạnh một tiếng, Chích Luyện Cửu Ngục đao cũng phun ra hỏa diễm, cho dù là Trí Đa Tinh Ngô Tâm Giải cũng nghiêm túc ném ra khóa đồng cùng một tấm "Phong sát phù".

Đối mặt với sự vây công của ba thiếu nữ, bị vây ở giữa thế tam giác, Tu trưởng lão rơi xuống vực sâu tuyệt vọng, lão gào rít giận dữ:

- Lão phu có chết cũng phải kéo theo nam nhân của các ngươi chôn cùng!!!

Thiên Lô Địa Hỏa kiếm nhất thời đâm thẳng vào Tô Tinh.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Một viên đạn cuối cùng cho người

Dịch: votinh

Biên tập: Tiểu Ngạo Nhân

Tô Tinh đã có chuẩn bị từ trước, ngay khi Tu trưởng lão xuất ra Thiên Lô Địa Hỏa, hắn liền vội vàng nghiêng người né tránh, thoát khỏi một đòn trí mạng.

Tu trưởng lão đầu chịu ngồi chờ chết, bao nhiêu bùa chú, pháp khí trên người đều lòi ra hết, bảo vật hay gì đó mất vài chục năm mới tích lũy được cũng không hề giữ lại, tam tinh tê vũ, trận thế bậc này Tinh giả Tinh Vân trung kỳ kém cỏi không thể so được. Cũng phải coi như là mệnh lão đã đến lúc tận, chẳng những gặp phải tam tinh, hơn nữa tất cả đều là Thiên Tinh, hai trong số đó là đại mãnh tướng, người còn lại là Thiên Cơ tinh mưu trí tuyệt luân.

Đầu tiên, "Phong sát phù" của Ngô Tâm Giải hóa thành phong thú (quái thú gió) bao vây khiến cho tu trưởng lão không có đường thoát, ngay sau đó, Chích Luyện Cửu Ngục đao mang theo hỏa diễm hùng hục của Lưu Thanh Nhi lại bổ tới một đao, ngọn lửa từ lưỡi đao dễ dàng thiêu hủy đồng bùa chú mà Tu trưởng lão vừa ném ra.

Hàn quang nổi gót tới, thương pháp lưu loát này của Lâm Anh Mi thậm chí còn chém sạch mấy pháp khí còn chưa tới kịp khởi động.

Bị ba Tinh Tướng cực mạnh bao vây, Tu trưởng lão nhất thời liền lâm vào tuyệt cảnh.

Một đao của Lưu Thanh Nhi bổ vào thân thể cao gầy của Tu trưởng lão, tia máu vừa văng ra giữa không trung đã bị hỏa diễm trên thân đao làm cho bốc hơi toàn bộ. Tu trưởng lão kêu thảm một tiếng, lão vừa định niệm chỉ quyết thì lại bị hàn quang xẹt qua chặt đứt đầu ngón tay, cuối cùng Lâm Anh Mi áp sát, cặp mắt bắn ra tia lạnh lẽo sắc lạnh có thể giết người, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương liền đâm xuyên qua cổ họng của Tu trưởng lão.

Tiếng niệm chú dừng lại đột ngột.

Cho dù chết, ánh mắt cuối cùng của Tu trưởng lão còn nhìn chằm chằm Tô Tinh, biểu hiện trong mắt đương nhiên là cực kỳ oán hận. Nếu lão còn ý thức, hẳn sẽ nhớ đến lần đầu tiên thấy Tinh Bảo "Hoàn Tinh Khẩu Nguyệt", lần đó lão cũng suýt hấp hối, có điều lão dựa vào vô số thân xác chất chồng của đám Tinh giả mới may mắn tránh được một kiếp.

Mà lúc này thảm kịch lại diễn ra. Nhưng lão đã không có cơ hội hối hận nữa rồi.

Trong nháy mắt, Tu trưởng lão lúc trước còn hùng hổ áp bức Tô Tinh đã bị ba nàng Tinh Tướng giết chết.

Thấy một màn như vậy, Tô Tinh lú cả lưỡi lại. Kỳ thật Tu trưởng lão không chịu nổi một kích cũng không có gì là lạ, trong lúc chiến đấu với Tô Tinh, để đoạt được "Trầm Tinh Bích", lão không tiếc vận dụng "Thiên Lô Địa Hỏa kiếm", môn thần binh lợi khí này tuy uy lực rất lớn nhưng muốn sử dụng thì phải cần Tinh giả không ngừng đưa tinh lực cuộn cuộn vào mới có thể duy trì, nếu không nó sẽ không phát huy được tác dụng.

Đợi đến khi lão phá được lớp phòng ngự của "Trầm Tinh Bích" thì pháp lực cũng tiêu hao hơn phân nửa, sau đó lại gặp tam tinh tê vũ, Tu trưởng lão đã như nỏ mạnh hết đà, vì biết đại thế đã mất nên muốn kéo Tô Tinh chôn cùng. Đáng tiếc Tô Tinh vốn đang làm tốt nhiệm vụ quan sát và đề phòng lão thì sao có thể để lão thỏa mãn nguyện vọng được.

Tô Tinh đưa mắt nhìn Thiên Lô Địa Hỏa kiếm, bởi vì mất đi pháp lực duy trì, Thiên Lô Địa Hỏa kiếm đã biến thành một thanh kiếm gỗ màu đỏ bình thường. Hắn cũng chẳng thèm xem kỹ, thu luôn vào túi Tinh Giới cùng với mấy món đồ cướp được từ Văn Hoà trưởng lão trước đó, ánh mắt lại đánh giá

chung quanh một vòng, phát hiện thiếu chủ của Thiên Địa tinh không xuất hiện.

- Lư Đường muội muội, không ngờ lại có thể gặp được người ở nơi này, thật sự là may mắn.

Ngô Tâm Giải khẽ cười, thu hồi khoá đồng.

Giải quyết được Tu trưởng lão không có nghĩa là mọi việc đã chấm dứt, Lâm Anh Mi nắm chặt song thương, mắt nhìn chăm chăm Lư Thanh Nhi không dời đi nơi khác, nếu nàng ta có gì dị thường, Lãnh Nguyệt thương sẽ phóng ra không chút do dự.

Xích Phát Quỷ chuyển động Chích Luyện Cửu Ngục đao, mấy cái vòng trên thân đao đập vào nhau, tiếng ma sát phát ra lạnh lẽo.

Nụ cười của Ngô Tâm Giải liền biến mất rất nhanh, nàng cũng nhìn ra hai người này đều không bình thường:

- Hai vị muội muội, không phải các người muốn quyết đấu ở trong này đấy chứ?

Lư Thanh Nhi liếc mắt nhìn chăm chọc Ngô Tâm Giải một cái rồi nhìn lại Lâm Anh Mi:

- Lâm Xung, vừa rồi liên thủ chỉ là vì ta cảm thấy chán ghét cái thằng già kia, nhưng người đừng cho là ta đã hóa giải mọi việc trong hoà bình.

- Cũng đúng như mong muốn của tại hạ.

Lâm Anh Mi không hề bận tâm nói.

- Các người đến chết còn cố mạnh miệng?

Tuân Hoặc xuất hiện, hần mặc một kiện thái tử trường bào, trong tay cầm một lá bùa, có lẽ thời gian gần biến mất là để tìm cách đối phó Tô Tinh và Lâm Anh Mi, xem ra cũng thu được không ít mấy thứ gì đó hay ho của thằng ôn Câu Chi, thảo nào giờ gần lại tự đắc như thế, thần thái thoải mái như là đã nắm chắc thắng lợi trong tay vậy.

- Giờ đây tinh lực của các người còn không bằng đám Tinh giả sơ kỳ, đấu cùng chúng ta ra sao đây?

Bọn họ cũng nhìn ra tinh lực của Lâm Anh Mi đã suy yếu nhiều, còn Tô Tinh thì càng không cần phải nói, trải qua hai tràng ác chiến cùng tu sĩ Tinh Vân tu sĩ, có thể kiên trì không ngã đã xem như tốt lắm rồi.

- Chẳng lẽ không thể đợi đến khi lên Nữ Lương Sơn mới quyết đấu được hay sao?

Ngô Tâm Giải nhún mày.

- Cơ hội tốt như vậy sao chúng ta có thể bỏ qua được. Thanh Nhi, giết!

Tuân Hoặc quát, đồng thời tung ra cả chục lá bùa. Hơn mười lá bùa hóa thành tấm lưới ánh sáng, đây chính là "Kết thiên chu vòng phù", mục tiêu không phải Tô Tinh, mà là Ngô Tâm Giải. Xem ra Ngô Tâm Giải là một chướng ngại, đầu tiên gần muốn khiến nàng không thể nhúng tay.

Về phần Tô Tinh và Lâm Anh Mi đã như nỏ mạnh hết đà, Tuân Hoặc căn bản là khinh thường không để ý.

Lư Thanh Nhi yêu kiều quát một tiếng, Chích Luyện Cửu Ngục đao hóa diễm trùng trùng, tầng tầng lớp lớp, chiêu thứ nhất đã xuất ra Hoàng giai đao pháp không hề giữ lại.

Cửu Liên Hoàn Địa Hỏa Quỷ Trảm! !

Lửa cháy ngập trời cũng không chút kém cạnh so với "Thiên Lôi Địa Hỏa" trước đó. Trường thương của Lâm Anh Mi toả ra một mảng ánh sáng lạnh lẽo, dùng chút tinh lực cuối cùng miễn cưỡng đỡ lên, Lư Thanh Nhi xem chuẩn cơ hội, Chích Luyện Cửu Ngục đao bổ vào đầu nàng, một mảng lửa đỏ bùng quét về phía Lâm Anh Mi, không cho nàng một con đường sống. Hai tay của Lâm Anh Mi cũng phải nắm chặt thương toàn lực ngăn lại, có điều hành động này cũng không làm cho đao thế cường ngạnh kia sinh ra chút trì trệ nào.

Lư Thanh Nhi hét to, lực lượng chợt tăng lên gấp bội.

Lâm Anh Mi cảm thấy cổ tay nặng nề, bộ pháp của nàng đã bắt đầu dao động, ngẩng lên nhìn liền thấy một đao của Lư Thanh Nhi đang chém về phía cổ mình.

Tác dụng phụ của Kim Đan đã bắt đầu phát tác, nàng cảm thấy thân thể dần mệt mỏi, chỉ có thể tránh né, tạo ra khoảng cách.

Nhưng đao phong lạnh lùng của Lư Thanh Nhi vẫn để lại trên người Lâm Anh Mi một miệng vết thương sâu đến tận xương cốt.

Thừa dịp Lâm Anh Mi cử động khó khăn, Lư Thanh Nhi không cần nghĩ ngợi liền xông lên phía trước, Chích Luyện Cửu Ngục đao thấy máu mà đến.

Đoàng!!!

Âm thanh thanh thúy từ bên cạnh truyền đến.

Một vệt sáng bạc xẹt qua ngăn cách Lưu Thanh Nhi đang tiếp cận Lâm Anh Mi, khiến nàng ta bất ngờ không kịp phòng bị, ngoái đầu lại liền thấy kẻ nổ súng đứng là Tô Tinh.

- Thanh Nhi, giao hân cho ta!

Tuân Hoắc cười lãnh khốc, hơn mười thanh kim kiếm bắn ra.

Lưu Thanh Nhi hồ hững, lại dùng Chích Luyện Cửu Ngục đao chém tới Lâm Anh Mi, trường thương cùng đại đao va chạm đối kháng, lực lượng công kích của Lưu Thanh Nhi càng lúc càng lớn, ngược lại, Lâm Anh Mi bắt đầu chậm chạp dần.

Sức chống đỡ dần trở nên miễn cưỡng. Tô Tinh đưa mắt nhìn mà đáy lòng rất lo lắng.

- Tuân Hoắc, ngươi là thằng ngu, lần trước tha cho cái mạng chó của ngươi mà ngươi còn chưa sáng mắt ra à? Lẽ nào chút bổn sự của ngươi không bị suy giảm khi cùng nàng ta ký khế ước sao?

- Ngươi nói lại chính ngươi đi!

Tuân Hoắc oán hận nói:

- Lần trước là ngươi gặp may mắn, lần này ta sẽ không cho ngươi cơ hội.

Chỉ thấy Tuân Hoắc vỗ túi tiền, một vật màu hồng từ trong túi bay ra.

Vật đó đột ngột tăng tốc độ giữa không trung rồi phóng tới Tô Tinh.

Tô Tinh chờ đợi chính là cơ hội này, thân hình hắn nhoáng lên một cái, sử dụng Lạn Vĩ Độn pháp, tan biến ngay trước mắt Tuân Hoắc.

Tuân Hoắc nào biết mấy ngày nay Tô Tinh đã học xong kỳ môn độn pháp cao cường đến mức này, còn tưởng rằng Pháp Khí "Ma hỏa hương mật" của mình đã bắt được Tô Tinh.

Chính khi gã đang đắc ý, đột nhiên trong mắt xuất hiện một luồng sáng bạc lạnh lạnh.

Khuôn mặt Tuân Hoắc nhất thời trắng bệch.

Đây là có chuyện gì?

- Một viên đạn cuối cùng tặng cho ngươi.

Tuyên ngôn vô tình, lạnh như băng vang lên.

Âm thanh như tiếng đàn đứt dây vang lên trong bóng tối.

Có người gào thét.

Bạn đang đọc truyện *108 Tình Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Thiên Di tình ngã xuống

Dịch: votinh

Biên tập: Tiểu Ngạo Nhân

Tuân Hoắc đã sớm kiêng kỵ "Pháp khí" quái dị của Tô Tinh, thế nhưng như thế nào cũng không dự đoán được Tô Tinh còn có thêm độn pháp quái dị không kém, đợi đến khi gã phát giác, Tô Tinh đã xuất hiện phía sau gã, hòng Ngân kiếm chĩa lên đầu Tuân Hoắc, lập tức nã đạn.

Nếu đổi lại là pháp khí, tinh lực hộ thân của Tuân Hoắc có thừa khả năng giữ mạng, có điều sức lực của Tô Tinh chưa từng xuất hiện ở Lương Sơn đại lục, viên đạn ra khỏi nòng là đã có động năng cực lớn, cộng thêm tinh lực nhồi vào thì có thể so với pháp khí cấp Tinh Vân, hơn nữa lại bắn ở khoảng cách gần như vậy, cho dù là Tinh Vân sơ kỳ cũng không chắc là sẽ chịu được, khỏi cần nói tới Tuân Hoắc mới là Tinh Trần hậu kỳ.

Ô hô ai tai một tiếng, viên đạn màu bạc xuyên qua đầu Tuân Hoặc, phá huỷ não sọ, khiến chúng trào ra từ khoé mắt gã (>.< kinh dị).

Từ lúc sống đến khi chết, trên mặt gã đều chỉ có một biểu tình, đó là nỗi khiếp sợ không thể tưởng tượng. Tuân Hoặc ngã xuống, hơi đoạn khí tuyệt.

Bên kia, Xích Phát Quỷ Lưu Thanh Nhi lấy khí thể dồi non lấp biển, Chích Luyện Cửu Ngục đao vượt mọi cản trở, đánh cho Lâm Anh Mi phải liên tục lui về phía sau, khó có thể chống đỡ, giờ đây Thiên Hùng tinh chỉ dựa vào trực giác của bản thân để gắng gượng trụ vững trước công kích điên cuồng của Lưu Thanh Nhi, ngọn lửa chấp chôn trên thân đao khiến Lâm Anh Mi không ngừng xuất hiện thương thế.

- Lâm Xung, chẳng lẽ ngươi không xuất ra Hoàng giai thương pháp của ngươi sao?

Lưu Thanh Nhi khẽ kêu một tiếng, Chích Luyện Cửu Ngục đao quét ngang, lửa đỏ lượn lờ, hóa thành một tia máu.

Lâm Anh Mi rên lên, trực tiếp trúng chiêu.

- Đừng có nói là ngươi căn bản không lĩnh ngộ được đây chứ!

Thiên Dị tinh cười lạnh, lưỡi đao biến thành một mảng đỏ tươi, mơ hồ lộ ra sắc tối.

- Vậy để muội muội đưa ngươi đi Nữ Lương Sơn.

Khí thể to lớn, đao phong giương lên.

Lâm Anh Mi lao đảo lui về phía sau, lộ ra sơ hở.

Lưu Thanh Nhi không chút do dự chém xuống một đao, đúng lúc này, toàn thân nàng ta như là bị giữ lại, một loại cảm nhận sâu sắc như hồn phách bị rút ra, khí nóng dâng lên cổ họng, vận lực phun mạnh ra một ngụm máu.

- Thiếu chủ?!!

Lưu Thanh Nhi hoảng sợ, gian nan ngoái đầu lại vừa lúc nhìn thấy cảnh Tô Tinh xử bắn Tuân Hoặc.

Tâm thần nhất thời vỡ nát!

Tinh thiếu nữ cùng Hằng Tinh giả có phúc cùng hưởng, có họa cùng chịu, cho dù sau khi ký khế ước Tinh Tướng có bất mãn hay căm ghét thiếu chủ mình đến thế nào, thời điểm chiến đấu cũng đều phải hết sức hợp tác với chủ nhân mình. Lưu Thanh Nhi tính rằng thiếu chủ mình vốn có tu vi cao hơn Tô Tinh nhiều, hơn nữa đối phương vừa trải qua ác chiến, tinh lực rõ ràng đã cạn kiệt, nàng ta liền cảm thấy tuy thiếu chủ khiến nàng thất vọng, nhưng ít ra cũng có thể giúp được nàng xử lý Lâm Xung. Căn bản không nghĩ đến trước sau mới có mấy phút đồng hồ ngắn ngủi, Tuân Hoặc đã bị xử lý.

Khế chủ vừa chết, nguyên khí Lưu Thanh Nhi đại thương, nội tâm kinh hãi muốn nhanh chóng dùng một đao kết liễu Lâm Xung rồi nói sau, có điều nếu đối làm địch nhân khác thì có lẽ còn có cơ hội, thế nhưng đối thủ của nàng ta là Lâm Xung, Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung, một mảnh tướng không sai vào đâu được.

Khi khế ước vừa đứt, một thoáng thất thần của Lưu Thanh Nhi đã lộ ra sơ hở trí mạng, Lâm Anh Mi không cần nghĩ ngợi, hoàn toàn dựa vào bản năng của thân thể, gót sen dẫn bước, thân thể phóng đi.

Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương vẽ ra một dải màu bạc kinh diễm, Lưu Thanh Nhi kinh hãi hạ cầm Chích Luyện Cửu Ngục đao giờ ngang.

Hàn quang màu bạc cùng lửa khói thiêu đốt lần lượt thay đổi, thời gian giống như ngừng lại.

Lưu Thanh Nhi mở to mắt, nhìn mũi thương lạnh như băng xuyên thấu qua phòng thủ của Chích Luyện Cửu Ngục đao mà đâm xuyên qua trái tim của nàng ta.

- Lâm Xung, thật sự là ghen tị với ngươi khi ngươi có thiếu chủ như vậy!

Lưu Thanh Nhi nắm lấy ngọn thương, lộ ra biểu tình đồ kỵ, hoá diễm trên Chích Luyện Cửu Ngục đao bắt đầu tắt dần.

- Phụng dưỡng hần cho tốt vào!

- Tại hạ tự biết!

Lâm Anh Mi đang nửa ngồi dưới đất ngẩng đầu nhìn Lưu Thanh Nhi.

- Hừ, nhưng mà ngươi còn không học được Hoàng giai thương pháp, thực là quá thất bại.

Lưu Thanh Nhi bỗng nhiên kêu to, giờ Chích Luyện Cửu Ngục đao.

Lâm Anh Mi quỳ một gối xuống đất, rồi đột nhiên rút trường thương ra, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương ném máu tươi của Thiên Dị tinh, hàn quang càng

đậm hơn.

Lưu Thanh Nhi bị rút ra tất cả khí lực, ánh mắt ngơ ngác không biết là nhìn Tuân Hoắc hay là Tô Tinh, cuối cùng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, thân thể hóa thành hỏa tinh, tiêu tan nơi trần thế.

Trên bầu trời, một viên xích tinh liên phát quang mang chiếu sáng cả mặt đất như ban ngày, màu đỏ chiếu thẳng đến Tô Tinh rồi nhập vào, tinh thần màu lam còn sót lại tựa như mất đi chống đỡ, tạo ra một đường cong duyên dáng rồi bay xẹt tới kinh thiên chi trụ phương xa —— Nữ Lương Sơn!

Thiên Di tinh ngã xuống.

Khi hào quang màu đỏ tiến vào trong võ thể Tô Tinh, toàn thân hắn tựa như có lửa, một cỗ tinh lực hùng hậu bành trướng khiến hắn khó chịu không thôi, loại cảm giác này so với lúc tu luyện Luyện Võ Độn còn khổ hơn nhiều.

Bình mã cảm giáo mặc đột nhiên xuất hiện nơi đầu phố, rầm rập tiến tới.

Tinh giả đầu pháp trong Hùng Quan thành khiến thành bị phá hủy vô cùng thâm trọng, ngoại thành cơ hồ bị san thành bình địa, mà Hoàng tử phủ đã bị lửa thiêu cháy bùng bùng.

- Báo thù cho hoàng tử!

- Bất thích khách!

Hơn một ngàn quan binh phát ra thanh âm đinh tai nhức óc từ bốn phương tám hướng bức lại.

- Chúng ta đi mau!

Ngô Tâm Giải vừa nói vừa đỡ Tô Tinh.

Lâm Anh Mi gật đầu, hai tay nắm thương, ngưng tụ chút tinh lực cuối cùng, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương bị nàng chém xuống thật mạnh.

- Ầm ầm..

Mặt đất bị chém thành một rãnh sâu hơn mười mét cản trở đường đi của đám quan binh.

Ba người lập tức lui lại.

.....

Trong một sơn động cách Hùng Quan thành hơn mười dặm.

Tô Tinh ngồi xếp bằng nhập định, điều chỉnh dung hợp cỗ tinh lực vừa nhập vào, khiến cỗ tinh lực cuồng bạo này đi tới kỳ kinh bát mạch, tinh lực trong cơ thể cũng hùng hậu thêm một phần, đã nóng lại càng thêm nóng. Tô Tinh đã đổ mồ hôi đầm đìa, cổ chịu cảnh bị nướng, tay vận chỉ quyết, bỗng nhiên hơn mười luồng sáng đỏ rực bay ra từ đầu ngón tay rồi ngưng tụ ở trước mắt hắn, chậm rãi tụ hợp, sau khi ánh lửa rút đi, một thanh quý đao lạnh lẽo liên lạc lưng phía trước.

Chích Luyện Cửu Ngục đao!

Tô Tinh đem một chút thần niệm xuất ra, Chích Luyện Cửu Ngục đao phát ra tiếng động thanh thúy, mấy cái vòng nhỏ lay động, bay lượn một chút rồi bay vào trong túi Tinh Giới.

Ngô Tâm Giải nhìn thấy hết thấy, nhin không được than nhỏ:

- Thiên Di tinh thật sự là tự làm vậy không thể sống mà.

Tô Tinh im lặng.

Trải qua một trận chiến này, ba người cũng sức cùng lực kiệt, hơn nữa sau khi tinh lực suy kiệt Lâm Anh Mi lại ăn vào một viên "Toái tinh Kim Đan", hiện tại đã suy yếu không chịu nổi, tựa vào vách đá không còn chút khí lực nào, nhìn thấy Tô Tinh không có trở ngại gì mới chậm rãi nhắm mắt lại nghỉ ngơi lấy sức.

Tuy rằng khổ chiến một hồi, nhưng thu hoạch cũng to lớn dị thường.

Túi Tinh Giới có thể cất chứa trăm vật phẩm cùng lúc mà Tô Tinh vẫn mong muốn hiện giờ có tận ba cái, pháp khí cấp Tinh Vân của Tầm Thiên đạo trường "Phước long trần", "Lôi minh kiếm" của Văn Hoà, "Thiên Lôi Địa Hóa kiếm" của Tu trưởng lão cùng "Ma hỏa hương lạt" của Tuân Hoắc, rồi thì đan dược, dược liệu, tinh thạch, bùa chú rực rỡ muôn màu.

Nhưng mà bất ngờ nhất phải kể tới Thiên mệnh chi võ "Chích Luyện Cửu Ngục đao" có thể so sánh với Tinh bảo của Thiên Di tinh Lưu Thanh Nhi. Ngô Tâm Giải nói, sau khi Tinh Tướng ngã xuống, Thiên mệnh vũ khí liền thuộc về người thắng, chỉ cần không ngừng luyện hóa Chích Luyện Cửu Ngục đao,

ngày sau chính mình cũng có thể sử dụng đao pháp của Thiên Dị tinh.

May mắn là Lưu Thanh Nhi đã lĩnh hội Hoàng giai đao pháp, cho nên Tô Tinh cũng có thể trực tiếp bắt đầu, nhưng thật ra muốn lĩnh hội được đao pháp phải cần "Xích tâm quỷ hỏa" để luyện hóa Chích Luyện Cửu Ngục đao, xem ra còn phải hao phí không ít công phu nữa.

- Ngô Tâm Giải, ngươi muốn cái gì cứ việc đem đi đi, nơi này có một phần công lai của ngươi.

Tô Tinh mặt không chút thay đổi nhìn Thiên Cơ tinh:

- Tuy rằng ngươi bày mưu, cuối cùng xem ra lại giúp ta một phần, chúng ta đã thanh toán hết nợ nần, từ nay về sau không liên quan gì nữa.

- Nếu bây giờ ngươi muốn đại chiến một hồi, ta cũng sẵn sàng phụng bồi!

Tô Tinh trầm giọng.

Nghe lời nói vô tình của hắn, Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải liền không cam lòng cắn môi, đôi mắt trở nên u oán.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Song mỹ phụng chủ

Ngô Tâm Giải đang muốn mở miệng, đột nhiên Lâm Anh Mi ngã xuống nằm trên mặt đất.

Tô Tinh cũng không kịp quản chuyện của nàng, vội vàng chạy đến bên cạnh Lâm Anh Mi kiểm tra thân thể của nàng, không ngờ suy yếu vượt qua tưởng tượng.

- Đây là chuyện gì?

Hắn kinh ngạc hỏi Ngô Tâm Giải.

Thiên Cơ tinh nhíu mày giải thích:

- Đại khái là "Toái tinh Kim Đan" phát sinh tác dụng.

- Rút cục là ngươi đã cho Anh Mi ăn cái gì?

Toái tinh Kim Đan? Nghe cái tên này, hắn có dự cảm không lành.

"Toái tinh Kim Đan" được coi như là một loại bí dược ở Lương Sơn đại lục. Nó có thể cung cấp thêm tinh lực cho tinh giả, loại tinh lực thêm vào này không phải chỉ đơn giản là khôi phục tinh lực. Nó tăng trạng thái cơ thể lên tới đỉnh điểm, có thể ngăn một đòn trí mạng của Tinh Vương. Đương nhiên là cũng có tác dụng phụ, tuy rằng không đến mức kinh mạch đứt đoạn giống như mấy lời khoa trương của Ngô Tâm Giải, nhưng thể lực cũng cạn kiệt khiến đương sự suy yếu một thời gian.

- Công tử không cần sốt ruột, đưa Anh Mi vào trong tinh thai nghỉ ngơi lấy lại sức hơn mười ngày là có thể khôi phục lại.

Ngô Tâm Giải an ủi.

- Tinh thai ở đâu?

Tô Tinh nhíu mày.

Ngô Tâm Giải sững sốt, trừng mắt nhìn rồi cười hi hi:

- Công tử, chẳng lẽ ngay cả cái này Anh Mi cũng không nói cho huynh sao?

Tô Tinh lắc đầu.

- Thật đúng là tác phong của Thiên Hùng tinh.

Ngô Tâm Giải che miệng cười duyên.

Hoá ra cái "Tinh thai" này là do Hàng Tinh giả cùng Tinh thiếu nữ ký khế ước, tình hình đặc biệt lúc ấy sinh ra một loại không gian "Tinh Giới". Loại không gian này lấy tinh phù của hai bên làm chìa khoá. Tinh Tướng đã ký khế ước sẽ ký sinh bên trong Tinh thai để tu dưỡng điều tức, bởi vì Tinh Tướng không thể tu luyện tinh lực, mà ở trong Tinh thai có thể chia sẻ tinh lực với khế chủ và bắt đầu tăng trưởng, đây cũng là một trong số các nguyên nhân Tinh Tướng ký khế ước với Hàng Tinh giả.

Chỉ có làm như vậy, tinh lực mới có thể cung cấp cho Thiên Tinh Tướng siêu việt được.

- Còn có cái này nữa à?

Tô Tinh cứng họng.

Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải lại cảm thấy đây là đương nhiên:

- Rất bình thường mà, ký khế ước Đẩu Tinh chẳng những đồng nghĩa với việc đối địch với các Tinh Tướng khác, hơn nữa cho dù là tu sĩ cũng địch nhân lớn, tướng tinh nấp trong Tinh thai có thể che mắt người khác, ẩn giấu tung tích. Nếu không, còn chưa tới Nữ Lương Sơn đã chết hơn trăm lần rồi.

Hắn cảm thấy cũng đúng, nếu cứ để Tinh Tướng quang minh chính đại đi theo bên cạnh, những người có chút nhãn lực có thể nhìn ra thân phận, đến lúc đó Hàng Tinh giả chết cũng không đủ. Nhưng mà đối với Lâm Xung mà nói, ẩn thân trong Tinh thai có lẽ là một sự khuất nhục.

Tiếp theo, Ngô Tâm Giải liền nói cho Tô Tinh phương pháp để mở Tinh thai.

Kỳ thật cũng rất đơn giản, hắn lấy tay chỉ vào trán Lâm Anh Mi, tinh phù trên trán thiếu nữ lại bắt đầu sáng lên, Lâm Anh Mi khẽ mở mắt.

- Anh Mi, vì sức khỏe, nàng hãy tạm thời vào trong Tinh thai tu dưỡng một thời gian.

Tô Tinh đưa ra mệnh lệnh.

Lâm Anh Mi khẽ "ừm" một tiếng, lại nhắm mắt lại.

Tinh phù của hai người bắt đầu chiếu rọi vào nhau. Trong giây lát đó, thân ảnh Lâm Anh Mi giống như là một ảo ảnh rồi dần biến mất tại hư không.

Tô Tinh cảm thấy linh hồn có chút khác thường, ý thức tựa hồ nhiều ra một chút.

- Có điều nữa là Anh Mi suy yếu như vậy sẽ không chịu nổi vết thương thương, nếu công tử muốn nàng nhanh chóng khôi phục, Tâm Giải có một bằng hữu là thần y, có lẽ có phương pháp, Tâm Giải có thể mang công tử đi.

Ngô Tâm Giải ám muội nói.

Tô Tinh làm sao không nghe ra ngụ ý của nàng.

- Thực cảm tạ người giúp ta nhiều như vậy, nhưng mà chúng ta mỗi người đi một ngã là hơn.

Thái độ hắn vô cùng kiên quyết. Nàng bày kế hãm hại người của hắn, cho dù cuối cùng đã chuộc lại chút sai lầm, Tô Tinh cũng không thay đổi chủ ý. Có trời mới biết Thiên Cơ tinh tức trí đa mưu này sẽ đùa giỡn như nào nữa.

- Vì sao?

Ngô Tâm Giải khó hiểu.

- Người nói xem là vì sao?

Tô Tinh hỏi lại.

Nghĩ đến khi gặp nhau tại Hùng Quan thành, Ngô Tâm Giải khẽ thở dài,

- Cho dù Tâm Giải có thể đưa cho công tử tâm pháp cao cấp nhất, bùa chú cường đại nhất, Pháp Khí tốt nhất, công tử cũng sẽ không động tâm phải không?

Tô Tinh không trả lời, biểu tình như đồng ý lời của nàng.

- Tốt lắm, Tâm Giải chỉ có một yêu cầu cuối cùng...

Ngô Tâm Giải cắn môi, dường như nàng chưa từ bỏ ý định.

- Yêu cầu gì?

Ngô Tâm Giải đến gần, chớp mũi xinh xắn thiếu chút nữa dán sát mặt Tô Tinh, hương hải đường thoang thoảng đưa vào mũi.

- Nếu công tử có thể ký khế ước với hai Tinh Tướng, công tử nguyện ý ký khế ước với Tâm Giải không?

Tô Tinh gật đầu, trước tiên không nói nàng là Thiên Cơ tinh, chỉ bằng mấy ngày nay nàng chăm sóc hắn, hắn đã sinh lòng hảo cảm.

Ngô Tâm Giải khẽ cười, đột nhiên nhắm mắt lại, kiễng chân hôn lên môi Tô Tinh, giống như là một luồng hỏa diễm sáng ngời khiến cả người hắn run lên.

Mùi hương thiếu nữ vương vấn, lan hương xạ phé, mạnh mẽ dạt dào. Tô Tinh cảm thấy toàn thân không chịu nổi, một loại cảm giác hấp dẫn quen thuộc tràn ra từ trong cơ thể, tràn phát ra hào quang, chỉ khác một điều là, không có cảm giác nóng rực, ngược lại giống như là dòng nước ôn nhu khẽ trôi.

Ngô Tâm Giải mở mắt, cặp mắt to trong suốt như pha lê lộ ra tia kinh ngạc cùng hưng phấn. Nụ hôn của Thiên Cơ tinh hôn càng thêm nóng bỏng và triền miên.

Mấy chục giây ngắn ngủi còn dài hơn một thế kỷ.

Tô Tinh nuốt nước miếng, nhìn Ngô Tâm Giải lại có chút giật mình. Vầng trán kia đã được khắc một dấu ấn sáng chói hoa lệ.

Thiếu nữ so với hắn còn giật mình nhiều hơn, nàng nhảy nhót tung bồng, rất giống một đứa nhỏ.

- Rốt cuộc là làm sao vậy?

Hắn còn có chút khó tin.

Ngô Tâm Giải bình tĩnh trở lại, yêu mị liếm liếm môi:

- Thiếu chủ, về sau Tâm Giải có thể "Làm ngra" cho chàng...

- Thật sự đã ký khế ước Đẩu Tinh sao?

Tô Tinh vuốt trán, hắn cũng không cảm thấy khế ước của hắn với Lâm Anh Mi bị gián đoạn. Nói cách khác...

- Chúc mừng thiếu chủ trái tim phải đập.

Ngô Tâm Giải ngưng ngưng đỏ mặt.

Tô Tinh thường nghĩ khế ước Đẩu Tinh chỉ có thể ký một lần, không nghĩ tới còn có thể ký với người thứ hai. Có điều, thiết nghĩ đây cũng không phải chuyện gì xấu, từ đáy lòng, hắn cũng không muốn đối địch với Tâm Giải.

Cũng không tưởng được sau khi Ngô Tâm Giải ký khế ước liền mất luôn dáng vẻ ủ rũ, trông thật khoái trá, dường như đem tất cả những gì ở trong túi Tinh Giới lôi ra hết, tựa như sắp chuyển nhà vậy. Trừ bản "Tâm Như Minh Kính Cực Chân Tâm Pháp", còn có một quyển "Tam Thập Lục Lộ Ân Tinh Pháp" chuyên về ấn dấu tinh lực pháp thuật, bởi vì không có biện pháp tu luyện cho nên nàng đưa toàn bộ cho Tô Tinh. Ngoài ra nàng còn có mấy trăm lá bùa sơ cấp, mấy chục lá bùa trung cấp cùng một lá bùa cao cấp.

Thêm vào đó là tinh thạch linh ngọc cũng không phải ít.

Nhìn vào mấy cái "Tiên hóa phù", "Phong sát phù", "Dẫn lôi phù", "Độn địa thần phù"... thậm chí lá bùa khủng bố "Thiên kiếp phù", đầu Tô Tinh đỏ đầy mồ hôi. Nếu vừa rồi thật sự động thủ với nàng, đồng bùa này đủ để khiến hắn lãnh đủ. Bởi vì Tinh Tướng không thể sử dụng Pháp khí, đồng bùa này là thủ đoạn giữ mạng của Ngô Tâm Giải, Tô Tinh cũng không muốn lấy của nàng.

Nhưng mà thật không hổ là Thiên Tinh Tướng xếp vị trí thứ ba, cũng không biết làm sao mà nàng lại có nhiều thứ tốt như vậy. Đối với việc này, Thiên Cơ tinh giải thích là: nàng không có vũ lực siêu nhiên, cũng không có pháp thuật cường đại, vì suy nghĩ cho thiếu chủ sau này tự nhiên là chuẩn bị tốt một phen, dù sao nàng là Thiên Cơ tinh Trí Đa Tinh Ngô Dụng, gả cho thiếu chủ cũng không thể keo kiệt được.

Ký khế ước xong, Tô Tinh lại nghĩ tới vị bằng hữu thần y mà Ngô Tâm Giải đã nhắc tới:

- Bằng hữu kia của nàng thật sự có thể chữa khỏi cho Lâm Anh Mi sao?

- Đương nhiên.

Ngô Tâm Giải cười hắc hắc:

- "Toái tinh Kim Đan" chính là do nàng ta điều chế mà.

- Lợi hại như vậy sao? Nàng ta cũng là Tinh Tướng à?

- Đúng! Là "Địa Linh Tinh" Thần Y An Đạo Toàn!!!

Ngô Tâm Giải từng mắt nhìn hấn như cảnh cáo.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Địa Linh Tinh An Tổ Vấn

Dịch: hantientuyet

Biên tập: Tiểu Ngạo Nhân

Ba tháng sau.

Trên con sông chảy bên ngoài Thiên Thủy thành ở Dạng Ba quốc, một con đò chậm rãi đi đến bến.

Một gã trẻ tuổi mặc trường bào thanh lịch đứng ở mũi đò nhìn lâu các nôi tiếp nhau trên thành rồi lẩm bẩm:

- Đây là Thiên Thủy thành sao?

Sau khi nghe hấn nói vậy, ngư dân lái đò liền cười ha ha:

- Vị khách quan này đến rất đúng thời điểm đó! Thiên Thủy thành gần đây đang muốn tổ chức Thủy Bộ Pháp Hội, khách quan may ra có thể xem được.

- Ông có thể giới thiệu sơ qua về cái Thủy Bộ Pháp Hội này hay không?

Người trẻ tuổi tò mò hỏi.

Lão ngư dân cũng giải thích:

- Thủy Bộ Pháp Hội này là sự kiện trọng đại của Dạng Ba quốc, cứ năm mươi năm lại tổ chức một lần. Bệ hạ sẽ triệu tập kỳ nhân dị sĩ khắp thiên hạ, cùng cầu phúc ở Long Quý Thai cho mưa thuận gió hoà, quốc thái dân an. Nghe nói nếu trời cao nghe được lời cầu phúc sẽ đánh xuống một luồng thủy lôi bất khả tư nghị, đáp lại yêu cầu của bệ hạ...

- Hừ, ngu ngốc quá, ngay cả Quý Thủy Thần Lôi cũng không biết.

Ngay lúc hấn đang nghe đến xuất thần, bên cạnh đột nhiên truyền đến một thanh âm ngạo mạn.

Theo bản năng, người thanh niên nhìn thoáng qua. Đối phương cũng là một thanh niên chừng hai tư, hai lăm tuổi, trường bào trắng tinh, bộ dáng như thư sinh, tựa hồ biết một chút tin tức về Thủy bộ pháp hội. Gã nghe ngư dân nói xong liền khinh miệt hừ một tiếng.

- Quý Thủy Thần Lôi? Ta từng nghe qua Quý Thủy Tông, không biết hai cái này có quan hệ gì?

Lão ngư dân ngượng ngừng hỏi.

Thanh niên lãnh đạm, cũng không thèm để ý tới, chờ khi thuyền cập bờ thì ngạo mạn thông dong bước đi.

Thanh niên trẻ tuổi mặc trường bào thanh lịch cũng xuống thuyền, liếc mắt nhìn qua thanh niên kia rồi suy nghĩ một chút.

- Công tử có muốn hỏi thăm một chút về Quý Thủy Thần Lôi này hay không?

Trong đầu hấn truyền đến thanh âm cùng một tiếng cười khê.

- Nghe qua có mùi nguy hiểm. Quên đi, trước hết cứ tìm vị bằng hữu Địa Linh Tinh mà nàng nói đã!

Thanh niên lắc đầu đáp.

Hấn chính là Tô Tinh.

Liên tục trôi non lợi suốt ba tháng cuối cùng mới từ Thiên Thừa quốc đi tới Dạng Ba quốc.

Thiên Thủy thành thủ đô của Dạng Ba quốc, so ra còn tráng lệ hơn Hùng Quan thành vài phần. Nhìn sơ sơ ở thành này cũng đã thấy vài đình đài cao ngất ngưỡng, ngay cả Tinh giả cũng như vậy, vừa tiến vào cửa chính, Tô Tinh đã cảm ứng được ít nhất cũng có hơn ba mươi tên Tinh giả.

Kiên Khang Thảo Đường!

Tô Tinh ngẩng đầu nhìn biển hiệu. Biển này viết theo lối chữ thảo, cứng cáp hữu lực.

Đúng là nơi này rồi!!!

- Khách quan, xin hỏi là đến xem bệnh hay bốc thuốc?

Tiểu nhị của thảo đường tươi cười đón chào.

- Ta muốn tìm chương quây của các người.

Tô Tinh nói.

- Không biết khách quan tên gì?

- Cứ nói là Tâm Giải đến tìm nàng.

- Xin ngài chờ một chút!

Tô Tinh nhàn nhã ngồi tựa lưng trên dài ghế, đánh giá thảo đường này một phen: sạch sẽ, sáng bóng, trong không khí có hương thảo được thoang thoảng. Một tiểu nhị bốc thuốc cùng một đại phu xem bệnh chiếu cổ bệnh nhân đầu vào đây, thoạt nhìn rất là gọn gàng ngăn nắp. Nếu không phải Ngô Tâm Giải nói chủ nhân nơi này là Địa Linh Tinh Thần Y An Đạo Toàn, xếp thứ năm mươi sáu tại nương sơn, Tô Tinh còn không tin nổi.

Lát sau, tiểu nhị liền đi ra:

- Khách quan, mời vào trong!

Tô Tinh được đưa vào một gian phòng phía sau.

- Chương quây đang luyện dược, mong khách quan chờ đợi!

Đợi cho tiểu nhị rời đi, một đạo ảo ảnh rời khỏi người Tô Tinh, một thiếu nữ xinh đẹp xuất hiện.

- Ở trong Tinh thai thật sự là nhàm chán đến chết mà.

Ngô Tâm Giải vỗ vỗ mặt.

Tô Tinh liếc nhìn nàng một cái:

- Không phải chính nàng muốn vào Tinh thai sao?

- Công tử, cái này là do không có biện pháp khác mà.

Ngô Tâm Giải ủy khuất nói:

- Nơi này cũng không hềo lạnh như Tổng gia thôn. Có rất nhiều Tinh giả lui tới, nếu thiếp ở cùng một chỗ với công tử, nếu như khiến đám Tinh giả nổi lên tư tâm sẽ mang đến phiền toái cho công tử.

Biết sự chu đáo của nàng với mình, Tô Tinh cũng liền cười cười. Có điều khi nhắc đến Tổng gia thôn, hắn liền nhớ tới một sự kiện.

- Nếu tên thật của nàng là Ngô Tâm Giải, vậy sao lại là người của Tổng gia thôn?

- A, cái này hả?

Ngô Tâm Giải đảo tròn mắt, cười giảo hoạt:

- Đó là bởi vì Tổng gia thôn cho thiếp là người nhà của công tử đó ~~

Tô Tinh sùng sốt, lập tức liền hiểu được ý của nàng. Ngô Tâm Giải tự xưng là người nhà của hắn với Tổng gia thôn, lại ở trước mặt hắn tự xưng là người của Tổng gia thôn nhân, khiến hai bên đều nhầm lẫn. Quả là một màn "Lợi dụng tin tức không có ai đối chứng" kinh điển! Tô Tinh thật sự rất bội phục tâm tư của Thiên Cơ tinh.

Nhàn rồi không có việc gì làm, Tô Tinh đi đến giá sách. Trên giá chất rất nhiều bộ sách về thảo dược cùng đan thuật ở Lương Sơn đại lục. Tô Tinh cũng biết chút ít, vì thế cảm thấy hứng thú liền cầm một quyển "Giải Tinh Vi Luận" lật lên xem.

Đang đọc nhìn sang bên cạnh tròn mắt như muốn rớt ra. Tô Tinh buông cuốn sách trong tay, thấy một thiếu nữ xinh đẹp, thân thể thướt tha đang đi đến.

- Tâm Giải tử, đã lâu không gặp.

Thanh âm thiếu nữ ngọt ngào, nhìn thấy Tô Tinh thì mi mắt hơi nhướn lên:

- Vị công tử này là tiểu đệ của Tâm Giải tử sao?

- Là thiếu chủ của Tâm Giải đó.

Ngô Tâm Giải cười gian xảo.

Thiếu nữ vội che miệng, trong mắt rõ ràng toát ra nét kinh ngạc:

- Công tử thật là có phúc khí tốt. Tiểu nữ là An Tố Vấn.

- Tô Tinh.

Tô Tinh nhìn Địa Linh Tinh này: mày liễu mắt sáng, trong veo như nước, mềm mại đáng yêu, ánh mắt tràn ngập tinh luyện.

- Tố Vấn, ngươi còn chưa tìm khế chủ sao?

Ngô Tâm Giải hỏi.

- Tố Vấn chỉ biết cứu người, làm sao giết người?

An Tố Vấn cười trừ:

- Tâm Giải tử tử không phải chỉ đơn giản là mang theo thiếu chủ đến thăm Tố Vấn như vậy chứ?

- Thực tế, ta có một người bạn muốn cho nàng xem.

Tô Tinh nói, vừa thăm hỏi một câu trong ý thức, Lâm Anh Mi ừ một tiếng, chỉ thấy một đạo quang hoa loé lên.

Lâm Anh Mi cũng xuất hiện trong phòng.

An Tố Vấn mở to hai mắt, bộ dáng rất là đáng yêu.

- Hai người...

- Thiếu chủ của Tâm Giải là thiên tài.

Ngô Tâm Giải đắc ý nói.

Lâm Anh Mi hừ lạnh một tiếng.

Tô Tinh liền giới thiệu ngắn gọn rồi nói tình trạng của Lâm Anh Mi cho An Tố Vấn. Tiến vào tinh thai tu dưỡng điều tức ba tháng, Lâm Anh Mi mới khôi phục được ba phần tinh lực, chiếu theo tốc độ này, ít nhất còn phải bảy tháng nữa mới khôi phục hoàn toàn. Tô Tinh có thể chờ, nhưng Lâm Anh Mi lại không muốn chờ.

- Anh Mi tử tử sử dụng "Toái Tinh Kim Đan" khiến nguyên khí đại thương, muốn nhanh chóng khôi phục cũng không phải là không thể.

Sau khi bắt mạch, An Tố Vấn đưa ra phán đoán.

- Biện pháp gì?

Tô Tinh hỏi.

- Biện pháp rất đơn giản, chính là tị hạ sẽ...

An Tố Vấn ngập ngừng nói.

- Tố Vấn, đừng lè mề, có thể giúp Anh Mi nhanh chóng khôi phục lại, Tâm Giải ta sẽ ngời một ân tình.

- Nếu Tâm Giải tử đã nói như vậy, vậy được rồi.

An Tố Vấn bất đắc dĩ cười nói.

Tô Tinh không rõ nàng muốn làm gì, chỉ thấy nàng đóng chặt cửa lớn của gian nội thất, tiếp theo An Tố Vấn tiếp tục nắm cổ tay Lâm Anh Mi, vè mặt như nhập định. Tô Tinh nhìn thấy toàn thân nàng phát ra ánh sáng nhàn nhạt, nghiễm nhiên đã biến thành trạng thái Tinh Tướng. Một cổ hơi thở mỏng

manh chậm rãi truyền vào cơ thể Lâm Anh Mi. Biểu hiện của nàng cũng đã có phần khởi sắc.

- Đây là Hoàng giai pháp thuật của Thần Y Địa Linh Tinh: Linh Khí Phân Tâm!

Ngô Tâm Giải trộm nói:

- Có thể khôi phục tinh lực của mục tiêu, hơn nữa còn bổ sung nguyên khí.

Tô Tinh gật gật đầu, quả nhiên là thần kỳ.

- Hi hi, có phải trong lòng công tử đang suy nghĩ thu luôn cả nàng ấy không vậy?

Ngô Tâm Giải cười hi hi.

- Ta còn chưa rõ như vậy.

Tô Tinh tức giận nạt nộ.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Quý Thuỷ Thần Lôi

Dịch: hantientuyet

Biên tập: Tiểu Ngạo Nhân

Qua khoảng một tuần hương, An Tổ Vấn đỏ mặt hỏi đầm đìa mới chữa thương xong.

- Thế nào rồi?

Tô Tinh quan tâm hỏi.

- Công tử thật sự là rất giỏi đó, tinh lực của Anh Mi tỷ cuộn cuộn không ngừng, Tổ Vấn cũng chỉ có thể cố gắng khôi phục được một chút.

An Tổ Vấn thử qua một lần cũng hiểu được Lâm Anh Mi có tinh lực phi phạm, trong lời nói có thêm một phần tôn kính.

- Chẳng lẽ Thần Y nguowi cũng không có biện pháp?

Ngô Tâm Giải hỏi.

An Tổ Vấn chỉ cười nhẹ:

- Ta sẽ đi chế tạo một ít Hối Thương Thủy, đến lúc đó dùng "Linh Khí Phân Tâm" của ta, đại khái hơn mười ngày là có thể khôi phục. Nhưng mà mấy ngày này sợ rằng công tử phải đợi ở Thiên Thủy thành.

Tô Tinh vừa nghe nói chỉ cần hơn mười ngày là có thể khôi phục lại, cũng thở phào một hơi, so với phải đợi bảy, tám tháng thì tốt hơn nhiều.

- Ta sẽ sau tiểu nhị an bài cho công tử một căn phòng.

An Tổ Vấn lau mồ hôi, xem ra thật sự rất mệt.

- Khiến nàng thêm phiền toái rồi.

Tô Tinh gật đầu.

Chờ sau khi nàng ra khỏi phòng, Ngô Tâm Giải liền cười đầy ám muội:

- Công tử, Thần Y này được chứ?

- Nàng ta thật sự không muốn ký khế ước Đầu Tinh sao?

Tô Tinh khó hiểu hỏi, hẳn luôn nghĩ 108 ngôi sao của Lương Sơn 108 đều phải ký.

- Công tử hoàn toàn hiểu lầm rồi.

Ngô Tâm Giải lắc đầu.

Sự thật không phải như vậy. Khi một trăm lẻ tám ngôi sao của Nữ Lương Sơn xuất hiện trên không, Đẩu Tinh xem như đã mở màn. Mà sự mở màn này chính là do Tinh thiếu nữ ký khế ước Đẩu Tinh với Hàng Tinh giả. Tinh Tướng ký khế ước thành công còn có tư cách lên Nữ Lương Sơn.

Nhưng điều kiện này cũng không bao hàm là nhất định phải ký khế ước. Trên thực tế, sở dĩ Tinh Tướng ký khế ước với Tinh giả ký ngoài việc có thể chia sẻ tinh lực, có thêm một đồng bọn ra thì còn có một nguyên nhân là sau khi ký khế ước mới có thể có tư cách đi lên đỉnh của Nữ Lương Sơn.

Trong lịch sử các đời Đẩu Tinh, kỳ thật cũng có rất nhiều Tinh thiếu nữ tự cho mình là siêu phàm, khinh thường khế ước.

Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung xem như là ví dụ tốt nhất. Từ khi bắt đầu đời Đẩu Tinh thứ nhất, tinh thiếu nữ mỗi đời đều chưa bao giờ ký khế ước với bất kỳ kẻ nào. Có điều quy tắc của Đẩu Tinh là khi bầu trời có đủ số xích tinh, Nữ Lương Sơn mới có thể mở ra, bởi vậy Tinh Tướng nếu không ký khế ước tất nhiên sẽ chỉ có một kết cục: không phải nằng ta giết chết tất cả Hàng Tinh giả thì chính nằng ta sẽ trở thành bàn đạp cho Tinh giả.

- Công tử cũng thấy đó, An Tổ Vấn căn bản sẽ không giết người, Hàng Tinh giả ký khế ước với nằng tất nhiên sẽ trở thành mục tiêu truy sát của cả Lương Sơn đại lục. Thử hỏi ai lại muốn mình thành kẻ như vậy chứ?

Ngô Tâm Giải thờ dài.

Nghe Thiên Cơ tinh nói xong, Tô Tinh lại có thêm nhận thức về sự tàn khốc về Đẩu Tinh của Nữ Lương Sơn.

Kẻ tạo ra Tinh thiếu nữ Nương Sơn rốt cục là muốn gì? Tô Tinh cũng thực tò mò không thôi.

Nhận thấy tâm tình có chút hồi hộp, Tô Tinh liền ngồi xuống xếp bằng, vận khởi "Tâm Như Minh Kính Cực Chân Tâm Pháp". Sau khi đánh ra năm tầng pháp quyết, một cỗ lương khí nhẹ nhàng giống như nước chảy đi qua ngũ tạng lục phủ trong cơ thể. Chỉ một thoáng sau đó, Tô Tinh cảm thấy tâm bình khí hòa, hai mắt sáng ngời, tinh lực cũng tăng lên không ít.

Bản "Tâm Như Minh Kính Cực Chân Tâm Pháp" này không hồ là tâm pháp bị vô số người trên khắp Lương Sơn đại lục truy tìm mấy trăm năm. Tâm pháp tổng cộng có ba cảnh giới, mỗi cảnh giới gồm mười tầng pháp quyết, tầng thứ nhất tu luyện tâm tính cho tu luyện giả bình lặng như nước, cho dù gặp đỉnh băng trên Thái Sơn cũng không đôi sắc. Lợi dụng Cực Chân Tâm Pháp này chẳng những tiêu hoá được tinh lực của Thiên Dị tinh một cách thuận lợi, thậm chí khi tu luyện Lạn Vi Độn còn giúp trấn định lại nỗi đau thể xác muốn sống không được, muốn chết chẳng xong. Hai thứ hỗ trợ lẫn nhau, tu luyện tăng tiến như cá gặp nước.

Trong ba tháng, Tô Tinh chẳng những đột phá hai mươi tám giai đoạn của Lạn Vi Độn mà ngay cả tinh lực cũng nhanh chóng tiến vào Tinh Trần hậu kỳ. Hiện tại Tô Tinh rõ ràng cảm thấy tinh lực trong cơ thể đang chậm rãi tụ hợp thành đám mây, đã tiến tới giai đoạn mấu chốt giữa "Tinh Trần" và "Tinh Vân" rồi.

Thử ngưng tụ đám mây, tinh lực lại tán đi.

- Xem ra không sử dụng "Lục Triều Quy Nguyên Đan" thì không được rồi. Tô Tinh mở mắt, thực là bất đắc dĩ.

"Lục Triều Quy Nguyên Đan" là đan dược do Tô Tinh phát hiện ra khi kiểm tra túi Tinh Giới của Văn Hoà, là tiên dược chuyên dùng để đến phá tan bình cảnh. Xem ra để nhanh chóng đạt đến Tinh Vân trung kỳ, Văn Hoà trưởng lão này đã thu thập gần như đầy đủ hết các dược liệu để luyện đan, chỉ thiếu một vị dược liệu là Vụ Vân Tử. Có điều hẳn vừa chết, tiện nghi đương nhiên của Tô Tinh.

Không lâu sau, An Tổ Vấn lấy một lọ "Hồi Thương Thủy" cho Lâm Anh Mi uống, đặc biệt dặn dò sau khi dùng loại thuốc trị thương này, trong vòng mười canh giờ không thể vận dụng tinh lực.

Nhìn đến nằng chiếu cố mình như tri kỷ, Lâm Anh Mi cũng lộ ra một tia cảm kích.

- Dù sao Toái Tinh Kim Đan cũng là do Tổ Vấn luyện chế, Tổ Vấn nên chịu một phần trách nhiệm.

An Tổ Vấn rất có ý thức trách nhiệm của một vị Thần Y.

Tô Tinh lúc này nhớ tới lời nói của ngư dân khi mới đến Thiên Thủy thành, liền tò mò hỏi:

- Tổ Vấn muội tử, nằng có biết "Quý Thủy Thần Lô" là cái gì không?

- "Quý Thủy Thần Lô"?

An Tổ Vấn nghe được tên này, lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Hoá ra công tử cũng muốn đi lấy thần lô sao?

- "Quý Thủy Thần Lô" này rất lợi hại ư?

Ngô Tâm Giải há mồm tròn mắt.

- Ngay cả Thiên Cơ tinh tỳ tỳ cũng không biết sao? Có điều tỳ tỳ phiêu bạt khắp Lương Sơn đại lục, không biết cũng là bình thường.

An Tổ Vấn giải thích:

- Kiền Kim, Khôn Mộc, Quý Thủy, Cách Hỏa, Tốn Thổ, Ngũ Hành Kỳ Lô của Lương Sơn đại lục. Đầu chỉ lợi hại bình thường, có thể luyện hoá nó ở trong cơ thể, tùy ý thao túng. Tâm Giải tỳ tỳ chắc cũng biết điều này đại biểu cho cái gì.

Tô Tinh động dung. Ba tháng trước, hắn đã được mở rộng tầm mắt bởi hai Không Lô Tinh Giả, một là Tru Tà Thần Lô, một là Địa Hỏa Thiên Lô tại Hùng Quan thành, cũng đã ăn không ít đau khổ vì chúng. Chẳng qua hai loại lô pháp này phải dựa vào Pháp khí và pháp lực của bản thân mới có thể sử dụng. Nhưng cho dù thế, uy lực kia cũng không thể khinh thường.

Một Tinh giả có thể luyện hóa thần lô, không cần dùng đến cái gì cũng có thể sử dụng, tưởng tượng thôi cũng đã đáng sợ rồi.

Ngô Tâm Giải mắt lộ tinh quang, ý niệm trong đầu xoay chuyển.

- Thủy Bộ Pháp Hội có quan hệ ra sao?

Lâm Anh Mi hỏi.

- Nghe nói Thủy Bộ Pháp Hội kỳ thực là thủ thuật che mắt của Quý Thủy Kiếm Tông. Tô Vấn từng tiếp đãi qua không ít đệ tử của Quý Thủy Kiếm Tông, từ lời nói của bọn họ liền biết, cứ năm mười năm một lần, Long Quỷ thai trên sông liền mở ra một đường dẫn tới Quý Long huyết, Quý Thủy Kiếm Tông liền phái đệ tử xâm nhập Quý Long huyết để lấy "Quý Thủy Thần Lô".

- Có điều tại sao người cho là công tử nhà ta muốn lấy thần lô?

Ngô Tâm Giải lộ ra bộ dạng nóng lòng:

- Chẳng lẽ công tử cũng có thể lấy nó sao?

- Muốn đi vào Quý Long huyết thì tinh lực phải kết thành đám mây, kẻ cao người thấp đều bị Quý Thủy hóa giải. Bởi vậy chẳng những đệ tử Quý Thủy Kiếm Tông, cả mười nước thuộc Lương Sơn đại lục, trăm đại môn phái, ngàn Tinh giả tán tu đều có ý đồ vọt vào Quý Long huyết. Nhất là khi Đầu Tinh đã bắt đầu, sợ rằng càng ngày sẽ có càng nhiều Tinh giả. Theo Tô Vấn biết, Thiên Thủy thành trước mắt có ít nhất bốn ngàn Tinh giả.

An Tổ Vấn lắc đầu thờ dãi:

- Quý Thủy Kiếm Tông chắc chắn sẽ phải đối đầu với kẻ địch mạnh, xem ra đến lúc đó sẽ tạo nên một phen tinh phong huyết vũ.

Mấy người Tô Tinh nghe xong ghen ghét nhìn trần trời. Cái này cũng khó trách, nếu Tinh giả có được "Quý Thủy Thần Lô", không thể nghi ngờ rằng tương lai sẽ chiếm được ưu thế lớn trong Đầu Tinh, cũng khó trách sẽ hấp dẫn dục niệm của nhiều như vậy, chính Tô Tinh nghe xong còn rục rịch nữa là.

- Nhưng mà Tinh Tướng thì không thể tiến vào Quý Long huyết, cho nên công tử muốn đi thì tốt nhất hãy cân nhắc rõ ràng đó. Từ xưa đến nay, ở Hàng Tinh giả ngã xuống ở Quý Long huyết không phải ít đâu.

An Tổ Vấn quan tâm nhắc nhở:

Tô Tinh gật gật đầu, việc cấp bách trước mắt là tăng tinh lực lên tới Tinh Vân, nếu không, nhiều người như vậy cũng không giúp được gì.

Đột nhiên nhớ tới một chuyện, An Tổ Vấn liền cười nhẹ:

- Đúng rồi, Tâm Giải tỳ tỳ, phía nam của Thiên Thủy thành gần đây xuất hiện một mê cục cổ mộ, nếu có hứng thú, tỳ có thể thử đi phá giải đó! Gần đây Tinh giả đều đến chỗ đó, nhưng không ai có thể giải được câu đó kia.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 29: Thiếu nữ áo trắng hơn tuyết

Dịch: hanhientuyet

Biên tập: Tiểu Ngạo Nhân

Từ trong miệng An Tổ Văn, mọi người hiểu rằng cổ mộ ở phía nam Thiên Thủy thành là bị người hữu tâm tiết lộ. Bên trong cổ mộ có một cấm chế cường đại. Nghe nói còn có một cơ quan giấu ở nghĩa địa, chỉ cần thỏa mãn được điều kiện của cơ quan này thì cổ mộ sẽ tự mở ra. Nhưng mà đáng để suy ngẫm là, không hề có bất kỳ manh mối gì về cơ quan của cổ mộ. Cái này quả thật là hiếm thấy, hơn nữa những tu sĩ, Tinh giả từng đi vào cổ mộ xem qua cũng đều không hiểu ra sao.

Điều đó khiến Tô Tinh và Ngô Tâm Giải khá hứng thú. Càng là câu đố khó, hai người lại càng thích.

Mười mấy phút sau, Tô Tinh đã chạy tới nơi. Xung quanh cổ mộ tụ tập không ít tu sĩ đang thảo luận. Vì tránh phiền toái không cần thiết, Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải liền ẩn vào trong tinh thai. Dù sao khi ở trong này, nàng cũng có thể cảm nhận được ý thức của hắn.

Tô Tinh cẩn thận nhìn qua đám tu sĩ này, quả nhiên giống như lời An Tổ Văn nói, tinh lực phần lớn đều ở Tinh Văn kỳ, xem ra chính là đến vì "Quý Thủy Thần Lô".

- Gọi ý gì cũng không có, xem ra là trêu đùa người khác.

- Ừm, đạo hữu cũng không thể đoán ra được sao?

- Quên đi, đi thôi, không có gì hay để xem cả.

Nhóm tu sĩ đây có vẻ mặt khác nhau: người đau khổ suy nghĩ, kẻ rung đùi đắc ý lật xem điển tịch, một số thì phẩy tay áo bỏ đi,... Đặc biệt tại đây còn có một loại Tinh giả khá kỳ quái, bọn họ không tìm cơ quan của cổ mộ, cũng không rời đi, đều tự tạo thành một vài nhóm nhỏ, ánh mắt nhìn chăm chăm vào nhóm Tinh giả đến xem cổ mộ, ánh mắt tràn ngập sự giảo hoạt.

Loại bộ dáng này khiến hắn nhớ đến đám người Tầm Thiên đạo trường đã gặp qua ở Sơn Thủy cổ tích.

Xem ra là muốn giết Tinh Tượng đây mà.

Tô Tinh trong lòng thầm cười lạnh, cũng không để ý đến bọn chúng.

Ngoài cổ mộ không có gì khác ngoài hai cái bia mộ trông khá bình thường, bên trong thì cực kì xập xệ. Mấy chục thước vuông quanh đây cũng không nhìn thấy dấu vết gì giống như cổ tình để lại. Hai cổ quan tài đặt ở bên trong, một cái được làm từ sắt tinh luyện, không có nắp quan. Có điều bên trong trống rỗng, không biết có phải đã bị cướp sạch rồi hay không nữa.

Trừ mấy thứ đó ra, cổ mộ này cũng giống như những ngôi mộ khác. Nếu không phải trong mộ đặt hai cổ quan tài, căn bản sẽ không làm cho người ta nghĩ đây là một ngôi mộ huyết.

- Nơi này thực sự có cơ quan sao?

Ngô Tâm Giải cũng không hiểu chút nào. Mộ huyết này không có gì nổi bật để giúp cho người ta đoán ra cái gọi là điều kiện của cơ quan cả. Nàng chưa từng thấy qua câu đố nào như vậy.

Tô Tinh nhìn kỹ hai cái quan tài, sự chú ý đều dồn vào mặt trên của nó.

- Cái quan tài bằng sắt này nhất định là manh mối của cơ quan.

Ngô Tâm Giải nhận xét.

Hắn "ừ" một tiếng, lấy tay sờ soạng nắp quan tài, lại nhìn nhìn đất đá lồi nh陷 chung quanh, cau mày thầm nói trong tiềm thức:

- Trong mộ chỉ có một bộ quan tài bằng sắt, bộ kia thì như bình thường. Tâm Giải, nàng cảm thấy cái này là có ý gì?

- Chẳng lẽ là để đặt hai thi thể vào?

Tô Tinh đầu đầy mồ hôi, suy nghĩ của Thiên Cơ tinh thật đúng là thiên mã hành không.

- Xem ra cũng không làm khó được công tử. Công tử, có muốn so tài với Tâm Giải không?

Ngô Tâm Giải cười hì hì nói tiếp:

- Xem chúng ta ai có thể phá được cơ quan của cổ mộ này trước.

- Vậy nàng đã giải được rồi sao?

Tô Tinh đột nhiên tươi cười hỏi.

- Tiểu nữ tử còn muốn nghĩ thêm.

Ngô Tâm Giải tỉnh nghịch đáp.

Tô Tinh hắc hắc cười gian mấy tiếng:

- Tâm Giải, vậy thì nàng thua rồi.

- Sao?

Trong đầu hần truyền đến câu nói đầy vẻ hoang mang và ngờ vực của Ngô Tâm Giải:

- Chẳng lẽ công tử đã giải được rồi ư?

- Ồm, ta nghĩ cũng không sai biệt lắm.

Tô Tinh suy nghĩ một chút rồi nói.

- Không thể nào!

Ngô Tâm Giải ngậy đại, mới tiến vào không lâu liền giải được cơ quan, cái này cũng quá là nhanh đi.

- Công tử, chàng nhất định đang lừa Tâm Giải đúng không?

- Cho nàng gợi ý này...

Tô Tinh vuốt cằm, cười quỷ dị:

- Thiết quan này không phải dùng để đặt thi thể!

- Thiết quan không dùng để đặt thi thể!

Cùng lúc đó, một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên bên tai.

Tô Tinh sùng sốt, nhìn lên liền thấy trước mặt có một thiếu nữ đang vuốt ve thiết quan. Thoạt nhìn thì nàng cũng có chút trầm mê, hai người đều nói cùng lúc.

Lưng ong mảnh khảnh cùng bộ ngực co dãn kia khiến hần hoa cả mắt, cơ thể của nàng thật mềm mại thướt tha. Theo bản năng, hần liền vươn tay muốn ôm lấy cơ thể nàng, giữ nàng thật chặt.

Qua lớp khăn che mặt mỏng tang, dung nhan kinh diễm tuyệt sắc khi ẩn khi hiện.

Phản ứng của thiếu nữ cũng vô cùng nhanh chóng, cổ tay vừa lật, một cỗ pháp lực lạnh như băng phóng ra từ bàn tay. Hần chưởng lạnh lẽo này lập tức đẩy Tô Tinh ra xa, không cho hần tiếp tục hưởng thụ nhuyển ngọc ôn hương.

Thiếu nữ vận bộ áo trắng hơn tuyết, không vương chút bụi trần, đôi mắt trong suốt kia mang theo một cỗ anh khí bất phàm rất nổi bật, so sánh với Bảo Từ Đầu Lâm Anh Mi thì cũng không khác biệt nhiều.

Kính sương canh diễm, ngộ tuyết do thanh! (Diễm lệ hơn băng sương, tuyết gặp vẫn phải nhường)

Tám chữ này dùng trên người nàng quả thực là không thể bắt bẻ gì được.

- Ngươi không sao chứ?

Cô gái hơi nhướn mày, thanh âm như cắt băng đoạn tuyết.

Tô Tinh nhìn tầng sương đóng trên bàn tay mà âm thầm lú lẫm. Nữ nhân này có pháp lực thật thâm hậu, một chưởng đi ra đã khiến cả cánh tay hần đều đóng băng.

- Hàn Băng chưởng?!!

- Đó không phải là tuyệt học của Thiên Băng thánh cung sao?

- Nữ nhân này là ai?

- ...

Những Tinh giả trong cổ mộ thấy vậy liền bị dọa tránh xa ba thước, nhỏ giọng nghị luận.

- Xin cô nương thủ hạ lưu tình.

Tô Tinh nói đùa.

Thiếu nữ vẫn lạnh như băng, biểu tình không có chút biến hoá nào ngoài sự lạnh lùng. Có điều ngữ điệu lại rất hiền hoà:

- Vừa rồi mạo phạm, tại hạ cho rằng nên bỏ qua chuyện này thì hơn.

Nói xong, cặp mắt huyền băng kia của nàng liền nhìn Tô Tinh đầy thâm ý.

Tô Tinh làm bộ như không biết, cười giả lả:

- Không biết phương danh của cô nương là gì? Tại hạ là Tô Tinh!

- Bình thủy tương phùng, sao phải nói nhiều làm chi?

Nàng thần nhiên nói rồi xoay người, áo trắng nhẹ nhàng, mép váy tung bay, quả thực giống như tiên tử xuống trần vậy. Tô Tinh nhìn không được phải nuốt một ngụm nước miếng.

- Công tử, chàng nhìn trúng người ta rồi sao?

Giọng Ngô Tâm Giải chua chua.

- Nói bậy!

Tô Tinh lắc đầu ngay.

Bản lĩnh trong quân doanh đã khiến hắn sớm vượt qua sự quyến rũ của thiếu nữ. Chỉ là khí chất của thiếu nữ kia thật sự không giống người thường, cảm giác như là nhân vật xuất hiện trong tiểu thuyết võ hiệp đã xem từ trước vậy. Khó trách khiến cho hắn nhìn lâu một chút.

- Thiếu chủ, nàng ta là Tinh Tướng sao?

Lâm Anh Mi quan tâm hỏi.

- Ta cảm thấy có chút kỳ quái.

Hắn cũng không thể đoán chuẩn được. Nếu thật sự nàng là Tinh Tướng, hắn thật là có chút phát rồ.

- Vừa rồi lời nàng ta nói cũng giống như lời thiếu chủ vậy...

Ngô Tâm Giải kỳ quái nói tiếp:

- Chỉ là trùng hợp thôi sao?

- Buổi tối các nàng sẽ biết.

Tô Tinh nói:

- Chúng ta đi thôi.

Nói xong cũng không thèm liếc mắt nhìn cổ mộ này một cái, trực tiếp đi ra ngoài. Ngô Tâm Giải ngăn người, nhìn thấy bộ dáng không quan tâm, dường như thực sự đã giải được cơ quan cổ mộ của hắn, Thiên Cơ tinh chẳng nói được lời nào: sẽ không khủng khiếp như vậy chứ? Nàng còn chưa nghĩ được cái gì.

Đi ra khỏi mộ đã thấy đám Tinh giả vây quanh thiếu nữ áo trắng thần bí, nhỏ to nghị luận.

Tô Tinh đưa mắt nhìn bóng dáng thướt tha nhưng lạnh lùng kia. Vừa lúc thấy một Tinh giả đi đến gần nàng.

- Công tử, có phải định "anh hùng cứu mỹ nhân không?"

Ngô Tâm Giải cười nhẹ.

- Nàng ta cần ta cứu sao?

Hắn liền lắc đầu, nghĩ một chút rồi quyết định đi tới xem sao, nói không chừng còn biết được thiếu nữ thần bí này rốt cuộc đến đây để làm gì.

Bạn đang đọc truyện *108 Tình Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Lôi Hoả sa

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Dịch: Joker Emperor

Biên tập: Tiểu Ngạo Nhân

Những Tình giả này cũng có ý giống Tô Tinh, bắt đầu tụ họp lại thành một đám hăm he. Có điều chúng hiển nhiên cũng sẽ không ngu xuẩn tới mức ban ngày ban mặt đi giết người cướp của. Dẫn đầu là một gã công tử tuấn lãng phe phẩy quạt giấy, ôm quyền đầy phong độ mời thiếu nữ gia nhập đội ngũ của mình, lại cố ý thi triển ra một chút tu vi Tinh Vân trung kỳ của gã.

- Không có hứng thú.

Thiếu nữ cự tuyệt thẳng thừng, cũng không thèm quay đầu lại.

Công tử quạt giấy kia cười gượng gạo vài tiếng, ánh mắt nhìn theo bóng dáng thiếu nữ tràn ngập sự âm độc.

Những tu sĩ này thấy chuyện không có gì thú vị đều tản ra.

- Cổ mộ này sợ là chỉ dễ thử lòng mọi người hay gì đó, thôi đi thôi!

- Nghe nói gần đây còn có Thiên Hà tinh phường của Quý Thủy kiếm tông, đi tới đó còn hơn.

- Ừm, nói không chừng cong có thể mua được một cái thứ tốt.

Tinh phường? (Cái chợ cho Tinh giả, Tinh Tướng)

Nghe được cái tên này, mắt Tô Tinh sáng ngời. Nếu là phường thị, không biết có thể nghe được tung tích của Côn Ngô sa và Vụ Vân tử không đây?

Nghĩ vậy, Tô Tinh liền hỏi Ngô Tâm Giải địa điểm của cái tinh phường này.

Thiên Cơ tinh thấy Tô Tinh không biết liền cảm thấy bất ngờ:

- Không thể nào, công tử, ngay cả tinh phường mà chàng cũng không biết sao?

- Lúc trước Tinh giả là gì Lâm Anh Mĩ vẫn còn phải nói cho ta thì ta mới biết đấy.

Tô Tinh cũng không giấu diếm gì nàng.

- A, Tinh giả như công tử thật ra rất ít gặp.

Ngô Tâm Giải cười khê nói.

Tinh phường ở Lương Sơn đại lục nổi danh phi thường, chỉ cần là Tinh giả thì không ai không biết, cũng khó trách Ngô Tâm Giải bất ngờ như vậy. Bởi vì đại bộ phận Tinh giả trao đổi đồ vật với nhau hay mua bán những thứ mình cần sẽ tìm một địa điểm cố định, có Tinh giả không muốn tu luyện liền định cư, chín đời chín chi liền hình thành một cái phường thị. Bình thường những phường thị này đều được các môn phái che chở, cho nên Tinh giả cũng không cần lo lắng.

- Tinh phường của Quý Thủy Kiếm Tông ở cách đó không xa, lúc trước chính là Tâm Giải dùng một kiện Tinh Vân pháp khí đổi lấy mấy trăm trương bùa đó.

Tô Tinh thầm nói: "Khó trách nàng lại có nhiều bùa như vậy!"

Được Ngô Tâm Giải dẫn đường, Tô Tinh nhanh chóng tìm được Thiên Hà tinh phường, cũng không khác biệt lắm so với thành trấn. Điểm khác duy nhất là Tinh giả thu liễm khí tức đi lại trong phường thị dày đặc giống như ném cối vậy.

Tô Tinh đi dạo một vòng quanh phường thị, cũng hiểu biết sơ lược về tình hình giao dịch của Tinh giả. Phương thức giao dịch thường dùng nhất của họ là

lấy vật đổi vật, cũng không có hạn định cụ thể hạn ngạch, đều là tùy vào sở thích của bản thân, có khi vàng bạc cũng là một loại tiền. Nếu vận khí tốt thậm chí còn có thể dùng mấy trăm lượng vàng để đổi được một kiện Tinh Vân pháp khí. Đối với tinh giả mà nói, pháp khí từ cấp Tinh Vân trở lên Pháp Khí khi giao dịch sẽ được hoan nghênh nhất, rất có giá trị.

Tô Tinh phát hiện ra mình còn dư rất nhiều tiền.

- Công tử, hiện tại chàng muốn cái gì?

Ngô Tâm Giải hỏi.

- Côn Ngô sa, Vụ Vân tử.

Hai thứ này là vật mà Tô Tinh cần thiết nhất. Bởi bước tiếp theo sẽ cân nhắc đến chuyện Thủy Bộ Pháp hội và Quý Thủy Thần Lôi, chắc chắn phải cân nhắc tới một ít thủ đoạn để tự bảo vệ mình.

- Côn Ngô sa á, vật này vô cùng khó tìm đó, ở "Thiên Tinh hội" của vương triều Đại Lương Tâm Giải từng may mắn được nhìn thấy. Người ta điên cuồng tranh đoạt, cuối cùng có người dùng hai kiện Tinh Hà pháp khí mới đổi được.

Tô Tinh buồn bực:

- Côn Ngô sa này sao lại quý như vậy chứ?

- Công tử có điều không biết, Côn Ngô sa có linh tính vô cùng mạnh mẽ, bình thường chỉ những cổ tích trên trăm năm mới có thể sản sinh ra Côn Ngô sa. Truyền thuyết nói rằng dùng Côn Ngô sa là tài liệu thượng đẳng để cường hoá binh khí của Tinh Tướng lên "Nhất Tinh". Nhóm Thiên Tinh Tướng muốn thăng cấp binh khí của mình, nhất định sẽ lựa chọn Côn Ngô sa... Vũ khí của Lâm Xung muội muội của chàng còn chưa lên "Nhất Tinh" khiến Tâm Giải có chút bất ngờ.

- Ừm.

Lâm Anh Mi đáp một tiếng.

- Nhất Tinh?

Tô Tinh phát hiện kiến thức về Tinh Tướng thật đúng là cao thâm, lại thêm một danh từ mới. (Chắc cu Tinh chưa chơi game bao giờ)

- Ai da, Lâm Xung muội muội người thật là, chuyện gì cũng không nói cho công tử.

Ngô Tâm Giải oán giận nói.

- Tại hạ thất trách...

- Không việc gì.

Tô Tinh cũng không để ý. Tính cách của Lâm Anh Mi chính là như vậy, người không hỏi nàg, nàg cũng sẽ không nói.

Kỳ thật cái này cũng không cao thâm như Tô Tinh tưởng. Mọi người đều biết, pháp khí duy nhất mà nhóm Tinh thiếu nữ Lương Sơn có thể sử dụng là Thiên Mệnh Tinh Vũ của chính bản thân. Tinh Vũ này là do tự bản thân Tinh Tướng nâng cấp, như một kiện linh vật. Thay đổi Tinh Vũ lên "Nhất Tinh" thì càng cường đại hơn. Vì vậy, cường hoá Tinh Vũ tất nhiên là lựa chọn tốt nhất cho Tinh thiếu nữ.

Lựa chọn các loại tài liệu thích hợp để cường hoá Tinh Vũ, mỗi lần cường hoá thành công được gọi là "Nhất Tinh". Tinh cấp càng cao thì vũ khí càng cường đại. Không có mức hạn chế cho việc cường hoá, có điều càng về sau thì các loại tài liệu dùng để cường hoá vũ khí càng hiếm thấy, càng trân quý hơn trước.

Ở trong một thế hệ Đẩu Tinh nào đó, từng có Địa Tuệ tinh Nhất trọng thanh Hồ Tam Nương chỉ bằng việc luyện hoá Thiên Mệnh Tinh Vũ lên "Thất Tinh" mà quét ngang một thế hệ, vong hồn Thiên Tinh Tướng chết dưới vũ khí của nàng nhiều không đếm xuể, trong đó bao gồm Thiên Cương tinh có vũ lực mạnh nhất.

Có điều Tinh Vũ "Thất Tinh" của Hồ Tam Nương còn chưa phải là tinh cấp cao nhất mà Lương Sơn đại lục ghi lại. Tinh Vũ mạnh nhất, khiến cả một đời Tinh Đẩu rơi rụng là của Thiên Thương tinh Hành giả Vô Tòng. Tinh Vũ của nàng đạt tới "Cửu Tinh", cũng trở thành Tinh thiếu nữ đầu tiên không có kẻ chủ trong lịch sử Lương sơn, giết chết tất cả Hàng Tinh giả, đoạt ngôi đệ nhất nhân Nữ Lương Sơn.

Từ đó về sau, chẳng những nhóm Tinh thiếu nữ càng thêm điên cuồng luyện hóa Tinh Vũ mà cả đám Tinh giả cũng tham gia vào loại điên cuồng này. Đương nhiên những người luyện chế vũ khí sau này còn lâu mới đạt được cấp độ trên.

Nghe Ngô Tâm Giải nói xong, Tô Tinh liền cảm thấy sống lưng lạnh buốt, cũng hiểu được vì sao Lâm Anh Mi muốn có Côn Ngô sa đến vậy.

Tràng diện Nữ Lương Sơn tranh đấu này thật đúng là không thể qua loa được.

Tô Tinh đi vào một cửa hàng có tên là "Quý Thủy các", xem qua thì có vẻ là cửa hàng lớn nhất của Thiên Hà tinh phường.

Lão bản là một người đàn ông trung niên xấu xí, tu vi mới ở mức Tinh Trần sơ kỳ.

- Ông có Côn Ngô sa không?

Tô Tinh đi thẳng vào vấn đề.

- Đạo hữu cứ hay nói đùa. Côn Ngô sa này là vật gì chứ? Tiểu điểm không có.

Lão bản cười hỏi:

- Đạo hữu là Hàng Tinh giả hay chỉ là người muốn trở thành Hàng Tinh giả vậy?

- Không liên quan đến ông.

Tô Tinh hừ lạnh.

- Tuy rằng tiểu điểm không có Côn Ngô sa, có điều Lôi Hỏa sa thì không thiếu. Đạo hữu có muốn xem qua hay chăng?

Tô Tinh gạt đầu, xem thử chút cũng không thiệt thòi gì.

Lão bản mở một cái hộp gỗ ra, bên trong là một cái chai hình vuông đựng đồng mảnh vụn màu đỏ sậm, có chút giống với hỏa dược.

- Tuy Lôi Hỏa sa kém hơn Côn Ngô sa, nhưng dùng để luyện hóa pháp khí thì khi phóng ra sẽ như sấm chớp vậy. Chẳng những có thể khiến pháp khí có thuộc tính hỏa mà còn giúp tăng tốc độ của nó lên một cấp. Bảo đảm kẻ địch vừa nghe thấy tiếng sấm đã tè ra quần đó.

Tô Tinh hỏi Ngô Tâm Giải về Lôi Hỏa sa trong tiềm thức, nàng liền đáp:

- Lôi Hỏa sa không có tác dụng gì với Tinh Tướng, có điều lại có chút lợi ích với người như công tử đây!

Thiên Cơ tinh nói tiếp:

- Nếu công tử phóng ra kiện pháp khí kỳ quái kia, lại luyện chế thêm vào một ít Lôi Hỏa sa, nhất định sẽ như hồ thêm cánh mà.

Tô Tinh cười khở, đạn của hắn đã bắn hết từ lâu, còn luyện chế gì nữa. Hắn đang muốn từ chối thì đột nhiên trong đầu nổi lên một ý nghĩ cực kỳ lớn mật. Dùng Lôi Hỏa sa thay thế cho hỏa dược để chế tạo đạn, về phần đầu đạn, vỏ đạn và kim hỏa thì kỹ thuật luyện khí của Lương Sơn đại lục cũng có thể đáp ứng được.

Từ khi tới Lương Sơn đại lục đến nay, chỗ lợi hại của Ngân Kiếm chính là sức mạnh của hắn. Lợi dụng kỳ thạch, tinh thiết cùng tài nghệ nơi đây để luyện chế vài nghìn viên đạn bằng môn tà đạo cũng không phải không có khả năng.

Tinh thiếu nữ luyện hóa binh khí của bản thân để tăng lên sức mạnh, hắn cũng hoàn toàn có thể đưa Ngân Kiếm trở thành vũ khí lợi hại nhất Lương Sơn.

Nghĩ vậy, Tô Tinh hưng phấn muốn hét thật to.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Thuật luyện khí và luyện đạn

Dịch: Joker Emperor

Biên tập: Tiểu Ngạo Nhân

Còn kẻ mặc cả với chủ tiệm nửa ngày, cuối cùng Tô Tinh cũng quyết định dùng một ít dược liệu cùng tinh thạch dư thừa, cộng thêm năm mươi lượng hoàng kim để đổi lấy bình Lôi Hỏa sa kia.

- Đạo hữu không xem pháp khí sao? Pháp khí của bốn các là nổi tiếng nhất ở Thiên Hà tinh phường này đây.

Chủ tiệm nhiệt tình giới thiệu, lộ ra một nụ cười cầu tài:

- Gần đây Thiên Thủy thành chuẩn bị mở Thuỷ Bộ Pháp hội, có một kiện pháp khí vừa tay tuyệt đối vô cùng hữu ích.
- Những pháp khí này đều bình thường quá.

Tô Tinh liếc mắt nhìn cái giá trên cùng được đặt cấm chế. Toàn bộ pháp khí ở đây chỉ có một ít là trông có vẻ như là Tinh Vân pháp khí. Đáng chú ý nhất là một thanh Liệt Địa kiếm. Có điều kế hoạch trước mắt của hắn là sử dụng Lôi Minh kiếm và Thiên Lôi Địa Hoả kiếm khi tiến tới Tinh Vân kỳ, vì thế cũng không hứng thú lắm đối với những pháp khí này.

- Đúng rồi, ông chủ, ông có biết làm thế nào để có Vụ Vân tử không?

Tô Tinh chợt hỏi.

Chủ tiệm lắc đầu:

- Ta sẽ chú ý giúp đạo hữu.
- Đa tạ.

Tô Tinh chấp tay cười.

Cầm một lọ Lôi Hỏa sa, hắn tìm tới một lò luyện khí của Thiên Hà tinh phường. Từ lúc đi dạo quanh tinh phường đến giờ, hắn luôn chú ý đến những lò luyện có bán kèm tinh thiết, vì thường thì đạn ở Địa Cầu được chế tạo từ đồng hoặc chì. Bàn bạc với luyện khí sư một chút, Tô Tinh chọn lấy một khối đồng đỏ để trộn lẫn với Lôi Hỏa sa. Sau đó lại thảo luận tiếp về yêu cầu sản phẩm với ông ta.

- Vị đạo hữu này, người dùng Lôi Hỏa sa chỉ để tạo ra mấy chục viên đạn đồng hình chùy như vậy có chút lãng phí.

Luyện khí sư lắc đầu, cảm thấy Tô Tinh là người rất xằng bậy, loại đạn đồng này phải dùng tinh lực khổng lồ để bắn ra, cho dù phối hợp thêm Lôi Hỏa sa thì uy lực cũng không thể so với binh khí được luyện chế được.

- Ông chỉ cần chiếu theo lời ta nói mà làm là được, đây là sở thích cá nhân của ta.

Tô Tinh nói.

- Vậy được rồi.
- Ông cảm thấy có thể tạo ra bao nhiêu viên đạn?

Hắn đột nhiên hỏi.

Luyện khí sư suy nghĩ một chút rồi đáp:

- Hai mươi lăm viên!
- Mười ngày sau ta tới lấy.
- Không thành vấn đề.

Ra khỏi lò luyện khí, Tô Tinh nhẹ nhàng thở ra một hơi. Hắn có chút lo lắng về việc chế tạo viên đạn, có điều hắn không phải là luyện khí sư nên cũng chỉ biết lo lắng suông mà thôi.

- Anh Mi, nếu các nàng luyện hóa vũ khí của bản thân cũng phải phức tạp như vậy sao?

Tinh Tượng có Chân Nguyên Tinh Hỏa, có thể tự luyện hoá được, luyện khí sư của Lương Sơn đại lục cũng không thể luyện hoá được Thiên Mệnh Tinh Vũ.

Lâm Anh Mi thành thật đáp.

- Vẫn là tự mình luyện hoá thì thoải mái hơn, loại sự tình này cũng không nên giao cho người khác.

Tô Tinh cười khỏ.

Ngô Tâm Giải liền an ủi:

- Khi tinh lực đạt tới Tinh Hà kỳ, đan điền có thể ngưng tụ tinh hỏa của bản thân đó, đến lúc đấy công tử cũng có thể tự luyện hoá được mà.

Tinh Hà kỳ? Hiện tại nhắc đến nó còn quá sớm.

- Nếu công tử thật sự lo lắng, cũng có thể học luyện khí sư kia, tìm một ít Địa Hỏa để tập luyện. Có điều công tử không tinh thông luyện khí, chi sợ sẽ rất gian nan đó.

- Quên đi, giờ cũng không phải lúc.

Tô Tinh còn có nhiều việc hơn cần hoàn thành.

.....

Hoàng hôn buông xuống.

Vòng vo cả nửa ngày ở Thiên Hà tinh phường, Tô Tinh cũng không nghe được tung tích của Vụ Văn tử, tuy nhiên lại mua được mấy bản pháp thuật nhẹ. Một quyển là "Lăng Không Khống Vật", pháp thuật cơ bản nhất của Tinh giả, cách để khống chế pháp khí bay tới bay lui thông dụng nhất. Quyển còn lại là "Súc Vật thuật", thu nhỏ thể tích vật thể trong thời gian nhất định, pháp khí cấp thấp sau khi bị ném ra gặp gió là liền phình to là vì vậy.

Trừ hai thứ đó ra còn có mấy bình Bỏ Khí thủy cùng hai mươi tám Tiên Hòa phù, mười tám Đạo Gia Quang Minh phù. Một ít tài liệu không dùng đến Tô Tinh liền đơn giản đổi lấy mấy chục lượng vàng.

Trở lại Kiện Khang Thảo Đường, An Tổ Văn đã chuẩn bị một bàn ăn rất ngon.

Trong phòng chỉ có mình nàng, Lâm Anh Mi và Ngô Tâm Giải ở trong tình thái cả ngày cảm thấy khó chịu cũng liền chạy ra.

- Vị công tử này, không biết Thiên Thủy thành có được chăng?

- Quả nhiên rất náo nhiệt, đáng tiếc không tìm được Vụ Văn tử.

Tô Tinh tiếc nuôi than.

- Công tử muốn luyện chế đan dược để đột phá Tinh Trần kỳ phải không?

An Tổ Văn khẽ chuyển tròn mắt.

Tô Tinh gật đầu, Tinh Trần kỳ đã nhập vào bình cảnh, nếu là trước kia thì có lẽ hẳn sẽ không gấp như vậy. Có điều hôm nay vừa biết Thủy Bộ Pháp hội sẽ lập tức cử hành nên có chút khẩn trương.

- Nếu công tử tin tưởng Tổ Văn, có lẽ Tổ Văn có thể giúp công tử tìm được dược liệu thay thế.

An Tổ Văn nói nhỏ nhẹ.

Tô Tinh sửng sốt. Đúng rồi, sao hắn lại mau quên Địa Linh Tinh Thần Y An Đạo Toàn vậy chứ? Tốt xấu gì nàng cũng là người luyện chế ra đan dược kỳ quái là Toái Tinh Kim Đan cơ. Có lẽ có thể tìm được biện pháp cho hắn.

- Vậy có làm phiền nàng không?

Tô Tinh hơi do dự, dù sao mới quen biết nhau không đến một ngày, lúc trước chuyện của Lâm Anh Mi đã đư phiền toái cho nàng rồi.

An Tổ Văn nhẹ nhàng cười:

- Tại hạ là Địa Linh Tinh, chi cần là vấn đề về đan dược thì sẽ không phiền đâu.

- Thật sự cảm ơn nàng.

Tô Tinh thờ dài, đem phương pháp điều chế đan cho An Tổ Văn.

- Nhắc tay thôi mà.

Thần Y lắc đầu, lấy đơn thuốc nhìn sơ qua.

- Tổ Văn mọii mọii, ngươi có nắm chắc không?

Ngô Tâm Giải gấp gấp hỏi.

An Tổ Văn giãn lông mày:

- Chỉ cần có thể giúp công tử đột phá đến Tinh Vân kỳ là được phải không?

- Ừm

- Vậy thì ta nắm chắc.

An Tổ Vấn cười tự tin.

Tô Tinh cũng nhân cơ hội mà cùng An Tổ Vấn tán gẫu một vài chuyện tình về đan dược, dược liệu. Ở lĩnh vực đan dược, Địa Linh Tinh xem như chuyên gia, nàng cũng giảng giải cho Tô Tinh rất nhiều thuật luyện đan dược của Lương Sơn đại lục.

Chẳng ai hay rằng đêm đã canh ba.

- Đúng rồi, hôm nay Tâm Giải tỷ tỷ đã thấy cổ mộ, có phát hiện huyền cơ gì không?

An Tổ Vấn đột nhiên hỏi.

Ngô Tâm Giải chu môi:

- Cổ mộ ày cũng quá kỳ quái, lại đặt hai cái quan tài.

- Ngay cả Trí Đa Tinh tỷ tỷ cũng không nghĩ được.

An Tổ Vấn cười cười.

Ngô Tâm Giải nhìn trộm Tô Tinh, cười hắc hắc.

Một lát sau, An Tổ Vấn trở về phòng nghỉ ngơi.

- Công tử, chẳng nói đêm nay sẽ có kết cục, có phải là muốn đi phá giải cổ mộ hay không?

Ngô Tâm Giải ôm Tô Tinh, bộ ngực gắt gao cọ xát.

Lâm Anh Mi nhú mày:

- Ngô Dụng, người có thể nghiêm chỉnh chút được không?

- Nghiêm chỉnh thực là nhàm chán mà, đúng không, công tử?

Ngô Tâm Giải hơi thờ như lan.

- Đùng nào loạn nữa, đợi lát nữa còn có chính sự.

Tô Tinh nhìn Ngô Tâm Giải, cười hỏi:

- Thế nào, đã phá giải được cơ quan của cổ mộ chưa?

- Quan tài không dùng để đặt thi thể, cái này cũng quá lạ. Nếu công tử đã phá giải được, Tâm Giải cũng lười suy nghĩ.

Ngô Tâm Giải ánh mắt quẩn rũ như nước xuân lỏng lánh:

- Nhưng mà có thật là trong thời gian ngắn như vậy công tử đã phá giải được cơ quan kia hay không?

- Chúng ta đi trước xem thử đi!

Tô Tinh cũng không nhiều lời.

Ba người một lần nữa chạy tới cổ mộ. Từ rất xa đã nghe thấy tiếng binh khí va chạm, mấy người Tô Tinh lập tức ẩn thân, nấp ở một bên.

Chỉ thấy ở bên ngoài cổ mộ, pháp khí, bùa chú bay đầy trời đêm. Trong đó có năm người đang liên thủ vây công một thân ảnh màu trắng.

- Công tử, thời cơ để chàng "anh hùng cứu mỹ nhân" đến rồi đó!

Ngô Tâm Giải cười trừ chọc.

Tô Tinh nhú nhú mày.

Đúng vậy.

Thân ảnh bị liên thủ vây công kia rõ ràng chính là thiếu nữ áo trắng đã gặp ban sáng.

Có điều thoát nhìn qua thì tuy rằng bị năm sáu tu sĩ công kích, nàng vẫn rất bình tĩnh.

- Hừ, theo dõi người lâu như vậy, không thể tưởng được người còn có thể trở về, chẳng lẽ người đã phá giải được cơ quan của cỗ mộ sao? Nếu người nói ra cách phá giải, bổn đạo có thể lui cho người một con đường sống.

Thanh niên cầm quạt giấy chém ra thanh quang cười lạnh.

Tu vi của mấy người vây công thiếu nữ ít nhất đều là Tinh Trần hậu kỳ, trong đó kẻ cầm đầu là thanh niên cầm quạt giấy cũng có tu vi Tinh Vân trung kỳ, rõ ràng nàng đang rơi vào hoàn cảnh xấu.

Tô Tinh đang muốn xuất thủ thì đúng lúc này, dị biến phát sinh.

Chỉ nghe thấy một giọng nói khinh thường, lạnh lùng như cát băng chém tuyết vang lên:

- Muốn chết thì ta sẽ thanh toán cho các người!

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Địa Khôi tinh Chu Vũ

Dịch: Joker Emperor

Biên tập: Tiểu Ngạo Nhân

Thiếu nữ vùng tay khê múa, một luồng ánh sáng màu lam lạnh lẽo hiện ra, trên tay nàng có thêm một thanh bảo kiếm trong suốt như băng tuyết.

- Sờ Tuyết Hiện Tinh! (Tuyết đầu mùa đã tanh)

Thiếu nữ khê kêu một tiếng, thân pháp thập phần mềm mại, bước đi như du long, đi dạo bên trong vòng vây của năm tên tu sĩ. Mũi kiếm sương tuyết bay lên, kiếm phong ràn rạt, vài món pháp khí đã bị chém đứt.

Thiếu nữ áo trắng nhẹ bay, bảo kiếm hươ lên.

Hàn quang lạnh hơn tuyết.

Một gã tu sĩ vừa mới xuất ra pháp khí, cổ đã bị một đao chém đứt, miệng vết thương lập tức bị đóng băng, ngay cả máu cũng không kịp chảy xuống.

- Là Tuyết Phách kiếm pháp!

Công tử cầm quạt giấy cả kinh, vội vàng vận khởi bảo phiến, chém một mảng sáng xanh đánh vào thiếu nữ.

Thiếu nữ liền bỏ ra một chiêu, lập tức một mũi tên lạnh lẽo phóng ra, đánh ta bảo phiến. Sau đó nàng bước nhanh về phía trước, nắm chặt băng kiếm, kiếm quang vui tình lạnh như băng, giống như có sức sống, làm cho vài tên tu sĩ không chịu nổi phải chống đỡ liên tục. Kiếm pháp cao minh khiến Lâm Anh Mĩ cũng phải nhìn nàng với con mắt khác.

- Nàng là người như thế nào?

Tô Tinh kinh ngạc. Hắn cảm nhận được một cỗ tinh lực không rõ ràng từ trên người thiếu nữ.

Ngô Tâm Giải niệm khẩu quyết, hai luồng bảo quang cùng xuất hiện, song song chiếu vào thiếu nữ mà nhìn chăm chú.

Đây là Hoàng giai pháp thuật "Muru Định Nhi Động" của Thiên Cơ tinh, có thể thấy rõ cấp độ, tình trạng vũ lực của mục tiêu. Dù là Tinh Tướng gì cũng không trốn thoát khỏi pháp nhãn của nàng.

- Nàng là Hàng Tinh giả!

Ngô Tâm Giải che miệng:

- Hơn nữa giá trị vũ lực của bộ kiếm pháp kia cũng không thấp đâu.

Chỉ dùng một thanh bảo kiếm liền đánh cho năm tên tinh giả luống cuống tay chân lại chính là một Hàng Tinh giả.

Ngay trong lúc đó, đã có thêm ba gã tinh giả chết dưới kiếm pháp của thiếu nữ. Thậm chí từ đầu tới cuối nàng còn chưa sử dụng những pháp thuật khác, pháp khí khác.

- A!!!

Một gã tu sĩ Tinh Vân sơ kỳ bị dọa vỡ mật, xoay người bỏ chạy.

Ánh mắt thiếu nữ lạnh như băng, hai ngón tay kẹp lại, hàn quang loé lên.

Tu sĩ đang chạy trốn bị hàn quang đâm xuyên qua, hét thảm một tiếng rồi ngã xuống đất.

Cuối cùng chiến trường chỉ còn lại vị công tử cầm quạt giấy có tu vi Tinh Vân trung kỳ.

- Đến tột cùng thì ngươi là loại người nào?

Gã đồ mồ hôi lạnh đầm đìa, không thể tin được rằng năm tên tu sĩ liên thủ cũng không địch được một thiếu nữ.

- Chạy mau đi còn kịp.

Trưởng kiếm chỉ thẳng, thiếu nữ cười lạnh nói.

- Nằm mơ! Xem bản công tử!

Công tử quạt giấy hét lớn, điên cuồng vẩy thanh phiến, thanh quang trong phiến lập tức như được tiếp thêm sức sống.

- Thanh Phong Tẩu Ca, Thanh Long Ngâm Vũ! Phá!!!

Một tiếng long ngâm thanh thúy, thanh quang ở giữa không trung đột nhiên cuộn tròn lại, ngưng tụ thành hình hài của một con rồng màu xanh. Thanh Long lập tức uốn lượn.

- Thanh Long bảo phiến?! Khó trách ngươi lại ngạo mạn như vậy!

Thiếu nữ hơi nhíu lông mày, lộ ra một tia bất ngờ.

Tốt xấu gì công tử quạt giấy kia cũng đạt đến Tinh Vân trung kỳ, đương nhiên không thể coi thường, gã thúc dục toàn bộ pháp lực, Thanh Long bảo phiến trong tay liền giương nanh múa vuốt.

Một đạo hoa quang đột nhiên hiện ra, chỉ thấy một thân ảnh yếu diệu khác xuất hiện bên cạnh thiếu nữ.

Đúng lúc này, Thanh Long cuốn tới thiếu nữ, một pháp trận đột nhiên mở ra. Có điều cũng vẫn phải công nhận rằng Thanh Long mạnh mẽ này không ai bì nổi.

- Hàng Tinh giả!!!

Công tử quạt giấy thấy người xuất hiện bên cạnh thiếu nữ, nhất thời lộ vẻ tham lam cười to:

- Xem ra bản công tử thật sự gặp đại vận rồi.

Gã thúc dục toàn bộ pháp lực, Thanh Long nhất thời vọt lên.

Thiếu nữ giờ kiếm, phối hợp với trận pháp kiệt lực ngăn cản.

- Công tử?

Ngô Tâm Giải vội quay sang nhìn Tô Tinh.

Tô Tinh biết đã đến lúc xuất thủ, thân hình nhoáng lên một cái, giống như một thanh lợi kiếm.

Thần niệm của tên công tử kia lập tức tràn đến hắn. Không thể không nói tu vi của tu sĩ Tinh Vân trung kỳ không phải như bình thường, gã nhanh chóng niệm chỉ quyết, pháp lực từ đầu ngón tay vọt tới Tô Tinh:

- Tinh Trần tu sĩ cũng dám đánh lên bản công tử?

Công tử quạt giấy tay cầm Thanh Long phiến không hề dừng lại, tay kia thì đang muốn ném ra một pháp khí.

Đúng lúc này, cơ thể hắn liền khựng lại.

Một mũi thương nhọn hoắt mang theo hàn quang lộ ra ở ngực gã.

- Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương?!!

Gã cúi đầu, khi nhận ra cây thương này, khuôn mặt trở nên dờ ẫn.

- Lâm... Xu...

Lúc này Tô Tinh đã dùng Ngân Kiếm đâm vào yết hầu gã, hai tròng mắt của công tử quật giấy liền ảm đạm, oán hận trút hơi thở cuối cùng.

Gã vừa chết, Thanh Long nhất thời tan thành mây khói, hào quang của bảo phiến cũng tối đi, Tô Tinh thuận tay thu lại, cũng không hề khách khí nhét vào trong túi.

Lâm Xung thu hồi Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, Ngô Tâm Giải cũng chạy tới cạnh Tô Tinh.

Tô Tinh nghiêng ngẫm đánh giá Hàng Tinh giả này, thập phần tò mò vị Tinh Tướng đứng cạnh nàng.

Tinh thiếu nữ kia có dáng người cao gầy, một thân mặc cung trang rất hoa lệ, mắt xạ hỏa điện, môi như trái anh đào chín mọng, hai chân thon dài, hơn nữa đáng chú ý nhất là năm lá cò nhỏ với năm màu khác nhau bay lơ lửng quanh thân nàng, thực có chút bất phàm.

- Ngũ Hành Phong Vân kỳ, hoá ra là Địa Khôi tinh Thần Cơ Quân Sư Chu Vũ!

Ngô Tâm Giải cười hì hì.

Hoá ra đây là Địa Khôi tinh Thần Cơ Quân Sư, cũng xem như là cùng một nhánh với Trí Đa tinh Ngô Dụng ở Lương Sơn.

Tô Tinh âm thầm đánh giá.

- Hoá ra ngươi cũng là Tinh Tướng!

Thiếu nữ áo trắng lộ ra nụ cười như có như không, nhìn hai thiếu nữ xinh đẹp ở bên cạnh Tô Tinh. Có điều cho dù đoán cả ngày, nàng cũng sẽ không ngờ rằng cả hai đều là Tinh Tướng.

- Muốn đánh nhau sao?

Nàng thân nhiên nói, Sương kiếm hươ lên.

Địa Khôi tinh Chu Vũ.

- Nàng muốn đánh sao?

Tô Tinh cười hỏi lại.

Thiếu nữ thu hồi Sương kiếm.

Địa Khôi tinh Thần Cơ Quân Sư mặt không đổi sắc. Có điều lúc này nàng đột nhiên niệm chỉ quyết, Ngũ Hành Phong Vân kỳ lập tức biến mất.

Lâm Anh Mi và Ngô Tâm Giải đều tập trung toàn bộ tinh thần để đề phòng.

Nhưng Địa Khôi tinh không công kích Tô Tinh. Ở một ngách nhỏ, một tu sĩ ẩn núp đột nhiên thấy bên người mình có năm lá cò nhỏ bay vòng quanh, một trận pháp xuất hiện dưới chân hắn.

Về mặt tu sĩ hiện lên sự kinh hoàng. Trận pháp đánh ra một luồng lôi quang, nhất thời tu sĩ này liền đi đòi nhà ma.

Tô Tinh hơi kinh hãi, Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải cũng lộ ra tia tán thưởng, chỉ có ánh mắt của Lâm Anh Mi vẫn bất động như núi, nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của Địa Khôi tinh.

- Chu Sa!

Thiếu nữ áo trắng nhẹ nhàng nói.

Địa Khôi tinh tên thật là Chu Sa khế vuốt cầm, thu hồi Ngũ Hành Phong Vân kỳ.

- Trận pháp của Địa Khôi tinh muội muội quả nhiên tuyệt diệu y như lời đồn vậy đó.

Ngô Tâm Giải hâm mộ nói.

Tuy rằng Địa Khôi tinh Thần Cơ Quân Sư thuộc nhóm hỗ trợ, nhưng ở Lương Sơn cũng không người nào có thể xuất ra trận pháp như trên. Cho dù là võ tinh cũng chưa chắc đã là đối thủ, khiến Thiên Cơ tinh đúng thực là rất hâm mộ.

- Vị tỷ tỷ này không biết là sao gì?

Thanh âm Chu Sa cứng rắn như bàn thạch, nhìn chăm chăm Ngô Tâm Giải.

- Muội muội đoán đi.

Ngô Tâm Giải không đáp.

- Có lẽ là Thiên Tinh.

Chu Sa cũng không hề để ý.

Nét mặt Ngô Tâm Giải có chút khó coi.

Lúc này, ánh mắt thiếu nữ áo trắng rời khỏi người Ngô Tâm Giải và Lâm Anh Mi, chuyển về phía Tô Tinh. Nàng cười nhẹ, lời nói có chút không lưu tình:

- Muộn như vậy công tử mới xuất hiện, hẳn không phải trùng hợp đấy chứ? Chẳng lẽ là cố ý chuẩn bị một màn "anh hùng cứu mỹ nhân" cho tiểu nữ xem?

Tô Tinh cười hắc hắc:

- Ta tên là Tô Tinh, xem ra là cô nương quên rồi. Lần này không thể xem là bèo nước gặp nhau được, chẳng lẽ nàng vẫn không chịu nói ra phương danh sao?

- Cung Thái Vi!

Thiếu nữ đáp hồi hột.

- Tây Sơn hữu vi, mỹ nhân bất di, Tây Sơn vô vi, mỹ nhân bất quy. Tên rất hay.

Tô Tinh vỗ tay khen.

- Công tử nói lời khách khí làm gì, Thái Vi thăm nghĩ muốn hỏi công tử một vấn đề.

Cung Thái Vi thâm sâu nói:

- Cơ quan của cổ mộ, công tử có thể phá giải không?

- Xem ra Thái Vi nàng cũng phá giải được rồi.

Tô Tinh tươi cười nói. Sau đó hai người nhìn nhau chăm chăm.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí tràn ngập mùi thuốc súng, khung cảnh giương cung bạt kiếm xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Cơ quan của quan tài sắt

Dịch: Joker Emperor

Biên tập: Tiểu Ngạo Nhân

Không khí lâm vào bế tắc, ai cũng không nói gì, Tô Tinh cũng không ngại có một cơ hội thưởng thức mỹ nữ xinh đẹp như vậy. Cung Thái Vi hừ một tiếng phá tan bầu không khí bức bối:

- Tô Tinh công tử có nguyện ý cùng ta tìm kiếm cổ mộ không?

- Nếu thật sự nàng đã giải được câu đố, ta đương nhiên sẽ không để ý.
- Cổ mộ có hai quan tài sắt, một khi đã như vậy, chúng ta mỗi người người hoàn thành một cái cơ quan.
- Được!

Tô Tinh vỗ tay đồng ý.

Cung Thái Vi liền xoay người đi vào trong cổ mộ, cũng không thèm liếc mắt nhìn tài vật ở thi thể tu sĩ trên mặt đất. Hắn cảm thấy nữ tử thành thực trước mặt này tựa hồ như cho rằng lấy tài vật của người chết là không quang vinh vậy. Có điều hắn lập tức cảm thấy lúc mới đến vốn cũng đã rất khó coi rồi, còn để ý mặt mũi cái rắm.

Đợi cho Cung Thái Vi vừa xoay người rồi đi, Tô Tinh liền không khách khí vận thần niệm tìm tòi một phen.

- Thái Vi... Thái Vi...

Ngô Tâm Giải gãi đầu đau khổ suy nghĩ.

Lâm Anh Mi nhìn chăm chăm Ngô Tâm Giải:

- Ngươi mê gái hả?
- Không phải, cái tên này tựa như đã nghe qua ở đâu rồi thì phải?

Ngô Tâm Giải vò đầu bứt tóc.

Lâm Anh Mi cũng không để ý đến nàng, cùng Tô Tinh đi vào cổ mộ.

Nếu đối phương là Hàng Tinh giả, nàng cũng không cần thiết phải điều dưỡng trong tình thái. Dù sao khi Tinh Tượng ra khỏi tình thái để hộ giá cũng phải mất vài giây, thời gian rất ngắn, nhưng mà trong chiến đấu lại là đòn trí mạng.

Tiến vào cổ mộ, Cung Thái Vi ngồi trên quan tài bên cạnh cười khúc khích, vẻ mặt thoải mái, Địa Khôi tinh Chu Vũ canh giữ ở bên cạnh, túm tụm của nàng vẫn giống như là một khối đá cứng rắn vậy, khiến cho dục vọng chiếm hữu được nàng của người nào đó đều tan thành mây khói.

- Chuẩn bị tốt chưa?

Cung Thái Vi cười như gió xuân.

Tô Tinh cũng khẽ vuốt cằm.

Lâm Anh Mi và Ngô Tâm Giải tò mò vây quanh hắn, không biết thiếu chủ của mình rốt cuộc sẽ phá giải như thế nào.

- Anh Mi, ngươi nghĩ cơ quan này thế nào?

Ngô Tâm Giải nhỏ giọng hỏi.

- Tại hạ không có hứng thú với mấy thứ này, đây là chức trách của ngươi!

Lâm Anh Mi tuy nói như vậy nhưng ánh mắt lại nhìn chăm chăm Tô Tinh, dõi theo nhất cử nhất động của hắn. Trong lòng Ngô Tâm Giải cười thầm: "Thật sự là 'khẩu thị tâm phi' này."

Tô Tinh đổ dầu hỏa từ trong túi Tinh Giới vào trong quan tài, Cung Thái Vi lại đem nước đổ đầy quan tài còn lại.

Hành vi này của hai người thật sự có chút kỳ quái.

Quan tài không phải dùng để đặt thi thể, chẳng lẽ để đổ nước, đổ dầu?

Ngô Tâm Giải kỳ quái nghĩ, Tô Tinh đột nhiên xuất ra một ngọn lửa tinh luyện, tiếp theo dầu hỏa bốc cháy lên hừng hực, quan tài dường như biến thành chậu than.

Cung Thái Vi nhìn Tô Tinh, trong mắt hiện lên một tia tán thưởng.

Chỉ thấy mặt đất phát ra tiếng nổ nặng nề, ở giữa hai cỗ quan tài, sàn nhà lồm xồm, một thông đạo cùng cầu thang chọt mở ra, rõ ràng đây mới đúng là cửa ra vào của cổ mộ.

- Thật sự phá được cơ quan!

Lâm Anh Mi sợ hãi than, bây giờ nàng vẫn còn không làm sao hiểu được thiếu chủ mình tại sao lại có thể phá giải được cơ quan trong thời gian ngắn như

thế. Tuy rằng đây không phải lần đầu tiên chứng kiến năng lực phá giải các di tích của hấn, nhưng mỗi một lần đều khiến đáy lòng Thiên Hùng tỉnh sôi trào.

Thiếu chủ của mình quả thực giống như được trời sinh ra để phá giải mê cục của Lương Sơn vậy.

Ngô Tâm Giải cũng rung động, Thiên Cơ tinh dù sao cũng là trí tướng đứng đầu Nữ Lương Sơn. Nàng nhắm mắt trầm tư một hồi, liền hiểu được vì sao Tô Tinh tìm được cơ quan của cổ mộ.

- Thì ra là thế, gợi ý của cổ mộ này thật sự rất xảo diệu.

Ngô Tâm Giải thán phục.

- Gợi ý xảo diệu? Ở đâu?

Lâm Anh Mi hỏi.

Ngô Tâm Giải nhìn chung quanh cổ mộ, giảo hoạt cười:

- Chính cổ mộ này là gợi ý.

Lâm Anh Mi tròn tròn mắt.

Ngô Tâm Giải đã nói gợi ý lớn nhất của cổ mộ là vì sao lại tạo ra mặt trên bằng sắt, suy nghĩ cẩn thận điểm ấy sẽ phá giải được cơ quan của cổ mộ vô cùng dễ dàng.

Nhìn Lâm Anh Mi vẫn còn không hiểu được, Ngô Tâm Giải liền nói ra cách mà Tô Tinh và Cung Thái Vi sử dụng để mở cổ mộ.

- Thủy và hỏa?

Lâm Anh Mi kinh ngạc.

Ngô Tâm Giải cười nói:

- Đúng vậy, vô quan tài bằng gỗ, nắp sắt và ngôi mộ là ba yếu tố: mộc, kim, thổ, vậy nếu luận theo Ngũ Hành, manh mối để mở cơ quan đương nhiên là hai vật thủy, hỏa còn lại rồi.

Dù là câu đố gì, sau khi bị phá giải thì luôn cảm thấy cực kỳ đơn giản. Có điều người ngoài cuộc bao giờ cũng tinh minh hơn kẻ trong cuộc, những Tinh già kia sao có thể nghĩ đến Ngũ Hành chứ.

Tô Tinh đi tới, nhìn đến hai người khề nói:

- Đợi lát nữa phải xuống cổ mộ, chuẩn bị sẵn sàng!

- Tâm Giải càng ngày càng thích thiếu chủ chàng rồi.

Ngô Tâm Giải vội nhào vào hấn, cũng mặc kệ ở đây có người lạ.

Tô Tinh cười nói:

- Cơ quan của cổ mộ nhìn qua có vẻ huyền diệu, nhưng chỉ cần nàng suy nghĩ cẩn thận một chút là có thể phá giải được thôi.

- Tâm Giải cam bái hạ phong, cho dù có thể phá giải cũng không nhanh như công tử được, quả thực là yêu quái mà.

Ngô Tâm Giải đắc ý, trong lòng lại thấy rất tự hào cạo đầu vào ngực Tô Tinh:

- Thiếu chủ kết hợp với Tâm Giải quả nhiên là một đôi trời sinh, hì hì.

- Bàn cung đi vào trước.

Cung Thái Vi cùng Địa Khôi tinh Chu Vũ đi xuống đầu tiên.

Mấy người Tô Tinh cũng lập tức theo sau. Ngay sau khi họ đi xuống, cửa của cơ quan liền bị đóng lại, bên trong tối đen như mực, giờ tay ra không thấy năm ngón.

Tô Tinh cảm nhận được một cỗ thần niệm lãnh liệt tập trung lên hấn, xem ra tâm tư đề phòng của Cung Thái Vi vẫn chưa giảm chút nào. Hấn cũng không có hứng thú đánh lên nàng, vẫn lời ra Đạo Gia Quang Minh phủ đã chuẩn bị từ trước. Lá bùa hiện lên một mảng ánh sáng trong suốt, chiếu sáng bên trong cổ mộ.

Một cầu thang bằng đá, xếp theo hình xoắn ốc vẫn kéo dài xuống dưới không thấy đáy.

- Cầm lấy!

Cung Thái Vi đột nhiên ném đến mấy vật gì đó.

Thân thủ khê động là hấn đã bắt được mấy viên đan dược.

- Đây là Ích Chương đan, có thể chống đỡ khí tử thi và khí độc của cổ mộ.

Cung Thái Vi nói.

- Đa tạ.

Tô Tinh nhận lấy nhưng không lập tức ăn ngay, ai mà biết Cung Thái Vi có động tay động chân vào mấy viên đan này hay không. Dù sao cổ mộ này không chừng còn có đồ tốt.

Cung Thái Vi làm sao không biết suy nghĩ của hấn, liền hừ một tiếng cười nhạt.

- Bản quận chúa giết người cũng sẽ không dùng cách thức vô sỉ này.

Tô Tinh cũng lười phản bác, trực tiếp lấy ra một viên đan dược từ trên người ném ra cho Cung Thái Vi, nở nụ cười giả tạo:

- Cái này gọi là Trừ Tà đan, có thể trừ nguyên rủa của yêu tà ở cổ mộ, nàng dám ăn vào không?

Nhìn đan dược đen thui như thế kia, nàng làm sao nuốt nổi. Cung Thái Vi mày liễu ngược, bóp nát luôn viên đan.

- Nàng cũng biết là không thể ăn sao?

Cung Thái Vi hiểu được là hấn biến đổi biện pháp, khiến nàng thấy tình cảnh hiện tại của hấn, nàng bèn mỉm cười:

- Tô Tinh công tử thật đúng là cẩn thận.

- Chỉ lo thuyền lật trong mương thôi.

- Nếu người thật sự cẩn thận như vậy, tại sao lại dám cùng bản cung xuống mộ, chẳng lẽ không sợ cổ mộ có kỳ bảo, đến lúc đó, bản cung cũng không nói chuyện dễ nghe như này hay sao?

Cung Thái Vi liếc mắt nhìn Ngô Tâm Giải:

- Chẳng lẽ là người cảm thấy Tinh Tượng của người có thể đối phó được Chu Sa?

- Tô mỗ tự nhiên là không tin Thái Vi cô nương bằng thanh ngọc khiết như tiên tử sẽ làm cái loại sự tình giết người cướp của rất mất thân phận này.

Tô Tinh nửa đùa nửa thật nói.

Cung Thái Vi che miệng cười.

- A, ta biết rồi!!!

Ngô Tâm Giải lúc này đột nhiên kêu lên.

Mọi người đều dừng bước, ánh mắt đều đặt lên thân thể của nàng.

Tô Tinh hỏi nàng:

- Nàng phát hiện ra cái gì?

Ngô Tâm Giải lắc đầu là cái lười thom tho, động tác cực kỳ đáng yêu.

Mấy người tiếp tục đi dọc theo cầu thang, Ngô Tâm Giải nhìn Cung Thái Vi, trong mắt hiện lên quang mang giao hoạt.

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Âm hồn trong cổ mộ

Cầu thang xoắn ốc liên tục kéo xuống phía dưới, con đường vừa hẹp vừa dốc, mà độ dốc thì gần như dựng đứng vậy, lấy Đạo Gia Quang Minh phù ném xuống cũng không thể nghe thấy âm thanh hay ánh sáng phát ra.

Tô Tinh hít một hơi khí lạnh, nếu đây thật sự là đường đi vào mộ, vậy quả thực cũng quá là dài. Lối đi rất sạch sẽ, thoạt nhìn qua thì không giống như có cơ quan mai phục, hẳn chú ý nhìn quanh cũng không có dấu vết có người từng xâm nhập.

Nhưng cho dù là thế, Tô Tinh cũng không dám có chút lơ là. Những cơ quan huyền bí ở Lương Sơn đại lục trùng trùng, có trời mới biết sẽ dấu điểm đòn trí mạng gì. Cho nên vừa đi hẳn vừa cẩn thận quan sát cảnh vật chung quanh.

Cung Thái Vi liếc ngang sang hẳn một cái, cười nói:

- Có thật là ngại rất cẩn thận không vậy, tại sao không sử dụng thần niệm?

Tô Tinh bĩu bĩu môi. Thần niệm của hắn cũng mới chỉ lĩnh hội mấy ngày gần đây ở trên đường tới Dạng Ba quốc mà thôi. Loại thần niệm này nói ra thì rất là mơ hồ, tựa như là kéo dài ý thức của mình ra vậy. Nhóm Tinh Tướng thì trời sinh ra đều biết, còn Tinh giả cần phải tự mình rèn luyện thần thức. Có điều luyện loại thần thức này còn mệt hơn so với Luyện Võ độn. Nếu buổi sáng dùng thì cả ngày đó hẳn sẽ cạn kiệt tinh lực.

Nghe Ngô Tâm Giải nói, cách tốt nhất để bồi dưỡng thần niệm là có một quyền pháp quyết cao minh.

Cung Thái Vi thấy Tô Tinh không trả lời, lại đi xuống phía dưới vài bước, bỗng nhiên nàng ngoái đầu lại nói như cười mà không phải cười hỏi:

- Tinh Tướng của ngươi có phải là Thiên Cơ tinh Trí Đa Tinh Ngô Dụng không?

Tô Tinh vắn mắt không nghĩ tới nàng sẽ hỏi câu này, nhất thời nghẹn họng, không biết nên trả lời như thế nào. Khi Hàng Tinh giả tranh đấu, thân phận của Tinh Tướng chính là một đòn sát thủ. Dựa vào đó sẽ có các thông tin về Tinh Tướng, từ đó đưa ra đối sách khác nhau. Tựa như lần trước ở Hùng Quan thành, đại trận vây khốn Thiên Hùng tinh chính là trận pháp chuyên dùng để đối phó với nàng.

Vậy nên mới nói Hoàng giai pháp thuật của Thiên Cơ tinh Ngô Dụng chính là "Mưu Định Nhi Động" (1).

Tuy Cung Thái Vi không thêm đề ý thân phận Tinh Tướng của nàng bị lộ, nhưng Tô Tinh thì không như vậy, dù sao đó vẫn là sự khác biệt giữa đàn ông và phụ nữ. Nữ nhân này nhìn qua chính là loại phụ nữ rất khó đối phó, trừ đi thân hình bốc lửa, khuôn mặt mỹ miều cùng bộ ngực cao vút làm tiền vốn ra, còn có một bộ Tuyệt Phách kiếm pháp tuyệt diệu cùng tinh lực vô cùng dồi dào.

Từ đầu tới cuối Ngô Tâm Giải và Lâm Anh Mi đều chưa lộ ra Thiên Mệnh Tinh Vũ, làm sao nàng ta biết được?

Cung Thái Vi thấy vẻ mặt Tô Tinh âm trầm, liền cười duyên:

- Bản cung cũng chỉ đoán bừa thôi, lần gặp ngươi đầu tiên chính là ở cổ mộ, nhưng trong thời gian ngắn ngươi liền đoán được mấu chốt, chỉ có Thiên Cơ tinh mới có thể làm được.

- Không phải nàng cũng đoán được sao?

Hắn liền nhẹ nhàng nói bằng quơ:

- Tinh Tướng Thần Cơ Quân Sư của bản cung cũng không thua Thiên Cơ tinh!

Cung Thái Vi chậm rãi nói:

- Có Chu Sa gợi ý, bản cung mới có thể giải quyết thuận lợi như vậy.

Tô Tinh giống như hữu ý vô tình nhìn qua Địa Khôi tinh Chu Sa lạnh lùng như đá tảng, cũng không nói gì nữa.

Mấy người đi thật lâu, rốt cục tới được phía cuối sườn dốc.

Cuối con dốc có ánh sáng xuất hiện.

Hắn tiếp tục lấy Đạo Gia Quang Minh phù, đảo qua vài vòng đã nhìn rõ tình huống xung quanh.

Dưới cổ mộ có một cái động khác. Bích họa khảm bằng ngọc lưu ly, bình mã xếp hàng rất ngay ngắn.

Bốn mặt không hề thiếu đèn để đồng, đều chế thành hình dáng nô lệ. Người nô lệ quỳ xuống cả hai chân xuống chờ sai bảo. Nếu tùy tiện đưa loại đèn này tới thị trường đồ cổ ở Địa Cầu hẳn là vô giá.

Ở mặt tối của đại điện, trên đài cao đặt một khối thạch quan, thoạt nhìn thì là nơi mai táng hài cốt chủ nhân cổ mộ.

- Cổ mộ này thật là bình thường mà!

Ngô Tâm Giải thất vọng than.

- Nơi đựng xác của một tên tướng quân nhỏ bé lại có thể có cơ quan xảo diệu như vậy đã là nằm ngoài dự đoán của mọi người rồi, người cho là còn có cái gì nữa?

Bộ dáng của Cung Thái Vi như muốn hỏi người đang chờ mong cái quỷ gì.

- Không phải thường nghe nói cổ mộ có thi biến, thủ mộ thú gì gì đó sao? Ít nhất cũng phải có âm hồn chứ?

Ngô Tâm Giải lắc đầu nói.

Tô Tinh thấy nàng tìm kiếm lung tung cũng chẳng biết nói gì.

- Vậy thì người nên đi Thủ Thiên Phật Mộ, nhất định sẽ khiến người cả đời khó quên.

Cung Thái Vi hừ một tiếng.

- Kè nào?!

Tô Tinh chợt ngừng đầu quát.

Sâu trong bóng tối của cổ mộ, chỉ thấy một chút hào quang lờ mờ sáng lên. Cảm giác âm u, toàn thân phát ra hàn quang màu trắng nhạt, nàng ta trôi nổi không ngừng trong bóng đêm, như vẫn còn vấn vương chuyện nhân thế, đôi mắt khi nhắm khi mở, như là một làn khói nhẹ, mang theo chút hư vô phiêu miêu.

Bóng trắng biến ảo thành nữ tử ôn nhu, nhưng khuôn mặt tái nhợt tràn đầy khí lạnh khiến trái tim người khác phát run.

Cung Thái Vi hơi ngần người:

- Là âm hồn!

- Đây là âm hồn?

Tô Tinh ngạc nhiên.

Tương truyền rằng từ xưa, người chết già, trừ phi là Hồn Phách bất diệt, nếu không sẽ lập tức rời khỏi thể xác phạm gian để đầu thai kiếp sau, đời đời kiếp kiếp là thế, Luân Hồi không thôi. Nhưng mà trên thế gian còn tồn tại oán linh oan hồn, lấy ba loại độc là tham, sân, si, úy, ác duy trì hồn phách, quyến luyến trần thế, muốn như trước kia chứ không muốn hướng sinh (2), đó gọi là "Âm hồn".

Hơn nữa bên trong cổ mộ, thông thường sẽ có một vài chủ mộ trước khi chết sẽ cố ý chôn thêm người sống theo để bồi táng, lợi dụng oán hận của họ luyện dưỡng âm hồn để làm thủ mộ cho mình.

Loại âm hồn này còn đáng sợ hơn cả cơ quan.

Cuộc đời Tô Tinh không sợ quỷ thần, chưa từng gặp qua sự việc thế này, tuy biết đại lục Lương Sơn khó lường, nhưng lần này đột nhiên nhìn thấy, quả nhiên là đáng sợ.

Khi hai người còn đang nói, thanh âm ở sâu trong cổ mộ bắt đầu khuếch tán, giống như hòn đá rơi vào hồ nước lặng, tạo ra một vùng sóng gợn, ánh sáng lập tức xâm nhập vào sâu bên trong cổ mộ, tựa như kinh động đến thứ gì đó, những khoảng tối chung quanh cũng phát sáng lập loè.

Tô Tinh tập trung tinh thần, trái tim cũng bắt đầu đập loạn, hần ngừng thở, vầng sáng leo lét kia giống hệt âm hồn, bất ngờ phát sáng trong bóng đêm. Sau đó tựa như có vô số ngọn đèn được thắp lên, ánh sáng leo lét chập chờn đó cũng nhanh chóng toả ra, thậm chí khi hần ngừng đầu nhìn, trên đầu hần cũng có ánh sáng, không khí bắt đầu trầm lắng âm u.

Vô số âm hồn như vừa bừng tỉnh dậy sau một giấc mộng dài, lần đầu sau hơn mấy trăm năm qua cảm giác được có hơi ấm của con người, bắt đầu tụ tập lại tiến về đây. Bạch quang kia như một làn khói, phiêu du không ngừng nghỉ, biến hóa ra tất cả các loại khuôn mặt, có nam có nữ, có già có trẻ, có đẹp có xấu, có điều trên mỗi gương mặt trắng bệch này đều tràn ngập dục vọng. Trong lòng Tô Tinh chỉ có một cảm giác: lạnh như băng.

- Người thật đúng là miệng quạ đen.

Cung Thái Vi mắng một tiếng.

Ngô Tâm Giải le lưỡi ra về vô tội.

Địa Khôi tỉnh Chu Sa cảm Ngũ Hành Phong Vân Kỳ bất triển khai đại trận, Cung Thái Vi tuy nhìn bề ngoài lạnh lùng cứng rắn như tảng băng trời kỳ thực cũng không phải là dạng lãnh khốc vô tình, năm lá cờ nhỏ vây quanh tất cả mọi người, tạo nên một màn ánh sáng.

Nó giống như là một đồng lửa rực rỡ khiến đám âm hồn phải tránh xa ba thước.

- Cự nhiên lại là "Trừ Tà Trận Pháp".

Ngô Tâm Giải thâm than.

- Choeng!!!

Trong bóng đêm vang lên một âm thanh sắc bén.

Cung Thái Vi mặt lạnh như sương, nhanh chóng rút kiếm. Hàn băng lợi khí ra khỏi vỏ, băng sương hòa diễm lập tức sôi trào.

- Tô công tử, người có biện pháp để đối phó với đám âm hồn này chứ?

Tô Tinh xuất ra Phược Long Trần, trước mắt đây được xem là Pháp Khí duy nhất mà hắn có thể sử dụng.

Phát trần? Cung Thái Vi phì cười nhưng sau đó nhanh chóng khôi phục trạng thái lạnh lùng, tiếp tục niệm Lan Hoa chỉ quyết, vung hàn kiếm trong tay.

- Nhiều âm hồn như vậy, nếu dùng để bồi dưỡng ma binh thì thật ra cũng không tồi, đáng tiếc đáng tiếc, lại đụng phải bản cung.

Cung Thái Vi khẽ quát một tiếng. Dưới sự thúc dục của chủ nhân, kiếm băng phóng ra lam quang cực thịnh, quang mang vạn trượng quét ngang qua đám âm hồn. Trong phút chốc lam quang đã chiếu rọi đến trước mặt chúng. Nhưng cho dù là như thế, đám âm hồn này tựa như cũng không sợ hãi, vẫn theo bốn phương tám hướng vọt lại đây như cũ.

Chỉ thấy qua nháy mắt, khi lam quang tiếp xúc với đám âm hồn, kiếm khí lạnh thấu xương liền lập tức vắng ra. "Xoạt" một tiếng, hơn mười tên âm hồn lập tức hóa thành hư ảo, hồn phi phách tán dưới lưỡi kiếm màu lam.

Tô Tinh cũng không nghỉ ngơi, Phược Long Trần vẩy ra liên tục, pháp lực hoá thành tơ, bắn ra ngoài thanh phát trần, mặc dù không mạnh mẽ đẹp mắt như thần binh lợi khí của Cung Thái Vi nhưng lại hơn ở số lần công kích. Trong khoảng thời gian ngắn, hai người liên thủ ngăn chặn âm hồn tấn công, thì thoảng lại có thanh âm của âm hồn quanh quẩn vang vọng trong đại điện trống trải và âm u, làm người ta sởn gai ốc.

-----o

(1) *Mưu Định Nhi Động: Định mưu xong mới hành động.*

(2) *Hướng sinh: đi đầu thai.*

Bạn đang đọc truyện *108 Tinh Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Tổ Tuyệt Kiếm và Kim Ti Ngư Lân Giáp

Bảo kiếm của Cung Thái Vi uốn lượn trong đám oan hồn, chốc lát đã đảo qua được một vòng. Nhưng dù thế công của nàng và Tô Tinh mang uy lực cực lớn cũng không thể nào ngăn cản được đám âm hồn còn lại, càng ngày càng có nhiều âm hồn đánh tới. Những âm hồn này không biết đã bị giam cầm trong cổ mộ bao nhiêu năm tháng, khát vọng nhấm nháp mùi vị máu thịt khiến chúng càng thêm điên cuồng. Thậm chí một số trong bọn chúng đã xuyên qua Trừ Tà Trận Pháp của Chu Sa, lao tới Ngô Tâm Giải.

Khóc mắt Tô Tinh hiện ra dư quang, cảm phát trần cuốn quanh người Ngô Tâm Giải, nhanh chóng xua tan đám âm hồn kia. Có điều số lượng âm hồn xung quanh quả thực rất nhiều, nếu đánh trực diện mà muốn tiêu diệt hết thì chỉ trong vài hiệp là không thể. Cung Thái Vi cũng cảm thấy toát mồ hôi, hồ hấp nặng nề hơn. Đám âm hồn cứ lượn lờ trước mắt nàng mà gương nanh múa vuốt, bảo kiếm lam quang trong tay cũng không sắc bén như lúc trước nữa. Cung Thái Vi cắn chặt răng, nhếch môi cười lạnh.

Âm hồn đầy trời, trong tiếng rít gào tựa như có tiếng quỷ khóc truyền tới, bạch quang lạnh lẽo lan rộng, âm khí như mây. Cung Thái Vi quay đầu lại liếc nhìn Tô Tinh:

- Hừ, xem ra âm hồn này thật sự có tài.

Cung Thái Vi phát hiện Tô Tinh cũng không gặp vấn đề gì, vẫn tận tình vung vẩy phát trần. Phạm vi lan toả pháp lực khá rộng của phát trần rất hiệu quả để đối phó âm hồn. Có điều rõ ràng loại Pháp khí này cần có pháp lực chống đỡ, hắn mới chỉ đạt Tinh Trần hậu kỳ, tại sao có thể chống đỡ lâu như vậy?

Nàng nào biết rằng Tô Tinh ký khế ước với hai Tinh Tướng, lại đạt được tinh lực của Thiên Dị tinh, thoát nhìn thì tu vi hẳn chỉ bình thường nhưng một thân tinh lực cũng rất đáng nể.

- Âm hồn thật sự rất nhiều, chúng ta có nên rời đi trước rồi tính toán lại không?

Ngô Tâm Giải đưa ra đề nghị.

Tuy đám âm hồn này dễ đối phó, nhưng số lượng chúng rất đông, khi kết hợp lại thì hiển nhiên phải mất rất nhiều pháp lực mới tiêu diệt được.

Cung Thái Vi sao có thể chịu nhận thua, năm ngón tay phải co co duỗi duỗi thực hiện Lan Hoa Pháp Quyết. Theo những tư thế của nàng, Băng Sương Bảo Kiếm giữa không trung chợt dừng lại, sau đó bổ thẳng xuống. "Phập" một tiếng cảm sâu xuống dưới mặt đất phía trước người Cung Thái Vi, phát ra lam quang cực lớn, trên mặt đất xuất hiện một dải khí lạnh lấy kiếm làm trung tâm, vây mọi người ở bên trong màn sáng.

Âm hồn bốn phía thấy thức ăn của mình ngay trước mắt, làm sao còn quản nhiều như vậy, lập tức vọt lên hàng đàn, nhưng chỉ lát sau, màn sáng trên mặt đất đột nhiên mở rộng về phía trước, lam quang vọt lên cao đốt cháy không khí, chỉ thấy lam quang như có linh tính, tạo ra một vòm hình cung hiện lên trên đỉnh đầu Cung Thái Vi và Tô Tinh, nhất thời chặn đám âm hồn ở bên ngoài.

Tiếng quỷ khóc càng lúc càng lớn, vô số âm hồn ra sức va chạm với màn sáng.

Cung Thái Vi lộ vẻ cứng rắn lạnh lùng, ngay cả Tô Tinh bên cạnh cũng không nhận được đưa mắt nhìn nàng.

- Sao trời lấp lánh, kiếm nhanh như gió! Đi!!!

Nàng chỉ hai ngón tay vào bảo kiếm, ánh sáng lấp lánh dần tập trung ở mũi kiếm, chỉ thấy một hàng chữ văn màu lam hiện trên thân kiếm, bảo kiếm vừa di chuyển, hàng ngàn tia kiếm khí liền lập tức phóng ra, khí thế không thể chống đỡ, giống như thủy triều đổ ập xuống đại điện, tất cả các ngõ ngách đều không bỏ sót.

Âm hồn trong đại điện phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, bị quét đi sạch sẽ.

Bảo kiếm phát ra màu lam trong suốt rồi âm ỉ dần dần, Cung Thái Vi liền thu lại, nhét vào túi Tinh Giới.

- Thái Vi cô nương thật là lợi hại, nhìn qua đã biết thanh kiếm này không phải Pháp Khí bình thường!

Ngô Tâm Giải vỗ tay hoan hô, trông mắt khê xoay chuyển, nàng lại hỏi:

- Không biết tên thanh kiếm này là gì?

- Tổ Tuyết.

Cung Thái Vi đáp, ánh mắt có chút tự hào.

- Tổ Tuyết, quả nhiên rất thích hợp với Thái Vi cô nương!

Tô Tinh cũng gật gù.

Cung Thái Vi thần nhiên:

- Sao có thể sánh cùng cây phát trần của công tử.

Tô Tinh cười hắc hắc rồi đổi chủ đề:

- Xem chúng ta phí bao nhiêu công sức như vậy, không biết trong cổ mộ này có cái gì?

Cung Thái Vi gật đầu, nói:

- Bản cung cũng muốn biết có thứ tốt gì mà phải dùng nhiều âm hồn canh giữ như vậy.

Cổ mộ không còn âm hồn, mọi người cũng có thể yên tâm nghiên cứu sưu tầm cổ mộ.

Thoạt nhìn thì nó cũng không có gì đáng giá đối với tinh giả, sau khi tìm tòi qua một lượt, cuối cùng ánh mắt mọi người liền dừng ở cổ quan tài trên đài cao.

Tương truyền quan tài chôn trong lòng đất lâu ngày, do âm khí hoặc các nguyên nhân khác, có thể sẽ hoá thành cương thi. Vì lo cái miệng quạ đen của Ngô Tâm Giải ứng nghiệm, mọi người xác định chắc chắn không có vấn đề gì khác thường mới dám mở quan tài.

Nắp quan tài nặng trĩu bị đẩy ra, bên trong là một bộ hài cốt mặc áo hoa.

Nhìn cách ăn mặc có thể suy đoán trước đây gã rất có địa vị, trong quan tài có không ít vàng bạc châu báu.

- Gì chứ, toàn là rác rưởi. Cho nên ta vốn không thích cỗ mộ, âm khí quá nặng mà vật bồi táng lại không đáng bao nhiêu, càng không thể có chuyện chôn theo Pháp Khí, Tinh bảo.

Ngô Tâm Giải hậm hực, khi nhìn hàng chữ khắc trên quan tài liền bĩu môi:

- Còn cái gì mà "Thiên Uy tướng quân" nữa chứ, thật là khó coi.

- Sao cơ? Người nói là Thiên Uy tướng quân?

Cung Thái Vi đột nhiên hỏi, có chút giật mình.

- Đúng vậy, trên này viết như thế.

Ngô Tâm Giải chỉ chỉ.

Cung Thái Vi nhìn một lần, dần lấy lại bình tĩnh:

- Không thể tưởng được đây lại là cỗ mộ của Thiên Uy tướng quân!

- Lai lịch của hắn lớn lắm à?

Tô Tinh nhìn bộ xương trắng hếu trong quan tài, cau mày hỏi.

- Thiên Uy tướng quân từng là mãnh tướng nổi danh khắp đại lục Lương Sơn, tuy không phải Tinh giả nhưng chiến công rất hiển hách. Vương triều Đại Lương chinh phạt Dạng Ba quốc, Thiên Uy tướng quân dẫn hai vạn binh mã đánh bại mười vạn đại quân của Đại Lương, danh chấn đại lục.

Đi tới đại lục Lương Sơn cũng đã khá lâu nhưng đối với thế giới này Tô Tinh vẫn còn khá "ngây thơ". Lâm Anh Mi cùng Ngô Tâm Giải tuy là Tinh Tướng nhưng còn biết rõ lịch sử Đầu Tinh, hiển nhiên cũng thông thạo về tình hình cụ thể của Lương Sơn hơn hẳn.

- Sau đó thì sao?

Tô Tinh tò mò hỏi.

- Sau đó các Tinh giả xuất hiện, Vương triều Đại Lương mới ngừng chinh phạt.

Cung Thái Vi nói tiếp:

- Đây cũng không phải trọng điểm, vấn đề là truyền thuyết có nói Thiên Uy tướng quân có liên hệ sâu xa với Quý Thủy Kiếm Tông. Lão có món Pháp Khí bên người tên là Kim Tì Ngư Lân Giáp, đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, vì món Pháp Khí này mà ngay cả Tinh giả cũng không dám coi thường lão...

-... Nếu là cỗ mộ của Thiên Uy tướng quân, Kim Tì Ngư Lân Giáp chắc cũng bị chôn cùng, đó chính là vật bồi táng sau khi hắn chết. Vô số Tinh giả đi tìm cỗ mộ, hy vọng đoạt được Pháp Khí này, nhưng không ai có thể phát hiện ra.

Cung Thái Vi hừ một tiếng, lời nói mang theo chút đùa cợt:

- Không thể tưởng tượng được đó lại là cỗ mộ này, cái cơ quan hết sức tinh vi ngoài kia cũng có thể lý giải được.

Nghe nàng nói như vậy, ánh mắt vốn đang ủ rũ của Ngô Tâm Giải liền tỏa sáng. Đại điện này tuy lớn nhưng cũng không có nhiều đồ đạc, Lâm Anh Mi cũng ngay tức lao đến gần nhập vào hàng ngũ truy tìm báu vật. Nhưng mà tìm cả nửa ngày, đừng nói Kim Tì Ngư Lân Giáp, cho dù là một sợi tơ bằng vàng cũng không thấy.

(*) *Kim Tì = Tơ Vàng.*

- Chẳng lẽ không bị chôn cùng sao?

Cung Thái Vi cau mày nói.

- Theo ta thấy, căn bản đây không phải là tướng quân thật.

Tô Tinh đang dựa vào quan tài bỗng mở miệng.

- Không thể nào, nơi này chính là mộ phần của Thiên Uy tướng quân.

- Có lẽ vậy, nhưng thi thể này chắc chắn không phải tướng quân thật.

Hắn liền khẳng định.

Cung Thái Vi hỏi lại:

- Vì sao?

- Như nàng đã nói, Thiên Uy tướng quân hẳn là một nam nhân rất mạnh mẽ, ít nhất cũng phải xứng với cái tên "Thiên Uy" mới phải.

Cung Thái Vi gật đầu:

- Theo truyền thuyết thì quả thực lão rất dũng mãnh.

- Vậy là đúng rồi. Nhìn các đốt ngón tay trên bộ xương này nhỏ bé yếu ớt, có mấy chỗ có dấu hiệu loãng xương, thật sự không giống người có thực lực mạnh mẽ chút nào.

Tô Tinh nhún vai.

Tất nhiên là chúng nữ không rõ cách lý luận của pháp y hiện đại, nhưng nghe hắn nói như vậy cũng hiểu được điểm mấu chốt bên trong.

- Công tử quan sát thật tinh tế, ngay cả khi hóa thành xương trắng cũng có thể nhìn ra.

Giọng nói của Ngô Tâm Giải tràn đầy sùng bái.

- Quên đi, xem ra là cổ mộ giả.

Tô Tinh nhìn chung quanh đại điện, chọn một chỗ thích hợp rồi ung dung ngồi xuống.

Cung Thái Vi đột nhiên khẽ cười:

- Tô công tử thật sự cho là như vậy sao?

- Ý của Thái Vi cô nương là gì?

Nghe vậy, hắn liền quay đầu lại nhìn nàng.

- Bản cung cho rằng cổ mộ được thiết kế cơ quan dày đặc, đây nhất định chính là mộ tướng quân, không thể sai được.

Cung Thái Vi nói như chém đinh chặt sắt.

- Nàng nói đó là tướng quân thật, vậy tại sao chúng ta lại không phát hiện món Kim Tì Ngư Luân Giáp mà nàng nói?

Tô Tinh hơi trầm ngâm.

- Kia không phải thi cốt của tướng quân.

- Ý của nàng là... Gian cổ mộ này còn che dấu một cơ quan khác!!!

Trong mắt hắn hiện lên một tia sáng khác thường.

Bạn đang đọc truyện *108 Tình Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Cung Thái Vi

- Cái mộ của tên tướng quân này còn có một cơ quan khác?

Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải há miệng thờ dốt, có chút không tin được.

Một ngôi mộ mà cần phải bố trí kiểu “kế trong kế” như vậy sao?

Ngô Tâm Giải nhìn thiếu chủ mình không có biểu cảm gì, trong lòng đoán rằng Tô Tinh có thể cũng nghĩ như vậy. Nhưng mà hiện tại nhìn qua thì cổ mộ này không hề có chút sơ hở nào: quan tài chôn cùng vàng bạc châu báu, trường sinh nô đẳng [1], v.v..., tất cả đều đầy đủ. Thậm chí ngay cả âm hồn vốn rất ít ỏi cũng có.

Chậm đã. Âm hồn? Thêm sự nghi ngờ của công tử với bộ xương kia? Tâm tư của Ngô Tâm Giải nhanh chóng thay đổi, lập tức suy nghĩ cẩn thận vì sao Cung Thái Vi nói như thế.

- Thái Vi cô nương cảm thấy trong một cái cổ mộ có nhiều âm hồn không tầm thường vậy, hẳn phải có thứ gì quan trọng mới có thể bố trí cái cơ quan tàn nhẫn này, phải không?

Cung Thái Vi gật đầu:

- Cái gian mộ này chính là thủ thuật che mắt người khác, bản cung đoán gian mộ thật nhất định đã bị dấu đi. Cũng giống như cái cơ quan lúc trước vậy. Tô công tử có lẽ đã biết điều này?

Tô Tinh từ chối cho ý kiến. Cung Thái Vi thận trọng như thế khiến hắn rất bất ngờ. Đúng như nàng nói, hắn cũng hiểu gian mộ này là một thủ thuật nguy trang để lừa gạt bọn trộm mộ. Lấy một cái mộ giả để che dấu mộ tướng quân thật, kẻ nghi binh như vậy cũng không hiếm thấy. Nếu không đủ sâu sắc, thường thường sẽ lừa được đại đa số bọn trộm mộ. Dù sao khi một người cảm thấy đã đạt được mục đích thì sẽ thoải mái vô cùng, sẽ không nghĩ rằng trong gian mộ này vẫn còn dấu cơ quan khác.

Vốn lúc trước hắn định tạm thời trở về, chờ khi chia tay Cung Thái Vi lại quay lại tìm kiếm một phen. Bây giờ xem ra trí tuệ của cô gái này cũng đáng nể thật.

- Nếu bản cung đoán đúng thì không lâu nữa đám tu sĩ sẽ phát hiện cơ quan bị mở. Giờ chúng ta còn một chút thời gian để phá cơ quan, tìm được món “Kim Tì Ngư Lân giáp” kia.

Cung Thái Vi đề nghị.

Không khí rơi vào yên tĩnh.

- Vậy được rồi, nếu thật sự có cơ quan, vậy trước hết tìm kiếm manh mối đi!

Ngô Tâm Giải hừ một tiếng, ánh mắt liếc về phía Địa Khôi tinh Chu Sa:

- Hi hi, Chu Quân muội muội, người là Thần Cơ quân sư, cần phải mau mau tìm ra cơ quan này nha! Nếu như bị tiểu nữ tử giành trước, người sẽ rất khó coi đó.

Thần Cơ quân sư Chu Sa cũng không đổi sắc mặt, cũng không thêm nói lời nào, đôi mắt thanh tú đã bắt đầu quan sát xung quanh.

Mọi người bắt đầu tìm kiếm cửa ngầm trong huyệt.

- Tâm Giải, chăm đèn lên!

Tô Tinh nói.

Ngô Tâm Giải và Lâm Anh Mi thấp hơn mười cây đèn dầu, ánh sáng vàng nhạt chiếu ra khắp gian mộ.

Tô Tinh ngồi ở trên bậc thang, hai tay khoanh trước ngực, nhìn trái ngó phải.

Cung Thái Vi đi đến ngồi xuống bên cạnh hắn. Hương sen thơm ngát thoang thoảng xung quanh, một thân áo trắng như tuyết không dính hạt bụi nào, thoát nhìn chính là vật bất phàm, nàng nhoen miện cười:

- Tô Tinh công tử không đi tìm manh mối cơ quan ư?

- Nếu nơi này có cơ quan cũng sẽ không đơn giản chỉ là cửa ngầm.

Tô Tinh lắc đầu đáp.

- Ừm.

Cung Thái Vi gật đầu đồng ý.

Tô Tinh quay đầu sang, nghiêng mặt nhìn thiếu nữ. Lần đầu tiên gặp nàng thì cảm thấy nàng rất lạnh lùng, nhan sắc không tồi. Nhưng sau khi đi xuống cái mộ này lại phát hiện nàng ôn nhu hơn so với trong tưởng tượng một chút. Đương nhiên, khuôn mặt giấu sau tấm khăn kia ra sao thì không ai biết được.

- Thái Vi cô nương, rốt cuộc nàng đang tính cái gì?

Tô Tinh bật hỏi.

- Tô Tinh công tử lại đang lo lắng điều chi?

Cung Thái Vi cười nhẹ.

Tô Tinh đáp:

- Nếu nàng đã biết ta là Hàng Tinh giả, dựa theo quy tắc của Đẩu Tinh thì hẳn chúng ta là kẻ địch...
- Tất nhiên là kẻ địch rồi.

Cung Thái Vi ngắt lời.

Tô Tinh lại càng khó hiểu:

- Tu vi của nàng cao hơn ta, Tô Tuyết kiếm cũng không phải pháp khí đơn giản, Địa Khôi tinh Thần Cơ quân sư Chu Vũ lại là một cao thủ dùng trận pháp, chắc chắn phải lợi hại hơn Thiên Cơ tinh... Nàng không biết tình hình bây giờ rất kỳ quái sao? Chúng ta rõ ràng phải là “người chết ta sống” mới đúng. Thế nhưng lại tâm sự nhẹ nhàng như vậy.

Cung Thái Vi che miệng cười:

- Công tử thật đúng là người hiểu chuyện.
- Cứ gọi ta là Tô Tinh.

Tô Tinh nói.

- Đẩu Tinh quả thật giống như công tử nói, nhưng mà công tử quá coi thường bản cung rồi. Nếu Tô công tử muốn “người chết ta sống” với bản cung, ta sẽ lập tức phụng bồi, hơn nữa cũng sẽ không lưu tình.

Giọng nói của nàng lộ ra một sự nghiêm nghị và quyết đoán, không phải nói giỡn:

- Nhưng mà có vẻ như công tử không có muốn chiến đấu, bản cung cũng không hứng thú. Đối với bản cung mà nói, so tài một trận ở Nữ Lương Sơn mới có tư cách xưng là đệ nhất lực Lương Sơn, vậy mới có ý tứ.
- Suy nghĩ của nàng thật là đơn giản!

Tô Tinh muốn nói nàng thật sự rất ngốc, rất hồn nhiên. Giết người, có vẻ không được quang minh cho lắm nhưng lại là biện pháp hữu hiệu nhất. Có điều đổi vị trí mà ngâm lại, hẳn phát hiện mình cũng không thể vô duyên vô cớ đi giết hại một người không có uy hiếp gì với bản thân. Có lẽ có một chút chức trách và tôn nghiêm của một quân nhân. Nhưng nói cho cùng, hẳn vẫn chưa thể dung nhập hoàn toàn vào cái quy tắc kia.

- Còn có một nguyên nhân khác nữa.

Cung Thái Vi trầm ngâm.

- Nguyên nhân gì?
- Giết chết Hàng Tinh giả tất có thể lấy được tinh lực và tinh vũ của Tinh tướng, nhưng phần tinh lực đó cũng bao gồm sự oán hận của Tinh tướng đó và khế chủ của nàng. Loại tinh lực oán hận này sẽ tra tấn một Hàng Tinh giả đến điên cuồng. Cho nên không phải chỉ riêng bản cung có ý này mà đám Hàng Tinh giả cũng vậy. Mang theo cái loại oán hận bị nguyên nhân này sẽ không tạo ra chút ưu thế nào khi tranh đoạt ở Nữ Lương Sơn.

Tô Tinh bán tín bán nghi.

- Công tử không tin?

Tô Tinh đương nhiên không thể nào tin được. Ba tháng trước, trận chiến với Thiên Dị tinh ở thành Hùng Quan hiện lên trong đầu.

Hôm nay đã qua ba tháng, tinh lực mà hẳn dung hợp của Thiên Dị tinh cũng không có chút oán niệm nào ở bên trong.

- “Nữ Lương Sơn sử ký” ghi lại như vậy, tóm lại là bản cung không có hứng thú. Bởi vì bản cung cũng không cần tinh lực này.

Cung Thái Vi bật cười.

Hai người ở bên này nói chuyện phiếm, ba nàng Tinh thiếu nữ bên kia đều lộ ra vẻ khác thường.

Vài chén trà qua đi, tam nữ lực tung cả gian mộ, một góc nhỏ cũng không buông tha, cuối cùng vẫn không thu hoạch được gì. Hai đại Thiên tinh tướng hệ “Trì” là Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải và Thần Cơ quân sư Chu Sa cũng có ý tìm cơ quan khác, thế nhưng phải suy nghĩ ra trong thời gian ngắn thì cũng không phải chuyện dễ dàng gì.

- Hoàn toàn không tìm thấy cơ quan mật gì.

Cung Thái Vi ngẩng lên, Chu Sa gật đầu không nói gì, ý muốn nói cũng giống Ngô Tâm Giải.

- Có phải là căn bản không có mặt gian nào khác hay không?

Lâm Anh Mi suy nghĩ đơn giản nhất. Nàng lập tức cảm thấy có lẽ là mấy người thông minh quá nên mới cảm thấy trong gian mộ này còn dấu gian mộ khác.

Đôi lông mày của Cung Thái Vi cau lại, nhìn tất cả những vật được bố trí trong gian mộ, đột nhiên hỏi:

- Pho tượng chôn cùng này đã xem qua chưa?

Chu Sa gật đầu, thanh âm trầm xuống:

- Điều thừa qua hết.

- Chẳng lẽ là bản cung nghĩ sai?

Cung Thái Vi thì thảo.

- Có liên quan đến cái cơ quan Ngũ Hành lúc trước không nhie?

Lâm Anh Mi hỏi.

Đáp án vẫn là không thể biết được.

- Trong này không nhìn ra có liên hệ gì với cơ quan Ngũ Hành đó đâu.

Ngô Tâm Giải bắt đầu lắc đầu.

Thấy việc đã đến đường cùng, Tô Tinh đứng dậy, lơ đãng nhìn quan tài. Đột nhiên hắt nheo mắt lại rồi cười rộ lên.

- Có lẽ chúng ta vốn không thể thấy được loại liên hệ này...

- Sao cơ???

———o [1] *Trường sinh đăng*: còn gọi là “*Trường minh đăng*”, là một loại đèn cổ được cho là thấp từ mồ động vật hoặc người, được phát hiện ở các hầm mộ châu Âu và châu Á. Nó có khả năng cháy qua hàng ngàn năm mà không tắt cho nên được gọi là “*trường minh*”. Đến nay người ta vẫn chưa phát hiện ra phương pháp chế tạo loại đèn này.

Trong truyện ghi là “Trường sinh nô đăng” có lẽ ám chỉ lấy mồ của kẻ nô lệ để tạo ra cây đèn.

Bạn đang đọc truyện *108 Tình Thiếu Nữ Lương Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.